

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2009/2010. iskolai évről
az iskola fennállásának 138. évében

A 2010 júniusában átadott új épületrész homlokzata

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2009/2010. iskolai évről
az iskola fennállásának 138. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2009/2010-ES TANÉVRŐL

Szerkesztette: Mohay Péter
A szövegeket nyelvileg ellenőrizte: Fábián László

A borítón látható fényképet Benedek Zsuzsanna készítette a Pilisben
a 8. a osztály egyik kirándulásán.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Poros András
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és kötetészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2011
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Készült 850 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntetett tanárok	15
Az egyes osztályok tanárai	16
Az iskola szolgáltató testülete	20
A TANÁRJELÖLTEK	21
NAPTÁR	25
Eseménynaptár	26
Trefort-napi előadások, programok	30
A művészeti nap programja	31
Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)	32
EREDMÉNYEK	33
Tanulmányi eredmények	34
Érettségi eredmények	36
A legjobb érettségi átlagok	37
Versenyeredmények	38
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	45
Tompai József-díj	45
Kolos Dávid Emlékdíj	46
Az iskolánapi vetélkedő eredménye	47
A papírgyűjtés eredménye	48
A sportnap eredményei	49
Ötödik iskolai metabajnokság	53
Diákszínhátszó fesztivál	54
BESZÁMOLÓK	55
Genfi diákcseré – a Saussure	56
MEP, The Hague, 2010	58
Indonézia, ICYS, 2010	59
English in Action	61
Német diákcseré program	62
Róma (9. c)	64
GyalogTrefort vándortábor	67
Ciao, Italia!	71
A 10. c római tábora	76
Tour de Beach	77
Ökotábor, az ismét „tök jó tábor”	83
Kis korzikai kaland	85
OSZTÁLYOK	87
7. a	88
7. b	91
7. c	93

8. a	96
8. b	103
8. c	106
9. a.....	109
9. b	111
9. c.....	114
10. a	116
10. b	119
10. c.....	122
11. a	126
11. b	129
11. c.....	132
12. a	134
12. b	135
12. c.....	138
AZ ISKOLAI ÉLET	143
KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI.....	143
A diákönkormányzat munkájáról.....	144
A felvételi a Trefortba.....	146
A floorball csapatok egy nagyszerű éve	148
A Frankofónia ünnepe.....	150
A TÁMOP pályázat.....	151
A Trefort utca felújítása.....	153
Ballagási beszédek	155
ECDL bizonyítvány	160
Európai Nyelvi Díj 2009	161
Grazia Filomena tanárasszisztens	163
GyalogTrefort	164
Honlap.....	166
Prága és Sangria	167
Tablók könyve és öregdiák találkozó	171
Tovább bővült az épület.....	173
MŰVEK.....	175
Csonka Szilvia (7. c) versei	176
Műfordítás.....	177
Szabó Orsolya (9. c) novellája.....	179
Részletek Kenesei Zsanett (11. a) történelem OKTV dolgozatából...	184
Újságcikkek	190
ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK.....	193
Tantárgyak az iskolatörténetben.....	194
Hajós György mint tanárjelölt	197
Kosáry Domokos mint tanárjelölt	202
A hídépítő egykori mintás diák	208
Emlékek az ötvenes évekből	212
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	217

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:

DR. HUDECZ FERENC (2010. JÚLIUS 31-IG)

DR. MEZEY BARNA (2010. AUGUSZTUS 1-TŐL)

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

igazgató:

POROS ANDRÁS

igazgatóhelyettesek:

DR. SCHRÓTH ÁGNES

PALOJTAY TAMÁS

PÁL GERGELY

Az iskola címe:

1088 Budapest, Trefort utca 8.

Az iskola honlapja:

www.trefort.elte.hu

A tantestület¹

BAREITHNÉ KECSKÉS MÁRIA (1983)

- testnevelés: 7. b, 7. c, 9. a, 9. c, 10. b, 12. a, 12. b

BODÓ KINGA (2008–2010)

- angol: 8. évf.

DR. BODÓ MÁRTON (1996–2010)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 12. b, magyar: 12. b, 11. fakt, 12. fakt

BOGDÁN KRISZTINA (2002)

- vezetőtanár, spanyol: 9. évf., 11. évf., 12. évf.

BOZÓKI GABRIELLA (1996)

- osztályfőnök: 10. c, magyar: 10. b, 10. c, Arany János versenyfelkészítő szakkör, színjátszó szakkör

BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, kémia: 11. fakt, 12. fakt, OKTV-re felkészítő szakkör 12. évf.

BUGÁN ILONA (2006)

- spanyol: 9. évf., 10. évf. 12. évf.

CHIKÁN ÉVA (1985)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, fizika: 7. c, 8. c, 9. c, 10. a, 11. fakt, versenyfelkészítő szakkör

CSABA ORSOLYA (2002)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 12. a, angol: 12. évf., 12. fakt, földrajz: 8. a, 9. c, 10. a, EU-klub: 9-12. évf.

CSAPODI CSABA (2000)

- vezetőtanár, matematika: 10. c, 12. c

CSAPODI ZOLTÁN (1993)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. a, történelem: 8. c, 10. c, 11. a, 11. c, EU klub: 9-12. évf.

1 A nevek mellett azt tüntettük fel, hogy az adott tanár melyik évben kezdett a Trefortban tanítani.

CSÁNYI ZOLTÁN (2009–2010)

- kínai: 9. évf., 10. évf., 11. évf.

DOMOKOS KATALIN (1982)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 10. évf., 12. fakt, orosz: 9. évf., 11. évf., 12. évf.

EIBEN INGEBORG (1996)

- vezetőtanár, angol: 7. évf., 8. évf., 10. évf.

ELEKES KATALIN (1993)

- vezetőtanár, angol: 10. évf., 11. évf., 11. fakt

ÉLTETŐ KATALIN (2000)

- vezetőtanár, spanyol: 10. évf., 11. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. fakt

FARAGÓ NORBERT (2005)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 11. c, biológia: 8. b, 9. a, 11. b, 11. c, 11. fakt, 12. fakt, kémia: 8. c

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- magyar: 7. a, 8. a, 11. a, 12. c, 11. fakt, filmklub 9-12. évf., média modul

FERENCZ GÁBOR (2006)

- osztályfőnök: 8. a, testnevelés: 8. a, 8. b, 9. a, 9. b, 12. a, dök-tanár

FERNENGEL ANDRÁS (1994)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 10. a, kémia: 8. b, 10. a, biológia: 7. a, 7. b, 10. a

FODOR ERIKA (1995–2010)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, kémia: 8. a, 8. b, 9. a, 10. c, 11. b

GEDEON GÁBOR (2001)

- osztályfőnök: 9. b, biológia: 7. c, 8. a, 9. b, 10. c, matematika: 9. b

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982)

- vezetőtanár, matematika: 9. a, 9. b, 11. a, 11. c, matematika („Túró Rudi”) szak-kör 7-12. évf.

GOMBOS ÉVA (1977)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 8. b, matematika: 8. b, 9. c, 12. a

GLATZ JÁNOS (1966)

- testnevelés: 10. a, 11. c, foci sportkör 8-9. évf.

GONDA ZITA (1993)

- vezetőtanár, francia: 9. évf., 11. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. fakt

GÖMBÖSNÉ CSABAY ANNAMÁRIA (1975)

- vezetőtanár, testnevelés: 8. c, 9. b, 10. c, 11. a, kosár házibajnokság: 7-8. évf.

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, történelem: 8. a, 9. c, 10. a, 12. a, tehetség-gondozó szakkör

GYERTYÁNFYNÉ DR. KISS CSILLA (1999)

- vezetőtanár, történelem: 7. c, 12. fakt

HALAS DÓRA (2007–2010)

- ének: 7. a, 9. b, énekkar

HAEFFNER GÁBOR (2009–2010)

- testnevelés: 7. a, 10. c, 11. a, 11. b

KARDOS TIBOR (2009–2010)

- fizika: 11. a

KÁLMÁN ÉVA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, testnevelés: 7. a, 10. a, 11. c, 12. c, gyógy-testnevelés: 7-12. évf.

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- osztályfőnök: 9. a (januárig), magyar: 9. a, 11. c., 12. fakt, színjátszó szakkör

KELETI ILONA (1997)

- angol: 9. évf., 12. évf.

KÉRI ANDRÁS (1990)

- vezetőtanár, földrajz: 7. b, 7. c, 10. b

KIS KELEMEN ÉVA (1995)

- vezetőtanár, földrajz: 7. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 10. c

KOVÁCS ÁGNES (1979)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. b, francia: 10. évf., 11. évf., 11. fakt, magyar: 7. b

KOVÁCS ÁRON (2009–2010)

- ének: 7. b, 7. c, 9. a, 9. c

KOVÁCS GABRIELLA (1995)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, rajz és művészettörténet: 7. b, 9. c, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12. fakt

KOVÁCS GÉZA (2004)

- fizika: 7. b, 8. a, 8. b, 9. a, 11. c, 12. fakt, versenyfelkészítő szakkör

KOVÁCS KÁROLY (1978)

- vezetőtanár, matematika: 7. c, 11. c

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. c, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, rajzszakkör: 7-12. évf.

KRASSER PETRA (2001)

- angol: 8. évf., 9. évf., 10. évf., 12. évf.

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002)

- osztályfőnök: 12. c, kémia: 8. c, 9. b, 9. c, 10. c, 11. a, 11. c, 12. fakt, biológia: 8. b, 11. a kémia verseny felkészítő szakkör

LENKEFI FERENCNÉ (1991)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. c, angol: 7. c, latin: 12. évf., latin szakkör

LUKASIK ZSÓFIA (2004–2010)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 11. b, magyar: 11. b, történelem: 9. b, 11. b, 12. c. társadalomismeret: 11. b

MÁRIÁSS MÁRTA (2003)

- német: 8. évf., 9. évf., 10. évf., 11. évf.

MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, 11-12.évf. fakt, énekkar: 7-12. évf., az iskolai kórus vezetője, dök-tanár

MIKÓ EDIT (1992–2010)

- vezetőtanár, magyar: 11. fakt

MOHAY PÉTER (1986)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 8. c, matematika: 8. c, 11. b, 12. c, matematika szak-
kör: 8. c

MOLNÁR KAROLINA (2008)

- osztályfőnök: 9. a (januártól), magyar: 8. c, 9. a, 11. a

NIKOLICS NOÉMI (1994)

- vezetőtanár, angol: 7. évf., 8. évf., 10. évf., 11. évf., 11. fakt

PALÓJTAY TAMÁS (1983)

- igazgatóhelyettes, vezetőtanár, munkaközösség-vezető, informatika: 7. c., 8. b,
8. c, 9. b, 10. a, 10. b

PÁL GERGELY (2002)

- igazgatóhelyettes, történelem: 9. a, német: 12. évf.

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- vezetőtanár, magyar: 8. b, 9. c, 12. a

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- informatika: 7. b, 9. a, 9. c, 10. a, 10. c, 12. évf. fakt

POROS ANDRÁS (2008)

- igazgató, történelem: 10. b

REGELE GYÖRGY (1993)

- vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 8. a, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. b, 10. c, 11. fakt,
versenyre, OKTV-re felkészítő szakkör, floorball

REZSEKNÉ FEHÉR LAURA (2008)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 10. évf., 11. évf.

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- vezetőtanár, testnevelés: 8. c, 9. c, 10. b, 12. c

SASVÁRI MÁRTA (2002)

- vezetőtanár, magyar: 7. c, 8. c, 9. b, 11. fakt

SZABÓ ÉVA (1993)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. évf., 9. évf., 11. évf., 12. évf., 11. fakt, 12. fakt, felzárkóztató szakkör

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, biológia: 7. c, 8. b, 9. c, 10. b, 11. fakt, 12. fakt, biológia OKTV előkészítő: 11-12. évf.

SZÉNÁSNÉ DR. STEINER RITA (1998)

- vezetőtanár, munkaközösség-vezető, osztályfőnök: 9. c, angol: 9. évf., angol beszédkészség-fejlesztő szakkör

SZILÁRD GÁBOR (1972)

- vezetőtanár, matematika: 10. c, 12. b, matematika szakkör: 10. évf., korrepetálás: 9-12. évf.

SZTRÓKAY ANDRÁS (2008)

- angol: 10. évf., 11. évf.

TOBISCH MÁRTA (2004)

- osztályfőnök: 10. b, matematika: 8. a, 10. a, 10. b, 11. a, 11. b

TÓVIZI KATALIN (2007)

- testnevelés: 7. b, 7. c, 8. b, 11. b, 12. b

UWE POHL (2009–2010)

- angol: 11. évf.

VARGA GYÖRGY (2002)

- vezetőtanár, osztályfőnök: 7. a, matematika: 7. a, 9. a, fizika: 7. a, 9. a, 10. b, 10. c, 11. b, tehetséggondozó szakkör

VESZPRÉMI FERENC (1985)

- vezetőtanár, matematika: 7. b, 9. c, 10. a, 12. a, órarendkészítés

ZOLLER JUDIT (2008–2010)

- magyar: 10. a

ZSIGMOND ZSOLT (2007)

- történelem: 7. a, 7. b, 8. b, 12. b, 11. fakt, 12. fakt, társadalomismeret: 11. a, 11. c, 12. a, 12. b, 12. c történelem szakkör 7-8. évf.

Kitüntetett tanárok

GOMBOS ÉVA

Pro Universitate Emlékérem ezüst fokozata
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

SZÉNÁSZINÉ DR. STEINER RITA

Pro Universitate Emlékérem bronz fokozata
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

DR. BODÓ MÁRTON

Trefort Ágoston Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

CSABA ORSOLYA

Trefort Ágoston Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

FERENCZ GÁBOR

Trefort Ágoston Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ

Trefort Ágoston Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

DR. PILÁTH KÁROLY

Innovatív Tanárok Fóruma – különdíj

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Fábián L.	Kovács Á.	Sasvári M.	Fábián L.
történelem	Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs.	Gyertyánfyne K. Cs.	Gyertyánfy A.
társadalomis- meret				
matematika	Varga Gy.	Veszprémi F.	Kovács K.	Tobisch M.
kémia				Fodor E.
földrajz	Kis K. É.	Kéri A.	Kéri A.	Csaba O.
biológia	Fernengel A.	Fernengel A.	Gedeon G., Szászné H. J.	Gedeon G.
fizika	Varga Gy.	Kovács Gé.	Chikán É.	Kovács Gé.
angol nyelv	Eiben I., Rezsekné F. L., Nikolics N.		Lenkefi Fné.	Bodó K., Eiben I., Rezsekné F. L., Krasser P., Nikolics N.
német nyelv	Szabó É.			Máriáss M.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
latin nyelv				
orosz nyelv				
kínai nyelv				
informatika	Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T.	Regele Gy.
ének	Halas D.	Kovács Á.	Kovács Á.	Mészáros P.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.	Kovács L.
testnevelés	Kálmán É., Haeffner G.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Ferencz G.
néptánc	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Pentz A. M.	Molnár K., Sasvári M.	Molnár K.	Sasvári M.	Pentz A. M.
Zsigmond Zs.	Csapodi Z.	Pál G.	Magyarné U. Zs.	Gyertyánfy A.
Gombos É.	Mohay P.	Varga Gy., Gerőcs L.	Gedeon G., Gerőcs L.	Gombos É., Veszprémi F.
Fernengel A., Fodor E.	Faragó N., Kutrovác L.	Fodor E.	Kutrovác L.	Kutrovác L.
Kis K. É.	Kis K. É.	Kis K. É.	Kis K. É.	Csaba O.
Faragó N., Szászné H. J.	Kutrovác L.	Faragó N.	Gedeon G.	Szászné H. J.
Kovács Gé.	Chikán É.	Varga Gy.	Kovács Gé.	Chikán É.
Bodó K., Eiben I., Rezsekné F. L., Krasser P., Nikolics N.		Keleti I., Rezsekné F. L., Krasser P., Szénásiné Steiner R.		Szénásiné Steiner R.
Máriáss M.		Máriáss M., Szabó É.		
		Bogdán K., Bugán I.		
		Gonda Z.		
		Domokos K.		
		Csányi Z.		
Palojtay T.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.
Mészáros P.	Mészáros P.	Kovács Á.	Halas D.	Kovács Á.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.
Tóvizi K., Ferencz G.	Gömbösné Cs. A., Sapszon J.	Bareithné K. M., Ferencz G.	Gömbösné Cs.A., Ferencz G.	Bareithné K. M., Sapszon J.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Zoller J.	Bozóki G.	Bozóki G.	Fábián L., Molnár K., Bodó M., Mikó E., Sasvári M.
történelem	Gyertyánfy A.	Poros A.	Csapodi Z.	Csapodi Z., Zsigmond Zs.
társadalomis- meret				Zsigmond Zs.
matematika	Tobisch M., Veszprémi F.	Tobisch M.	Csapodi Cs., Szilárd G.	Gerőcs L., Tobisch M.
kémia	Fernengel A.	Fodor E.	Kutrovác L.	Kutrovác L., Schróth Á.
földrajz	Csaba O.	Kéri A.	Kis K.É.	
biológia	Fernengel A.	Szászné H. J.	Gedeon G.	Kutrovác L., Faragó N., Szászné H. J.
fizika	Chikán É.	Varga Gy.	Varga Gy.	Kardos T., Chikán É.
angol nyelv	Eiben I., Elekes K., Rezsekné F. L., Krasser P., Sztrókay A., Nikolics N.			Elekes K., Rezsekné F. L., Nikolics N., Sztrókay A., Pohl Uwe
német nyelv	Máriáss M.			Máriáss M., Szabó É.
spanyol nyelv	Bugán I., Éltető K.			Bogdán K., Éltető K.
francia nyelv	Domokos K., Kovács Á.			Gonda Z., Kovács Á.
latin nyelv				
orosz nyelv	Domokos K.			Domokos K.
kínai nyelv	Wang Hongnan, Csányi Z. Xu Shubei			Csányi Z.
informatika	Palojtay T., Piláth K.	Palojtay T., Regele Gy.	Piláth K., Regele Gy.	Regele Gy.
ének	Mészáros P.	Mészáros P.	Mészáros P.	
rajz, művé- szettörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.
testnevelés	Kálmán É., Glatz J.	Bareithné K. M., Sapszon J.	Gömbösné Cs.A., Haeffner G.	Gömbösné Cs. A., Haeffner G.
néptánc				

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Magyarné U. Zs., Bodó M., Mikó E., Sasvári M.	Keisz Á., Bodó M., Mikó E., Sasvári M.	Pentz A. M., Bodó M., Keisz Á.	Bodó M., Keisz Á.	Fábián L., Bodó M., Keisz Á.
Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs.	Csapodi Z., Zsigmond Zs.	Gyertyánfy A., Gyertyánfyné K. Cs., Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs., Gyertyánfyné K. Cs.	Magyarné U. Zs., Zsigmond Zs., Gyertyánfyné K. Cs.
Magyarné U. Zs.	Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs.	Zsigmond Zs.
Mohay P., Tobisch M.	Gerőcs L., Kovács K.	Gombos É., Veszprémi F.	Szilárd G.	Csapodi Cs., Mohay P.
Fodor E., Schróth Á.	Kutrovác L., Schróth Á.	Schróth Á., Kutrovác L.		
Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N., Szászné H. J.
Varga Gy., Chikán É.	Kovács Gé., Chikán É.	Kovács Gé.		
Elekes K., Rezsekné F. L., Nikolics N., Sztrókay A., Pohl Uwe		Csaba O., Keleti I., Krasser P., Lenkefi Fné		
Máriáss M., Szabó É.		Pál G., Szabó É.		
Bogdán K., Éltető K.		Bogdán K., Bugán I.		
Gonda Z., Kovács Á.		Gonda Z.		
		Lenkefi Fné		
Domokos K.		Domokos K.		
Csányi Z.				
Regele Gy.				
Kovács Ga.				
Tóvizi K., Haeffner G.	Kálmán É., Glatz J.	Bareithné K. M., Ferencz G.	Bareithné K. M., Tóvizi K.	Kálmán É., Sapszon J.

Az iskola szolgáltató testülete

Obendorfer Péterné	gazdasági ügyintéző
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaitkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaitkár
Gyorgyevics Tamásné	könyvtáros
Bartha László	gondnok
Variga Sándor	rendszergazda
Márton Zoltán	technikus
Juhász András	technikus
Kolláth Ilona	laboráns
Versényi Györgyné	portás
Bergovecz József	portás
Németh Attila	takarító
Bozsó Gáborné	takarító
Dományné Gondos Éva	takarító
Fenyvesi Klára	takarító
Váradi Ildikó	takarító
Sárközi Mihályné	takarító

A TANÁRJELÖLTEK

Vezetőtanár		Tanárjelöltek	
angol, amerikanisztika	Eiben Ingeborg	Csúsz Bernadett Dénes Mónika György Zsuzsanna Ágnes	Mészáros Ádám Sándor Gergely Stépánné Vancsa Ágnes
	Elekes Katalin	Marschal Lívia Meinczinger Szilvia Palkó Balázs Dávid	Poleczky Adrienn Véghelyi Kinga
	Nikolics Noémi	Bácsics Adrienn Jánossy Emese Miklós Tímea	Sebestyén Anett Sugár Zsófia Szoldáth Bernadett
	Szénásiné Steiner Rita	Németh Szilvia Patkó Ágnes Anna Simiakis Styllianos	Szerényi Ildikó Szóda Réka Tarján Dorottya
	Csaba Orsolya	Boda Zsuzsanna	
biológia	Faragó Norbert	Horváth Ábel Ádám Németh Andrea	Szeghy Ferenc Vigh Hajnalka
	Fernengel András	Jassó Judit Kalmár Anett	Kossár Janka Sebők Júlia Anna
	Szászné Heszlényi Judit	Brutovsky Gabriella Siposné Isépy Júlia	Székely Erzsébet Árnika Szekeres Tamás
fizika	Chikán Éva	Kovács Sándor Molnár Mária	Péter László Stark Melinda
	Varga György	Csépány Tamara Fülöp Zoltán	Kertész Attila
földrajz	Csaba Orsolya	Ernhoffer Anna Horváth Ábel Ádám	Vigh Hajnalka
	Kéri András	Bándy Renáta Boronkai Zsófia Ingrid	Nagy Izabella
	Kis Kelemen Éva	Bogsch Ildikó Zsuzsanna Somfalvi László	Vass Viktória
francia	Domokos Katalin	Karacs Veronika Klára	
	Gonda Zita	Bárdos Eszter Hetzer Katalin Kocsis Eszter	Kovács Máté Surányi Katalin
	Kovács Ágnes	Kovács Gabriella Kovács Veronika	Pallai Károly Sándor Poleczky Adrienn
kémia	Fodor Erika	Almásiné Poleczky Judit	
	Schróth Ágnes	Rákóczi Melinda	

Vezetőtanáár		Tanárjelöltek	
környezettan	Chikán Éva	Németh Csilla Emese	
	Csaba Orsolya	Müller Brigitta	
	Faragó Norbert	Murvai Ildikó	
	Fernengel András	Szeghy Ferenc	
	Fodor Erika	Miklós Erika	Soós Éva Gabriella
		Sebők Júlia Anna	
	Kéri András	Éliás-Szalay István	
	Kis Kelemen Éva	Gulyás Szilvia	Rákóczi Melinda
	Szászné Heszlényi Judit	Boda Zsuzsanna	Siposné Isépy Júlia
Varga György	Kovács Vera		
latin	Lenkefi Ferencné	Ferencz Zsófia	Herber Tünde
magyar	Bodó Márton	Antal Nikolett	Kovács Gabriella
		Boda Annamária	Sinkó Bernadett
		Farkas Barbara	
	Mikó Edit	Panyi Szabolcs	Varga László
	Pentz Anna Mária	Brutovsky Gabriella	Keller Mirella
		Eőri Brigitta	Varga Bernadett
		Hirkó Judit	
	Sasvári Márta	Gecsei Edit	Kis-Dörnyei Nóra
		Herber Tünde	Kovács Judit
Homoki-Kállay Katalin		Manxhuka Afrodita Meritta	
matematika	Csapodi Csaba	Hofer Eszter	Kovács Sándor
		Kosárkó Tímea	Marschal Viktória
	Gerőcs László	Horváth Zoltán	Varga-Vertkovci Veronika
		Jakab Gergely László	Virga Mariann
		Stark Melinda	
	Gombos Éva	Árvay Tamás	Huszár Károly
		Németh Anna	Tóth Éva
		Fülöp Erzsébet	
	Kovács Károly	Fodor Máté	Matusik Edina
Ihász Pál Baján		Szuákné Gaál Rózsa	
Mohay Péter	Nagy Barbara	Szemes Ildikó	
	Szegedi Klára	Vizi Árpád	
Szilárd Gábor	Hazir Barbara	Tratnyek Csilla	
		Kozma Erzsébet Elvira	
Veszprémi Ferenc	György Zsuzsanna Ágnes	Papp Viktória	
	Lovászné Tóbel Katalin	Sebián-Petrovszki Petra	
média	Fábián László	Keller Mirella	Erdei Bálint

	Vezetőtanár	Tanárjelöltek	
műv. t.	Kovács Gabriella	Blázsovits Ágnes	Preisz Noémi
		Majsai Réka Fruzsina	Sályi Anna
		Mohay Zsuzsanna	Sonnevend Margit
német	Máriáss Márta	Veress Noémi	
	Szabó Éva	Ferenczi Orsolya	Pázmándi Edit
		Marián Livia	Preisz Noémi
		Palotai Anita	Sonnevend Margit
orosz	Domokos Katalin	Fábián Krisztina	
spanyol	Bogdán Krisztina	Győrfi Csilla	Pázmándi Nóra
		Isky Petra Judit	Rózsahegy Ágnes
		Molnár Ágnes	Zelei Dávid
	Éltető Katalin	Baráth Réka	Munkácsy András
		Kerekes Ádám	Radó Tímea
		Mészáros Zsolt	Szajki Katalin
számítástechnika	Regele György	Csomós Gergő	Kertész Attila
		Gurmai Csilla Margit	Kuzma Andrea
		Kalmár Zoltán	Tálos Ilona
	Siegler Gábor *	Fodor Máté	Nagy Péter
		Furkó Árpád Gergely	Szabó Benjámín Zsolt
		Józsa Mónika	Vámos Tamás
testnevelés	Gömbösné Csabay Annamária	Áfra György	Sárközi László
		Béni Zoltán	Szabó Linda
		Brogyai Péter Pál	Tőke Szabolcs
	Kálmán Éva	Borsi Gergely Tamás	Tihanyi Vanda
		Enyedi Gergely	Varjú István
		Sivák Máté	
	Sapszon József	Kapp Dániel	Pogátsa Zsuzsanna
történelem	Csapodi Zoltán	Ludán Gábor	Turóczi György
		Németh Gábor	
		Hancz Gábor	Szőke Judit
	Gyertyánfy András	Homoki-Kállay Katalin	Támcsu Tímea
		Horváth Ádám	
	Kiss Csilla	Berkes László	Csillag Balázs
		Blázsovits Ágnes	Varga Máté
	Magyarné Ulrich Zsuzsa	Kiss Orsolya	Szabó Klára
		Antos Gábor	Kis-Dörnyei Nóra
		Czita Zoltán	Zelei Dávid

* Csillaggal jelöltük iskolánk ún. külső vezetőtanárainak a nevét. Ők nem a Trefortban tanítanak.

NAPTÁR

Eseménynaptár

szeptember 1.	évnyitó
szept. 14–21.	svájci diákcsere (svájci program)
október 7.	iskolnap az ötödik iskolai métabajnoksággal
október 13–21.	francia diákcsere (franciaországi program)
október 19–22.	témahét (a gömb)
október 22.	Trefort nap
okt. 23. – nov. 1.	őszi szünet
november 5.	Komoly és finom (dök rendezvény)
november 9.	szaktanári fogadóóra
november 9–12.	papírgyűjtés
november 13–15.	matektábor Kismaroson
november 16.	szaktanári fogadóóra
november 19.	Csütörtök és finom (dök rendezvény)
november 24.	a Trefortos Öregdiák Egyesület megalakulása
nov. 26–29.	kórusverseny Prágában
november 27.	igazgatói tájékoztató a felvételizők szüleinek
november 28.	a Tablók könyve díszbemutatója és öregdiák találkozó
december 2.	az első DSD német nyelvvizsga az iskolában
december 4.	Könnyű és finom (dök rendezvény)
december 5.	németesek bécsi kirándulása
december 5.	GyalogTrefort túra a Vértesben
december 11.	lakossági fórum a Trefort utca átalakításáról
december 12.	szalagavató bál
december 14.	karácsonyi koncert
december 17.	Beugró (dök rendezvény)
dec. 23. – jan. 3.	téli szünet
január 6.	történelem OKTV második forduló (Kenesei Zsanett (11. a), Kovács Vera (11. b))
január 7.	matematika OKTV második forduló (Bolonyai Flóra (12. a), Fodor Péter (12. c), Kéri Zsófia (12. c), Kolozsvári Anna (11. b), Mihailovits Máté (12. c), Novák Gergely (12. b), Pintácsi Dániel (12. c), Prokop Susanne (12. c), Szűcs András (12. b), Veress Dávid (12. a))

- január 12. Varga Tamás matematikaverseny második (budapesti) forduló (Hegedűs Anita (7. a), Gecse Viktória, Illés Zsófia (7. c), Gyetvai Dániel (8. a), Glavinics Judit, Penha Felizardo Dániel, Tran Hoang László, Varga György (8. b), Bereczki Márk, Cynolter Zsófia, Papp Dóra, Rekvényi Kamilla (8. c))
- január 16. GyalogTrefort túra a Börzsönyben
- január 22. írásbeli felvételi
- január 27. magyar nyelvtan OKTV második forduló (Fűzik Míra (11. a), Durucskó Luca (12. a))
- február 1–3. nyitott napok az iskolába felvételizők és szüleik számára
- február 4. ART program (dők rendezvény)
- február 4. angol OKTV második forduló (Kolozsvári Anna (11. b))
- február 4. Jane Haining (budapesti) angol nyelvi emléktverseny döntője (Bózsing Szabolcs, Braun Tímea (8. a), Városi Dominika (8. b), Iritz Márton, Jánosi Blanka, Rekvényi Kamilla (8. c))
- február 4–5. nyitott napok diákjaink szülei számára
- február 5. francia OKTV második forduló (Liebe Rebeka (12. b))
- február 5. Trefort bál (Rákóczi út 5.)
- február 6. informatika OKTV második forduló (Gregorics Balázs (11. b), Novák Gergely, Schusztter Zoltán, Szűcs András (12. b))
- február 6. GyalogTrefort túra a Budai-hegységben
- február 6–14. szünet
- február 7–12. iskolai sítábor Ausztriában
- február 9. kémia OKTV második forduló (Kassa Eszter, Mihalovits Máté és Prokop Susanne (12. c))
- február 10. latin OKTV második forduló (Kéri Zsófia, Tóth Eszter (12. c))
- február 11. fizika OKTV második forduló (Kéri Zsófia (12. c))
- február 15. biológia OKTV második forduló (Nagy Antal (12. a), Prokop Susanne (12. c), Tóth Eszter (12. c))
- február 16. spanyol OKTV második forduló (Temesvári Orsolya (12. c))
- február 16. angol OÁTV második (budapesti) forduló (Fülöp Réka (7. c), Szakszon Flóra (7. c), Stark Livia (8. a), Szatmári Eszter (8. b))
- február 17. művészettörténet OKTV második forduló (Szilágyi Krisztina (11. c))
- február 18. Arany Dániel matematikaverseny második forduló (Balaton Tamás (9. c), Beregszászi Lilla (9. b), Dobreff Árpád (9. c), Fábian Benedek (9. b), Gyetvai Dániel (8. a), Nagy Jenő (9. c), Irmalós Bence (10. c), Schusztter Eszter (10. c))

február 19.	orosz OKTV második forduló (Durucskó Luca (12. a), Kassa Eszter (12. c))
február 26.	a műfordító verseny eredményhirdetése
február 27.	játékos ismerkedés a felvételizőkkel
március 3.	matematika OKTV döntő (Kéri Zsófia (12. c))
március 4.	„Matematika határok nélkül” verseny (9. évfolyam)
március 4.	ART program (dök rendezvény)
március 7.	GyalogTrefort túra a Vértesben
március 12.	megemlékezés a '48/49-es forradalomról és szabadságharcról
március 13–14.	kórustábor (Dunakeszi)
március 13–20.	német környezetvédelmi diákcsere (magyarország program)
március 21–28.	a MEP nemzetközi ülése Hágában (Kovács Vera (11. b))
március 23.	latin OKTV döntő (Kéri Zsófia (12. c))
március 26.	a Frankofónia ünnepe és környezetvédelmi vetélkedő
márc. 26. – ápr. 1.	a MEP nemzeti ülése Pécsen
március 27.	informatika OKTV döntő (Novák Gergely (12. b))
március 31.	francia OKTV döntő (Liebe Rebeka (12. b))
április 2–6.	tavaszi szünet
április 8.	spanyol OKTV döntő (Temesvári Orsolya (12. c))
április 9.	ART program (dök rendezvény)
április 10.	GyalogTrefort túra a Pilisben
április 12.	szaktanári fogadóóra
április 12–15.	papírgyűjtés
április 12-17.	Ifjú Kutatók 17. Nemzetközi Konferenciája Indonéziában (Prokop Susanne (12. c))
április 15.	orosz OKTV döntő (Durucskó Luca (12. a), Kassa Eszter (12. c))
április 16.	művészeti nap
április 16–17.	a kórus lemezfelvétele
április 16–18.	„Szép Magyar Beszéd” verseny országos döntője (Kricsfalusy Márk (11. b))
április 19.	szaktanári fogadóóra
április 19.	biológia OKTV döntő (Tóth Eszter (12. c))
április 20.	Varga Tamás matematikaverseny országos döntője (Glavinics Judit (8. b), Papp Dóra, Rekvényi Kamilla (8. c))

április 20.	floorball diákolimpia országos döntője
április 20–27.	német diákcsere (magyarországi program)
április 21.	Fővárosi Középiskolai Informatika Alkalmazói Verseny döntője (Novák Gergely (12. b), Gregorics Balázs (11. b), Schusztér Zoltán (12. b), ifj. Regele György (12. b), Soha Péter (12. b), Forgó Barnabás (9. c))
április 22.	történelem OKTV döntő (Kovács Vera (11. b), Kenesei Zsanett (11. a))
április 22.	Arany Dániel matematikaverseny harmadik (döntő) forduló (Balaton Tamás (9. c), Fábíán Benedek (9. b))
április 23–25.	Szilárd Leó országos fizikaverseny döntője (Paks) (Bodó Kinga Sára (11. c), Takács Hajna (10. b))
április 24.	XII. iskolai diákszínjátéso fesztivál az Ódry színpadon
április 30.	ballagás
május 2–4.	Mikola országos fizikaverseny döntője (Takács Hajna (10. b))
május 3-tól	írásbeli érettségi vizsgák
május 5.	iskolai sportnap a Margitszigeten
május 8–9.	GyalogTrefort túra a Cserhátban
május 14–16.	Jedlik Ányos országos fizikaverseny döntője (Nagy Róbert, Onodera Daigoro Péter (8. c))
május 18–25.	német környezetvédelmi diákcsere (németország program)
május 21.	Hatvani István országos fizikaverseny döntője (Gyetvai Dániel (8. a), Varga György, Szatmári Eszter, Kalapos András (8. b), Takács Hajna (10. b))
május 23–25.	Mónus Gergely, Bagdy Ábel, Fülöp Péter (11. a) brüsszeli útja egy nemzetközi fotópályázat eredményhirdetésére
május 25–31.	nomád tábor (9. a osztály)
május 26.	országos kompetenciamérés
máj. 31. – jún. 3.	nomád tábor (9. b osztály) (félbeszakadt)
június 10.	a 7. osztályosok néptánc fellépése az udvaron
június 18.	évváró ünnepség az udvaron, 21 órakor a Trés Fort és az Oriolus kórus koncertje az iskolában
jún. 24. – aug. 22.	tizenhat iskolai szervezésű nyári tábor
augusztus 27.	tanári kirándulás

Trefort-napi előadások, programok

(2009. október 22., legfőbb szervező: Csapodi Csaba tanár úr)

A gömb

- 12. a-sok: *Geometria a gömbön*
- Ökoparlamentesek: *Alkoss földgömböt!*
- 12. c-sek: *Már a görögök szerint is gömbölyű*
- Sík András: *Mars*
- Temesvári Orsolya (12. c): *Globális és lokális problémák*
- Munkácsy András: *Játékvezetés*
- Munkácsy András: *Sportújságírás*
- Mészáros Péter tanár úr: *Circle Music*
- Prokop Susanne (12. c): *Kínai fizika*
- Berta István: *Kínai fizika*
- Gencsi Katalin (10. c): *A természet körforgása a Hortobágyon*
- 12. c-sek: *Izgalmas kémiai kísérletek*
- Tizenegyedikesek: *El globo y la estera*
- Kovács Dorina (12. c): *A gömbtől a bonbonig*
- Kovács Gabriella tanárnő: *Gömbi szobrászat*
- Testnevelők: *Golyós sportok*
- Tizenegyedikesek: *Globe-Shaped Buildings*
- 11. c-sek: *Gömb a képzőművészetben*
- Horti Zoltán: *Mesemondó*
- Bozóki Gabriella tanárnő: *Drámajáték mesékkel*
- Szilágyi Kriszta (11. c): *Híres kupolák*
- Tizenegyedikesek: *A World without Globes?*
- Nyolcadikosok: *Gömbmánia. Mágia*
- Holderith Noémi: *A szaglógumó*
- Lukács Béla: *A világegyetem*
- 12. a-sok és c-sek: *A világ 12 problémája*
- Lenkefi Myrtil tanárnő: *Kínában jártam*
- 12. b-sek: *Három ház - három kút*
- 12. c-sek: *Geometria a gömbön*
- Geröcs László tanár úr: *Matematika-történet*
- José és barátai: *Kultúrák a Föld körül*
- Novák Gergely (12. b): *Séta a tengerben*
- MEP-esek: *A MEP*
- 10. b-sek: *A gömb, mint hatalmi jelkép*
- 12. a és b-sek: *Futballról két félidőben*
- Méder Áron: *A Föld gömb alakjának bizonyítása*
- Sasvári Márta tanárnő: *Mesemondó verseny*
- Domokos Gábor: *A gömböc*
- Dr. Böddi Béla: *GömBotanika*
- Tizenkettedikesek: *Az Alef*
- Varga Ákos tanár úr: *1956 emléke*
- Fábián László tanár úr: *A gömb a filmművészetben*
- Hunyadi Regina: *Nem kell a békát megcsókolni!*

A művészeti nap programja

(2010. április 16.)

- Németh Gábor: Mentalista bűvészek
- Wierdl Eszter: Otthon az au pair áll, a férj matekkal operál, az operaénekesnő mit csinál?
- Hajdu Szabolcs: Kortárs magyar film
- Trefortos tanárok: Tanárok versmondása
- Péterfy Gergely: Internet és irodalom
- Álmosd Phaedra: Musical válogatás
- Horváth Dezső: Angyalok, démonok és a CERN
- Bárdits Éva (11. a), Petri-Lukács Simon, Gyetvai Dániel és Bózsing Szabolcs (8. a): Szerelmes versek a magyar költészetben; Janus Pannoniustól napjainkig
- Ökoparlamentesek: Verselés zölden, sok játékkal
- A négy elem filmen Luc Bessontól 1-4.: Föld – Metró, Víz – A nagy kékség, Tűz – Nikita, Levegő – Az ötödik elem
- Hetedhét: Megzenésített versek
- Fábián László tanár úr: A művészet önértelmezésének lehetőségei...
- Álmosd Phaedra: Szituációs játékok a színészmesterséghez
- Trefort Talent – zene, tánc és egyéb

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

időpont	idő- tartam (nap)	a program	helyszín	a résztve- vők köre	gyerek- létszám	szervező tanár és kísérők
jún. 24–30.	7	diákcseré	Köln	9., 11. oszt.	12	Szabó Éva
jún. 25–27.	3	osztály- tábor	Kápolnásnyék	12. c	31	Kutrovác László
jún. 25–30.	6	tanulmány- út	Róma	9. c	33	Gyertyánfy A., Szénásiné S. R.
jún. 27.–júl. 2.	5	osztály- tábor	Balatonfenyves	12. a	28	Csaba Orsolya
jún. 30.–júl. 5.	5	Gyalog Trefort vándor- tábor	Aggteleki karszt, Bükk	8-11. oszt.	8	Faragó N., Ferencz G., Mészáros P.
júl. 4–9.	6	kenutúra	Mosoni Duna	8. c	23	Mohay Péter
júl. 6–19.	13	körutazás	Olaszország	7-8., 11-12. o.	26	Regele György
júl. 13–17.	4	osztály- tábor	Balatonpart	9. b	14	Gedeon Gábor
júl. 14–18.	5	kenutúra	Bodrog	8. a	18	Ferencz Gábor
júl. 14–18.	5	Római tábor	Balatonfűzfő	10. c	30	Bozóki G., Mészáros P.
júl. 29–30.	2	kenuzás	Szigetköz	8. b	24	Gombos Éva
aug. 2–6.	4	biciklizés	Balatonkenese	11. c	17	Faragó N., Kovács G.
aug. 3–14.	12	biciklitúra	horvát tenger- part	12. c	19	Kutrovác László
aug. 14–19.	6	ökotábor	Parád	8-12. oszt.	18	Szászné H. J., Schróth Á., Kutrovác L., Faragó N., Csaba O., Gedeon G.
aug. 16–19.	3	nyári tábor	Várbükk	7. c	30	Lenkefi Myrtill
aug. 16–24.	8	Korzika- túra	Korzika	7-12. oszt.	21	Fernengel András

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magyar irodalom	4,56	4,82	4,84	4,21	4,47	4,45
magyar nyelvtan	4,06	4,31	4,31	4,29	4,21	4,03
történelem	4,00	4,18	4,47	4,21	4,65	4,58
angol	4,32	4,61	4,50	4,50	4,61	4,64
német	4,10	4,60		4,00	5,00	5,00
francia						
latin						
spanyol						
orosz						
kínai						
matematika	3,69	4,36	3,88	4,50	4,03	4,41
informatika	4,28	4,33	4,16	4,18	4,47	4,61
fizika	4,34	4,70	4,28	4,12	4,38	4,45
biológia	4,19	4,48	4,22	4,21	4,39	4,76
kémia				4,56	4,47	4,66
földrajz	4,13	4,00	4,22	4,35	4,29	4,36
ének	4,38	5,00	5,00	3,85	4,06	4,27
rajz, művészettörténet	4,81	4,88	4,91	4,85	4,79	4,97
testnevelés	4,13	4,48	4,34	4,65	4,41	4,79
néptánc	4,69	4,79	5,00			
társadalomismeret						
média						
pszichológia						
átlag (mag., szorg. nélkül)	4,27	4,53	4,47	4,28	4,40	4,54

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
3,88	4,00	4,27	4,10	4,28	4,16	4,36	4,35	4,18	4,35	4,44	4,32
3,72	3,88	4,12	4,30	4,09	4,19	4,61	4,21	3,89	4,16	4,63	4,32
3,75	4,21	4,15	3,90	4,22	4,31	4,48	4,32	4,26	4,58	4,81	4,35
4,43	4,19	4,76	4,19	4,33	4,23	4,59	4,50	4,40	4,71	4,35	4,40
4,00	4,25	4,00	4,30	4,20	4,30	4,00	4,63	4,44	4,38	4,80	4,13
4,00	4,00	4,43	4,13	4,86	4,50	4,33	4,38	3,60	3,44	4,00	3,50
									4,00		4,80
4,89	4,56	4,56	4,17	4,20	4,33	4,33	4,50	4,57	4,20	4,14	4,14
3,00	4,00	4,75				3,67		3,71	4,00		4,50
3,00	4,00	5,00	4,00	4,25	4,33	4,00	4,00	4,00			
3,41	3,38	3,97	3,83	4,03	3,72	3,97	3,97	3,91	4,13	4,22	4,39
3,84	3,42	3,79	4,03	4,28	4,16	5,00	5,00	4,71		5,00	
3,44	3,47	4,18	3,97	3,75	3,59	4,61	3,76	3,71	3,67	4,67	4,29
3,38	3,33	3,76	3,80	4,34	4,06	3,82	4,09	4,00	4,80	5,00	4,90
3,78	4,03	4,64	3,73	4,22	4,19	3,50	3,84	3,54	4,75	4,25	5,00
3,56	3,52	4,64	4,87	4,47	4,59						
5,00	4,85	5,00	3,77	3,47	3,97	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
4,88	4,76	4,79	4,70	4,88	4,97	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	5,00
3,90	4,74	4,48	4,56	4,77	4,58	4,88	4,27	4,53	4,66	4,71	4,87
						5,00	4,12	5,00	5,00	5,00	5,00
			4,63	4,91	4,84						
						5,00	5,00	5,00			
3,96	4,00	4,36	4,18	4,30	4,26	4,37	4,20	4,17	4,48	4,59	4,52

Érettségi eredmények

tantárgyak	12. a				12. b				12. c			
	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom	1	30	5,00	4,70		32		4,78		31		4,29
történelem	10	21	4,80	4,86	8	24	4,88	4,92	3	28	5,00	4,75
matematika	6	25	5,00	4,04	5	27	5,00	4,54	5	26	5,00	4,50
fizika		4		5,00	1	2	5,00	4,50	3	3	5,00	4,33
kémia	2	3	5,00	5,00		6		4,83	6	5	5,00	5,00
biológia	4	2	4,50	5,00	7		4,57		8	1	4,63	5,00
földrajz		12		5,00		3		5,00		4		4,00
angol	3	26	5,00	4,92	3	23	5,00	4,96		26		4,85
német		3		5,00		7		4,86	1	6	4,00	4,83
francia	1		5,00		1		4,00			1		5,00
latin		1		5,00	1		5,00					
spanyol	6		4,50		5	2	5,00	5,00	3		5,00	
orosz	1		5,00						1		5,00	
társ. ism.		1		5,00		5		5,00		2		5,00
ének		1		5,00		1		5,00				
informatika		5		4,60	3	8	5,00	5,00				
testnevelés		1		5,00								
műv. történet		1		5,00								
rajz és vizuális kultúra						1		5,00	1	1	5,00	5,00
folklorismeret		1		5,00								
mozgókép- kultúra és médiismeret												
érettségi átlag			4,87	4,88			4,81	4,89			4,85	4,71

A legjobb érettségi átlagok

Azon diákok nevei olvashatók itt, akiknek az érettségi vizsgákon elért százalékos eredményeinek átlaga legalább 91 százalék. Zárójelben a tanulók emelt szintű, majd a középszintű érettségi vizsgáinak száma van feltüntetve.

Prokop Susanne (12. c) (1, 5)	98,5
Kéri Zsófia (12. c) (2, 3)	97,8
Bolonyai Flóra (12. a) (1, 4)	97,4
Zahariev Anna (12. a) (1, 4)	95,6
Kollár Klára (12. a) (1, 5)	95,5
Novák Gergely (12. b) (1, 4)	95,2
Tóth Eszter (12. c) (1, 5)	94,5
Veress Dávid (12. a) (1, 5)	94,3
Jánosi Gergely (12. a) (1, 5)	93,3
Durucskó Luca (12. a) (1, 5)	93
Liebe Rebeka (12. b) (1, 5)	93
Kassa Eszter (12. c) (2, 4)	93
Fülöp Ádám (12. b) (1, 4)	92,6
Kovács Solt (12. a) (2, 5)	91,6
Pintácsi Dániel (12. c) (1, 4)	91,5
Mihalovits Máté (12. c) (1, 4)	91

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanár neve olvasható]

Nemzetközi eredmények

IFJÚ KUTATÓK XVII. NEMZETKÖZI KONFERENCIÁJA

Prokop Susanne (12. c) az Indonéziában rendezett konferencián a fizika szekcióban 29 résztvevő között a második helyen végzett.
[Kovács Géza, Rajkovics Zsuzsa]

MIT JELENT SZÁMUNKRA AZ EURÓ?

C. NEMZETKÖZI FOTÓPÁLYÁZAT

A Mónus Gergely, Bagdy Ábel, Fülöp Péter (11. a) alkotta csapat a nemzetközi mézőnyben (135 pályázó közül) a harmadik helyezést érte el. [Fábián László]

EZERMÉTERES SÍKFUTÁS

Kenesei Zsanett (11. a) a Moszkvában megrendezett kvalifikációs atlétikai Európa Bajnokságon 2 perc 48 másodperces eredménnyel (egyéni csúccsal) a döntőbe jutott, s itt a kilencedik helyezést érte el.

NYOLCSZÁZ MÉTERES SÍKFUTÁS

cseh-magyar-szlovák U18-as válogatott viadal

Kenesei Zsanett (11. a)	1. helyezés
Perjés Fanni (10. a)	2. helyezés

Országos eredmények

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY

BIOLÓGIA

Tóth Eszter (12. c) 2. helyezés
[Szászné Heszlényi Judit, Faragó Norbert, Kutrovács László]

TÖRTÉNELEM

Kenesei Zsanett (11. a)	3. helyezés	[Csapodi Zoltán]
Kovács Vera (11. b)	20. helyezés	[Magyarné Ulrich Zsuzsanna, Kiss Csilla]

OROSZ NYELV

Kassa Eszter (12. c)	5. helyezés	[Domokos Katalin]
Durucskó Luca (12. a)	6. helyezés	[Domokos Katalin]

NÉMET NYELV

Petri Dominik (11. oszt.) 9. helyezés [Szabó Éva]

LATIN NYELV

Kéri Zsófia (12. c) 13. helyezés [Lenkefi Myrtil]

SPANYOL NYELV

Temesvári Orsolya (12. c) 14. helyezés [Bugán Ilona és Éltető Katalin]

INFORMATIKA

Novák Gergely (12. b) 15. helyezés [Regele György]

MATEMATIKA

Kéri Zsófia (12. c) 20. helyezés [Csapodi Csaba]

FRANCIA NYELV

Liebe Rebeka (12. b) 23. helyezés [Gonda Zita]

KÉMIA

Prokopp Susanne (12. c) döntőbe jutott, de egy nemzetközi verseny miatt
nem tudott azon részt venni. [Kutrovác László]

KAZINCZYRÓL ELNEVEZETT SZÉP MAGYAR BESZÉD VERSENY

Kricsfalusy Márk (11. b) a legmagasabb díjban, Kazinczy-éremben részesült
[Magyarné Ulrich Zsuzsanna]

HERMAN OTTÓ ORSZÁGOS BIOLÓGIA VERSENY

Varga György (8. b) 2. helyezés [Szászné Heszlényi Judit, Faragó Norbert]

MIKOLA SÁNDOR ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

Takács Hajna (10. b) 9. helyezés [Varga György]

SZILÁRD LEÓ ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

Takács Hajna (10. b) 8. helyezés [Chikán Éva]

Bodó Kinga Sára (11. c) 17. helyezés [Chikán Éva]

JEDLIK ÁNYOS ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

Nagy Róbert (8. c) 9. helyezés (III. díj) [Chikán Éva]

Onodera Daigoro Péter (8. c) 28. helyezés (III. díj) [Chikán Éva]

HATVANI ISTVÁN ORSZÁGOS FIZIKAVERSENY

8. oszt.

Gyertvai Dániel (8. a)	4. helyezés	[Kovács Géza]
Varga György (8. b)	5. helyezés	[Kovács Géza]
Szatmári Eszter (8. b)	10. helyezés	[Kovács Géza]
Kalapos András (8. b)	11. helyezés	[Kovács Géza]

9-10. oszt.

Takács Hajna (10. b)	2. helyezés	[Varga György]
----------------------	-------------	----------------

KENGURU MATEMATIKAVERSENY

Glavinics Judit (8. b)	2. helyezés	[Gombos Éva]
Fábián Benedek (9. b)	5. helyezés	[Gedeon Gábor]

ORSZÁGOS LOGIKA VERSENY

Glavinics Judit (8. b)	11. helyezés	[Gombos Éva]
------------------------	--------------	--------------

ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATINVERSENY

József Anna (9. a)	17. helyezés
--------------------	--------------

UNESCO VERSENY

A verseny témája a nemzetközi szervezetek és a környezetvédelem volt.

Traore Lili Fatime (10. a)	2. helyezés	[Csaba Orsolya]
----------------------------	-------------	-----------------

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

Tomasz Máté (7. c)	7. helyezés	[Lenkefi Myrtill]
--------------------	-------------	-------------------

CURIE KÖRNYEZETVÉDELMI EMLÉKVERSENY

Az Uzonyi Anna, Varga György, Zánthy-Pintér Anna (8. b) alkotta csapat a Curie Környezetvédelmi Emlékverseny Kárpát-medencei döntőjében 13. helyezést ért el.

„KÍNAI NYELVI HÍD” (KÍNAI NYELVI VERSENY)

Szabó Dávid (10. c)	2. helyezés	[Csányi Zoltán]
Hompot Sebestyén (12. a)	3. helyezés	

TAEKWONDO

junior kategória, 55 kg-os súlycsoport

Braun Tímea (7. a)	1. helyezés
--------------------	-------------

KISPÁLYÁS FLOORBALL DIÁKOLIMPIA

VI. korcsoportos csapat:

Földes Péter (11. c), Hompot Bálint (11. a), ifj. Regele György (12. b),
Szűcs András (12. b), Szűcs Gergely (11. b), Tóth András (11. a),
edző: Szűcs András (12. b) 3. helyezés

NAGYPÁLYÁS FLOORBALL DIÁKOLIMPIA

VI. korcsoportos csapat:

Földes Péter (11. c), Szűcs Gergely (11. b), Tóth András, Hompot Bálint (11. a),
ifj. Regele György (12. b), Szűcs András (12. b), Marouf Dániel (8. b),
Sebesi Tamás (12. c), Beleznai Kornél, edző: Szűcs András (12. b)
5. helyezés

GYEPLABDA DIÁKOLIMPIA

VI. korcsoportos csapat:

Baróti Tamás (10. a), Marouf Dániel (8. b), Szűcs András, Soha Péter,
ifj. Regele György (12. b), edző: Szűcs András (12. b)
2. helyezés

ARANY DÁNIEL MATEMATIKVERSENY

9. oszt.

Balaton Tamás (9. c)	a döntőbe jutott	[Gombos Éva]
Fábián Benedek (9. b)	a döntőbe jutott	[Gedeon Gábor]

LESS NÁNDOR ORSZÁGOS FÖLDRAJZVERSENY

Varga György (8. b)	a döntőbe jutott	[Kis Kelemen Éva]
---------------------	------------------	-------------------

ARANY JÁNOS IRODALMI VERSENY

Darancó Stefánia (10. b)	a döntőbe jutott	[Bozóki Gabriella]
--------------------------	------------------	--------------------

SZÉCHENYI ÉS KORA ORSZÁGOS MŰVELŐDÉSTÖRTÉNETI VERSENY

A Főző Krisztina, Kádár Zita, Kovács Vera és Temesi Fruzsina (11. b) alkotta csapat
a nyíregyházi középdöntőben a harmadik helyen végzett.

[Magyarné Ulrich Zsuzsanna, Zsigmond Zsolt]

ENERGETIKAI TÉMÁJÚ TANULMÁNYI VERSENY

A Márton Simon, Pintácsi Dániel (12. c) alkotta kétfős csapat a harmadik helyen végzett.

ORSZÁGOS KLARINÉTVERSENY

Szabados Márton (8. c) 4. helyezés

ATLÉTIKA

800 méteres síkfutás

Kenesei Zsanett (11. a) 1. helyezés

Perjés Fanni (10. a) 3. helyezés

Kriván András (10. a) 5. helyezés

JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓ

Glavinics Judit (8. b)

megkapta „A Magyar Köztársaság jó tanulója, jó sportolója” kitüntető címet.

Budapesti eredmények

KOSÁRLADBA DIÁKOLIMPIA

fiúcsapat 2. helyezés

Balaton Gábor (7. a), Békefi Balázs (7. a), Tóth Fábián (7. a), Fazekas István (7. b), Edelmayer Márton (7. c), Baán Tamás (8. a), Győri-Molnár Bence (8. a), Palotás Péter (8. a), Demszky András (8. b), Provits Gergely (8. b), Varga György (8. b), Gróf Dániel (9. a) Nagy Ábel (9. b) [edző: Ferencz Gábor]

JANE HAINING ANGOL NYELVI EMLÉKVERSENY

Bózsing Szabolcs, Braun Tímea (8. a), Városi Dominika (8. b),

Iritz Márton, Jánosi Blanka, Rekvényi Kamilla (8. c) a döntőbe jutottak

CSAPODY VERA BIOLÓGIAI ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI VERSENY

csapat: Barborják Zorka, Tóth Bence (11. a),

Juhos Fanni (11. c), Kéri Zsófia és Tóth Eszter (12. c) 6. helyezés

FŐVÁROSI INFORMATIKA ALKALMAZÓI VERSENY

9-10. oszt.

Forgó Barnabás (9. c) 7. helyezés [Regele György]

11-12. oszt.

Novák Gergely (12. b) 5. helyezés [Regele György]

Soha Péter (12. b) 14. helyezés [Regele György]

Schuszter Zoltán (12. b) 17. helyezés [Regele György]

ifj. Regele György (12. b) 18. helyezés [Regele György]

KENGURU MATEMATIKAVERSENY

Penha Felizardo Dániel (8. b)	4. helyezés	[Gombos Éva]
Veress Dávid (12. a)	6. helyezés	[Gombos Éva]
Sükien Alex (12. a)	8. helyezés	[Gombos Éva]

„ÉLEN A TANULÁSBAN, ÉLEN A SPORTBAN”

Kenesei Zsanett (11.a)

megkapta az „Élen a tanulásban, élen a sportban” kitüntető címet.

VARGA TAMÁS MATEMATIKAVERSENY

8. oszt.

Rekvényi Kamilla	5-7. helyezés	[Mohay Péter]
Glavinics Judit	8-11. helyezés	[Gombos Éva]
Papp Dóra	17-19. helyezés	[Mohay Péter]

Mindhárman az országos döntőbe jutottak.

*Kerületi eredmények***INFORMATIKA (ALKALMAZÓI) VERSENY**

7. oszt.

Ryan Anna (7. a)	1. helyezés	[Regele György]
------------------	-------------	-----------------

ANGOL OÁTV

Fülöp Réka (7. c), Szakszon Flóra (7. c), Stark Livia (8. a), Szatmári Eszter (8. b)
a budapesti fordulóra jutottak

FLOORBALL DIÁKOLIMPIA

A IV. korcsoportos csapat (Marouf Dániel (8. b), Beleznai Kornél (7. c),
Yang Shan (7. b), Gábos Zoltán (7. a), Mikus Áron (7. a),
Nagy Marcell (7. b) (edző: Szűcs András (12. b))
bejutott a budapesti döntőbe.

ATLÉTIKAI VERSENY

IV. korcsoport	Tarnai Virág (7. a)	1. helyezés
----------------	---------------------	-------------

MEZEI FUTÓVERSENY

IV. korcsoport	Glavinics Judit (8. b)	1. helyezés
VI. korcsoport	Palotás Petra (11. b)	1. helyezés

*Iskolai eredmények***IMPLOM JÓZSEF HELYESÍRÁSI VERSENY**

9. oszt.

Ginter Tamás (9. a) 1. helyezés

10. oszt.

Érdi Gábor (10. c) 1. helyezés

SIMONYI ZSIGMOND HELYESÍRÁSI VERSENY

7. oszt.

Birghoffer Péter (7. b) 1. helyezés

8. oszt.

Szabados Márton (8. c) 1. helyezés

ISKOLAI ANGOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

7-8. oszt.

Gyetvai Dániel (8. a) 1. helyezés

Szabó Dea (8. b) 2. helyezés

Horváth Lilla (8. c) 3-4. helyezés

Fülöp Réka (7. c) 3-4. helyezés

9-12. oszt.

Vész Barbara (9. a) 1. helyezés

Magyar Eszter (12. a) 2. helyezés

Traore Sibien Youssouf (8. c (!)) 3. helyezés

ISKOLAI FRANCIA MŰFORDÍTÁSI VERSENY

Steiner Luca (11. a) 2. helyezés

Ható Réka (12. a) 3-4. helyezés

Kollár Klára (12. a) 3-4. helyezés

ISKOLAI SPANYOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

Jaczkó Dániel (11. b) 1. helyezés

Palotás Petra (11. b) 2. helyezés

Szöllősi Zsófia (11. a) 3. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Április 30-án a Nemzeti Múzeum előtt rendezett ballagási ünnepségen Poros András igazgató úr a következő végzős diákoknak adott át kitüntetést hat éves iskolai munkájukért, példamutatásukért, szorgalmukért.

Trefort Ágoston emlékérem

KÉRI ZSÓFIA (12. c)
PROKOP SUSANNE (12. c)

Trefort Ágoston emléklap

BAGAMÉRY FRUZZSINA (12. a)
DURUCKÓ LUCA (12. a)
MOCSÁR FRUZZSINA (12. a)
LIEBE REBEKA (12. b)
NAGY NÓRA (12. b)
NOVÁK GERGELY (12. b)
KISS MARINA (12. c)
TÓTH ESZTER (12. c)

Tompa József-díj

Ebben a tanévben nem volt pályázat.

Kolos Dávid Emlékdíj

2007 nyarán iskolánk 11. b osztályos tanulója, Kolos Dávid egy ausztriai osztálykiránduláson tragikus balesetet szenvedett. Szülei és hozzátartozói létrehozta egy alapítványt és a Kolos Dávid Emlékdíjat, azzal a céllal, hogy Dávid emlékét megőrizzük, ébren tartsuk. A díjat minden évben egy (esetleg megosztva több) tizenegyedikes trefortos diák kaphatja meg.

A díj elnyerésének nem feltétele a kimagasló tanulmányi-, sport-, művészeti eredmény, annak odaítélésekor Dávid emlékéhez legméltóbbnak azt a diákot tartja a Kuratórium, aki a közösségért, az osztályért, a barátokért a legtöbbet tette és teszi, aki tehát az emberi kapcsolataiban mutat fel hosszú időn keresztül valami kiemelkedőt. A három tizenegyedikes osztály javaslatot tesz a Kuratóriumnak, amely ezek alapján eldönti, hogy ki kapja az emlékdíjat. A Kuratórium az alapítvány számlájára beérkezett adományok éves kamatát osztja ki tárgy-, illetve pénzjutalom formájában kb. ötvenezer-százezer forint értékben.

A tanévzáró ünnepélyen, 2009-ben a következő tanulók kaptak Kolos Dávid Emlékdíjat

I. FOKOZAT

Sipos Júlia (11. c)

II. FOKOZAT

Bárdits Éva (11. a) és Fehér Vanda (11. b)

Az iskolanapi vetélkedő eredménye

oszt.	csapatnév	pontszám	osztály pontszán	helyezés
7. a	Tudjuk mi	130	258	I.
	Manchester United	128		
7. b	Póni	120,5	249	II.
	Láncfalpas hegyi görények	128,5		
7. c	Ganajturó	114	185,5	XIII.
	Károlyka	71,5		
8. a	1	122,5	221	VII.
	2	98,5		
8. b	1	124,5	234	V.
	2	109,5		
8. c	1	115	240	III.
	2	125		
9. a	Nincs	119,5	237,5	IV.
	Szakadó szakadék	118		
9. b	Kakukk	111,8	199,3	XI.
	Suttyók	87,5		
9. c	Alma	91	211	VIII.
	Semmi	120		
10. a	Csoki tengeri csillag	115,5	209,5	IX.
	Bituman teem	94		
10. b	Vaszkulitisz	85	196,5	XII.
	Transzmitterek...	111,5		
10. c	„Ralyok”	88,5	205	X.
	Étcsoki tanga	116,5		
11. a	1	38	137	XV.
	2	99		
11. b	Majomparádé	113	223	VI.
	2	110		
11. c	1	124,5	153,5	XIV.
	2	129		
12. a		109	109	XVII.
12. b		97	97	XVIII.
12. c		120	120	XVI.

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	496,2	101,5	597,7	4.
7. b	182,2	0	182,2	9.
7. c	317	47	364	6.
8. a	823,8	914	1737,9	3.
8. b	2122,7	2110	4237,7	1.
8. c	2707,6	1388	4045,6	2.
9. a	30	39	69	12.
9. b	146,5	103,2	249,7	8.
9. c	366,5	197,2	563,7	5.
10. a	48	79	127	11.
10. b	0	0	0	15-18.
10. c	22	251	273	7.
11. a	14,5	0	14,5	14.
11. b	0	147,5	147,5	10.
11. c	0	0	0	15-18.
12. a	0	0	0	15-18.
12. b	0	0	0	15-18.
12. c	28	0	28	13.
összesen	7305	5229,9	12637,5	

A papírgyűjtést Kiss Marina, Kéri Zsófia és Tóth Eszter (12. c) szervezték. Nagy figyelemmel és felelősségteljesen készítették elő és irányították ősszel is, tavasszal is a hét eseményeit.

A győztes osztály jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet az osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

SÚLYLÖKÉS	7–8. évfolyam (leány)	1. Szabó Dea	8. b	8,10 m
		2. Jackli Zsófia	8. b	7,40 m
		3. Für Veronika	7. a	7,28m
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Baán Tamás	8. a	13,22 m
		2. Földesi Csaba	8. a	11,92 m
		3. Palotás Péter	8. a	11,85 m
	9–11. évfolyam (leány)	1. Palotás Petra	11. b	9,93 m
		2. Mészáros Hanna	9. a	9,12 m
		3. Beregszászi Lilla	9. b	8,92 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Molnár Áron	9. b	15,50 m
		2. Trombitás Péter	10. a	13,05 m
		3. Herczeg András	11. c	12,04 m
TÖMÖTTLABDA VETÉS	7–8. évfolyam (leány)	1. Sörfőző Nóra	8. a	7,10 m
		2. Palchuber Enikő	8. a	6,70 m
		3. Braun Tímea	8. a	6,65m
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Baán Tamás	8. a	11,40 m
		2. Marouf Dániel	8. b	11,00 m
		3. Balaton Gábor	7. a	10,80 m
	9–11. évfolyam (leány)	1. Palotai Eszter	10. a	10,80 m
		2. Ridly Tünde	10. a	10,60 m
		3. Oláh Dóra	11. a	10,00 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Hatlaczki Ádám	11. b	14,70 m
		2. Dankházi Ádám	11. a	14,30 m
		3. Gergely Kristóf	11. c	13,40 m
KISLABDAHAJÍTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1. Bartucz Luca	7. b	40,00 m
		2. Terenyei Tímea	7. b	38,00 m
		3. Tornai Virág	7. a	30,00 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Földesi Csaba	8. a	59,00 m
		2. Palotás Péter	8. a	50,00 m
		3. Fazekas István	7. b	49,00 m
	9–11. évfolyam (leány)	1. Mészáros Hanna	9. a	46,00 m
		2. Horkay Alexandra	9. b	45,00 m
		3. Kacsó Fanni	11. a	41,00 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Jaczkó Dániel	11. b	57,00 m
		2. Molnár Áron	9. b	57,00 m
		3. Rajkai Krisztián	9. b	57,00 m

TÁVOLUGRÁS	7–8. évfolyam (leány)	1. Tornai Virág	7. a	3,86 m
		2. Csonka Szilvia	7. c	3,85 m
		3. Pollner Nóra	7. b	3,80 m
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Yang Shan	7. b	4,55 m
		2. Keresztury Erik	7. a	4,40 m
		3. Baán Tamás	8. a	4,24 m
	9–11. évfolyam (leány)	1. Palotai Eszter	10. a	4,32 m
		2. Takács Luca	9. b	3,68 m
		3. Kapolcsi Szabó Lilla	9. b	3,59 m
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Szűcs Gergely	11. b	5,16 m
		2. Nagy Jenő	9. c	5,14 m
		3. Kátai Kristóf	11. c	5,04 m
MAGASUGRÁS	7–8. évfolyam (leány)	1. Zeman Gabriella	7. c	115 cm
		1. Pollner Nóra	7. b	115 cm
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Dobreff Gergely	7. a	138 cm
		2. Nagy-Czirok Kálmán	7. a	135 cm
		3. Tomasz Máté	7. c	130 cm
	9–11. évfolyam (leány)	1. Takács Luca	9. b	130 cm
		1. Horkay Alexandra	9. b	130 cm
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Szabó Dávid	10. c	158 cm
		2. Dobreff Árpád	9. c	150 cm
		2. Gróf Dániel	9. a	150 cm
		2. Trombitás Péter	10. a	150 cm
100 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1. Tornai Virág	7. a	14,10 mp
		2. Zánathy-Pintér Anna	8. b	14,35 mp
		3. Glavinics Judit	8. b	14,75 mp
	7–8. évfolyam (fiú)	1. Lantos Viktor	8. b	13,10 mp
		2. Baán Tamás	8. a	13,88 mp
		3. Sow Ábrahám	8. a	13,47 mp
	9–11. évfolyam (leány)	1. Kenesei Zsanett	11. a	13,72 mp
		2. Horkay Alexandra	9. b	14,00 mp
		3. Takács Luca	9. b	14,40 mp
	9–11. évfolyam (fiú)	1. Győry Balázs	10. b	12,22 mp
		2. Nagy Jenő	9. c	12,25 mp
		3. Deák Tibor	11. b	12,28 mp

600 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (leány)	1.	Glavinics Judit	8. b	01:55,7
		2.	Tornai Virág	7. a	02:02,5
		3.	Csonka Szilvia	7. c	02:03,1
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kenesei Zsanett	11. a	01:41,2
		2.	Perjés Fanni	10. a	01:44,0
		3.	Ipacs Emese	10. b	02:00,0

800 M SÍKFUTÁS	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Palotás Péter	8. a	02:24,9
		2.	Sow Ábrahám	8. a	02:31,9
		3.	Varga György	8. b	02:34,4
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Kriván András	10. a	02:10,7
		2.	Laky Tibor	11. c	02:28,3
		3.	Nagy Jenő	9. c	02:28,9

SZIGETKÖR	7–8. évfolyam (leány)	1.	Csonka Szilvia	7. c	26:45 p
		2.	Rekvényi Kamilla	8. c	28:10 p
		3.	Bartucz Luca	7. b	30:55 p
		3.	Szabó Dea	8. b	30:55 p
	7–8. évfolyam (fiú)	1.	Palotás Péter	8. a	23:54 p
		2.	Varga György	8. b	24:52 p
		3.	Keresztury Erik	7. a	25:18 p
	9–11. évfolyam (leány)	1.	Kovács Bea	11. a	26:40 p
		2.	Iványi Barbara	9. a	34:41 p
		3.	Mészáros Hanna	9. a	36:22 p
	9–11. évfolyam (fiú)	1.	Kriván András	10. a	18:14 p
		2.	Balogh András	9. c	22:45 p
		3.	Holányi Péter	10. b	26:04 p

10X100 M VÁLTÓ	7–8. évfolyam (leány)	1.	8. b	02:32,2
		2.	8. a	02:34,1
		3.	7. a	02:36,0
	9–11. évfolyam (leány)	1.	11. a	02:19,8
		2.	9. b	02:23,5
		3.	9. c	02:28,1

LABDARÚGÁS	7. évfolyam	1.	7. c
		2.	7. b
		3.	7. a
	8. évfolyam	1.	8. a
	9. évfolyam	1.	9. a
	10. évfolyam	1.	10. b
	11. évfolyam	1.	11. a

4×100 M VÁLTÓ	7–8. évfolyam (leány)	1. 8. b	01:03,4
		2. 7. a	01:07,3
	7–8. évfolyam (fiú)	1. 8. a	54,07 mp
		2. 8. b	55,15 mp
		3. 8. c	57,76 mp
	9–11. évfolyam (leány)	1. 11. a	01:01,3
		2. 9. b/1	01:02,3
	9–11. évfolyam (fiú)	3. 9. b/2	01:05,0
		1. 11. b	50,60 mp
		2. 11. c	51,20 mp
		3. 11. a	52,03 mp

STREETBALL	7–8. évfolyam (leány)	1. 8. b
		2. 8. c
	7–8. évfolyam (fiú)	3. 7. a
		1. 8. a
		2. 8. b
	9–11. évfolyam (leány)	3. 7. c
		1. 10. a
	9–11. évfolyam (fiú)	2. 10. c
		3. 11. c
		1. 11. c
		2. 10. c
		3. 11. a és 9. c

Az osztályok közötti verseny végeredménye

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
9. b	8. a	7. a	7. b	8. b	9. a	11. c	11. a	11. b	7. c	9. c	10. b	10. a	8. c	10. c

Ötödik iskolai métabajnokság

Október 7-én a budakeszi vadaspark bejárata előtti réten rendeztük meg az ötödik métabajnokságot évfolyamonkénti kategóriákban. A meccsek és a verseny eredményei:

	a meccsek eredményei			helyezések		
évfolyamok	a – b	a – c	b – c	I.	II.	III.
7.	27 – 37	59 – 51	46 – 50	7. b	7. a	7. c
8.	73 – 59	76 – 58	62 – 69	8. a	8. c	8. b
9.	54 – 72	82 – 79	85 – 86	9. b	9. c	9. a
10.	16 – 20	20 – 25	7 – 27	10. c	10. b	10. a
11.	16 – 23	2 – 27	21 – 10	11. b	11. c	11. a
12.			1 – 14	12. c	12. b	

Diákszínházi fesztivál

2010. április 24.

A XII. diákszínházi fesztivált is az Ódry színpadon rendezhettük meg. Az egész délutánt és estét betöltő program – ahogy a korábbi években is – nagyon jó hangulatú és igen színvonalas volt. A következő előadásokat láthattuk:

- 7. c Békés Pál: *Féllény* (rendezte Sasvári Márta)
 - 10. a Philipp István – Bárány Ferenc: *Elszi várgók* (rendezte: Ridly Tünde (10. a))
 - 10. c Karinthy: *Visszakérem az iskolapénzt* (rendezte: Bozóki Gabriella)
 - 7. b Czicó Attila: *A részlet* (rendezte: Kovács Ágnes)
 - 8. b Szatmári Eszter (8. b): *Visszhang* (rendezte: Pentz Anna Mária és Szatmári Eszter)
 - 10. c Mrozek: *Szerenád* (rendezte: Bozóki Gabriella)
 - 11. c Farkas Kinga: *Forgatókönyv* (rendezte: Farkas Kinga és Sipos Júlia (11. c))
 - 11. a Raymond Queneau: *Stílusgyakorlatok* (Fülöp Péter (11. a) átiratában és rendezésében)
 - 12. c Nóti Károly: *A csillár* (rendezte: Kutovác László)
- tanári előadás Karinthy: *Visszakérem az iskolapénzt* (rendezte: Bozóki Gabriella)

A zsűri a következő díjakat, okleveleket adta át a fesztivál után:

	arany fokozat	11. a
	ezüst fokozat	10. c
	bronz fokozat	10. a
Benjamin-díj		7. b osztály
a legjobb férfi szereplő		Ignátkó Bence és Hompot Bálint (11. a)
a legjobb női alakítás		Bárdits Éva (11. a)
a legjobb díszlet és rendezés		10. c osztály
a legjobb imázs		11. c osztály
vándordíj		12. c osztály
a legjobb nőként alakított férfi		Kiss Marina (12. c)
együttjátszásért		7. c osztály
az életérzés kifejezése		8. b osztály
közönségdíj		7. b osztály

BESZÁMOLÓK

Genfi diákcseré – a Saussure

Iskolánk és a genfi Collège de Saussure iskolai cserekapcsolatának keretében 2009. szeptemberében 22 franciául tanuló trefortos diák egy hetet töltött Genfben. Diákjaink előzetesen francia nyelvű kérdőívet állítottak össze, amelynek segítségével interjút készítettek cserepartnereikkel. Az interjú kérdései a genfi gimnázium életére és a svájci iskolarendszerre irányultak. Az alábbiakban a kérdésekre érkezett válaszokból válogattunk.

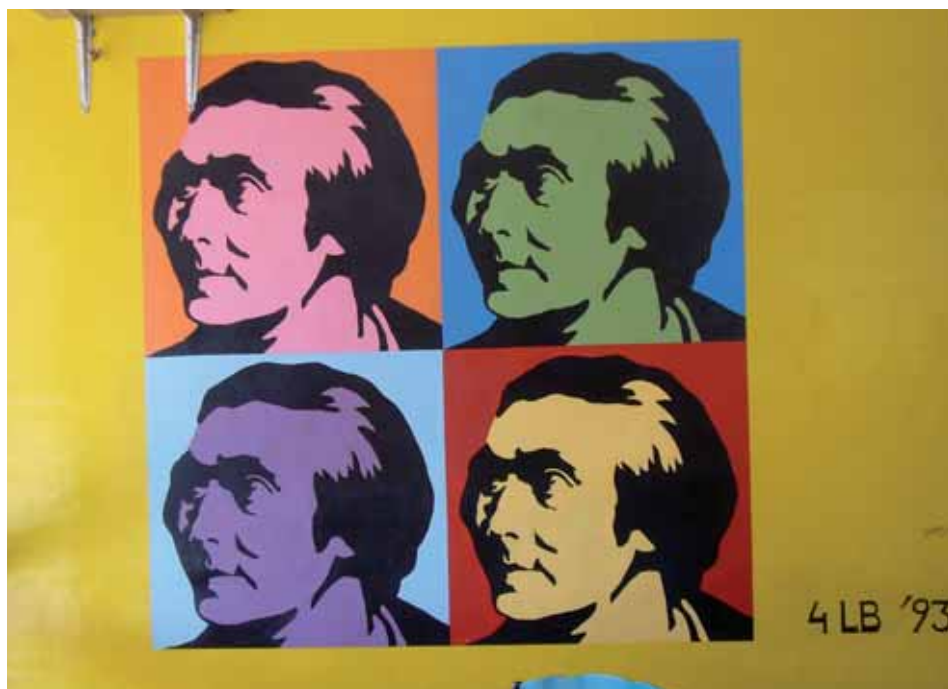
Ki volt Horace-Bénédict de Saussure, a Collège de Saussure névadója? Genfi arisztokrata, geológus, az alpinizmus egyik úttörője, 1788 augusztusában ő mászta meg elsőként a Mont-Blanc-t.

Melyek a Collège de Saussure előnyei és hátrányai? Jó, hogy van lift, menza, könyvtár, graffitik a folyosókon. Az épület praktikus, de nem túl szép.

Hány diák tanul és hány tanár tanít itt? Több mint 900 diák és 125 tanár.

Hánytól hány éves korig járnak a Collège de Saussure-be a diákok? 15-19.

Hány osztály van az iskolában? 40.

Graffiti a menza falán: Horace-Bénédict de Saussure

Hány diák jár egy osztályba? 20-23.

Van-e az osztályoknak saját osztályterme? Nincs.

Hánytól hányig tart a tanítás? 7.55-től 12.15-ig és 13.00-tól 17.10-ig. Az órák 45 percesek. Az ebédszünet alatt haza is lehet ugrani.

Milyen tárgyakat tanítanak az iskolában? Francia irodalmat és nyelvtant, matematikát, történelmet, filozófiát, idegen nyelveket, biológiát, kémiát, földrajzot, képzőművészetet, művészettörténetet, jogot, gazdasági ismereteket, testnevelést.

Milyen idegen nyelveket tanítanak az iskolában? Angolt, németet, olaszt, spanyolt, latint, görögöt.

Mutasd be az osztályozási rendszert. 1-től 6-ig vannak osztályzatok. A 6-os a legjobb jegy.

Milyen órán kívüli programokat biztosít az iskola? Az iskola filmklubot, színjátszó kört, diákcsereket szervez, de sportolni is lehet.

Vannak vizsgák? Igen, minden évet vizsgaidőszak zár: minden tárgyból vizsgázni kell.

Mi az érettségi utazás? Az érettségi évében az osztály tanári kísérettel egyhetes külföldi utazást tesz. Az úti célt a diákok választják meg.

Mi az ún. érettségi munka? Az érettségi munka tulajdonképpen egy nagyszabású érettségi projekt, amelynek témáját minden diák maga választja meg. Az érettségi munka lehet kutatómunka, művészi produkció vagy iskolán kívüli tevékenység. Az érettségi projektekre az utolsó két évben kerül sor. A diákok dolgozhatnak egyénileg vagy párban. Az írásban beadott érettségi munkát szóban, bizottság előtt is meg kell védeni.

Milyen az iskolai könyvtár? A könyvtár jól felszerelt, sok könyvvel, újságokkal, folyóiratokkal, számítógépekkel. 7.45-től 17.00-ig tart nyitva.

Milyen a menza? Lehet-e egészségesen étkezni? A menza kávéház, iskolai étterem és egyben közösségi tér. Napközben gyümölcsöt, zöldséget is lehet kapni. Délben két menü közül lehet választani: az ún. Zöld villa-menü olcsóbb és egészségesebb is a napi menünél.

Szabad-e dohányozni az iskola épületében? Az iskola egész területén tilos a dohányzás.

Mi könnyíti meg a mozgássérült diákok életét az iskolában? Az akadálymentesített épület, a liftek, a lábbal lehúzható WC-k. A mozgássérülteknek sportolási lehetőségük is van.

Van-e bicikliparkoló? Igen, az iskola mellett nagy, fedett motor- és bicikliparkoló áll.

MEP, The Hague, 2010

(2010. március 21–28.)

Az idei nemzetközi MEP Hollandiában került megrendezésre, ahol Magyarországot öten képviselték, köztük egy trefortos diák is: vagyis én.

A fárasztó, többszöri átszállással tarkított repülő- és vonatút után egy hágai kertvárosi negyedben álló iskolában parkolták le a kimerült résztvevőket, akiket innen gyűjtötték össze a vendéglátó családok.

Szerencsémre egy bohém, viktoriánus, renovált és mégis jólesően nagymamaillatú háztartásba csöppentem, amelynek lakóival számos élvezetes órát töltöttem együtt. A háromemeletes, keskenylépcsős ház a központban épült, nem messze a királynő istállóitól, amelyek azonban semmilyen istálló-jelleggel, szaggal sem rendelkeztek. Új lakhelyem kedvező fekvése ellenére majdnem elkéstem első nap, mikor a belváros kilenc temploma körül a Gorte Keerk nevezetűt kellett meglelnem, méghozzá sebtében, mert az ünnepélyes megnyitón az uralkodó személyesen képviseltette magát.

Maga a konferencia, bizottsági és plenáris üléseivel együtt nem okozott újdonságot. A képviselőtársak néha meglepő tudatlanságot árultak el ugyan választott témáikban, a plenáris ülés pedig elfogadta azt a határozatot, mely szerint a diktátorokat támogatni kell, hátha jó útra térnek, és majd demokráciát vezetnek be országukban.

Bár a kis magyar delegáció esténként kísérletet tett arra, hogy a horvátokat felvilágosítsa nemzeti múltjukat illetőleg, illetve, hogy a plenáris ülésen véleményét WTF? feliratú lapok lengetésével kinyilvánítsa, ez nem emelte érdemben a tárgyalások színvonalát.

Volt olyan kulturális csemege is, amely ellensúlyozta a napközben lezajló IQ-csökkenést. Ilyen volt a Peace Palace meglátogatása, amely az Emberi Jogok Európai Bíróságnak ad otthont, és amely a bejáratában álló két – Magyarországon készített – porcelánvázával büszkélkedhet. Ilyen volt a holland parlament épületének és néhány kormányhivatalnak a megtekintése is, illetve a családok életével és étkezési szokásaival történő ismerkedés. Megtudtam például, hogy csak az mondhatja magát igazi hollandnak, aki egy leírhatatlan és kimondhatatlan szót helyesen tud kiejteni (erre ugyanis a flamandok képtelenek), végül pedig azt is – amire már korgó gyomron hívta fel a figyelmemet –, hogy a hollandok nem ebédelnek.

A konferenciát követően egy hét alatt százhetvenen váltunk a facebook-on tagjaivá a MEP The Hague 2010 csoportnak, és mindösszesen tízezer képet töltöttünk fel. Az üzenőfal és a barátok töretlenül tartják a kapcsolatot, és már az eltévedéstől sem kell tartanom, mert Európa minden fővárosában akad valaki, aki összeszedjen, és akinek a fotelijében elalhatom.

Kovács Vera (11. b)

Indonézia, ICYS, 2010

(2010. április 12–26.)

Hol is kezdjem? Amikor 2009-ben eljutottam Kínába az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenyére, úgy éreztem, hogy igazán a világ végére utazhattam. De idén áprilisban be kellett látnom, hogy a világ vége valójában egész máshol van...

A világ vége messzeségét először akkor tapasztaltam, amikor két egyetemi kísérőtanár és négy csapattársam társaságában nekivágtunk a hosszú útnak. Amszterdamban, majd Szingapúrban is át kellett szállnunk ahhoz hogy megérkezzünk Bali szigetére, de a fogadtatás feledtette velünk az utazás és az időeltolódás fáradalmait. Fűszoknyás lányok fogadtak minket orchideából készült nyakláncokkal, és különleges egzotikus gyümölcsökből készült italokkal. A frissítőkre szükségünk is volt, mivel a 40°, és a magas páratartalom mindnyájunkat megviselt.

Az ICYS (International Conference of Young Scientists), egy fiataloknak megrendezett nemzetközi konferencia, amelyen több témában tarthatnak előadást a tudományos érdeklődésű diákok: Elméleti- illetve mérnöki fizika, matematika, környezetkémia és számítástechnika. Én fizika szekcióban tartottam előadást egy egyszerű kísérletről, amellyel több-kevesebb sikerrel meg tudtam állapítani bizonyos folyadékok viszkozitását. Ezúton is szeretnék elnézést kérni azért, hogy az előkészületek miatt az iskola fizika szertára áprilisig gyakran gázolaj „illatfelhőben” úszott. Senkit nem szeretnék untatni a mérések további nehézségeivel, de akit érdekel, az bátran forduljon hozzám, vagy Kovács Géza tanár úrhoz, aki végig mellettem állt, nagyon sokat köszönhetek neki, s akitől a legkilátástalanabb helyzetekben is csak biztatást kaptam.

Az előadást szinte hiba nélkül sikerült megtartanom, habár nagyon izgultam előtte. Utána meglehetősen nehéz kérdéseket tettek fel, ráadásul a helyzeten az sem segített, hogy a nemzetközi zsűri angol akcentusa igen széles palettát mutatott. A világ minden tájáról érkeztek velünk egykorú diákok. Felbecsülhetetlen értékű tapasztalatot nyújt az, ha egyszerre ennyiféle kultúra és vallás találkozik. Nagyon sokat tanulhattam nemcsak fizikából, hanem a többi versenyző hozzáállásából is.

Az egész hét úgy telt el, mintha egy álomvilágba csöppentünk volna: gyönyörű szállodában időzhettünk a tengerparton, ahol választhattunk az óceán és a többféle medence között, minden este máshol fogyaszthattuk a több fogásból álló vacsorákat, többek között az indonéz kormányzó rezidenciáján, ahová rendőri kísérettel és a csapat saját sofőrjével furikázhattunk. A verseny hivatalosan egy hétig tartott, ezalatt bejártuk a sziget legszebb részeit, rengeteg kulturális programot szerveztek, például megismerhettük az ősi indonéz hangzásvilágot, sőt még egy kis indonéz táncot is tanultam, amely emlékeztet kicsit az indiai táncokra, de sokkal bonyolultabb, mint ahogy azt az ember először elképzei. Láttunk rizsföldeket, ősi templomokat, sok múzeumban

jártunk, szemtanúi lehettünk a szebbnél szebb indonéz kelmék és hangszerek készítésének. Egyik legmegdöbbentőbb élményem a „Majmok-erdeje” volt, ahol – habár előzetes figyelmeztetésekkel érkeztünk – mindenkit megfosztottak egy-két személyes holmijától. Mielőtt félreértés történne, nem egy indonéz tolvajbanda garázdálkodott a turisták között, hanem a kis makimajmok, akik először kedvesen közeledtek az emberhez, de a legváratlanabb pillanatokban elcsenték, ami épp kedvükre való volt.

Az utolsó estét egy óriási közös vacsorával és táncolással ünnepeltük. Érzékeny búcsút mondtunk a szállodának, Balinak, s elindultunk a reptérre, hogy visszatérjünk Magyarországra, ahol a végzősöket már az érettségi réme fenyegette. Legnagyobb meglepetésünkre a búcsú sokkal rövidebb időre szólt, mint ahogy azt eredetileg terveztük, ugyanis a reptéren értesültünk arról, hogy Izlandon kitört egy vulkán, emiatt a légi közlekedés komolyan akadályoztatva volt. Huszonnégy órás várakozás után értünk jött a felmentő sereg: a verseny szervezői visszavittek minket a szállodába, és megnyugtattak, hogy amíg nem tudunk elindulni, ők továbbra is a gondunkat viselik. Nehéz volt elfogadni azt a tényt, hogy egy Európában gomolygó por- és füstfelhő miatt nem mehetünk haza egy olyan országból, amelyben több mint 220 mai napig aktív vulkán működik. Az ajándék tartózkodási időnket igyekeztünk a lehető leghasznosabban tölteni, a magyar csapat nagyon jól összekovácsolódott, remek hangulatban teltek a napok, de természetesen a szórakozás mellett lelkiismeretesen megosztottunk az egyetlen történelemtkönyv felett, ami a rendelkezésünkre állt ahhoz, hogy készülhessünk az előttünk álló megpróbáltatásra, az érettségire.

Balit a béke, az istenek, a szerelem, illetve az érintetlen természet szigetnek egyaránt szokták hívni, és mi egy véletlen folytán több mint egy héttel meghosszabbíthattuk az otlétünket egy olyan helyen, ahol minden ház elé szentélyt építenek, az orchideát nem győzik irtani, és minden reggel az indonéz nevető-jógán résztvevők hangos kacajára ébredhet a látogató.

Prokop Susanne (12. c)

English in Action

„Angliai” nyelvtanfolyam Budapesten, 2010. június

Az erdei iskolák és nomádtáborok után, június közepén néhány lelkes, angolul tanulni vágyó diák számára a tanév még nem ért véget. Ezek a hetedikes és nyolcadikos gyerekek azért érkeztek reggelente a már szinte kiürült iskolába, hogy részt vegyenek egy angliai szervezet, az English in Action nyelvóráin, melyeket egy anyanyelvű brit tanárnő tartott.

Az English in Action működésének alapelve az, hogy nem a diákok utaznak Angliába, hanem az angliai tanárok utaznak a diákokhoz. A diákok így megspórolják az utazás és szállás költségeit, a nyelvórák viszont éppen olyanok, mintha Angliában lennének.

A Trefortba érkező tanár, Angela Dawson mindent elkövetett, hogy a diákok folyamatos angol beszédet halljanak, maguk is angolul társalogjanak, és a lehetőségekhez képest az angol minden pillanatban körülvegye őket. Délelőttönként szókincsbővítéssel, beszédképesség-fejlesztéssel telt az idő, de a diákok kiejtését is csiszolták, illetve a brit kultúráról is beszélgettek, mindezeket játékos formában. Délutánonként csoportokban egy általuk választott témát dolgoztak fel. Ezt a projekt munkát a gyerekek különösen élvezték, mert a nyelvet, képességüket és az internetet kreatívan használva hozták létre alkotásaikat. Az utolsó napon az elkészült posztereket bemutatták a szülőknek és a tanároknak, és bár izgultak az angol nyelvű prezentáció alatt, ügyesen megoldták a feladatot.

Az egyik résztvevő, Nyitray Rudolf (7. c) utóbb így írt a tanfolyamról: „Először még kicsit meg voltunk illetődve a helyzettől, hogy csak angolul tudtunk beszélni a tanárnővel, hiszen Angliából, pontosabban Leeds-ből érkezett. Az „English in Action” című könyvből tanultunk. Emellett rengeteget játszottunk is, persze mindent angolul. Kellemes élmény volt az egész. Lehet, hogy vannak jobb nyár eleji programok, de ettől függetlenül ajánlom mindenkinek!”

Elekes Katalin

Német diákcseré program

(2010. április 20–27., június 24–30.)

VENDÉGLÁTÁS ÁPRILISBAN

Április 22-én este a Ferihegyi Repülőtérén álltunk, ahol a kölni cserediákokat vártuk. Ott voltak Szabó Éva és Lukásik Zsófia tanárnők, utóbbi azóta már csak Zsófi, mivel „megszűnt” tanárnő lenni, tehát tegezhetjük. A németek elvileg már egy nappal korábban jöttek volna, de egy izlandi vulkánnak épp akkor jutott eszébe pöffenteni egyet, teljesen megbénítva ezzel a légi forgalmat. Sajnos én voltam az egyetlen fiú az egész csoportból, ami néha kicsit kényelmetlen volt. Bár már előre felvettük a párunkkal a kapcsolatot, most találkoztunk velük először személyesen, és fel kellett rá készülnünk lelkileg, hogy a következő egy hetet velük együtt töltjük.

Visszatekintve, egészen jól sikerült kis hét lett, bár eléggé megviselt mindnyájunkat. Hogy csak néhány programot említsek: voltunk hajókázni a Dunán, elmentünk Pécsre, ami éppen „Kulturhauptstadtkodott” egy picit nekünk, felmentünk a budai várba, voltunk a diákszínháznál, amelyen a németek egy szót sem értettek, megnéztük a budai sziklakórházat (német idegenvezetéssel), amiből viszont mi értettünk kevesebbet, bowlingoztunk és sétakocsikáztunk a Margitszigeten. A németek voltak iskolalátogatáson – sajnos mi is, mert az egész napos pécsi utat leszámítva minden nap be kellett jönnünk a suliba. Körbejárták az éppen felújítás alatt álló iskolát, betekintést nyertek a trefortos néptáncoktatás rejtelseibe, és még magyarul is tanultak egy kicsit. Akadtak ugyan nyelvi nehézségek, de többé-kevésbé megértettük egymást.

UTAZÁS JÚNIUSBAN

Csütörtök reggel a reptéren ácsorgó trefortosok arcán vegyes érzelmeket lehetett felfedezni, az izgalomtól kezdve, a fáradtságon át a félelemig, szinte minden volt. Sokakban akkor tudatosult, hogy mi is vár rájuk igazából: egy hét a csodálatos Németországban. Kölnben ragyogó napsütés, valamint mosolygó cserepartnerek fogadták a kis csapatot, majd rövid pihenő után teljes létszámmal belevetettük magunkat a városi életbe. Ellátogattunk a dómba, melynek tetejére mindenki kötelező jelleggel felmászott, s ez ugyan szép kis túra volt, de azért a látványért, ami onnan az ember elé tárult, teljes mértékben megérte.

Pénteken kissé meglepődve léptük át a kölni gimnázium kapuját, s én már alig vártam, hogy végre magyarul beszélgethessek. Beültünk az órákra, és mindenki örömmel konstata, hogy megéri, miről van szó, vagy adott esetben akár már tanulta is az épp elhangzó anyagrészt. Többszöri eltévedéssel ugyan, de a csoport egy kisebb része

végül a könyvtárba menekült egy második kémiaóra hallatán, ott töltöttük el a hátralévő időt.

Talán teljes nyugalommal kijelenthetem, hogy a vasárnapunk legfőbb eseménye a világbajnokság volt. Kölnt magába szippantotta a focis hangulat, mindenhol német zászlók lengedeztek, az arcoktól kezdve a virágfüzérén át a ruhákig, szinte minden német színekben pompázott, hiszen aznap játszott meccset a német válogatott az angolok ellen. Azt a hangulatot pedig, ami a városban uralkodott a nyertes meccs után, nem lehet szavakba önteni...

A keddi napunk a cserediák program témája köré épült, s ellátogattunk a Ruhr-vidékre, egész pontosan Essen városába. Két kiállítást néztük meg, melyből a másodikat szinte mindenki érdekesebbnek találta: a „Földön lévő legnagyobb Hold” alatt feküdni mégiscsak jobbnak ítéltetett, mint a bányavárosok életét bemutató fotókat és eszközöket nézegetni. Talán a beszélgetés illetve a zenehallgatás a félhomályban, esetleg maga a látvány, vagy a tetőről az ember elé táruló táj volt az, ami mindenkit lenyűgözött.

Gyönyörű és tartalmas hetet töltöttünk Kölnben, de végül eljött a búcsú ideje. Hol könnyes szemmel, hol kevésbé szomorúan, de végül búcsút vettünk egymástól, s még mindig a német lázban égve, de a napsütötte Kölnből az esős, ámde hőn szeretett Budapestre repültünk.

Novák Balázs (9. a), Szél Daniella (9. b)

Róma (9. c)

(2010. június 25–30.)

Rómába tartó buszunk a Népligetből indult el, fedélzetén az osztály tagjaival, néhány szülővel, kistestvérrel és a kísérőtanárokkal, akik közül már itt dicséret illeti Gyertyánfy tanár urat, akinek oroszlánrésze volt a túra és a „Róma-órak” megszervezésében.

A zökkenőmentes indulás után „hetedhét” helyett csupán három határon robogtunk át – bár az útleveleket és a bekötött biztonsági öveket sehol sem kérték –, és már meg is érkeztünk Olaszországba. Ez legelőször úgy derült ki, hogy a titokzatos V-fák egyre többször bukkantak fel, közöttük pedig már néha a tengerre is rá lehetett látni.

Első állomásunk a Velence melletti kemping volt, ahol gyorsan elfoglaltuk bádoglakosztályainkat (bár egyeseknek természetesen teraszos faház jutott), hogy mihamarabb bevehessük a várost.

Sajnos a csodálatos vízparti településen csak egészen rövid időt tölthettünk. Először kis csoportokban meg kellett keresnünk a Szent Márk teret, ami többé-kevésbé időben sikerült is. Ezután még gyorsan megörökítettük a harangtorony varázslatosan középkori kilátását, aztán a leszálló sötétségben „vaporettóztunk” egyet a Canal Grandé-n. Este tíz óra tájban pedig már újra a kempingben voltunk, hogy egy rövid pihenő után hajnalok hajnalán újra indulásra készen álljunk.

A buszba való beszállás után már Róma felé vettük az útirányt, és csak mellékesen ugrottunk be Firenzébe is, ahol az eredetileg három órás kiszállás hat órára hosszabodott. Ez alatt az idő alatt megtekintettük például a Darth Vader-es hidat, és rájöttünk, hogy az olasz fagyi nem csupán sokkal finomabb és sokkal nagyobb adag, mint a magyar, de sokkal olcsóbb is... Úgyhogy igazán megéri dupla annyit venni belőle. A firenzei dómban kaptak először kék leplet a szemérmetlen öltözködési stílust követő parázna egyének (akiken rövidnadrág és ujjatlan volt). Miközben pedig egyik helyszínről a másikra sasszéztunk, majdnem minden sarkon utcaművészekbe botlottunk, akik barokk angyalkás krétaképeket alkottak az aszfaltra. Kár, hogy visszafelé, amikor az állomás irányába igyekeztünk, eleredt az eső...

Az örök városba az éj mélységes leple alatt érkeztünk, éjfél tájt. Akkor derült ki, hogy itt még a szobabeosztással is gondok lesznek... Végül mégis sikerült mindenkinek nyugovóra tértie.

Másnap hajnalban (a csúszás reggelre nem vonatkozott...) kipróbáltuk az olasz HÉV-et, ami csak egy egészen kicsit volt fejlettebb magyar megfelelőjénél. Ezután az olasz városi buszok következtek, amik a várakozásoknak megfelelően tömve voltak kedélyes olasz emberkéekkel.

Az első nap témája az ókori Róma volt, ezért látogatásunk első színhelye a Forum Romanum lett, ahol a valódi kultusz övezte Cloaca Maxima is lefénképezésre kerülhetett. Erre a napra zsúfoltuk be a Circus Maximus „fél-megtekintését” (sajnos le volt

zárva), és Caracalla thermáinak óriási kőfalait és buja növényzetét. Futtában még a Colosseumon is végigrohantunk.

A kempingbe visszatérve kipróbáltuk a valódi jéghideg olasz tengert – az erősebb kültakaróval rendelkezők még élvezték is, bár a valódi aktivitás szép lassan odébb vándorolt a homokos partra.

Ám az ingyencségek igazi tárháza csak a második napon nyílt meg előttünk, amikor is a Vatikán meglátogatására került sor.

Először a Vatikán Múzeumot ostromoltuk meg. A feladat viszonylag egyszerűnek tűnt: „... két, szabadon választott kiállítás, valamint Raffaello stanzáinak megtekintése után gyere vissza a hűvös bejáratú csarnokba!” Igen, voltak, akik ezzel sem tudtak megbirkózni... Bár az ideges ide-oda rohángálást bőven kiegyensúlyozta az a különleges élmény, amelyben a Vatikán alagsorában részesültünk. Sikerként ugyanis bejutnunk abba a pinceterembe, ahol a zseniális szélzúgás-effektus zörejeinek társaságában „örizték” a valaha volt összes pápát.

Az osztály újraegyesülése után megint áthaladtunk a fémdetektoron, ám ezúttal azért, hogy beléphessünk a Szent Péter-bazilikába, ahol természetesen a másnapi ünepségre készültek, így a templom nagy része le volt zárva. Azért a félelmetes, sötét zugokból kimeredő pápák által közvetített hangulat nagyon átvitt – a székesegyház ajtófélfáját pedig ajánlani tudom mindenkinek.

A bazilika lépcsőjén osztályképek készültek. A magukat erősebbnek és jobb állóképességgel rendelkezőnek tartott egyének kipróbálhatták a harangtorony ezermillió lépcsőfokát, nagyjából tízfajta, egyre inkább klausztofóbiát generáló lépcsővel. Nagyjából félúton, egy kupola alatt volt egy pihenő, innen lenézve egy szertartást láttunk.

Kellemes ideiglenes otthonunkba visszatérve pedig az osztály egy bizonyos része lerohanta a kemping kisboltját, hogy beszerezze az idei év legdivatosabb kiegészítőjét, a pápás legyezőt potom két euróért.

A harmadik napra maradt a belváros felfedezése. Itt kettes-hármas csoportokban térképeket kaptunk, ennek alapján el kellett találni a Spanyol lépcsőhöz. Habár néha történt némi nézeteltérés a bennszülött lakossággal, azért senki nem nagyon tévedt el, sőt, még emlékek és szuvenírek vásárlására is jutott idő. Onnan egy hangulatos kis sétautat jártunk végig, miközben felülről láthattuk Rómát. A végén újra felszálltunk a buszra, és irány Budapest.

Végül tizennyolc órás zötykölődést követően érkeztünk haza, az eredetileg megadott időpont helyett negyedórával előbb. Mi több, a buszsofőrök nem győztek minket dicsérni, hogy milyen csendes, keveset elégedetlenkedő társaság voltunk...

Szóval ez a volt a mi kis olasz kiruccanásunk. Bár rövid volt, és a program néha percre pontosan be volt osztva, mégis hihetetlenül jól sikerült, amiért még egyszer köszönet illet minden kísérőtanárt. Meg az időjárást, amiért viszonylag elviselhetően volt csak borzalmas forróság... Így felejthetetlen öt napot töltöttünk együtt.

Szabó Orsolya

GyalogTrefort vándortábor

(2010. június 30. – július 5.)

1. nap: A nyári GyalogTrefort túra Miskolcra történő vonatozással vette kezdetét. Mivel nem lehet tábort indítani úgy, hogy valaki el ne késsen, ezért Zoli a találkozó után 20 perccel, pontosan a vonat indulásakor érkezett meg. A vonatozás során a csoport tagjai aludtak, beszélgettek, izgatottan méregették a következő napok kihívásait. Miskolcra érkezvén – a további közlekedési lehetőségek viszontagsága miatt – egy bérelt kisbusszal mentünk Bódvaszilásra. Pecsételés után megkezdtük 6 napos menetelésünket. Utunk egy hosszú, meredek emelkedővel indult, melyet több apró pihenővel kellett teljesítenünk. Hosszabb pihenőre a Szabó-pallag erdőszélnél került sor, de tudtuk még igen sok van hátra a mai naptól. Következő célpontunk Derenk, a romközség volt, ahol Ferencz Gábor tanár úr felolvasta a helység történetét. Furcsa benyomást tett ránk ez a kitelepített falu, azt hittük, hogy több épületet találunk majd. Ebédeltünk, pecsételtünk és indultunk Szelcepuszta felé. Már mindenki fáradt volt, csak Sanya lendülete maradt töretlen. Ennek következményeként Beni bálványként tekintett Sanyára, és létrehozta a sanyizmust, mint új „vallást”. (Megj.: Ennek a vallásnak Beni az egyetlen követője.) Az út utolsó szakasza Jószafele előtt nagyon szép volt, kár, hogy az eső eleredt és kevés időt hagyott a táj bámulására. Az időjárás viszontagsága és az igencsak kanyargósra sikeredett gyaloglás miatt elég kimerülten érkezünk

jósvafői szállásunkra. Zsófi kicsit később, busszal érkezett meg, ugyanis délelőtt még lazán, csupa ötöst szerezve leállamvizsgázott. Vacsoráztunk, gyorsan lezuhanyoztunk, és hamar lefeküdtünk aludni.

Ezen a napon kb. 28 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 9 óra 15 perc alatt. Mindeközben kb. 5800 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 36800 lépést tettünk meg.

2. nap: „Süt, süt, süt, süt le ránk a Nap, keljetek fel, gyerekek, mert süt le ránk a Nap!” E szavakkal keltette fel a társaságot Mészáros tanár úr. Bár sokan elfáradtak az előző napi túrában, a reggeli után mindenki nagy lelkesedéssel indult tovább, annak ellenére, hogy többen is a túrázást kissé nehezítő sérüléseket szereztek az első nap (vízhólyag, cipő által feltört sarok). Alig 2 km múlva a Baradla-barlang jósvafői bejáratát csodáltuk meg pecsételések közben. Nem sokkal később egy kis pihenő során Faragó tanár urat ünnepeltük, ugyanis átlépte a 300. GyalogTrefort kilométerét, így megkapta a zöld GyT jelzést. A nagy meleg ellenére viszonylag könnyen haladtunk, egy emelkedős rész után ereszkedni kezdtünk Aggtelek felé. Itt a Baradla-barlang bejáratánál egy nagyobb pihenőt tartottunk. Ebédeltünk, pecsételtünk, majd többen megtekintettük a cseppkőbarlangot, ahol különleges, mindenre kiterjedő, meseszerű idegenvezetésben volt részünk. A cseppkövek nagyon szépek és sokfélék voltak, alakjukra vonatkozóan igen fantáziadús elnevezéseket hallottunk. Az egyórás barlangtúra után fagyiztunk, vásároltunk vacsorára és Kanga nélkül a kíméletlen hőségben továbbindultunk gyalog az aszfaltúton Zádorfalva felé. Kanga, mivel fáj a lába és a háta, busszal jött a szállásra. Útja során új baráttra lelt a buszvezető személyében. Szerencsére a kéktúra útja visszatért az erdőbe, sőt teljesen elkanyarodott a határra is. Girbe-gurba utakon haladtunk tovább, néha keresgéltek a turistajelzést, de mindig sikeresen megtaláltuk. Az erdőből kiérve gyönyörű táj fogadott minket, de az előző naphoz hasonlóan most is az elázás esete fenyegette kis csapatunkat, így felgyorsítottuk lépteinket. Hamar elértük Zádorfalvát, ahol a templom tövében, a parókián szálltunk meg. Mindenki fáradtan, de tisztán, Faragó tanár úr főztjétől jóllakva vidáman dőlt ágyba az elkövetkező pihenőnap tudatában.

Ezen a napon kb. 21 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 9 óra 40 perc alatt. Mindeközben kb. 4300 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 30700 lépést tettünk meg.

3. nap: Az előző két nap fáradalmaiért (a mozgás öröme kivül) első jutalmunk a kellemesen elcsúsztatott „reggeli ébresztő” volt. Mindenki akkor kelt, amikor akart, és akkor reggelizett, ebédelt, amikor akart. Mivel szállásunk a helyi parókia volt, szállásadónk kinyitotta nekünk a templomot, amit így megcsodálhattunk. Ezután elindultunk felfedezni a falut, főképp az élelmiszerboltot jártuk be (mivel senki sem akart egy lépéssel sem többet menni, mint amennyit muszáj). Pecsételtünk a helyi kocsmában, majd ki-ki finom nassolásba kezdett a vásárolt csokikból, kekszektől, bizonytalan színű zöld italokból. A szálláson tovább folytattuk a pihenést, lehetőleg

minél kevesebb mozgás volt a cél. Az idő telt, az előző nap összegyűjtött vargányák békésen rohadásnak indultak a ház egyik zugában, a sajtó testrészek gyógyultak. Délután Faragó tanár úr hősies küzdelmet folytatott a konyha adta lehetőségekkel, melynek eredménye egy nagy adag tócsni lett a társaság legnagyobb öröme. Eközben a többiekkel Ferencz Gábor tanár úr vezetésével „Kérdezz! Felelek!” játékot játszottunk. Este Faragó tanár úr ismét finom vacsorával örvendeztetett meg bennünket, utána másik kvízzjátékba kezdtünk. A kvíz során megtudtuk azt is, milyen nehéz a világ legnagyobb fokhagymája, sárgarépája stb. A mókázás végeztével, a fürdés után mindenki saját körletébe vonult, ellátta sebeit, és testben, lélekben felkészítettük magunkat a másnapi túrára.

4. nap: A pihenőnap újult erővel vettük nyakunkba a hátizsákokat. Kellott az energia, mert a következőkben túlestünk az egyetlen nagyobb eltévedésünkön. (Köszönjük Faragó tanár úr... dzsindzsa-fight rúlz) Végül elértük Gömörszőlöst és alig mentünk többet, mint az eredeti táv. Egy kis pihenés Habjó jégkrémmel, majd fejmosás, utána pedig nekivágtunk a flaszternek Kelemér irányába. A keleméri pecsételés után folytattuk utunkat, mivel menekülnünk kellett az esőfelhők elől. Ahol a turistajelzés visszatért az erdőbe, megálltunk pihenni. Itt felavattuk Zolit, ugyanis átlépte a 100. GyalogTrefort kilométerét, így megkapta a sárga GyT jelzést. Ebédeltünk, és tanakodtunk, hogy hol érdemesebb átvészelni az esőt. Épp eldöntöttük, hogy maradunk részlegesen a fák védelmében, amikor ránk zúdult a trópusi zivatar. Minden igyekezet ellenére néhány táska beázott és a bakancsokból is önteni lehetett a vizet. Bár ehhez képest jól megúsztuk, mert, ahogy később hallottuk, a közeli Putnok határában jégeső is esett. Csak három vállalkozó szellemű lélek (Zsófi, Bence, Faragó tanár úr) indult neki vizes cuccokban a híres-neves Mohos-tavaknak, a többiek Ferencz tanár úr vezetésével a rövidebb, és alighanem szárazabb betonutat választották. Putnokra beérve megkerestük a helyi kollégiumot, mert itt volt lefoglalva a szállásunk. Vacsorára pizzát rendeltünk, amit a foci vb meccsei alatt meg is ettünk. A napot a kvízzjáték visszavágójával zártuk.

Ezen a napon kb. 18 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 6 óra 45 perc alatt. Mindeközben kb. 2800 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 22000 lépést tettünk meg.

5. nap:

Kómás kelés, jó reggeli, // Túrapálca, Zorka szüli,
Pecsételés, betonnyúzás, // kilátásért plusz hegymászás.
Sárdagasztás, esőőzés, // Ebédelés, pecsétnyűvés,
Epet-citrom fagyis hasba, // A riasztót a szúnyogra.
Víztrázónál avattunk, // Az út megporzott alattunk,
Gyuri, Főnök már kékre hajt, // Ülve ünnepeljük a két rajt.

Lábat cserélnénk már, Dédes- // tapolcsán hosszú, de véges,
Igaz, messze van Mályinka, // Rally-Wartburgot pánikra.
Városban kutyák fogadtak, // ugattak, de nem haraptak.
Magasan a turistaház // A sok táskás együtt anyáz.
Lányok pályán, melegvízben, // Srácok hideggel a kertben,
Kanga lent a két laborban, // Nem dúskálunk ajtótokban.
Készül már a PP-krumpli, // Szárad bent a bűdös zokni,
„Spumante” lesz az este, // Végét, ki már átlépte „befejezhesse”!

Ezen a napon kb. 24 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 8 óra 40 perc alatt. Mindeközben kb. 4000 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 31000 lépést tettünk meg.

6. nap: Az utolsó nap sok szépet, és néhány leküzdendő dolgot is előrevetített. A csodálatos fekvésű Mályinka turistaszállását elhagyva kb. 7 km-es kemény hegymenetbe kezdtünk, mert fel kellett kapaszkodnunk a Bükkbe, még hozzá Bánkútra. Az emelkedést egy részen – az utóbbi hónapok időjárásnak köszönhetően – számos kidőlt fán történő átkelés is nehezítette. Mindeközben Zsófit is felavattuk, ugyanis átlépte a 100. GyalogTrefort kilométerét, így megkapta a sárga GyT jelzést. Erőteljes zihálással, lihegéssel, de nagyon vidáman értünk fel Bánkútra, ahol rögtön le is telepedtünk a pihenőhelyre. Egy szokásos fagyizás után jó páran felmáztunk még a Bükk második legmagasabb csúcsára, a 956 méter magas Bálványra. Itt készítettünk egy fényképet Beni bálványáról, Sanyáról, amint egy ős-híve és két újabb szimpatizánsa leborul a Bálvány nagysága előtt. Természetesen azért felmáztunk a fent lévő kilátóra is, ahonnan mesés szép panoráma tárult elénk. Miután visszatértünk a többiekhez, akik addig pihentek, ebédeltünk, és megterveztük az utunkat hazafelé. A bánkúti pecsételés kicsit nehezen sikerült, de miután túlestünk rajta, elindultunk a sárga plusz jelzésen Ómassa felé. Szép kis erdei út vezetett lefelé, kár, hogy valami áradás néhány hete szétmosta. Ómassához közeledve további terveken tanakodtunk, de eközben el is vétettük utunkat egy kereszteződésnél. Nem hosszabb, csak más úton jutottunk el Ómassára, ahol eldöntöttük, hogy nem most nézzük meg Újmassán az Őskohót, hanem majd jövőre. Így két busszal is utazva eljutottunk Miskolcra, ahonnan vonattal „repültünk” haza. Egy újabb remek GyalogTrefort túrán és nagyon sok kilométeren vagyunk túl.

Ezen a napon kb. 15 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 6 óra 40 perc alatt. Mindeközben kb. 3000 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 22000 lépést tettünk meg.

A túra során összesen kb. 106 km-t gyalogoltunk pihenőkkel együtt kb. 41 óra alatt. Mindeközben kb. 19900 kcal kalóriát használtunk fel és kb. 142500 lépést tettünk meg.

Ciao, Italia!

(2010. július 6-19.)

Tavaly tíz napot töltöttünk Görögországban az ókori Hellász megmaradt kincsei között, eközben gyönyörű tengerpartokon fürödtünk. Kíváncsian indultunk Olaszországba, vajon felül tudja-e múlni az egy évvel korábbi felejthetetlen élményeinket.

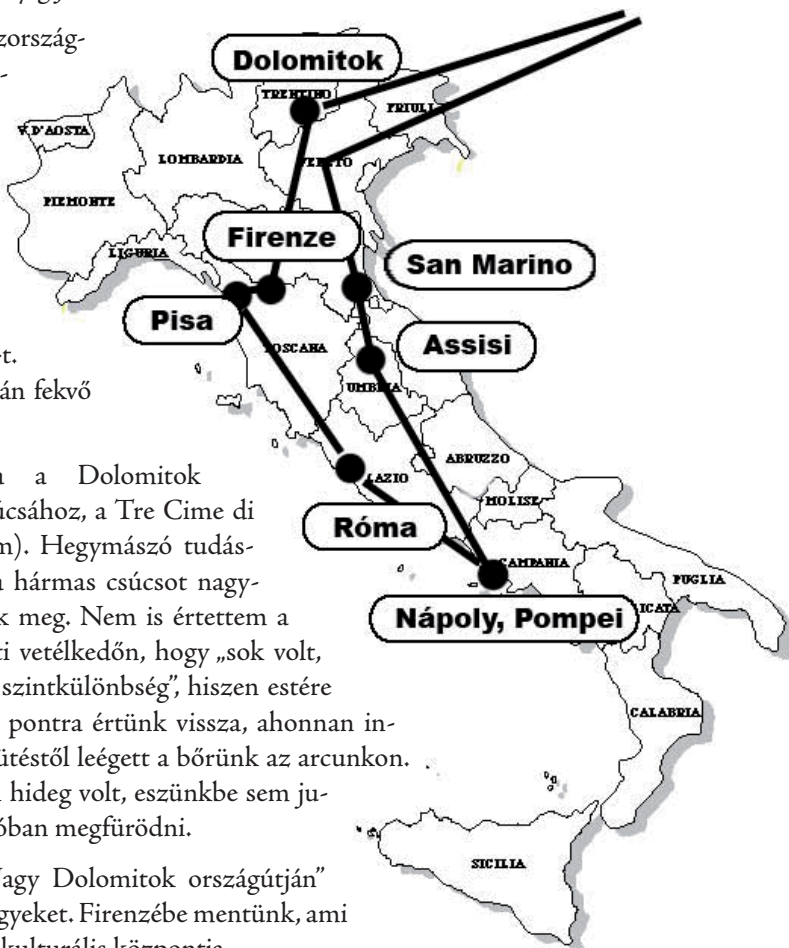
Buszba szálltunk és elindultunk a nagy, két hetes kalandra, hogy megnézzük Itália legszebb részeit. Északról indultunk, a Dolomitok 3000 méteres hófödte hegycsúcsai közül, majd egész Nápolyig jutottunk.

1. nap: Utazás Olaszországba, a Dolomitok központjába. Csodálatos, 2-3 ezer méteres hegycsúcsok között haladva, hegyi úton értük el a festői Misurina-tavat és a híres téli üdülőhelyet Cortina D'Ampezzo-t. A szállásunk a tó partján fekvő kempingben volt.

2. nap: Gyalogtúra a Dolomitok egyik legszebb hegycsúcsához, a Tre Cime di Lavaredo-hoz (2999 m). Hegymászó tudásra nem volt szükség, a hármas csúcsot nagyjából szintben kerültük meg. Nem is értettem a szójátékot az egyik esti vetélkedőn, hogy „sok volt, mint Dolomitokban a szintkülönbség”, hiszen estére ugyanarra a kiindulási pontra értünk vissza, ahonnan indultunk. Az erős napsütéstől leégett a bőrünk az arcunkon. A kempingben nagyon hideg volt, eszünkbe sem jutott a festői szépségű tóban megfürödni.

3. nap: Reggel a „Nagy Dolomitok országútján” haladva elhagytuk a hegyeket. Firenzébe mentünk, ami Toszkána székhelye és kulturális központja.

4. nap: Ismerkedés Firenzével. Kr. e. 59-ben Julius Caesar katonái alapították várost, melynek a Florentia nevet adták, ennek jelentése virágzó. Az Arno folyó két partján

elterülő várost hosszú ideig a Medici család uralta. Számtalan történelmi és művészeti látványosságnak ad otthont. A várost a „reneszánsz bölcsőjeként” is emlegetik. Megnéztük többek között a Dómot, melyben több gyönyörű festmény található, a Santa Croce templomot, ahol Galileo Galilei sír- emléke áll, a Palazzo Vecchio-t, azaz a

Városházát, amely előtt 1498-ban Savonarolát máglyán elégették, valamint a Ponte Vecchio-t, a lakóhidat, melyre kis műhelyeket, házakat építettek, amelyekben arany- művesek dolgoztak és dolgoznak ma is. A kempingben nagyon meleg volt, úgyhogy nem is vertük fel a sátrakat, a szabad ég alatt aludtunk.

5. nap: Vinci, Pisa, majd utazás Rómába. Nem messze van Firenzétől Leonardo da Vinci városkája, ahol egy múzeumot rendeztek be találmányai- ból. Sokak szerint polihisztorként ő volt minden idők legműveltebb em- bere. Egyszerre volt festő (Az utolsó vacsora), tudós (a földkéreg mozgása), matematikus, feltaláló, hadmérnök (a tank, a híd, az alagút, a puska, a bicikli feltalálójá), anatómus és szobrász. Sok találmányának makettjét látva azt kér- dezgettük, van valami, amit nem ő ta- lált fel? Tovább haladva elértük Pisa-t, ahol a híres ferde tornyot néztük meg. Megpróbáltunk függőlegesre állítani, de sajnos nem sikerült. Lehet, hogy

45-en kevesen voltunk hozzá? A buszban, mint minden nap az utazás alatt, történelmi filmeket néztünk (pl. a Gladiátort), így mire Rómába értünk, tökéletesen beleéltük magunkat a régmúlt időkbe, alig vártuk, hogy lássuk a híres helyeket. Estére egy Róma melletti tengerparti kempingben táboroztunk le. Homokba vertük a sátrakat.

6. nap: Róma, az örök város. Városnézés magyar idegenvezető vezetésével a hajdani Birodalom központjában, melynek során a város legszebb, antik részeivel ismerkedtünk meg (Colosseum, Forum Romanum, Pantheon, valamint a Tevere folyó). Rómát a hagyomány szerint Kr. e. 753-ban Romulus és Remus alapította, mi azonban Nérónál léptünk be a történetbe, Róma felégetése után, amikor a hatalmas amfiteátrumot építették Kr. u. 80-ban. Nevét Néró hatalmas szobráról, a kolosszeusról kapta. Hosszú sorbaállás után jutottunk be, pedig vezető vitt be külön bejáraton. Lenyűgöző volt a mérete, a felépítése, szinte láttuk a filmekből ismert gladiátorok küzdelmeit. Kis adóvevőt kapott mindenki fejhallgatóval, így ha el is csatangoltunk az épületben, jól hallottuk az idegenvezető szavait. Utána a Forum Romanum következett, mely az ókori Róma fő közttere volt. Itt van Julius Caesar sírhelye, melyre mind a mai napig virágot visznek a rómaiak. Rettentő meleg volt, folyton hűsítő csapokat kerestünk.

7. nap: Róma, a Vatikán, a katolikus egyház központja, a pápa székhelye. Először a Szent Péter teret és a Bazilikát néztük meg, mely a világ egyik legnagyobb keresztény temploma. Ott álltunk meghatódva Szent Péter apostol, az első pápa sírjánál. Többórás sorbaállás után jutottunk be a Vatikáni Múzeumba, de minden várakozást megért a látvány, ami fogadott. Legszebb része a Sixtusi kápolna, melynek mennyezetfreskója Michelangelo műve, a világ egyik legismertebb alkotása. Sokáig álltunk a teremben, gyönyörködve a rengeteg festményben. Itt tartják egyébként a pápaválasztásokat is. Délután Spanyol lépcső, Trévi-kút. A monda szerint, aki háttal állva, jobb kezével bal válla felett bedob egy pénzt a kútba, egyszer vissza fog térni Rómába. Hát mi dobáltuk az érmeket, úgyhogy nagy eséllyel bekerültünk a visszalátogatók táborába. Fürödni nem lehetett a vízben, rendőrnő vigyázta a rendet. Viszont nagyon jó fagyit lehetett kapni a közelben. Este vissza a táborba, szokás szerint finom vacsi, majd fürdés, amíg le nem feküdtünk.

8. nap: Katakombák. Róma határában van a sziklákba vájt föld alatti temető, ahol a korabeli keresztények találkoztak, laktak, miséztek az üldöztetés alatt. Jópofa stílusú magyar idegenvezető vitt le minket a hűs kriptalabirintusba, sok érdekességet mesélve. A sírhelyek száma közel 7 millió. Szép freskókat és több szinten egymás alatt elhelyezkedő sírokat láttunk. A közelben található még a Quo vadis templom, amelyben megnéztük a követ, amely mellett a monda szerint Szent Péter a földbe szúrta vándorbotját. Ezen a napon még megnéztük a Lateráni bazilikát, Róma talán legszebb templomát.

9. nap: Délelőtt fürdés a tengerben, délután sátorbontás és utazás Nápolyba. Útközben megnéztük a Pompeii-ről szóló filmet és félve utaztunk, nehogy kitörjön a Vezúv

és elborítson minket is a vulkáni hamu. Már menekülési tervet is kidolgoztunk, ott viszont egy gyönyörű tengerparti város fogadott bennünket.

10. nap: Nápoly. Kempingünk egy máig is működő (azaz kissé gőzölgő) vulkán kráterében volt (a Vulcano Solfatara). Elképesztő élmény volt. A talaj 150°C hőmérsékletű, még jó, hogy ezt cipőtalpunkon keresztül alig éreztük, csak ha megfogtuk a talajt. Állandó kénes gőz jött elő a földből, így elég büdi volt. Estefelé sejtelmes fények voltak. Egy videoklippet is forgattunk a poklot elképzelve, a „Közeli helyeken” dallamára, ebben az Intermezzo zenekar jelenlévő tagjai játszottak. A sátraink a kráter másik felén voltak, így a kénes kigőzölégből semmit sem éreztünk nap közben. Délelőtt bementünk a Nápolyba. Egy várat néztünk meg, aztán csak sétálgattunk a városban. Nagy forgalom, szűk utcák, sok szemét, nagy meleg, úgyhogy nem is nagyon tetszett a város belső élete. Ebédre beültünk egy igazi pizzázóba, nagyot ettünk. Ezután elmentünk a tengeri Aquarium-ba, ahol élőben megnézhattuk milyen élőlények élnek a tengerben. Gyönyörű állatokat, főleg halakat, de sok ismeretlen csodabogarat is láttunk. Este foci a kényőzős pályán, melynek talaja sárga volt a kiscsapódott vegyületektől. Arra viszont nem jöttünk rá, hogy miért nápolyi a nápolyi, mert nápolyit sehol se láttunk, csak egy-két közértben.

11. nap: Vezúv. Héraklész szent hegye, mely Kr. u. 79-ben eltemette Pompeii-t. Utoljára 1944-ben tört ki. Azért veszélyes vulkán, mert 3 millió ember él körülötte. Minket viszont hajtott a vágy, hogy felmásszunk a tetejére és belenézzünk a kürtőbe. 1200 méter magas van a teteje, szerencsére 1000 méterig fel lehet menni busszal, innen pedig csak egy órás séta a csúcsig. Fent egy óriási lyuk fogadott a hegyben és egy gyönyörű kilátás a Nápolyi-öbölre. Nápoly tényleg Olaszország egyik legszebb fekvésű városa.

12. nap: Pompeii. A vulkán után célba vettük az elpusztított várost. Filmről már ismerős volt a történet. Mindenütt romok, gyönyörű freskókkal díszített házak maradványai, sőt a megkövült emberek maradványait is közvetlen közről nézegethettük. Beleéltük magunkat az akkori város életébe, és félve néztük a Vezúvot, legyen kegyes hozzánk, és ne épp most törjön ki újból. Bejött. Délután a tenger kincseiből főztünk vacsorát. Reggel lement szakácsunk a halpiacra és mindenféle tengeri herkentyűt hozott. Rombuszhal, laposhal, garnéla rák, kagyló, ki-ki abból evett, amiből kívánt. Folyamatosan ettünk napnyugtáig. Jó kis vacsi volt.

13. nap: Utazás Assisibe. Következő állomásunk Szent Ferenc szülővárosa, Assisi volt. Talán a legszebb város volt az utunk során meglátogatott városok közül. Megnéztük a Szent Ferenc bazilikát, San Damiano-t, ahol Szent Ferencnek látomása volt, és Szent Klára sírját. Jó volt azon a helyen lenni, ahonnan elindult az Európát annyira átalakító szellemiség: Assisi a ferencesek és a ferences szellemiség szülőhelye, mely a hitre és szegénységre épül. A buszon a Napfivér, holdnővér c. filmet néztük. Este a tábor zárásaként műveltségi vetélkedőt rendeztünk Toncsi és Balázs vezetésével. A kérdéseket kísérőnk felesége, Marika néni állította össze a kéthetes utunk élményeiből. Olyan párbeszédet kellett például írni, amelyben híres művészek neveit kellett elrejtetni. A legszellemesebb megoldást ez volt: „Hé, Leonardo!” „Mi kell, Angelo?”

14. nap: San Marino, hazautazás. Megálltunk még két órára San Marinoban, a világ egyik legkisebb országában. A 301-ben alapított állam (ma köztársaság) a Titano hegy függőleges sziklafala tetejére és a sziklafal köré épült, hogy a Diocletianus császár által üldözött keresztényeket befogadhassa. Egy erődítményt, egy nagyon szép kis várost láttunk a hegyen. Itt az emberek szeretik a rendőroket. Bár nem EU-s állam, fizetni euróval lehetett és nem volt határ, nem kellett útlevél a belépéshez. Szép időnk volt, elláttunk az olaszok egyik legkedveltebb fürdőzőhelyéhez, Riminihez is. Nagyon fájó volt búcsút mondani Itáliának. Annyira jó volt az utazás! Jó volt a társaság. Úgy jöttünk haza, hogy ide még vissza fogunk jönni. Vár a pénzünk a Trévi-kútban...

Regele György

A 10. c római tábora

(2010. július 14–18.)

Kis osztályunk már volt biciklis, nomád és színjátészó táborban is. Szerencsére erre a nyárra is sikerült egy különleges nyaralást kitalálnunk. A neve római tábor lett. Sokakban felmerülhet, vajon mit takar ez a név?

Mivel Olaszországba az összes repülőjegy elkelt, ezért megelégedtünk Balatonfűzfővel mint helyszínnel. Öt napig imitáltuk a római életet egy kicsit felgyorsítva.

Első nap még mindannyian csecsemők voltunk, ám a negyedik nap végére már a rómaiak legöregebbjei közé tartoztunk. Az első ókori tevékenységünk az volt, hogy amulettet faragtunk magunknak zsírkőből, amiben megmutatkozott az osztály kreativitása. A cinegétől egészen az absztrakt formákig mindenféle alakzat fellelhető volt.

Második nap még keményebb és kreatívabb munkába fogtunk. Betörtünk a mozaikkép-gyártó iparba. Egy kis és egy óriás mozaikképet alkottunk. Nem volt könnyű munka, mert nekünk kellett törni hozzá a csempét. De megérte fáradozni, mert mindkét kép nagyon szép és különleges lett.

A harmadik és negyedik napon is művészi életet éltünk. Kis szobrokat és egy nagy oszlopot faragtunk ki zsírkőből. Vérrel és verejtékkel járó munka volt, de az eredmény magáért beszélt. Aki nem fért oda a faragó munkákhoz, az vászonképet festett. A munka végeztével a délutánjainkat a Balatonban töltöttük.

A római életmód nem csak a munkákban mutatkozott ám meg. Nagyszabású lakomákat tartottunk minden nap, amelyeken a nők és a férfiak külön ettek. Rabszolgákat sajnálatos módon nem tudtunk szerezni, úgyhogy mi magunk készítettük az ínycsiklandozó fogásokat. Minden nagyobb kérdésben kikértük a jósok véleményét, akik csontokból jósoltak nekünk. Vesta-szüzeink esténként szertartásokat tartottak, a szerelmes párok pedig utolsó éjjel összeházasodtak. Nagyszabású hármaskör volt, egész Róma (Fűzfő) a csodájára járt. Esküvő után természetesen a zenés mulatság sem maradt el.

Hamar elrepült ez az ókor, akarom mondani ez az öt nap. Újabb felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk, és elmondhatjuk magunkról, hogy mi már római táborban is voltunk. Ha valaki nem hiszi el, járjon utána!

Kassai Richárd

Tour de Beach,

avagy a tizenkettedik cé biciklitúrája képekben

(2010. augusztus 3–14.)

2010. augusztus 3. 6.30. A Déli pályaudvaron gyülekeznek a bátor ifjú hősök, akik vállalkoztak rá, hogy átkelve a végzet hegyein, két keréken jussanak el a napfényes tengerpartra. Van, aki csomagok és sárhányó nélkül jön, Edit egy sporttáskányi vízi játékkal, Eszter pedig szokás szerint késve. A csomagokat – most először – meg se próbáljuk ráerőszakolni a biciklikre, ezeket a nagy fehér kockaautó várja: a csodadoboz, amiből, ha kell, sátrat, ha kell, kaját tudsz elővenni.

7.11-kor elindul a vonat Kanizsa felé, és már tudjuk, hogy nincs visszaút. Így vagy úgy, de át kell vergődnünk azokon a hegyeken. A biciklivagon padlóján alaposan kivesszük, kit hova vettek fel, közben megpróbáljuk feltörni a rejtélyes Milka-tojást. Végül csak csokit találunk benne, akárhogy vagdaljuk is a földhöz. Szentgyörgyön csatlakozik hozzánk Luca, az expedíció új résztvevője, de a létszám még mindig nem lesz teljes, hiszen Bubu és Simon még épp a Balatonnál tekernek valahol az általuk összehegesztett tandembiciklijükkel utánunk, vagyis hát tekernének, de a váltójuk inkább meg akar állni egy kis pihenőre.

Nagykanizsa, vasútállomás, az utolsó előkészületek a nagy útra. Kivesszük a kocsiból az esőkabátokat, felcsatoljuk a sisakokat (közben jól szórakozunk egymás fején), és elkészítjük az utolsó közös fotót, amelyen még frissek és szárazok vagyunk. Kiseb tévelygés után megtaláljuk a 7-es utat, s vidáman neki is vágunk, mert „a határig még teljesen sík lesz a terep.” Így utólag inkább ’kicsit dimbes-dombosat’ mondanánk, de a lényeg, hogy túljutunk minden emelkedőn, és senkit nem hagyunk hátra – leszámítva talán Robi pénztárcáját, de végül az is előkerül valahonnan.

Letenyén kifűjjük magunkat a faluszéli kisbolt előtt. Úgy tűnik, mintha ez utóbbi már húsz éve bezártak volna, de legnagyobb meglepetésünkre mégis nyitva tart, és nyolcvan forintért adja az életmentő jégbe hűtött ásványvizet. Aztán Regi nekiindul, kanyarodik, ééés... szokás szerint eldobja a bringáját, ezzel megadva a jelet az indulásra.

Tekerünk is tovább a határig. Itt találkozunk a kísérőautóval, egy ezressel fizetünk a pisilésért (persze a visszajárót elkérjük), majd a határőrök legnagyobb örömeére látogatási mellényben gurulunk be Horvátországba. Időközben beér minket a Simon-Bubu tandem, immáron új váltóval és újult erővel. Mindannyian örülünk nekik, de az esőfelhőknek már kevésbé – annak meg mégannyira sem, hogy időközben eltűnik alólunk a betonút, és csak a helyi néni kevert orosz-német-horvát útmutatásának köszönhetően találjuk meg pár kör után a főutat Varazsd felé. Közben ránk szakad az ég, és szállásunkat is kikezdi az idő vasfoga. Varazsdon ugyanis nemrég bezárt a kemping,

úgyhogy Domiék a fehér autóval épp tűvé teszik a várost, hogy ágyat és meleg vizet, azaz valamiféle hostelt találjanak ott nekünk, mire csuromvizesen megérkezünk.

Hét óra felé aztán már mind a szálláson teregetjük a cuccainkat – vagyis hát nem mindannyian, mert egyik kísérőnk, Kata elkanyarodott útközben, és épp egy helyi kocsmában próbál telefont szerezni, hogy elérhessen minket. Végül ő is csatlakozik hozzánk a hostelben, ahol az este sztárja a meleg leves és a pogácsával vegyített teasütemény, amit drága ofőnk varázsol elő a megfelelő pillanatban. (A grízgaluskákról és a tányérhasználatról kereskedelmi szerződéseket kötünk, a citrompótló – hála Lucának – mindenkinek jár a meleg teába.)

Másnap nem igazán verőfényre, de legalább nem esőre ébredünk, és a biciklik is megvannak még a hostel udvarán. Mikor az utolsó ember is kiugrott a vécéablakon, újra nekivágunk az aszfaltnak, ezúttal Zágráb felé.

Hárman (Barni, Bubu, Simon) a főúton tekernek rohamtempóban, a többiek pedig néhány föl-le mászás után megtalálják a mellékutat is. Az útmutatást utólag is köszönjük a horvát bácsinak, aki ugyan semmilyen emberi nyelven nem beszélt, de széles mosollyal megveregette a vállunkat.

Közben kezdünk beérni a hegyekbe. No persze a távolban még mindig jóval magasabbak a csúcsok, mint ahol épp mi kaptatunk fölfelé, de a hegyvidéki biciklizést már a kisebb dombokon is be lehet gyakorolni. Ennek szabályai röviden a következők:

1. Ne arra figyelj, hogy emelkedik-e az út! Nézd a falvakat, a tájat (mert gyönyörűek), pörgess egy dalt a fejedben, vagy gondolj a tengerre – de a hegyekre semmiképpen sem!
2. Lefelé menet tarts követési távolságot, főleg, ha Regi előtt vagy, mert az ő fékjei inkább csak dísznek vannak!
3. Két dolog mindig legyen veled a megállóknál: jó társaság és mézes puszledi!

Az első megálló aznap Novi Marof, majd jön Budinscina, és az egyre furcsább nevű horvát falucskák. Domit autóstul egyikből a másikba küldözgetjük, de egy faluszélen mégis utolérjük őt az ebédünkkel és egy kismacskával együtt, aki valamiért a biciklikormányra is utánunk mászik, már ha nem a kocsni alatt van. Az ebédhez a bátrabbak piros üveges kólát vesznek, amiről kiderül, hogy 'csak' kólaíze van, de a palackkal legalább itthon is felvághatunk.

Délután aztán már jönnek az igazi hegyek. Először egy kisebb 600 méteres (be-melegítésnek), utána pedig végre napfényben mászunk fel egy szerpentinre, ahol forrás is van – mint Eszter tesztjével utólag kiderült, iható vízzel. A hegytetőn csak zihálunk és bámulunk: körben mindenütt szőlőhegyek, völgyek, sípálya méretű domboldalal terülnek el alattunk, és úgy érezzük, tényleg felértünk valahova (ahol mellesleg fagy is van).

Gyakorlott túrázók már tudhatják, hogy a kaptatók után mindig egy bújtatott emelkedő következik, amit a különösen optimisták lejtőnek neveznek. Most sincs ez másként: több mint nyolc km-t gurulunk Sesvetéig, Zágráb elővárosáig, ahol is az asznapra kinézett kemping –mily meglepő – már nem működik. Jön hát a Zágráb-túra, parknézéssel és fanatikus futballdrukkerekkel, akik a Dinamo Zagreb meccsére igyekeznek a kívül modern, belül rozszant stadionba. Mi pedig valahogy (asznap 110 km megtétele után) mégiscsak eltalálunk a 'kempingbe': ez egy hostel kertjét jelenti, ahol vidám németek szájába verhetjük fel a sátrainkat, de legalább asztalunk és szé-
künk is van a vacsorához, no meg ingyen internetünk a gólyatábori jelentkezéshez. Az esti beszélgetés alatt Kata mindenkit megörvendeztet legújabb tudományával: a gyógymasszázsral. A legendák szerint bármilyen izomlázat ki tud gyúrni az ember-
ből, de fejenként csak egy testrészt vállal – mi azért az egyért is végtelenül hálásak vagyunk neki.

Másnap reggel aztán a legrutinósabb hétalvók is felébrednek a „Wo ist meine hose!?” felkiáltásra, majd kitámolyognak a hostel nyújtotta reggelihez, ahol hollandokkal és szlovénokkal kell megküzdeni az utolsó lekváros kenyérért.

A délelőtti program: városnézés Zágrábban. Megnézzük a felüljárókat és a főuta-
kat, a tavat a vízi színházzal, a közlekedési lámpákat, és kipróbáljuk a visszhangos aluljárót is. Délután kettő körül, miután keresztülvágtunk egy útépítésen, és három helyen láttuk az utat, amit keresünk, végül kikeveredünk a városból, és Jastrebarsko felé vesszük az irányt. Néhány kisebb dombot magunk mögött hagyva (ezeket szinte

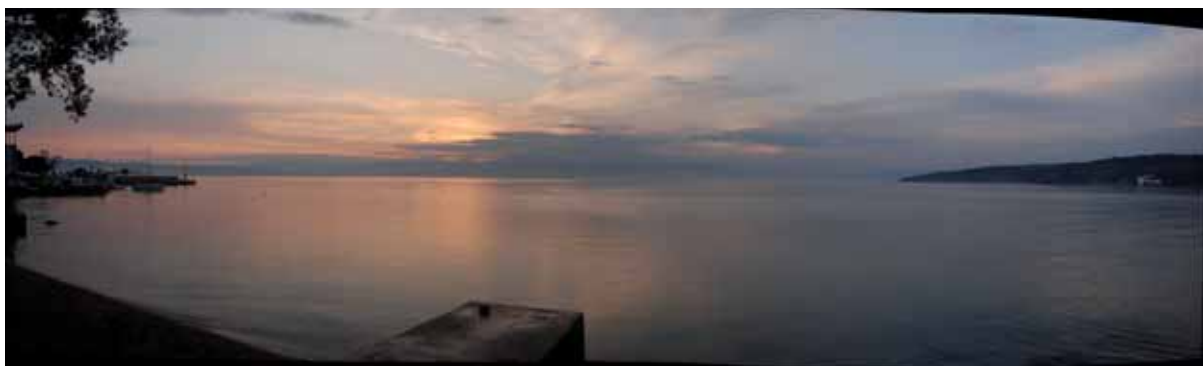
már észre sem vesszük), beérünk az ebédre kijelölt helyi főtérre. Itt egy elhagyott zöldéses standon kiárúsítást rendezünk a jól ismert pástétomos kenyérből, jó sok nutellából, és valamilyen piros szörpéből, amihez szétvágott műanyag flakonokból csinálunk poharakat. Közben megtudjuk, hogy a horvátoknál ma nemzeti ünnep van, valószínűleg Jelasics egyik, magyarok feletti győzelmének emlékére. Gyorsan elássuk a magyar zászlónkat, és helyette vehetjük is elő az esőkabátot, mert az eső – szokás szerint – csepereg és zuhog felváltva. Mikor aztán eláll, az első megállónál körtét majszolunk, és komoly meccseket vívunk az utolsó szem citromos szőlőcukorért (azóta is erős a gyanú, hogy Regi egyszerre négyet vett). Az esti célállomás-hoz, Karlovachoz még viszonylag gyorsan odaérünk, a bökkenő csak annyi, hogy... szerintem kitaláljátok: a kemping itt sem létezik, vagyis létezik csak kicsit arrébb. Úgyhogy hátra van még 5-10 kilométer (a horvátok elég lazán festik fel a táblákat, úgyhogy biztosat sosem lehet mondani) a következő sátorhelyig, Duga Resáig. Közben persze ismét rákezd az eső, de most már tényleg, úgy istenesen: ebben a zuhéban már az orrunk hegyéig sem látunk, bemenekülünk hát az első kocsmába. Itt a jelenlevők: a felszolgálólány, egy gyanús ábrázatú fiatalember, na meg a tömegesen érkező trefortos biciklisták, akik a hangulatot szolgáltatják. Pomi mindig tud egy újabb dalocskát az esőről, Balu szokásos nyugalmával szürcsölget vmi itókát, a lányok a meleg teát kortyolgatják. Mikor az eső csendesedik, gyorsan a tocsogó nyergekre pattanunk, és végül tetőtől talpig vizesen beesünk a kempingbe, ahol Domi és a fiúk (mondanom sem kell, ők most is egy órával előttünk jártak) már felverték a sátrainkat, nekünk már csak a meleg vizes zuhanyzót kell megkeresnünk. Óvatlan kérdésünkre viszont a tulaj csak annyit felel: „Meleg víz ma nincs, mert az esőben nem igazán töltődtek a napelemek.” Nos, ez az a pillanat, amikor még az öködiások is a pokolba kívánják a környezetvédelmet.

Az éjjel egyesek mélységes mélyen alszanak, mások a sátron kopogó esőt hallgatva éneklik a „Süss fel nap!”-ot, de ami a közös: reggel mind a gyanúsan felhős égre ébredünk. A helyi játszótéren reggelizünk – meglepő: pástétomot és mogyorókrémet – aztán megkeressük a hegyi utat, ami végül mégsem teljesen megfelelő, de legalább gyönyörű. A semmi közepén, hegyi falvakon tekerünk át, százéves faházak és parasztdvarok mellett. Látunk pisztrángos patakat és tavat, sziklás legelőket és... térképészeti tévedéseket. Ez utóbbi a következő tényen alapul: a kis, fehér vonalak így a Balkán tájékán nem mindig beton- hanem alkalomadtán 'makadám' utat is jelölhetnek, azaz egy rázós kis murvát. Így keveredünk rá mi is egy erdei földútra, ahol a kereszteződésekben csak az ösztöneink vezetnek minket, a pocsolyákon pedig teljes sebességgel hajtunk át, nehogy elsüllyedjünk. De a kis kitérő után (máig nem tudom, mekkora szerencsével) valahogy kilyukadunk a megfelelő betonútra, megmászunk még pár emelkedőt, és egy kereszteződésnél ismét előkapjuk az esőkabátokat, meg egy kicsit a térképet is, mert innentől már főút vezet a célállomásig.

Valahol 5-6 kilométerrel odébb a következőt láthatja minden arra járó autós: egy esőházban három félmeztelen fiú ücsörög, csavarja a vizet a pólójából, és vigyorogva integet az előtte elhaladó, ázottan és szitkozódva gyök kettővel felfelé tekerő osztálytársainak. Majd biciklire pattan, és seperc alatt utoléri a végtelennek tetsző emelkedő tetején tanyázókat, hogy aztán vacogva együtt guruljanak be Vrbovskóba, ahol kemping ugyan nincs, de utuk is véget ér, mert ez az a pont, ahonnan már szőlőcukorral sem bírjuk tovább.

Az ebédre szánt kenyereket még az út mellett kenjük meg, remegősre fagyott kézzel, mert hát mégiscsak furcsa lenne ebédre megérkezni, de utána még a legedzettebbek is rohamtempóban menekülnek a meleg szállásra. Itt aztán minden a hajszárító alá kerül: a tocsogós cipőink, egy sátor, valamint Edit piros telefonja is, ami a sim-kártyáig átázott... Szárazon és biztonságban, mindenki jó hangulatban fogyasztja a vacsorára szánt paprikás krumplit, de abból még így is marad egy kevés – sebj, kulacsban még el tudjuk tenni másnapra.

A gond csak az, hogy a kis pihenők miatt annál több kilométer maradt másnapra, az utolsó, embert próbáló menetre. Úgyhogy az ébresztő reggel hatra tolódik, hétkor már mindannyian pulcsiban támasztjuk odakinn a bringáinkat, és csalogatjuk elő a napot a felhők közül. Ekkor hangzik el a „Ravna Goráig húzzuk meg, addig még jó a terep!”-re végződő mondat, és ugyanekkor indulunk neki egy lejtő után a Ravna Gorába vezető, tíz kilométeres folyamatosan emelkedő serpentinnek, föl, a felhők fölé. Az előőrs (a 3 fiú) közben folyamatosan értesít minket a várható kaptatókról, no meg délután négy körül már a tengervíz hőmérsékletéről is. Mi pedig kaptatunk föl, aztán le, tekerünk és tolunk váltva a 18%-os emelkedőkön, pihenünk majd megyünk följebb az 1041 m-t jelző táblánál, kerülünk ki hegyeket a helyiek útmutatásának köszönhetően (köszönjük, kedves bácsi és néni!), és fogyasztjuk el Mrkopaljban az utolsó, lekváros-pástétomos-mogyorókrémes ebédünket. Aztán jön még néhány kisebb domb, majd Fuzine azzal a csodás tóparttal, amit percekig csak szóltanul bámulunk. És hallgatjuk az osztályfőnök szavait, miszerint innentől 18 km-en szenvedünk majd fölfelé, hogy végül a legmagasabb hegy tetejéről meglássuk, amiért jöttünk – a tengert.

Mi pedig lelkileg felkészítjük magunkat... arra a két kisebb dombra, ami még köztünk és a tenger között áll, merthogy a hegyek valahogy eltűntek az útból, és nem maradt más, csak néhány hegyi falu, egy kis gurulás, és végre ott áll a szemünk előtt: kéken és hívogatón, szebben mint valaha, az Adriai-tenger.

A jelszó, hogy innentől tekerni már nem fogunk, végül nem vált be, hiszen a szigetre, a szállásunkhoz is be kellett jutnunk valahogy. A szigeten csatlakozott hozzánk Dodó, Angi, Evi, K. Eszter, Jenny, Viki, Peti, Bálint, Máté és egy hét felhőtlen nyaralás. De az, ami ott történt, már egy másik forgatókönyvben él, és ez a kalandfilm itt véget ér.

És mi az, ami még hiányzik? Hogy az utolsó képek alatt a stáblistát nézegessük: Nos, akkor soroljuk, először az ifjú hölgyeket. Edit, aki nem szeret ugyan biciklizni, és ennek hangot is ad néha, de így vagy úgy minden hegy tetejére feljut – közben pedig a fél csapat esőkabátját cipeli. Eszter, az örök optimista, akinek a túra végére a legszálkásabb izomzata fejlődött ki. Luca, akinek a futóizmái nyaralni mentek, de pár nap után visszajöttek. Regi, aki fékek nélkül még inkább ön- és közveszélyes, de mindig lehet rá számítani, ha nem akarsz egyedül mosdót keresni, és Zsófi, akinek a kormánytáskájából még a semmi közepén is előkerül egy-két pogácsa, vagy mézes puszelli. Aztán a merész ifjakat. Balu, aki az út közepét tekinti biciklisávnak, és bár panaszkodik, hogy lassan jövünk, de egy kanyarban mindig bevárja a lánybandát is. Barnabás, a sprinter, aki bárkit utol tud érni, és néha nehezményezi ofönk „eláznak a libuskáim” hozzáállását. Bubu, a tandem egyik tagja, aki legtöbbször egy könnyed ordítással jelzi, ha elhalad melletted. Robi, akinek nem volt ugyan egyes a biciklijén, de ennek köszönhetően világbajnok tolótechnikát fejlesztett ki a túra végére, és Simon, a másik abból a bizonyos tandemes párosból, akiket mindenki jól megnézett. És végül, de nem utolsó sorban, a kísérők: Kata, az aranykezű gyögymasször, aki napközben szálkásító edzést vezet a menet legvégén, valamint Pomi, aki mindehhez a hangulatot biztosítja egy-egy nótával. Domi, aki bekocsikázta utánunk fél Horvátországot, és zokszó nélkül tűrte, hogy már megint egy újabb faluba küldjük ebédet vagy szállást keresni. Meg persze: Kutrovác tanár úr, az osztályfőnök és mágus egy személyben, aki hatvanból is száz kilométert varázsol egy pillanat alatt, de eltűnteti alólunk a legnagyobb hegyeket is, és úgy összességében életünk legnagyobb kalandját varázsolta össze nekünk. Ja, és a mellékszereplők? Nos, játszott még mellettünk: az eső, a szél, egy ’72-ből való autóstérkép, németek, szlovénok, és minden egyéb népség, akiket mellénk vetett a sors; a tenger és vele a napsütés, majd’ 500 kilométer, és a Dinári-hegység. Folyt. köv. hamarosan a mozikban.

Kéri Zsófia

Ökotábor, az ismét „tök jó tábor”

(2010. augusztus 14–19.)

Nem telhet el év a várva várt nyári szünidő nélkül, várva várt nyári szünidő pedig a már jól megszokott ökotábor nélkül. Idén sem volt ez másként (mindenki nagy öröme). Parádi szállásunkra mint már megszokott ökotáboros helyszíneink egyikére érkeztünk meg augusztus 14-én. A csapat ugyan jelentős létszámihiánnyal küszködött (mint megtudtuk, idén értük el a negatív csúcsot a táborozók számának tekintetében), de ennek ellenére remekül éreztük magunkat.

Első nap még csak ismerkedtünk, akklimatizálódtunk, majd este belevetettük magunkat a tábori kaszinó játékaiba, melyekben természetesen ismét babra ment a játék. Ekkor még nem sejtettük, hogy az itt megszerzett (vagy elveszített) babokkal nem csak magunknak, hanem leendő csapattársainknak is el kell számolnunk, ugyanis másnap megalakult a három polisz: Athén, Spárta és Trója. Táborvezetőink, Domi, Pomi és Dénes pillanatok alatt tábori türannoszokká változtak, és megkezdődött a maratoni küzdelem az atlantiszi olimpiára való bebocsátásért. Második este vásáron vett részt a poliszok népe, ahol a kaszinóban egyenként megszerzett babokat összedobva kellett alkudni a megvásárolható varázstárgyakra. Mivel ezek ára babban aligha volt kifizethető, szinte minden esetben az alku tárgyát képezte még valamilyen feladat végrehajtása, ami a tőzsdét ugyan nem, de a rekeszizmok mérhetetlen módon megrengette. Így kellett többek között Poszeidónt istenítő szinkronúszó számot bemutatnunk a fenséges isten szigonyának megszerzése érdekében, vagy szónoklatot mondanunk a piactér közepén Pandóra fiolájáért (igen, direkt és nem szelence), de a többi varázstárgy megszerzéséért volt, aki musical részletet adott elő, és volt olyan is, aki tangózott egy szobainassal...

A harmadik nap reggelén kirándulni indultunk, amely során nem csak lábainkat, de agyunkat és látószerveinket is megtornáztattuk. Minden csapat kapott egy pár oldalmi feladatot, illetve menetelés közben kis mozaikdarabkákat kellett gyűjtenünk. Míg egyes csapatok akár húszat is összeszedtek, egyesek pusztán eggyel büszkélkedhettek a túra végére. Megtudtuk a következő feladatunkat is a nap folyamán, miszerint meg kellett írunk csapatindulónkat minimum három versszak terjedelemben, egy

ismert dallamra, valamint előadást kellett produkálnunk poliszunk létrejöttéről, még aznap este. Ezek az előadások történelmileg nem lettek valami hitelesek, ám annál élvezhetőbbek és viccesek voltak.

A tábor negyedik reggelén, mint már előtte is, szakmai programok indították a napot, melyeket csoportokra osztva hallgattunk végig. Ezen programok között szerepelt többek között a tábor mellett folydogáló patak kémiai és biológiai vizsgálata illetve minősítése, a fény történetének megismerése, a tábor különféle talajainak vizsgálata és az adatfeldolgozás rejtelseinek elsajátítása. Délutánonként rendszerint választható foglalkozások voltak, köztük diákelőadások a jégszobrászatról vagy a vízi legendákról, de természetesen a tanárok is szolgáltak több érdekes témával. Este eljött az idő, hogy a kerettörténetet lezárandó útra keljen a három csapat a tábor területén megrendezett akadályversenyre. Átverekedtünk magunkat a kissé feledékeny, ám annál segítőkészebb Ariadné labirintusán, kiszabadultunk a félelmetes küklpsz-ikrek karmai közül, és a delphoi jósdá meglátogatása, valamint Apollón isten szekere után azt hittük, ennél nehezebb dolgunk már nem lesz, ám ekkor következett a legfélelmetesebb állomás. Elérkeztünk az Atlantisz kapuját őrző háromfejű szfinxhez, aki találos kérdéseivel majdnem megakadályozta, hogy bejuthassunk az atlantiszi olimpiára, ám ki fegyverrel, ki a tulajdon eszével, de végül minden polisz bebocsátást nyert a játékokra. Ezt az ötödik nap estéjén a szokásos záróbál keretei között meg is ünnepeltük, bár a táncoló egyének száma a buli legnagyobb részében nem igazán haladta meg az ötöt, ám hála a szuper dj-nek, ez a néhány ember egész este nagyon jól érezte magát.

Miután minden kötelező foglalkozáson részt vettünk, a szokásoktól eltérően, a szakmai programon tanultakat egybefoglalva kellett volna prezentációt tartanunk az elmúlt napok eseményeiről. A poliszok úgy határoztak, hogy felosztják egymás között a témákat, és mindenki másról fog beszélni. Volt, aki gondos precizitással, volt, aki kicsit lazábban véve adta elő a ráeső részt, de olyan is volt, aki ismét – a tábor hangulatához egyébként tökéletesen alkalmazkodva – a humor eszközeihez nyúlt, és egy híradó paródiájaként oldotta meg a feladatot, hatalmas sikert aratva.

Az utolsó napunk az olimpia jegyében telt, amelyen hagyományosan merész és egyben szokatlan sportágakban kellett megmutatniuk a poliszoknak, hogy ki mennyire állja a sarat. Minden szám kapcsolódott az ókori Görögországhoz, és ha valamelyik meghaladta egy polisz erejét, segítségül hívhatták Héliosz istent (aki a Trefortban Kutrovác Lászlónak álcázza magát). Természetesen volt kóla-kekszevő verseny és tojásdobálás is.

Miután lezárultak az olimpiai játékok, mindenki szedelőzködött, és indultunk haza... Táskáink mellett a közelő iskolakezdés is teherként nehezedett a vállunkra, de amíg csak bírtuk, jól éreztük magunkat együtt, ahogy azt már megszokhattuk. Remélem, hogy jövőre ismét (immár hatodszorra) részt vehetek ebben a hat napig tartó örületes szórakozásban, és azt is remélem, hogy ezzel a beszámolóval kedvet csináltam nektek ahhoz, hogy jövőre ti is csatlakozzatok az ökotáborozók soraihoz.

Juhos Fanni (11. c)

Kis korzikai kaland

(2010. augusztus 16–24.)

Ezt az augusztusi bő egy hetet nehezen lehetett volna mozgalmasabban eltölteni, mint, ahogy mi tettük. Még aludni se nagyon álltunk meg, csak úgy útközben a buszon, kompon. Na jó, azért egy-két kempinges éjszakát megengedtünk magunknak Korzika egyik-másik erdei folyója mellett, vagy éppen egy tengerparti öbölben. Ha úgy tartotta kedvünk, felmásztunk egy őrtoronyba, és a csillagos ég alatt hajtottuk álomra a fejünket.

Egyébként sokan voltunk. Negyven ember innen-onnan, de a lelkesedés, a kalandvágy közös volt. Igen, a lelkesedés az megvolt, különösen mikor arról volt szó, hogy ugrálni kéne a sziklákról a maximum 20° C-os folyókba a 40° C-os melegben. Bár az is lehet, hogy csak mi éreztük ennyinek a levegőt a több órás hegyi túrák után, de tény, hogy nem fáztunk. Az időjárásra nem volt okunk panaszkodni, mert egyszer sem kapott el minket semmilyen nagyobb zuhi.

A túrák, amelyek a mindennapjainkhoz tartoztak, gondosan fel voltak építve Fernengel tanár úr által. Az elején fitten, pihenten vágtunk neki a korzikai tájnak, mint kezdők, hogy aztán a nyaralás végére gyakorlott hegymászóként bonyolítsunk le egy

laza kis négy órás sétát, függőlegesen fel a sziklákra. Ám hiába a több mint egy kilométernyi szintkülönbség, a hátrahagyott napok fáradalmai, a kilátást a csúcsról úgyse fogja elfelejteni senki, aki egyszer ott járt.

A kirándulások nagy részét egy fürdőzéssel öblítettük le, hol a már említett folyókban, hol a tengerben. A helyi embereket követve (hogymint jobban megismerjük a nép kultúráját és szokásait) rátaláltunk olyan helyekre a partokon, ahonnan a szabadesést volt alkalmunk többször is megtapasztalni. Míg én örültem, hogy le merek ugrani a hat méter magas szikláról, addig a korzikaiak fejeseket és indián fejeseket produkáltak ugyanon. Adrenalinban nem lehet hiányuk, az biztos!

Ha már a lakosság emberi részéről szó esett, az állatokat sem szabad figyelmen kívül hagyni. A sziget állatvilága a következő: tehenek és kecskék a hegyekben, házi malacok vadon az utakon... nekem mindenesetre tetszett, hogy utazásaink során a busz ablakán kinézve malacok néznek velem szembe. A busz sofőröknek már biztos nem volt ennyire szórakoztató a dolog az amúgy is keskeny utakon, de nagyon sokkal tartozunk nekik, mert nélkülük nem tudtuk volna bejárni fél Körtzikát nyolc nap alatt.

Az egészben egyedül az volt a rossz, hogy vége lett. Szerintem mindenki sajnálta, bár egyikünk se nagyon tudott már állni a lábán a végére. De mi kitartó csapat vagyunk, ezért nem hagyjuk, hogy ezzel az egész véget érjen. Csak jövő nyárig pihenünk.

Valovics Ágnes (9. a)

OSZTÁLYOK

7. a*Osztályfőnök: Varga György*

1. Balaton Gábor	17. Lendvai Karolina
2. Bándi Gyula	18. Mikus Áron
3. Békefi Balázs	19. Nagy-Czirok Kálmán
4. Bekker Balázs	20. Nagy-Czirok László
5. Czinege Dóra	21. Palotás Márk
6. Dobreff Gegely	22. Piko Fruzsina
7. Fűr Veronika	23. Rákos Dóra
8. Gábos Zoltán	24. Ryan Anna
9. Gelb Eszter	25. Sulyok Hanna
10. Hegedűs Anita	26. Szénási Júlia
11. Kaibinger Márton	27. Tanai Lilla
12. Kamarás Kristóf	28. Tornai Virág
13. Kemény Gabriella	29. Tóth Fábián
14. Keresztury Erik	30. Winkler Miksa
15. Kiss Rita	31. Zarándy Gergely
16. Kling Emma	32. Zsoldos Lili

A 2009/2010-ES TANÉV A 7. A SZEMÉVEL

„Először léptem be a Trefort utca 8-ba,
Az ajtón belépve a falon felpillantottam egy pontra.
Egy névsor volt, köztük az én nevem,
Még hozzá a 7. a-é, mely a legjobb osztály nekem.”
(részlet Békefi Balázs verséből)

Amikor szeptember 1-jén gyanútlanul megérkeztünk az iskolába, nem is sejtettük, mennyi minden fog velünk történni egyetlen tanév alatt. Az első héten próbára tették memóriánkat, ugyanis meg kellett jegyeznünk új osztálytársaink és tanáraink nevét, valamint a tantermekbe is el kellett jutnunk időben...

A kezdeti furcsaságok után beilleszkedtünk az iskola rendjébe, és a verébavatáson az idősebbeket is megismertük. A verébavatás egy pénteki napra esett, azt mindenki sok izgalommal várta. Mint azt az előzetes tájékoztató alapján mindenki tudta, jellembe kellett öltöznünk, és nem is akármilyenbe. Míg a c-sek cirkuszi bohócnak, a b-sek a Hungária együttes stílusába öltöztek, mi koldusnak álcáztuk magunkat. Mivel a verébavatás a hetedik osztályok közötti verseny is volt egyben, pontokat lehetett gyűjteni. Emiatt mindenki élethű koldusként érkezett az iskolába, ahol szerepünkhöz illően leültünk a lépcsőkre koldulni. Összinte meglepetésünkre kaptunk is egy kevés pénzt. A mai napon a szokásosnál is több Metropolis került a termünkbe, ami kedvelt fekvőalkalmatosságnak bizonyult az órákon. Ezek után képzelhetjük, mennyire volt aznap tanítás...

Délután kezdődött az igazi szertartás, melyen három csoportra osztva haladtunk végig. Ha négy szóval kellene kifejeznem, akkor azt mondanám: totálisan bolondot csináltunk magunkból. De hát ez volt a lényeg. Miután kellőképpen elfáradtunk, résztvettünk a verébtornán, majd letettük a verébesküt. Zárásképp kihirdették az eredményeket, ahol másodikak lettünk, de mit mondjak erre? Legjobb a középút! Végül finom muffinokat ehettünk a nyolcadikosok jóvoltából.

Az avatásunkat követő második héten sor került a métabajnokságra a budakeszi vadaspark mellett. Még a bajnokság előtt kettévált az osztály, és egy kisebb túra után értük el a „méta-tisztást”. A métázásban a körbeverés és a különbségszámítás után ismét második helyezettek lettünk, de nem bántódtunk, mert sok új kalandot jelentett számunkra ez a nap.

Idén először került megrendezésre a gömbhét. Ez egy három napig tartó „rendezvény” volt, amelyen a téma a gömb volt. Ezt az összes lehetséges oldalról körüljártuk. Ezen a héten ugyanolyan tanítás volt, mint általában, csak a szünetek alatti magatartásban volt változás: a diákság jó része a második emeleten tolongott, ugyanis ide volt kiragasztva a gömb nap programja, ahol az előadásokra kellett jelentkezni, így hát minden szünetben tollal felvázolva vetettük bele magunkat a tömegbe. A felsőbb

évfolyamosok a folyosókat járták és gömb alakú édességeket osztogattak. A gömb nap végezetéül átmentünk a Radnóti Gimnáziumba, ahol meghallgattuk az október 23-i megemlékezést.

A tél hamar beköszöntött, így hát december vége felé megtartottuk első közös osztálykarácsonyunkat, ahol megleptük egymást ajándékainkkal, és jó hangulatban vártuk a téli szünetet.

Február környékén egy újabb iskolai rendezvény plakátja került ki a folyosók falaira. Ez a program a Trefort-bál volt, ami eleinte nem keltette fel túlzottan az érdeklődésünket, mivel azonban naponta többször elhaladtunk a plakátok mellett, elgondolkodtunk az ötleten, és végül egészen szép számmal ott voltunk a bálon, ennek köszönhetően az osztály egy része már igen jártas a társastáncokban.

Áprilisban a művészeti nap programja került ki a faliújságokra, majd eljött maga a nap is, ezúttal a művészettel és a négy elemmel foglalatосkodó témákkal. Miután kedvünk szerint eltöltöttük a délelőttöt, megkezdődött a Trefort talent, amelyen sok fellépést tekinthettünk meg.

Ezek után már gyorsan eljött a ballagás, az év vége, de mielőtt az évfárón búcsúztunk és kellemes nyarat kívántunk volna egymásnak, még utolsó éves közös programként elmentünk egy izgalmas négy napig tartó osztálykirándulásra, ahonnan sok maradandó élménnyel jöttünk haza.

Az év során iskolai találkozásainkon kívül önszervezésű osztályprogramokkal is dúsítottuk a hétköznapiakat, így garantáltan nem unatkoztunk év közben. Munka volt bőven, mivel egy teljesen új környezethez kellett szoknunk, de az osztályon belül is könnyen megtaláltuk a közös hangot, így egy sikeresnek mondható évet tudhatunk a hátunk mögött.

Tanai Lilla, Zsoldos Lili, Ryan Anna

7.b

Osztályfőnök: Kovács Ágnes

1. Bartucz Luca	18. Migács Bálint
2. Bazsa Barbara	19. Murvai Katalin
3. Birghoffer Péter	20. Nagy Marcell
4. Bodorics Attila	21. Oelberg Livia
5. Bojtár Veronika	22. Páncsics Zsombor
6. Farkas Tamás	23. Péczely Petra
7. Fazekas István	24. Penc Mirjam
8. Horváth Csenge	25. Pollner Nóra
9. Jécsai Fruzsina	26. Prepok Marcell
10. Kelencz Adrienn	27. Simola Róbert
11. Kertai Péter	28. Szigeti Blanka
12. Kis Katalin Klaudia	29. Szőnyi Mihály
13. Klapka Roland	30. Teplán Dániel
14. Knopp Eszter	31. Terenyei Tímea
15. Koller Domonkos	32. Varga Sámuel
16. McCall Júlia	33. Yang Shan
17. Medgyesi Dávid	

A LEGJOBB TANULÓK:

BOJTÁR VERONIKA 5,00

MC CALL JÚLIA 5,00

PENC MIRJAM 5,00

TERENYEI TÍMEA 5,00

MURVAI KATALIN 4,92

SIMOLA RÓBERT 4,92

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

augusztus 27–28.	verébtábor (Kismaros)
szeptember 27.	osztálykirándulás szülőkkel
november 11.	színház (A fösvény)
december 3.	színház (Figaró házassága)
december 8.	kiállítás (Vasarely)
február 16.	kiállítás (PIM, Kazinczy)
március 28.	opera (Varázsfuvola)
május 2–4.	osztálykirándulás (Várbükk)
május 10.	A részlet előadása a Radnótiban
május 11.	színház (Ármány és szerelem)
május 29.	színház (Lear király)
június 11–14.	erdei iskola (Balatoncsicsó)
június 16.	évadzáró kerti találkozók szülőkkel, gyerekekkel

7. c

Osztályfőnök: Lenkefi Ferencné

1. Balkay Mira	17. Huczka Lili
2. Bede Fanni	18. Illés Zsófia
3. Belényi Tímea	19. Iritz Borbála
4. Beleznai Kornél	20. Kamarás Kitti
5. Berky Csaba	21. Nyerges Márk
6. Bruckner Vince	22. Nyitray Rudolf
7. Csermendy Éva	23. Sárosi Ádám
8. Cserne Flóra	24. Szakszon Flóra
9. Csonka Szilvia	25. Szentaskó Tamás
10. Dang Nhat Sang	26. Tischler Márton
11. Edelmayr Márton	27. Tomasz Máté
12. Fülöp Réka	28. Tóth Gergő
13. Gecse Viktória	29. Varju Veronika
14. Gyurcsányi Fanni	30. Vida Tamás
15. Hajnal Bálint	31. Vitéz Orsolya
16. Hegymegi Richárd	32. Zeman Gabriella

NÉHÁNY SZÓ A 7. C ÉLETÉRŐL

Az első találkozás

Minden egy gyönyörű nyárvégi napon kezdődött – egészen pontosan augusztus 31-én, a „szent” Múzeumkertben. Először gyűltünk össze izgatottan várva a másnapi évnyitót. Először kínos csend, majd egy kétórás beszélgetés következett. A fiúk nem nagyon próbáltak kommunikálni a lánycsoporttal, de hála az égnek, év végére már minden srác bátrabb és barátkozóbb lett az ellenkező neműekkel (azaz velünk).

Talán már első nap eldöntöttük, hogy mi egy remek osztály leszünk, de akkor még cseppet sem sejtettük, hogy rá egy évre már szinte elválaszthatatlan lesz a csapat.

Az „unalmas” hétköznapiak

Elsőként a Csattogó-völgyben vertünk „rögtönzött” verébtábor, ahol egész jól összejejt a társaság, de ezt a csodálatos hétvégét hamar követték a hétköznapiak nem mondható hétköznapiak. Minden nap egy új kaland volt, végigjárandó része egy olyan rögs út, aminek sosincs vége, és mi mindig tudtunk nevetni, ha esetleg elbotlottunk bármiben is. Elég gyorsan eljött a verébavatás ideje, amit szerencsésen és épségben túléltünk (már aki...), és hivatalosan is trefortosok lettünk.

Már az év elején a szenvedélyünkkel vált a labda, és az azzal való „értelmes” játékok. Például a teremfoci (értsd: egymáshoz vágjuk a labdát a teremben). Gondoltuk, ez olyan természetes, de sajnos ezen foglalkozásunkat pár hónappal később betiltották (mert sikerült egyszer kidobni a labdát a második emeletről az utcára).

Teltek-múltak a napok, hetek, hónapok, és egyre jobban a Trefort részévé váltunk. A decemberi fellépésünket (néptánc) elérve már nem is tűntek olyan ismeretlennek a 12-esek, és az ismerős arcok miatt már nem tűnt olyan hosszúnak a sor Béla bá' büféje előtt. Ohh, büfé... Erről eszünkbe jut a Trefort-bál. Felejthetetlen élmények, főleg (ne-künk) lányoknak, mert sikerült táncra bírunk a nagyon lusta fiúkat.

Az iskolai színjátszó fesztiválon a darab ellenére egész jól teljesítettünk. Majd jött a tavasz, a napfényes délutánok, és szusszanhattunk egyet az év végi nagy hajrá előtt. Az érettségi szünetben újra kirándulni mentünk, ami még jobban összekovácsolta az osztályt.

Júniusban végre vége lett a hajtásnak, aztán az évet egy csodálatos erdei sulival és egy szuper osztállyal és osztályfőnökkel zártuk. Jövőre már eggyel nagyobb „fejfel” indulunk neki az akadályoknak.

Nyári tábor Várbükön

Hetedikes évünket egy nyári táborral zártuk le. Először mindenki „parázott” a 6 km-es gyalogtúra miatt, de a végére a sok nevetés és az eltévedés miatt (végül csak megtaláltuk a rövidebb utat) egész jól alakult. Esti beszélgetések, a végén pánikhangulattal, mert nem volt ivóvíz (de Sangiboy ezt is megoldotta), éjszakai sikítások (mert bejöttek a békák) és felejthetetlen élmények vártak minket ott, ahol a jelek szerint az összes trefortos megfordult már. Nyolcadikosként váltunk el, és furcsállva vettük észre: ennyi volt? Ilyen gyorsan elrepült egy egész év? És valóban, mintha csak öt perce lett volna, hogy ott álltunk a Múzeumkertben, „kicsiként”, megszeppenve...

Összefoglalván

Nem is lehet szavakba önteni, mennyi mindent jelent számunkra a Trefort. A lányokkal sokszor beszéljük, hogy mennyire szerencsések vagyunk, hogy ide járhatunk, ilyen barátaink, tanáraink lehetnek, hogy ennyire fantasztikus és felülmúlhatatlan az osztályfőnökünk, és rendszerint hálát adunk az égnek, hogy összehozta ezt a kis csapatot a sors. Ez a legeslegjobb dolog, ami valaha is történt velünk eddigi életünk során.

Trefort 0915c, Lenkefi tanárnő, mi így szeretünk!

Huczka Lili, Fülöp Réka

8. a*Osztályfőnök: Ferencz Gábor*

1. Baán Tamás	18. Kertész Virág
2. Beke Péter Tamás	19. Mályinkó Lóránt
3. Berky Attila Zsolt	20. Medveczky Fanni
4. Borbíró Ádám	21. Nagy Gabriella Alexandra
5. Bózsing Szabolcs Botond	22. Oláh Tímea
6. Braun Tímea Ildikó	23. Palchuber Enikő Zsófia
7. Darvas Flóra	24. Palotás Péter Bence
8. Erdélyi Dániel	25. Papp Trixi
9. Földesi Csaba Rudolf	26. Petri-Lukács Simon
10. Garamvölgyi Eszter	27. Ritli Zsanett
11. Gay Katalin	28. Seo Anna
12. Gombos Krisztián	29. Sklánitz Péter
13. Gyetvai Dániel	30. Sow Ábrahám Péter
14. Győri-Molnár Bence Soma	31. Sörfőző Nóra
15. Gyurkovics Zoltán	32. Stark Livia Zsuzsanna
16. Kalota Domonkos	33. Szladek Katalin
17. Kása Barnabás	34. Szőke Zsuzsanna

A LEGJOBB TANULÓK:

GYETVAI DÁNIEL 5,00
PALOTÁS PÉTER 5,00
STARK LÍVIA 5,00
BERKY ATTILA 4,92
PALCHUBER ENIKŐ 4,92
BORBÍRÓ ÁDÁM 4,77
GYŐRI-MOLNÁR BENCE 4,77
PAPP TRIXI 4,77
SKLÁNITZ PÉTER 4,77

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

Capa-kiállítás

verébavatás szervezése

osztálypiknik (Budakeszi)

„Egri vár mása” túra (Pilisborosjenő)

osztálykarácsony

kétnapos kirándulás (Börzsöny, Borsosberény)

színház- és operalátogatás

„társasjátékos-teázós-sütizős” osztálydélutánok

erdei iskola (Szanda)

nyári kenutábor (Bodrog)

A 8. A OSZTÁLY

Ebben az évben a másik két nyolcadik osztállyal közösen mi rendeztük a verébavatást. Igyekeztünk minél változatosabb feladatokat kitalálni. Volt olyan állomás, ahol a hetedikeseknek össze kellett párosítaniuk a képeinket a neveinkkel, így könnyebben megismerhettek minket, ráadásul nekünk is vicces volt, ha összekevertek minket. Volt olyan feladat, amelyben énekelniük és koldulniuk kellett, és olyan is, amelynek keretében ügyességi próbákat kellett kiállniuk. A sportos osztályunk által felügyelt ügyességi állomáson egy lábbal kellett kapura löniük. Vicces volt.

(K. V.)

Az osztálypiknik emlékezetes esemény volt. Amíg a többiek készülődtek a szalonna-sütésre, én felderítő utakat tettem az erdőben, majd amikor a többiek megérkeztek, kezdetét vette a szerepjátzás. Az erdőben sétálgatva játszottunk, majd találtunk egy ígéretesnek látszó fát, felmáztunk rá, és ott folytattuk a kalandot, ami igen izgalmasnak ígérkezett. Először egymással és másokkal versengve próbáltunk utolérni egy „tolvajt”, majd miután az „ellopott” démon kiszabadult, előle menekülve csalogattuk vissza a tulajdonosához.

(B. Á.)

Feszengve érkeztem szüleimmel az osztálypiknik helyszínére. Nem nagyon tudtam, hogy ők mit fognak ott csinálni, ezért először megpróbáltam lebeszélni őket arról, hogy eljöjjenek. Végül is mindegy – gondoltam, úgylis elég makacsok. Szóval kiértünk

a rétre, kipakoltuk az ennivalót és a sütéshez hozott szalonnát. Én elvegyültem osztálytársaim közé és láttam, hogy a szülők is jól érzik magukat, jól kijönnek a többi szülővel. Elégge furcsa volt nekem ez a helyzet, és mikor apám beállt focizni, már nem tudtam, mit is gondoljak. Apák a fiúk ellen játszottak, persze az idősebbek győztek. Később én is beálltam, egész jól ment a játék. Ebédidőben elővettük a nyársakat, feltűztük rájuk a szalonnát, a tűz fölé lógattuk, és vártunk. Az enyém csak nem akart megsülni, pedig már elégge éhes voltam. Sokaknak rosszabb sors jutott, mert nem látták, hogy szalonnájuk beleesik a tűzbe. Mikor hazaértünk szüleimmel, már úgy gondoltam, hogy ez egy elég jó nap volt.

(E. D.)

Az év legemlékezetesebb kirándulása a borsosberényi kétnapos kirándulás volt. A közös főzés, a kártyajátékok és a versenyek voltak a főbb programok, mivel sajnos az időjárás miatt nem igazán tudtunk kimozdulni a turistaházból. Az ételek általában jól sikerültek, kivéve a rizst, ami nem csak odakapott, de sötlen is volt, sőt még túl is főztük. A egyik legemlékezetesebb pillanat az volt, amikor a csirkemellet vágtuk fel, és Toma felajánlotta segítségét, csakhogy közben nem akarta abbahagyni a kártyázást sem. A végső megoldás az volt, hogy Krisz minden körben kihozta Toma lapjait a konyhába, elmondta az állást, majd visszament és a kapott utasítások szerint játszott helyette. A másik emlékezetes dolog szintén a kártyázáshoz kötődik. Amikor már meguntuk a szabályos játékot, mindenki próbált a lehető legkreatívanban csalni... Volt, aki a pulóvere ujjába dugott el lapokat, volt, aki rájuk ült, mi pedig Krisszel és Fábían László tanár úrral összedolgoztunk, és kilestük mindenki más kártyáit és egymásnak küldöztettük a nyerő lapokat... Fogalmunk sincs, ki nyert, de jól éreztük magunkat.

(G. K.)

Borsosberénybe sajnos csak az osztály fele tudott eljönni, de így is nagyon jó, családi hangulat alakult ki. A ház, amiben laktunk nagyon kicsi, de tiszta volt. A közös főzés felejthetetlen élmény számomra. Mindenki kivette a részét a munkából, még Toma is, aki tökéletesen megtanult csirkét szeletelni. A végeredmény sajnos nem lett túl finom, ugyanis légy került az ételbe. Másnap reggel a fiúk készítették a reggelit. Szomorúan mentünk haza, mert kevés volt a két nap, de megbeszéltük, hogy jövőre ismét elmegyünk.

(R. Zs.)

Tavasszal Csabi szerzett néhány jegyet egy színdarabra. Mivel az előző színházlátogatás nem aratott nagy sikert, így csak alig párán mentünk el a Játék a kastélyban című színdarabra. Mindenkinek nagyon tetszett az előadás, végig nevettünk. A többiek persze utólag nagyon sajnálták, hogy nem jöttek el.

(D. F.)

Az Operában a Dózsa György című operametszetet néztük meg. Legtöbbünknek nem nyerte el a tetszését, de nem bántuk meg, hogy elmentünk, pedig másnap földrajzból Közép-Európa topográfiájából írtunk dolgozatot. Nem sikerült túl jól, még úgy sem, hogy az Operaházban a szüneteket és az előadás alatti időt is kihasználva készültünk a dolgozatra.

(G. E.)

Tavasszal egy este elmentünk az Operába. A Dózsa György című előadást néztük meg. Mindenki várta már, mert sokan nem voltak még az Operában. Bementünk, körülnéztünk, és elfoglaltuk a helyünket. Sokan páholyba kerültek, én sajnos a tanár urak ültetési stratégiája miatt nem. Elkezdődött az előadás. Mindenki arra számított, hogy színjáték is lesz, de csak énekeltek, ráadásul nehezen érthetően. Már az elején mindenki megunta az előadást, így sokan bealudtak, míg valaki föcít tanult, beszélgetett. Az első felvonás befejeződött, és jött a szünet. Ekkor mindenki felébredt egy kicsit. Mikor visszatértünk a helyünkre, láttuk, hogy a nézők fele hazament, így a második felvonásra már nagyon kevesen maradtunk. (Sajnos mi nem mehettünk haza.) A második részre szinte mindenki bealudt, úgyhogy nem igazán maradt emlékünkhöz az előadásról. Mindenki álmosan és unott fejjel ment haza az Operából.

(N. G.)

Az érettségi szünet egyik napján elindult az osztály a Soroksári-Duna egyik hangulatos ágára kenuzni. Az osztály nagy része félt ettől a programtól, mert még sokan nem kenuztak korábban. Miután megérkeztünk, örömmel tapasztaltuk, hogy kiderült az ég. Kedves segítőkink bemutatták, hogyan kell a kenut használni, hogyan kell evezni. Választottunk evezőt, bepakoltunk cuccainkat a kenukba, és elindultunk a „nagy evezésre”. Regele tanár úr sok vicces pillanatot okozott, mert a hűs időjárás és hideg víz ellenére belevetette magát a Dunába, valamint egész végig, mint egy rossz gyerek, fröcskölte mindenkire a vizet. Hamar megtapasztaltuk, hogy kellemes tevékenység a kenuzás, és nem is fáradtunk el nagyon. A táj szépsége, a növényvilág, az állatok még a leginkább anti-kiránduló társainkat is lenyűgözték. Ebéd körül kikötöttünk, elkezdtük főzni az üzemi mennyiségű paprikás krumplit. Szinte mindenki lelkesen pucolta a krumplit, hagymát, gyűjtötte a faágakat vagy éppen – a vérző ujjainknak hála – ragtapasztóval kiáltozott. Az étel elég hamar elkészült, jóízűen elfogyasztottuk. Miután mindenki jóllakott, elpakoltunk, majd visszaindultunk a csónakházhoz. A nádas között keltünk át, gólyákat, békákat sasoltunk, és reménykedtünk, hogy nem feneklik meg a kenunk. Útközben egy futó zápor is elkapott minket, de ezt már megszokhattuk, hiszen szinte minden osztályprogramunkon esik az eső. Az utolsó szakaszt egy kis versennyel tettük színesebbé, melynek végén mindenki elégedetten, de kissé fáradtan mászott ki a partra. Ekkor még egy kevésbé kellemes kenutakarítás és edénymosás állt előttünk, de utána élményekkel tele, vizesen indultunk haza. Főleg Beni volt vizes, akinek a partról még sikerült a végén beesnie a vízbe.

(S. N.)

Sokat mondtam barátaimnak, hogy meg fogjuk nyerni a sportnapot. A fiúk közül sokan szinte az összes számra nevezünk. A futásokban jó helyen végeztünk, de a többi egyéni számban is szép eredményeket értünk el, sajnos azonban idő hiányában nem mindegyikre jutottunk el, pedig nagyon szerettünk volna részt venni rajtuk.... Idén másodszorra végeztünk a második helyen, de jövőre nyerünk!

(S. Á.)

Az idei sportnap elég jól telt. Majdnem megnyertük a kupát, de a 9. b eredményétől most is elmaradtunk. Nagyon hajtottunk. Amiben indultunk, szinte mindenben ott voltunk az elsők között. Majdnem mindenki indult a szigetkörön. Volt, aki időn túl teljesített, és volt, aki csalt. A focit is majdnem megnyertünk. Talán jövőre jobb eséllyel indulunk. A sportnap után métabajnokságot terveztek, de sajnos a kevés jelentkező miatt az elmaradt.

(F.Cs.)

„Számomra két nagyon emlékezetes dolog volt a szandai erdei iskolában. Az egyiket Gedeon Gábor tanár úr rendkívül érdekes egészségtan modul órái jelentették. Először azt gondoltam, unalmas lesz, de tényleg nagyon érdekfeszítő volt. A másik az utolsó napokban játszott – számomra teljesen új – csumbula-mangala játék volt. Csapatokban állva védtük egymást, illetve vadásztuk le a többieket. Emlékszem, Ábrahámot kergetve körbefutottuk az egész tábort. Nagyon élveztem ezt a négy napot.

(B. P. T.)

Az erdei iskolában egyik nap lehetőségünk nyílt íjászkodásra. Az elején mindenki kipróbálta, hogy tud célozni, ki tudja-e húzni az íjat. Az idő előre haladtával egyre kevesebben álltunk sorba. Rájöttem, hogy nekem ez a dolog tetszik, és egész jól is megy. Az elejétől a végéig lőttem, ezzel egyedüli lányként megvédve a nők becsületét.

(S. L.)

A kenutáborban a legjobb a vadkemping volt. Igaz, a vacsora azon a napon szinte ehetetlenre sikerült, és rengeteg szűnyog próbált belőlünk táplálkozni, de a Bodrogban igazán jól esett a fürdőzés. Reggel és este is megmártóztunk a vízben, mert olyan kellemes érzés volt a hűs vízben lubickolni. Az esti fürdőzéskor Enikővel azon versenyeztünk, ki tud messzebb ugrani a partról, nekifutásból a folyóba. Reggel pedig Ferencz Gábor tanár úr azt mondta, hogy eljátsza O. Timit, és kérte, hogy ijesszük meg. Enikő megijesztette a tanár urat, mire Ő úgy sikoltott, mintha Timi helyében lett volna.”

(B. T.)

Őszintén szólva kicsit tartottam a bodrogi kenutábortól, de nem bántam meg, hogy elmentem. O. Timivel és Cseivel aludtunk egy sátorban, amit meglepő módon saját magunk is könnyedén fel tudtunk állítani. Az első nap még nem eveztünk, csak utaz-

tunk, utaztunk, utaztunk, majd megismerkedtünk a kísérőkkel és a túravezetőkkel. Az elkövetkezendő három napban már beindult az élet. A napunk abból állt, hogy felkel-tünk, szétszedtük a sátrat, reggeliztünk, evezünk, felállítottuk a sátrat, majd vacsoráz-tunk. Az alvás csak részben volt meg, mert a mi sátrunkból állandó nevetés szűrődött ki, ugyanis a hangulat – enyhén szólva – jó volt. Utolsó este még a tokaji Hegyalja fesztivált is hallottuk a kempingből, utolsó nap pedig négy órán keresztül szakadt az eső.
(R. Zs.)

A nyolcadik év végi erdei iskola az eddigi legjobb kirándulásunk volt. A helyszín: Szan-da. Első nap, Gedeon Gábor tanár úr érkezése után nem sokkal, hozzá is láttunk az egészségtan modulnak. Az ebédlőből tanteremmé átrendezett helyiség remek otthont adott az elsősegélynyújtás alapjait bemutató oktatásnak. Később kitelepültünk a kert-be, ahol úgy néztünk ki, mintha a rendíthetetlen, híres, hírhedt Švejk társaságában lennénk hadirokkantak az első világháborúban. Azt tanultuk, hogy milyen kötést alkalmazunk a különböző vérzésekkor a végtagjainkon, illetve a fejünkön, valamint az elengedhetetlen stabil oldalfekvést. A nap végén Gedeon tanár úr vezényletével csillagokat is néztünk a derült júniusi esti égbolton.

Másnap a szexuális felvilágosításra került sor. Az érzékeny téma, azt gondolom, senkinek sem volt kellemetlen, sem a közös beszélgetésen, sem a fiú-lány külön beszélgetésen, mert Gedeon tanár úr „biológusosan” közelítette meg a témát. Harmadnap

megérkezett Fábíán tanár úr. Egy helyi bácsi segítségével kipróbálhattuk az íjászkodást. Ezen a napon megismerkedhettünk a csumbula-mangala nevű játékkal, mely kinek tetszett, kinek nem, de azt hiszem, ez csak azon múlt, hogy ki nyert, és ki esett ki hamar. Negyedik nap meglátogattuk a lovakat a falu szélén elhelyezkedő lovardában. Akadtak lovaglók, vagy akik csak nézték, simogatták a lovat, de a többséget a két tanár úr és a fiúk alkották, akik a legnépszerűbb sporttal, focizással múlatták az időt. Aznap utaztunk haza, vidáman, hisz a nyár kapujában álltunk. Voltak azért akadályok is, de ki tud olyan dolgot mutatni, ami fenéig tejfel. Volt, aki sírt egyet, később felszabadult, és velünk együtt nevetett aztán. Az osztályfőnök urat az allergia gyötörte. Egy ideig paprikás volt a hangulat, de a fröcskölődés műanyag palackokkal természetesen ezt is lehűtötte. Dagasztó darázscsípést kellett kilónyi jégkömbevel lelohasztani. Volt, akinek a mobiltelefonja veszett el. Persze az esti elalvás se ment zökkenőmentesen. De ki emlékszik már ezekre, hiszen annyi szép emlék született ezek mellett. Talán a legmulatságosabb Gabival történt: ő volt az egyetlen, akinek bátorsága és lehetősége volt megfogni csapatunk lakótársát, a sokak rettegését jelentő, de legtöbbünk által „cuki”, „de édes”, „eszem a szívét” érzelemnyilvánításokkal illetett kisegeret.

(G. E.)

A hógolyózás tele volt élményekkel. Ferencz Gábor illetve Fábíán László tanár urak vezérletével indultunk ki a Múzeumkertbe, a nagy csatára. Volt pár osztálytársam, akiknek valamilyen „jó” cselekedetükből kifolyólag a táskákat kellett őrizniük, ám ők sem sokáig bírták ki, hogy be ne szálljanak a játékba. Eleinte természetesen a fiúk minket, lányokat támadtak, de később megjelentek a 12. a osztályos tanulók is, akiket Ferencz Gábor tanár úr segítségével jól megdobáltunk. Miután a végzős diákok elmentek, lassan mi is indultunk vissza. Hazafelé Ábi még Zsuzsi kabátjába és kapucnijába is raktott egy csomó havat, amit aztán Zsuzsi sikeresen vissza is adott Ábinak! Emlékszem, mindenki csurom vizesen ért vissza, a lányoknak a haja teljesen vizes lett, úgy mintha haját mostak volna.

(P. T.)

Ferencz tanár úr egy borús hangulatú osztályfőnöki órán azzal a nem különösebben populáris ötlettel állt elő, hogy három fős csoportokba sorsolja osztályt, és ezeknek a csoportoknak félévente egy osztályprogramot kell szervezniük. Ahogy az várható volt, az ilyen dolgokban leginkább antitalentumok csoportját húzták ki az első féléves osztályprogram szervezésére (ebben voltam én is). A másik két csoporttag (Csevi és Borisz) valamiképpen tudta a dolgát, de én teljesen ötlettelenül álltam a probléma előtt. Végül aztán szerveztünk egy osztálydélutánt, amelyen játszottunk, én pedig a dj voltam.

(P. L. S.)

8. b*Osztályfőnök: Gombos Éva*

1. Demszky András	18. Oláh Bence
2. Gallwitz Ádám	19. Papp Ádám
3. Gaskó Judit	20. Paulovics Dániel
4. Gáti Stefánia	21. Penha Felizardo Dániel
5. Gergely Noémi	22. Princz Ákos
6. Glavinics Judit Réka	23. Provits Gergely
7. Hegyvári Gábor Sándor	24. Soós Blanka
8. Jackli Zsófia	25. Szabó Dea Réka
9. Kalapos András	26. Szatmári Eszter
10. Kiss Barnabás	27. Szűcs Evelin
11. Kovács Boglárka	28. Török Dóra
12. Lantos Viktor	29. Tran Hoang László
13. Magyar Márta Szilvia	30. Uzonyi Anna
14. Majoros Káldor	31. Varga György
15. Marouf Dániel	32. Várhelyi Hanga Ráhel
16. Mógor Fruzsina	33. Városi Dominika
17. Nagy Ádám	34. Zánathy-Pintér Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

GLAVINICS JUDIT 5,00
PENHA FELIZARDO DÁNIEL 5,00
SZATMÁRI ESZTER 5,00
UZONYI ANNA 5,00
VARGA GYÖRGY 5,00
VÁROSI DOMINIKÁ 5,00
JACKLI ZSÓFIA 4,92
KOVÁCS BOGLÁRKA 4,92
SZABÓ DEA 4,92
TÖRÖK DÓRA 4,92

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember	a verébavatás szervezése
október 3.	buszos kirándulás (Révkomárom, Tata, Vértesszőlős)
december	gyűjtőakció a nagybörzsönyi iskola számára
december 22.	osztálykarácsony
február 8.	téli túra (Mátra)
május 1–2.	osztálykirándulás (Nagybörzsöny)
június 11–15.	erdei iskola (Örimegyarósd)
július 29–30.	kenuzás (Szigetköz)
a tanév során	hét színházlátogatás

EMLÉKEK

Napsütéses augusztusi délelőtt, jövök a kilencedikes tankönyveimért. De régen szálltam már le a buszról az Astoriánál... A sulis felé haladva látom, hogy a végzősök tablói még kint vannak. Elmosolyodom... Előjönnek az emlékek... A 12-esek miatt először a prágai kórusverseny. Kilencen is voltunk az osztályból, milyen jó is volt... Aztán megállíthatatlanul jön a többi kép... Az iskolanap, amelyen idén is sikerült egy kicsit eltévednünk, a gömbnap és a gömbhét, amelyen már kémia bemutatót tartottunk, bár még csak pár hónapja tanultuk a tárgyat. Aztán a művészeti nap, a színházlátogatások (Svejk, Hegedűs a háztetőn, Iskola a határon...), jó sok jutott nekünk nyolcadikban művészetekből.

Eszembe jutnak a kirándulások is, Komárom, az Őrség, Nagybörzsöny, ahol segítettünk is a helyi iskolának. Meg a téli túra a Mátrában, térdig érő hóban, a lábunkra húzott zacskóval, a hógolyózásokkal...

Gondolataimat valami zaj szakítja meg. Egy „mekis” zacskóra léptem. Végül is ez is hozzátartozott az életünkhöz. A különböző szakkörök előtti, „hova menjünk kajálni?” kezdetű beszélgetések, amelyek általában vitával folytatódtak, de a végén úgyis „ott” kötöttünk ki...

Jobbra mellettem a Trefort-kert. Fura, nekem a mi verébavatásunk jut eszembe. Pedig idén mi is avattunk, szerintem egész jól. Utólag is elnézést kérek azoktól, akiknek meg kellett inniuk azt a nem túl bizalomgerjesztő lötytyöt...

Az iskolába érve egy csomó ismerős arcot pillantok meg. Éppen meglátom Pentz tanárnőt, akinek az óráin talán nem mindig voltunk jók, de ő rendezte az egyik osztálytársunk által írt színdarabunkat. Majd Faragó tanár úr rohan el mellettem, aki az egészségtant próbálta velünk megszerettetni az érettségi szünetben. Aztán észreve-

szem a vadonatúj liftet. Már egészen megszoktam a látványát. Na igen, ha van kifejezetten nem jó élményem az elmúlt tanévből, az az építkezés. Mi figyelni nem tudtunk a fűrózajtól, a tanárok meg túlkiabálni nem tudták azt. De ennek szerencsére vége, lett helyette egy kicsit megváltozott, szebbé varázsolt iskola. Többen is említették, hogy már nem lesz eztán olyan a sulis, mint volt. Ránk ez többszörösen vonatkozik, nem csak azért, mert sokat jártunk a büfébe és most át kell szoknunk az újba... Új terem is kapunk... Végre elfér majd a lábunk a padban, végig tudunk úgy menni a termen, hogy ne rúgjunk bele három táskába, sőt lépcsőzni is kevesebbet fogunk egy kicsivel. De azért hiányozni fog a régi, megszokott terem.

A „spenótból” visszajövet, az új könyvek súlya alatt kicsit megfájdul a karom. Persze nem annyira, mint a nyári kenutáborban... Hét óra folyamatos evezéssel indítottunk, majd csomagolás következett, mert elkezdett esni az eső, ami másnap reggelig nem is nagyon állt el. Kár, hogy korán vége lett, tényleg jól éreztük magunkat.

A porta felé csoszogva előjön még néhány emlék. A Trefort-bál, amin nyolcadikban kevesebben voltunk, pedig ugyanolyan jó volt. A papírgyűjtés, amit idén (is) megnyertünk, bár az ezzel járó szabadnapról csak a következő évkönyvben számolhatok be.

És még jönne egy csomó dolog, programok, kirándulások, össze se lehet foglalni ezt az évet... de ekkor meglátom Zsigmond Zsolt tanár urat és eszembe jut, hogy Orwell 1984 című regényét be kéne fejeznem. Így abbahagyom a múltidézést, sietek haza. Kíváncsian várom, milyen lesz majd „kilencedik bésnek” lenni.

Várhelyi Hanga

8. c

Osztályfőnök: Mohay Péter

1. Benda Krisztián	18. Máriáss Blanka
2. Benke Kristóf	19. Nagy Róbert
3. Bereczki Márk	20. Nyikos Olívia
4. Blázsovics Petra	21. Ocskay Eszter
5. Császár Tamás	22. Onodera Daigoro Péter
6. Cynolter Zsófia	23. Orbán Balázs
7. Hamar Balázs	24. Papp Dóra
8. Hoffmann Ráhel	25. Rekvényi Kamilla
9. Horváth Lilla	26. Sipos Ágota
10. Iritz Márton	27. Szabados Márton
11. Jánosi Blanka	28. Szabó Andrea
12. Jánosi Kinga	29. Szikszai Anna
13. Juhos Eszter	30. Takács Levente
14. Kocsis Orsolya	31. Traore Sibien Youssouf
15. Krizsán Sára	32. Turóczi Fanny
16. Laczkovszki Gyöngyvér	33. Veibli-Magyari Ágost
17. László Dániel	

A LEGJOBB TANULÓK:

HORVÁTH LILLA 5,00
 NAGY RÓBERT 5,00
 NYIKOS OLÍVIA 5,00
 REKVÉNYI KAMILLA 5,00
 BERECKZI MÁRK 4,92
 CYNOLTER ZSÓFIA 4,92
 IRITZ MÁRTON 4,92
 JÁNOSI BLANKA 4,92
 SZABADOS MÁRTON 4,92

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

október 26–27.	osztálykirándulás (Börzsöny)
december 22.	osztálykarácsony
január 30–31.	osztálykirándulás (Bakony)
március 27.	barlangtúra (Mátyáshegyi barlang)
április 15.	Szépművészeti Múzeum
május 1–4.	biciklitúra (a Balaton körül)
június 5.	kenuzás (Soroksári-Duna)
június 11–12.	kenutúra (Soroksári-Duna)
július 5–10.	kenutúra (Mosoni-Duna)

CSEPEREDŐ VEREBEK

Eleinte csöndesek, aztán zajosak, majd újra lejjebb halkulnak. A kicsik még vigyázzban, a közepesek zajosan, a nagyok pedig komolyan állnak az évnytón, az óra elején, a tornasorban...

A nyolcadik kifejezetten a zajos évek közé tartozik. Sokat zsongott tőlünk az iskola, és néha tanáraink feje is. De vajon miért is olyan hangos ez az év? Talán pont a korunk miatt, vagy az új, különleges helyzetünk miatt. Általánosban a legnagyobbak, a Trefortban pedig nem a legkisebbek. Mi futtattunk meg másokat a verébavatáson, és mi röhögtünk a háttérben, amikor az utcán ácsorgó urat egy csapat furcsa jelmezes gyerek állta körül. Idén már volt, akinek előre kellett minket engednie a büfében.

Több minden könnyebb volt idén, mint tavaly, de a nagy zajjal azért jöttek nehézségek is. Nem volt mindig egyszerű odafigyelni az órán, vagy bizonyos helyzetekben helyesen cselekedni. Nem volt egyszerű, de azért jellemzően sikerült. Szerencsére, mert különben megfájdult volna a fejünk a hangzavarban.

A korral és a különleges helyzettel együtt járt, hogy nagyobb feladatok hárultak ráink. Több verseny (szép eredményekkel), több tanulás, nehezebb dolgozatok. A fejünk egyre csak telik és telik, már-már telinek tűnik, de mégis akad még benne hely, és a nyolcadik év tapasztalatai is belefértek. A tanultakon kívül olyan dolgok, amiket sokáig nem fogunk elfelejteni. Ahogy mászunk az osztályok létráján, egyre komolyabb dolgokat csinálunk. Idén már megkerültük a Balatont kerékpáron, és jelentem: senki sem hiányzott. És már egy sebesebb folyón, a Dunán is kenuzhattunk. Ebben az évben is kiadósakat és jókat túráztunk (bár kevesebb játékkal), és sok egyéb programmal tartottuk mindennapjainkat.

Az őszi szünetben a Börzsönybe, a Nagy-Hideg-hegyre kirándultunk, sarat dagasztottunk, dideregtünk, talán kissé sokat nyafogtunk, de rendületlenül gyalogoltunk. Az idei tél egyik legnagyobb havazása idején pedig a bakonyi Kisgyónra mentünk. Mohay tanár úr kíméletes túratávokat tervezett nekünk, így nem a kilométerekkel, csupán a hóval küzdöttünk. Szánkóztunk, játszottunk, mókáztunk és minden idők legfenségebb túravacsoráját ehettük: rántott csirkét. Igazán önfeledt, vidám program volt, ami közelebb hozta a résztvevőket. Az osztálykarácsonyon is a vidámságé volt a főszerep. A betlehemes paródia gondoskodott a nevetésről. Mivel egyre jobban ismerjük egymást, az ajándékozás meghittebb, örömtelibb volt, hiszen már könnyebben kitaláljuk társunk vágyait. Tavasszal újabb izgalmas élmény várt ránk, a Mátyáshegyi barlangban jártunk. Barlangászok vezetésével fedeztük fel ezt a különös világot. Csúsztunk, másztunk a szűk járatokban, amikor tágasabb üregbe értünk igyekeztünk jól kiszuszogni magunkat. A védőruházat ellenére sárosan, de rendkívüli élményekkel gazdagodva jöttünk a felszínre.

A tavasz nemcsak napsütést, de új lendületet és kerekezést is hozott. A Balaton megkerülésére vállalkoztunk. Izgatottan készültünk a négy napos túrára, amelyen Molnár Karolina és Máriáss Márta tanárnő is csapatunk tagja volt. De így utólag elmondhatjuk, hogy nem volt félnivalónk, a vártnál könnyebben ment. Volt, akiknek meg se kottyant, akadtak, akiknek nagyon sajgott ugyan bizonyos testrészünk, de nagyon vidáman kerekeztünk, még játékra is jutott időnk és energiánk a megállóknál. Úgy tűnik, Mohay tanár úr mindig jobban tudja, mint mi, hogy mit bírunk. Mindenben volt részünk, amit a Balatontól várhatunk: gyönyörű látvány, mozgalmasság, napsütés, vidámság, a „fókáknak” fürdés és fagy.

A tavalyi tiszai túrán felbuzdulva, idén is arra készültünk, hogy vízre szállunk a szünetben. A nyári kenutúrára való felkészülésünket az áradó Duna nehezítette. Hétről hétre halasztani kellett a „nagyvízen” való evezést. Nem is volt módunk gyakorolni ott, emiatt a nyári útitervet egy kicsit módosítani kellett, így a Mosoni-Dunán eveztünk. Nem a víz, hanem az áradások és esőzések miatt elszaporodott szúnyogok voltak a legfélelmetesebb ellenfeleink, sajnos, ők győztek. Az egész napi lapátolás után – ami egyre jobban ment – nagyszerű táborhelyeken sátoroztunk esténként. Már igazi evezőscsapattá összeforrva, csodás élményekben volt részünk.

Ahogy telik az idő, egyre szorosabbá fűződnek az osztályban lévő kapcsolatok, ugyanakkor nyolcadikban, kilencedikben távolságok is kialakulnak egyes személyek, vagy csoportok között, amelyek között majd hidak épülnek, és ezek örökre összekötik az osztályt. Mert a Trefort örökre szól. A kis veréb veréb marad, még ha fel is nő.

Nagy Róbert

9. a

Osztályfőnök: Keisz Ágoston, majd Molnár Karolina

1. Bálint Katalin	17. Németh Pálma
2. Fabók Norbert	18. Novák Balázs
3. Farkas Gergely Mátyás	19. Paál Orsolya Réka
4. Gerszi Dóra	20. Pákozdi Dávid
5. Ginter Tamás	21. Peterdi János
6. Gróf Dániel András	22. Rohály Sára Mária
7. Horváth May Dániel	23. Simon Tamara
8. Horváth Réka	24. Szakolczai Diána
9. Iványi Barbara	25. Szegedi Dóra
10. József Anna	26. Tornyai József
11. Kassai Klaudia	27. Tóth Bendegúz Áron
12. Király Orsolya	28. Trautmann Gábor
13. Kovács Tamara	29. Valovics Ágnes
14. Mag Levente	30. Vargha Tamás
15. Mendly Miklós	31. Vész Barbara Viktória
16. Mészáros Gergő	32. Zenzerova Anna
17. Mészáros Hanna	

A LEGJOBB TANULÓK:

VÉSZ BARBARA 5,00

ROHÁLY SÁRA 5,00

JÓZSEF ANNA 4,90

MÉSZÁROS GERGŐ 4,70

NOVÁK BALÁZS 4,70

9. b*Osztályfőnök: Gedeon Gábor*

1. Ábrahám Enikő	18. Klinda Roland
2. Balázs Lili	19. Maracskó Ádám
3. Beleznai Csenge	20. Meszerics András
4. Bellér Gábor	21. Molnár Áron Ágoston
5. Beregszászi Lilla	22. Nagy Ábel
6. Csóka László	23. Németh Marcell
7. Csuja Nándor Miklós	24. Pap Regina
8. Darvas Júlia	25. Pataki Tamara
9. Durucskó Dorottya	26. Rajkai Krisztián
10. Fábián Benedek	27. Schien Balázs Rudolf
11. Fazekas Máté	28. Szauer Janka
12. Fehér Mária Melinda	29. Szél Daniella
13. Hegedüs Balázs	30. Takács Luca
14. Horkay Alexandra	31. Tokaji Máté
15. Kapolcsi Szabó Lilla	32. Udvardy Bence
16. Karancsi Borbála	33. Unger Ágota
17. Klein Lilla	

A LEGJOBB TANULÓK:

BEREGSZÁSZI LILLA 4,86

FÁBIÁN BENEDEK 4,79

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

kétnapos osztálykirándulás (Kő hegy)

egynapos osztálykirándulás (Rám-szakadék)

nomád tábor (Zemplén)

nyaralás és biciklitúra (Balaton)

szánkózás, korcsolyázás, métázás, filmklub, színház (3), aquaworld

A NOMÁDTÁBOR

Azt hiszem, egy osztályfőnöki órával kezdődött. Épp a tábor fontosabb tudnivalóit beszéltük meg, mikor Roland megkérdezte, koedukált szobák lesznek-e. Nem hittük volna, hogy ennek olyan következményei lesznek, mint a gurulós bőrönd. Persze őt senki sem hibáztatja, hiszen „nem tudta, hogy erdőbe megyünk”. De térjünk a lényegre. Az utazás a szokásos kezdeti jókedvvel, energiatúltengéssel és hangoskodással telt. Megérkezés, gyors információcsere a túlélő a-sokkal, akik néhány szobán azonnal felkészítettek minket mindenre. A táborban a tisztáson állt a víz (éljen a gumicsizma!), mindenki rohant, hogy minél jobb helyet találjon (és foglaljon le) a száraz területeken a fák alatt. Sátorállítás. Nem volt olyan vészes, mindenki megoldotta valahogy, persze az más kérdés, hogy valakiknek tíz perc, másoknak másfél óra kellett hozzá. Fagyűjtés közben csöpögni kezdett az eső, s ekkor még nem sejtettük, hogy részben ez okozza majd a vesztünket, és napokig alig akar majd elállni néha néhány percre. Az első éjszaka furcsa beszélgetéseknek lehettünk fültanúi a sátrunkban fekvé, idézek: „Úristen egy óriáspolip” (az egy rövidnadrág volt). „Ne dobáljatok már minket!” „Legalább tudjátok, hogy mi voltunk, és nem a szörnyek!” Ez az éjszaka hozta magával az első tragédiát is: egy fiúsátor megadta magát.

A második nap legjelentősebb eseménye az első túránk volt. Hiába kérleltük Gedeon tanár urat, hogy ne induljunk el szakadó esőben, látni, hogy úgysem áll el soha, ő nem tágitott, mondván, túléljük. Végül is, igaza lett, de azzal senki sem számolt, hogy a hidegre való tekintettel mindenkin a lehető legtöbb réteg ruha ázik szét a túra során. A táborba visszatérve szembesültünk azzal, hogy nem tudjuk hova kiteríteni a vizes cuccokat, ugyanis még mindig szakadt. Néhányan hamar felfedezték, hogy szárazruha készletük lassan a végét járja.

A folyamatos esőzésnek több következménye lett. Először is keletkezett egy-egy „kisebb” patak a tisztás két szélén. Amíg az a-sok ott voltak, ezek még nem is léteztek, s a mi harmadik napunkra már sebes folyású, térdig érő gumicsizma-elnyelőkké váltak, s néha egy-egy fát is sikerült kidönteniük. A másik következmény, hogy a tűzhelyünk

beázott, s így nem lehetett rendesen felmelegíteni az olajat a bundás kenyérhez, és az olajos kenyér nem olyan finom, főleg ha órákat kell várni rá.

Gedeon tanár úr néhány lelkes fiúval fedett részt varázsolt egy nagy ponyva segítségével, így végre volt hova menekülni és a már hiányolt tábortűz is létrejöhetett. Mindentől függetlenül tartani kellett a menetrendet: következett a két csoportra bontott túra. Szépen összeálltunk kedvünkre, majd a Tanár úr megjegyezte, hogy mi vagyunk a „gyepicsoport”, és elment a másik felével. Ekkor épp nem esett. Reggel abban maradtunk, hogy ha elkezd szakadni, hazamegyünk. Túránk közepén esni kezdett, természetesen, s mindenki örömtáncot járt a sárban. Ezalatt születtek a nomádos osztálydalok (melyek a mai napig nem rendelkeznek végérvényes formával, és többnyire improvizálásokról állnak, kivéve azt a részt, hogy: „...és messze viszi az Elekes Peti a kilencbé örömdalát”). Mire visszaértünk, „Mari apukája” már megérkezett néhány szeretetsomaggal az aggódó szülőktől: tiszta és száraz ruhákkal, pogácsákkal és néhány polifoammal, hálósákkal, hátha szükség lesz rá. Délután egy rövid időre kisütött a nap, mindenki rohant kiteregetni a ruhákat és sütkérezni. Végül mégsem mentünk haza, legalábbis nem mindenki. Néhányan megbetegedtek és akadtak olyanok is, akiknek ennyi elég volt a nomád élet viszontagságaiból, úgyhogy este sokaktól elbúcsúztunk.

Másnap reggel még valaki rosszul lett, s Gedeon tanár úr úgy döntött, itt az ideje a hazamenetelnek. Furcsa, mert bántuk. Előző nap vártuk, hogy végre hazamehessünk, s mikor elérkezett az idő, maradtunk volna még. Szépen lassan összepakoltunk, lebontottuk a sátrakat (épphogy megúsztuk az esőt), és elindultunk haza. Érzékeny búcsút kellett vennünk Lehel tanár úrtól és két tizenegyedikes kísérőtől, Bencétől és Dávidtól, akik hőiesen ott töltöttek még egy éjszakát a táborra vigyázva.

Még valamit meg kell említenem: amíg mi táboroztunk, a szülők folyamatosan e-maileztek, s voltak olyan kritikus pontok, mikor már majdnem hívták a katasztrófavédelmet. Utólag végigolvasva vicces volt, mennyire aggódtak, mikor nem tudták elérni gyermeküket, vagy akár a tanár urat, s azonnal egy elmélettel rukkoltak elő, mi bajunk eshetett, illetve eshet még. Azt hiszem, számukra rosszabb volt a nomád, mint számunkra.

Szeretnék köszönetet mondani (azt hiszem, ezt az egész osztály nevében megtehetem) a kísérőinknek, Lehel tanár úrnak és Gedeon tanár úrnak. Mindent köszönünk.

Végezetül leginkább azt tudnám mondani, hogy felejthetetlen volt. Ez persze nem mond újat senkinek, hiszen melyik osztály nomádja ne lett volna felejthetetlen? De a mienk valahogy más volt. És mindentől függetlenül, élveztük.

Fehér Mária Melinda

9. c

Osztályfőnök: Szénásiné Steiner Rita

1. Ábrahám Gábor magánt.	18. Koczor Nóra
2. Bakos Máté	19. Nagy Jenő
3. Balaton Tamás	20. Németh Miklós
4. Balogh András	21. Németh Roland
5. Balogh Eszter	22. Óry Kornél
6. Berger Zsófia Anna	23. Pákozdi Dóra
7. Blazsán Dóra	24. Rudas Dorottya
8. Burján Máté	25. Sárosi Áron
9. Dobreff Árpád Imre	26. Setényi Petra
10. Enzsöl Tamás	27. Solymos Eszter
11. Fodor Katalin	28. Szabó Barnabás
12. Forgó Barnabás	29. Szabó Orsolya
13. Földi Viktória	30. Szlovák Máté Ákos
14. Ható Fanni	31. Takács Kristóf
15. Jenes Vanda	32. Valovics Nikolett
16. Kadi Lyes	33. Wittmann Franciska
17. Kiséry Tímea	34. Zahariev Júlia Olga

A LEGJOBB TANULÓK:

BALATON TAMÁS 5,0
 DOBREFF ÁRPÁD 5,0
 BALOGH ANDRÁS 4,9
 KÍSÉRY TÍMEA 4,9
 ZAHARIEV JÚLIA 4,9
 ENZSÖL TAMÁS 4,8
 FÖLDI VIKTÓRIA 4,8

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

november	osztálykirándulás és botsport túra (Zebegény)
december	Gulliver's travels (az American Drama Group Europe előadása)
május	Láthatatlan kiállítás, Ludwig Múzeum, kerti party
június	Aquaworld, állatkerti látogatás, osztálykirándulás (Velence, Firenze, Róma)

„ÚGY ÜLTÖK ITT, MINT A GOMBÁK, CSEENDBEN, MÉRGEZŐEN...”

Szeptember első, kinkeserves napján jó szokásunkhoz híven idén is egy új társsal dagodtunk, majd hamarosan teljes gőzzel beindult a tanulás és a hajnali leckemásolás, immár mindenkinek eggyel több tantárgyból, hiszen megkezdődött a második nyelv oktatása is.

A „nagy tanulás” közben azért kikapcsolódásra is lehetőségünk nyílt – egy zebegényi kirándulás formájában. A búbajos, ámde túl meredek hegyek között fekvő falucskában egy rövid hétvégét töltöttünk el, amikor is megismerkedhettünk a „botsporttal” (nordic walking). Először felettébb humoros gyakorlatokat végeztünk, majd indult is a túra, amit mindenkinek csak ajánlani tudok. Főleg lejtős talajon, majd egy keskeny, földcsuszamlások által néhol eltemetett ösvényen. Itt próbáltuk ki először a hatalmas népszerűségre szert tevő „kártyás játékot” is. Szervezési problémák miatt november tájkára csúszott ez a kis kirándulás, úgyhogy ősszel nem is volt már közös programunk, csak télen az osztálykarácsony. Viharvert kis műfenyőnk ellenére – és a felbukkanó régi osztálytársaink segítségével – szerencsére igazi, hangulatos, vidám karácsonyunk kerekedett.

Idén egy kísérleti teadélután is összehoztunk, ami valódi 9. c-sen telt el: egyesek próbálkoztak, ezernyi ötletet hoztak, a többség unott fejjel mindent lebénázott, aztán végül közös megegyezéssel a kártyás játék győzött – és csak a negyedik-ötödik kör táján kezdett unalmassá válni. Új év, új élet – gondolták sokan, de szokásunkról, a csak jegyelezás előtti tanulásról idén sem tudtunk lemondani. Valamikor a második félév elején vált biztossá az is, hogy osztálykirándulás címen Rómánál és Olaszországnál nem adjuk alább. A Róma-óra a Róma-füzet tanúsága szerint február 24-én kezdődtek meg Gyertyánfy tanár úr vezetésével, vagyis gyakorlatilag három hónapon át hente egy órán át a kirándulásra készültünk – egyébként roppant precízen. Sőt, néhány angolóra is – Grazia hathatós segítségével – olaszórává alakult át.

Egész májusban lelkiert gyűjtve és sátorokat beszerezve próbáltunk minél kipi-hentebben elindulni a nomádtáborba. Egyesek rettegtek, mások pedig már előre élvezték az egészet – ez alapján voltak, akik megkönnyebbültek, mások meg kissé letörtek annak hallatán, hogy az özönvízszerű eső az egész tábort elmosta.

Az év vége felé kiderült, hogy jövőre – mint minden évben – ezúttal is kevesebben leszünk, hiszen három társunk elhagy minket: egyikük mindössze iskolát vált, a második a messzi-messzi Amerikába repül, míg a harmadik csak ide a szomszédba, Manchesterbe megy. Az évről pedig kiderült: habár, ha a tanárok között lenne szavazás a leginkább kiborító osztály címről, jó eséllyel elnyernénk a trófeát, azért két kitűnőt és oklevelet özönét mi is fel tudunk mutatni. A bizonyítványosztás után pedig úgy váltunk el, hogy tudtuk: alig két hét múlva az eddigi leggrandiózusabb osztálykirándulásunkra indulunk el...

Szabó Orsolya

10. a*Osztályfőnök: Fernengel András*

1. Balogh Dániel	17. Nguyen Than Hien
2. Baróti Tamás	18. Palotai Eszter
3. Cseh Péter	19. Perjés Fanni
4. Doszpod Gergely	20. Ridly Tünde
5. Fehér Anna Gyöngyvér	21. Seregi Henrietta
6. Górnagy Zsófia	22. Szabó Bence
7. Gyalog Eszter	23. Szabó Natasa
8. Hetesy Gabriella	24. Szent Orbán Csanád
9. Kéri Adrienn	25. Szolnoki Péter
10. Kiss Márton Örs külf	26. Szomolányi Arnold
11. Kósi Anita	27. Szomolányi Brigitta
12. Kovács Kitti (10.01.15-ig)	28. Traore Lili Fatime
13. Kovács Márta	29. Trombitás Péter
14. Kriván András	30. Ujlaki Ágota
15. Lakner Krisztina	31. Urszuly Franciska
16. Múkk Zsuzsanna	32. Veress László

A LEGJOBB TANULÓK:

KÉRI ADRIENN 5,00
KÓSI ANITA 5,00
KOVÁCS MÁRTA 4,87
UJLAKI ÁGOTA 4,87
FEHÉR ANNA 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember	kutatók éjszakája a Semmelweis Egyetemen
október	kétnapos kirándulás (Nagybörzsöny)
március	látogatás a Szent László Kórházban
április	emlősboncolás (Állatorvostudományi Egyetem)
június	három napos osztálykirándulás (Szeged és környéke)
június	egynapos együttlét (Velencei-tó)
filmvetítések, színházlátogatások az év során	
fotószakkör, stúdió- és terepfotózások (Kurucz Kálmánnal)	

A TIZEDIK

Már egy ideje csak ülök a lap felett, és azon gondolkodom, mit is írhatnék. Nehéz egy egész évet szavakba önteni. Az események kevéssé maradtak meg bennem, inkább csak a hozzájuk kapcsolódó érzések. Hol is kezdjem? Az elején? Logikusnak tűnik.

Azt mondják, a tizedik az utolsó könnyű évünk, ezt ki kell használni. Mi ebben a szellemben kezdtük, és ebben a szellemben is folytattuk az évet. Szeptemberben osztálykirándulást szerveztünk Nagybörzsönybe, ami jól sikerült, további részletekért keressétek fel Arnoldot... Az év a szokásos menetrend szerint haladt tovább: 15 perces intenzív leckeírás és 45 perces pihenők váltották egymást. Persze az adrenalin szintünk növelése érdekében a pihenőkbe néha beiktattak egy-egy témazárót is. A szokásos rutint csak az őszi iskolanap és a Trefort-nap szakította meg. Bár, ha jobban belegondolok, ez a két program is a rutin része, negyedik éve ugyanaz a menetrend. Újdonság volt viszont a fotószakkör, sok-sok stúdiómunkával és terepfotózással.

A programok után jól esett az őszi szünet, de még jobban a téli. Utána újult erővel vágtunk neki a januárnak, a közelgő síszünet gondolata tartotta bennünk a lelket. (A fentiekből úgy tűnhet, mintha az egész tanév csak szünetekből állt volna, ez persze nem így volt, de valamilyen megmagyarázhatatlan okból nagyobb hatást tettek rám ezek az időszakok...) Ekkor az ausztriai Petzenbe utaztunk az iskolai sítáborozókkal. A sielés után nem maradt sok idő a pihenésre, visszatérve a suliba próbálni kezdtünk a diákszínjátszóra. Az Elsi Várgók című darabot Tündi rendezte, szerintem nagyon jól sikerült, legalábbis mi élveztük. Persze nem csupán játszottunk, hanem nézőként is voltunk színházban, többek között megnéztük a Tartuffe-t, és egy beugróhoz hasonló előadást. Egy másik fontos tavaszi programunk a Szent László kórház csontvelő-transzplantációs osztályának meglátogatása volt. Néhány héttel később a Déméter házban segítettünk az ablakok tisztításában. Fontos tudni erről a helyről, hogy itt szállásolják el csontvelő-átültetésen átesett gyerekeket.

Ezután nagyon felgyorsultak az események, érettségi szünet, sportnap, észre se vettük, és már év vége volt. Az utolsó napokban Szegedre utaztunk osztálykirándulásra. Mázlink volt, kifogtuk az addigi talán legszebb hétvégét, úgyhogy ezt kihasználva benéztünk a helyi aquaparkba. Másnap egy farmra látogattunk el, itt tojótyúkok, birkák, sertések és tehenek tartását néztük meg. Azt mondják, az ember sokkal inkább emlékszik szagokra, mint képekre vagy hangokra. És valóban... A farmról stílusosan autóstoppal távoztunk. Később még a szegedi Csillag börtönben is voltunk, de ne gondoljatok semmi rosszra, csak látogatóként.

Vége lett az évnek. Vagy éppen ekkor kezdődött el? Nyáron Trombiék balatoni nyaralóját foglaltuk el egy hétre... Peti, ugye jövőre is mehetünk? Az osztály negyede külfölddel is megpróbálkozott, a célpont Korzika volt. Bár én nem voltam ott, de a beszámolók és a képek alapján úgy érzem, hogy jól sikerült a túra.

Ideje lezárni ezt a fogalmazást. Ennyi volt az év... Mintha ezt már írtam volna valamikor. Megvannak még a régi évkönyvek?

Szabó Natasa

10. b

Osztályfőnök: Tobisch Márta

1. Antal-Jakab Erik	17. Kakas Dóra
2. Bálint Lea	18. Katona Réka
3. Berta Éva	19. Kővári Zsombor
4. Braghini Luciana Rozina	20. Lengyel Norbert
5. Csepura Zsolt	21. Maiyaleh Petra
6. Darancó Stefánia	22. Nagy Dániel
7. Dombi András	23. Nagy Krisztina
8. Erdősi Balázs Máté	24. Obriton Szabolcs
9. Gáspár Ramóna	25. Sándor Soma
10. Ghimessy Attila	26. Schmolcz Gergely
11. Győri Balázs	27. Sklánitz Réka
12. Habina Nikolett	28. Soponyai Viktória
13. Holányi Péter	29. Szénási Barbara
14. Honecz Lujza	30. Takács Hajna
15. Hosszú Klaudia	31. Tóth Sally Ágnes
16. Ipacs Emese	32. Török Réka

A LEGJOBB TANULÓK:

SKLÁNITZ RÉKA 5,00
 CSEPURA ZSOLT 5,00
 ERDŐSI BALÁZS 4,87
 HOLÁNYI PÉTER 4,80

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

december	osztálykarácsony
május	sziklakórház, MNB látogatóközpont és Hadtörténeti Múzeum
június	három napos osztálykirándulás (Pécs, Orfű)

SZENDVICS ÉS VÉR, HÁBORÚ ÉS BÉKE, VAGY AHOGY TETSZIK...

Az érettségi szünet mindig nagy öröm, mert az nem csak három boldog szabadnap az iskolából, de azt is jelenti, hogy közeledik az év vége. Ilyenkor már minden olyan szépnek látszik, a nap is boldogan süt, a diákok önfeledten kacarásznak a villamoson és a tanárok is furcsamód sokkal kedvesebbnek látszanak.

Idén, mint minden évben, az érettségi szünetet az osztály együtt töltötte, és úgy határoztunk, hogy a Várba látogatunk el. A program az volt, hogy először a Hadtörténeti Múzeumba, majd a nemrég megnyílt sziklakórházba megyünk. Én már előre rettegtem, mert azt kell mondjam, hogy egy gyáva nyúl vagyok, és: lány, ezért aztán a fegyverek meg tankok és a háborúk általában nem hoznak nagyon lázba, sőt, elborzadok már a gondolatától is.

A Hadtörténeti Múzeumban még az első emelet elviselhető, kevés vér folyik, bajszos huszárok ülnek a lovon délcegen, esetleg egy-két hajdú tereli a marhákat gondterhelten arccal a régi festményeken. Van még pár kard, szép arany díszítéssel, esetleg intarziákkal, hej de szép, gondolja az ember, milyen boldogok lehettek a délceg bajszos huszárok, lovon ülve, kezükben egy szép mives karddal. Amikor aztán az ember végzett az első emelettel, sajnos jön a második. Ez a kiállítás már kevésbé békés. Életnagyságú tank, nem tudom, hogy eredeti-e, pár viasztábornok, cseppet sem délcegek, pláne nem bajszosak; esetlenek és rondák, és az egyenruhájuk barna. Olyanok is vannak, amiknek nem tudom, mi a neve, a katonák nyakában lóg, és bele van írva a nevük, hogyha esetleg a csata hevében széttrancsírozódni találnának, később tudják, hogy kik voltak. Kedves ez a gesztus azok után, hogy kiküldték őket a frontra arra tekintet nélkül, hogy kik ők, mi a foglalkozásuk, mit szeretnek csinálni szabadidejükben, és ki várja őket haza. Jár nekik az a kárpótlás, hogy a sírkövekre vésik a nevüket, esetleg táviratoznak a feleségüknek, ikszipszilon meghalt ekkor és ekkor. Esetleg még, hogy: részvétük. De a szerencsésebbeknek a nyakában lógó céduláját kiállítják, hogy a bamba iskolások megnézhessék.

Miután a második emeletet is végignéztük, mélán leslattyogtunk az udvarra, ahol már pár osztálytársunk vihogva majszolta a szendvicseit, úgyhogy mi is nekiálltunk vihogva szendvicset majszolni. Azért szerintem szép pillanatok ezek egy osztály életében, mikor mindenki meghittén vihogva majszolja a szendvicseit a Hadtörténeti Múzeum udvarán.

A Hadtörténeti után még egy kis hadtörténet következett a sziklakórházban. Mikor bementünk, először, ha jól emlékszem ládákra kellett ülni, és egy fiatalember beszélt hosszan a történelemről, nem meglepő módon. Tobisch tanárnő hosszan jegyzetelt, én bevallom ezalatt azon gondolkodtam, hogy vajon a fickó nem unja-e, hogy naponta háromszor el kell mondania ugyanazt. De igen, unta. Bár mindez még midig a jó része volt a dolognak, ezután kezdődött csak a terror, mikor bementünk. Hideg volt, és sötét. A sziklakórház a második világháború és az 56-os forradalom ideje

alatt használták-kezdte a vezetőnk, egy nagyon magas hangú fiatal lány, polár pulóverben (persze ő tudta, mire számíthat). Megnéztük a konyhát, végimentünk a rideg folyosókon, láttunk pár hordágyat rajta fekvő viaszbabukkal, ugyanis, mint megtudtuk, a kórházban nem volt elég hely, ezért a betegek egy része kiszorult a folyosóra. Mentünk tovább, kórtermek, műtő. A világháború alatt nem volt a kórháznak tiszta vize, nem tudtak fertőtleníteni, akit műtöttek, az nagy valószínűséggel meghalt a fertőzéstől, akit nem műtöttek vagy kötöttek, mert nem volt elég orvos meg ápoló, az is meghalt, de azért csak hozták, hozták a sebesülteket, azért csak kötöttek, műtöttek. Szélmalomharc volt, lehet, de csakazértis, csak azért is próbálták menteni, akit lehetett.

A második világháborúban ötven millióan haltak meg, de ez csak egy szám, nem sokat mond. Mennyire, de mennyire értelmetlen volt 50 millió embert megölni, de ha csak hármat ölnek meg, az is sok lett volna. Soha nem fogja elfelejteni ezt a napot sz rintem egyikőnk sem. Mennyire jó volt akkor kimenni a napra, hátunk mögött hagyva a borzalmakat, mosolyogva elbúcsúzni egymástól és csak arra gondolni megint, hogy hja, vajon mennyi idő alatt fogjuk lefutni másnap a szigetkört.

Bálint Lea

10. c*Osztályfőnök: Bozóki Gabriella*

1. Ács Norbert	17. Lengyel Róbert
2. Bali Zita	18. Ligety Hanna
3. Bárdi Bálint	19. Magyar Ágnes Krisztina
4. Csáthy Dorottya	20. Martin Kovács Ákos
5. Érdi Gábor	21. Palotás Ákos
6. Farkas Zsuzsanna	22. Schusztar Eszter
7. Fotiadi Ágnes	23. Sütöri Boglár
8. Gencsi Katalin	24. Szabó Dávid
9. Heim Ágoston	25. Szentes Zsófia
10. Herceg Dóra	26. Sziráki Botond
11. Inotay Réka	27. Tasnády Kinga
12. Irmalós Bence	28. Tóbiás Dóra Krisztina
13. Juhász Dorottya	29. Tóth Hanga
14. Kalmár Dóra	30. Váradi Szonja
15. Kassai Richárd	31. Váraljai László
16. Kiss-Leizer Márton	32. Vörös Kristóf

BZMOT-TAL A BÖRZSÖNYBEN

2010 tavaszán történt, hogy Bozóki Gabriella tanárnő és Mészáros Péter tanár úr vezetésével bevetettük magunkat a „zordon Börzsönynek fenyesekkel vadregényes tájára”: a Nógrád megyei Borsosberényben töltöttünk egy hétvégét.

A Nyugatiból Vácig utaztunk volna vonattal, de közben olyan jól beszélgettünk, hogy el is felejtettünk leszállni. A csatlakozást lekésve kicsit tengtünk-lengtünk Vácott, játszottunk körjátékokat a Duna-parton, aztán siettünk vissza az állomásra, nehogy megint pórul járjunk.

Felszálltunk a túrázók által valószínűleg jól ismert Bzmot-ra, ami a szelek szárnyán majdnem pontosan a borsosberényi turistaházig röpített bennünket. Házigazdánk kefebajsa alatt lapuló, sokat megélt fogait villogtatva vezette körbe szerényebb arcszörzettel felvértezett tanárainkat.

Ezek után magunkra maradtunk. Óriásit ettünk, tüzet raktunk, és vad apacsok módjára harci táncot jártunk körülötte. Arra már sajnos nem emlékszem, hogy melyik szobában aludtam, arra viszont nagyon is, hogy az egyik szobatársam egy traktort megszegyenítve horkolt, miközben én próbáltam a párnámat füldugóként használni.

Reggel ismét fejedelmi étkekkel frissítettük fel magunkat. Majd készülni kezdtünk az ebédre, ami paprikás krumpli „á la tanárnő” volt. Közben játszottunk, vetélkedtünk, páran körülnéztünk a faluban, ami az eldugott nógrádi falvak összes ismertetőjelét magán hordta. Az egész kirándulás alatt csapatokban mozogtunk, és a csapatok tagjainak páronként kellett kicsit beszélgetni négy szemközt.

Így, kettesben mentünk el kirándulni is (persze látótávolságon belül voltunk, ne ijedj meg anya!). Este megint nagyot ettünk, majd teli hassal töltük ki magunkból a gurgulázó ütemeket a tábortűz lángnyelveivel a szembogarunkban.

Másnap is folytattuk a kiscsoportos beszélgetést, elmentünk a tanárnőnek cukrot venni a kávéjába, nehogy morcos legyen. Majd viszonylag korán felszálltunk a vonatra, amelyen az ütemes zakatolás és rendszertelenül zavaros horkolás sem tudta megzavarni az álmomat.

Bárdi Bálint

FÜSTMÉRGEZÉS MÓKÁSAN

Ahogy Mészáros tanár úr fogalmazott a kirándulás után egy nappal: „Röhögés, nyávozás, üvöltözés két napig.”

Egy márciusi hétvégén osztályunk meglátogatta a II. kerületi Ady-ligetet. Célunk az volt, hogy kicsit mélyebben foglalkozzunk a pályaorientációs kérdésekkel. Rájönni ugyan nem sikerült, mit fogunk csinálni, azt azonban mindenképp kitaláltuk, hogy

mit nem. Juhi például biztos nem lesz kazánfűtő, ugyanis ez nem nagyon ment neki – kárunkra. A mínusz fokokban valahogy meleget kellett volna teremtenünk, ám egy törött kályhával ez igen nehézkesnek ígérkezett: magyarul „befűtés” után ugyanolyan hideg volt, mint előtte. Viszont egyvalami sikerült: füstfelhőbe borítani az egész szálást. Miután néhányunkon a füstmérgezés tünetei mutatkoztak, kötelességünknek éreztük kinyitni az ablakokat. A füst ugyan nem távozott teljes egészében, az esti, még hidegebb levegő azonban beáramlott „tökéletes” szállásunkra. A közhangulat ezekben az órákban elégedetlenné volt mondható, amit egyre többen hangoztattak is.

Még így is elmondhatom, hogy ma már mindannyian viccesen gondolunk vissza erre a két napra, és ha először mégis a „füst” és „hideg” szavak jutnak eszünkbe, hamar beugranak más élmények is. Többek közt a kirándulás, ahova szintén nem volt kedvünk menni, a végén viszont jól sült el, és már nem is fáztunk annyira.

Bozóki tanárnő kitalálta, hogy minden osztálykiránduláson négyfős csapatoknak kell egyórás játékot szervezniük. Ady-ligeten négy fiú irányította a játékot. A feladat az volt, hogy a fiúknak kellett kisminkelni a lányokat, majd ugyanezt fordítva. A dolog vicces része az volt, hogy a fiúk ugyan a kezükbe vették a szemceruzát, de nem tudták melyik végével kell festeni...

A már hagyománnyá vált játékaink is eszünkbe jutnak, valamint a szokásos „tízcsés”, éneklős, üvöltözös jó hangulat. A szállást elhagyva kocsiba ültünk, ahol szüleink első dolga az ablak lehúzása volt, de mi csak otthon szembesültünk vele, hogy a kabátunktól az alsónemünkig minden füstszagú.

Sütöri Boglár, Bali Zita

EGY NAP SZÜLŐKKEL, GYEREKEKKEL

Idén már második alkalommal látogatott el hozzánk, Pilisszentivánra, Bozóki Gabriella tanárnő és Mészáros Péter tanár úr a gyerekekkel (10. c) és szüleikkel együtt.

Az időjárás-előrejelzések híreivel ellentétben szép, napos szombatra ébredtünk, szerencsénkre ez később is így maradt. Ebéd után kezdtek el szállingózni az anyukák, apukák és gyermekek. Jó volt látni, hogy nem csak a mi fiúnk nőtt ilyen nagyra az évek során. Falatoztunk a finom sütikből, teáinkat kortyolgatva beszélgettünk, persze szülők és gyerekek külön asztalnál. Ők harsányan jól érezték magukat kortárscsoporthoz, mi pedig egymást traktáltuk a többnyire a gyerekeinktől hallott iskolai hírekkel. Szerencsére jelen volt két „illetékes” is, az osztályfőnök és helyettese, akik minden kérdésre szívesen válaszoltak rögtönzött szülői értekezletet és fogadó órát tartva, még így hétvégén, a szabad idejünkben is. Mi mindenre jó egy ilyen közös kirándulás!

Közben tettünk egy hosszabb sétát a környéken, amit minden korosztály becsülettel teljesített, talán csak a gyerekszekcióból hallatszott némi morgolódás... De min-

denki értékelte, hogy a tavalyihoz képest új pozícióból néztünk rá a Pilisi-medencére. Hazaérve a csapat tanúbizonyságot tett rátermettségéről: az ifjak és az örökifjak mérköztek meg egy a gyerekek által kedvelt, és már-már osztályhagyománynak mondható játékban, az ereklyezésben. Az elmúlt évi meccshez képest kicsit több sikerélményben volt része a szülők csapatának. Köszönjük, gyerekek!

Szürkületkor az ifjak a győzelem, a felnőttek a javuló esélyek örömeivel elpusztították a maradék, de még mindig csábító étkeket. Közben megnéztük az osztály aktuális fotógyűjteményét, amin így együtt még jobbat lehet derülni és gyönyörködni. Utolsó programpontként a legkitartóbbakkal tovább folytattuk a tapasztalatcserét a fiúk által rakott tábortűz ropogása mellett.

Idén is fáradtan, de tele örömmel és megnyugvással, tértünk nyugovóra: a gyerekeink jó helyen vannak...

Gulyás Erika, Bárdi Nándor (szülők)

ÖT NAP EVÉS, FÜRDÉS, JÁTÉK

Június volt és roppant meleg. Nagy kedvvel indultunk a közel egy hétig tartó kiruccanásra, Orfűre. Sokféle szállásunk volt már, többek közt „kulcsosház”, sátor, cserkészpark, de ez vitte el a pálmát, mivel egy plébánián húzhattuk meg magunkat.

Kicsit tartottunk attól, hogy túl sűrű lesz a hét, de végül rá tudtuk venni tanárnő-éket, hogy válasszuk minden délután az orfűi strandot. A sok strandolásnak meg is lett az eredménye, és az osztály meghódította „a szigetet”, ebihalakat mentett és telepített át, sárfotelt épített.

Ezen kívül, ha nem strandoltunk, akkor Bozóki tanárnő vezetésével a konyhában szorgoskodtunk vagy az udvaron játszottunk, illetve ellátogattunk a közeli vízimalomhoz, ahol kenyeret is gyúrhattunk.

Természetesen egy napot Pécsen töltöttünk, ahol megnéztük a Munkácsy-trilógiát, a Vasarely Múzeumot és a Csontváry Múzeumot is. Mindenki talált legalább egy olyan képet, amely előtt minimum tíz percet álldogált, és álmélkodott a festők tökéletességén, a számunkra felfoghatatlan tér- és színlátásán. Este pedig koncertet láthattunk, ahol – miután lenyűgöztek minket a színpadon látottak – megismerhettük a tanárnő és a tanár úr új oldalát is, merthogy a koncert végén ők is állva táncoltak. Majd a „party-busszal” hazamentünk átmeneti szállásunkra.

Összességében remek öt nap volt ez is.

Tasnády Kinga

11. a*Osztályfőnök: Csapodi Zoltán*

1. Bagdy Ábel	18. Keszthelyi Boglárka
2. Balogh Patrícia Dóra	19. Kovács Beáta Eszter
3. Barborják Zorka	20. Labodics Viktor
4. Bárdits Éva	21. Mónus Gergely
5. Barna Dávid	22. Muzsay Boglárka
6. Boldizsár Célia	23. Nagy Nóra
7. Dankházi Ádám	24. Németh Krisztina
8. Dőry Bálint	25. Oláh Dóra
9. Elekes Péter	26. Pallai Orsolya
10. Fülöp Péter	27. Pápai Lőrinc
11. Fűzik Míra Dorottya	28. Réti Csaba
12. Hompot Bálint	29. Steiner Luca
13. Ignátkó Bence	30. Szöllősi Zsófia
14. Juhász Dorottya	31. Takács Péter
15. Kacsó Fanni	32. Tóth András Zoltán
16. Kassai Mercédesz	33. Varga Boglárka Kata
17. Kenesei Zsanett	34. Zavec Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁRDITS ÉVA 5,00
NÉMETH KRISZTINA 5,00
KENESEI ZSANETT 5,00
ZAVECZ ZSÓFIA 5,00
KESZTHELYI BOGLÁRKA 4,92
PÁPAI LŐRINC 4,92
FÜLÖP PÉTER 4,84
SZÖLLŐSI ZSÓFIA 4,84

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- október 7. iskolanapi bográcsolás
december 22. osztálykarácsony
január 29–31. téli túra (Bakony)
június 11–16. osztálykirándulás (Kárpátalja)

AZ OSZTÁLYRÓL

Minden történetnek van kezdete és vége. Nekünk és még körülbelül 600 embernek ez 2009. szeptember 1-jén kezdődött azzal, amikor beléptünk a Trefort utca 8. szám alatt lévő ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolába.

Az idei év volt talán a legnehezebb, mert amellett hogy megmaradtak a régi tantárgyaink, újakat vettünk fel, mindenki a saját ízlésének megfelelően. Szerencsére azért az évet színesítették múzeumlátogatások (magyar faktosok megfürödhettek a nyelvi emlékek szépségeiben), filmvetítések, boncolások (biológia fakton a karácsonyi grillcsirke party), illetve új fizika tanárunk, Kardos Tibor, aki elérte, hogy a kedvenceink közé soroljuk a fizika órákat, habár az ő óráin a „nem kifejezetten a fizika iránt érdeklődők” voltak jelen. A tanár úr egyszerre osztotta meg velünk a fizika rejtelseit és bővítette szellemi műveltségünket. Ezen kívül megtudtuk, hogy a dolgozat csupán „csak nemes küzdelem, mely során prezentálhatjuk tudásunk legjavát”.

Az iskola nem hagyja, hogy unatkozzanak tanulói, ezért új programokat talál ki minden évben, amivel csak tovább bővíti a lelkes nebulók szürkeállományát. Ennek jegyében vettünk részt tavaly a pszichológia modulon. Azt hiszem, mindegyikünknek örökre megmaradnak az együtt töltött – egyébiránt meglehetősen hosszú – délutánok, a szombati tanítás, a család modellek, és a végső előadások emléke.

Idén ránk hárult az a nemes feladat, mint 11-es osztályra, hogy segítsünk megszervezni a szalagavatót. Orsi vezetésével betanultunk egy meglepetéstáncot a Moulin Rouge-ból. Sok nulladik órát igényelt a dolog, de megérte, mert együtt lehettünk. A végén már mindenki kívülről tudta a dalt: Diamonds are a girl's best friends.

A 11. a második féléves vállalkozása pedig egy osztálydarab volt a színjátszó fesztiválra, amelynek keretében bemutattuk a Stílusgyakorlatok című színművet Fülöp Peti

átdolgozásában. A nulladik órák még mindig nem szegték kedvünket, lelkesen látogattuk az ígész és semmivel össze nem hasonlítható atmoszférájú pincehelyiséget. A próbákon megbeszéltük például, hogyan imitáljuk, hogy mi egy buszon vagyunk. Egyáltalán nem voltunk biztosak a darab sikerében, de azzal vigasztaltuk magunkat, hogy a színjátszás élvezete a fontos... Ám szerencsére a közönség és a zsűri is értékelte a lelkesedésünket és a poénjainkat, így végül jó néhány díjjal zártuk a fesztivált, többek közt magával az első helyezéssel.

Szerencsére nem mindig csak az iskola falain belül töltöttük együtt az időt. Volt egy-néhány kirándulásunk is, például a minden évben megrendezett téli túra, ahol idén kivételesen villany és fűtés várt minket. Év végén pedig Kárpátaljára

látogattunk el, ahol magyar családoknál laktunk, akik mindennap örömmel ismertettek meg minket a „helyi specialitásokkal”, ezen felül extra lelkes idegenvezetővel rendelkezünk, Bélával, aki bevezette a társaságot Kárpátalja történetébe és nevezetességeibe. Eljutottunk többek között Munkácsra, Beregszászra és a Vereckei-hágóhoz. Persze hiába voltunk külföldön, mi magunk is esténként a kivetítőnél néztük az éppen zajló foci világbajnokságot. Örök emlék marad a határon való átkelés, a buszon lévő hangszórók, a helyi gyerekek fellépése és a dzsippes kirándulás. Sajnos hamar véget ért ez az 5 nap, de az utolsó percéig tartogatott izgalmakat a kirándulás. De volt valami jó dolog is az osztálykirándulás végében: ez jelentette számunkra egyben a nyári szünet kezdetét. Ez évi történetünk aztán június 18-án az évfázaron ért véget, amikor megkaptuk a bizonyítványokat arról, hogy hivatalosan is mindenki minden tárgyból megfelelt.

Nagy Nóra, Kenesei Zsanett

11. b

Osztályfőnök: Magyarné Ulrich Zsuzsanna

1. Balaskó Dávid	18. Koczor Kata
2. Bálint Eszter	19. Kolozsvári Anna
3. Bálint Orsolya	20. Kovács Vera
4. Barta Klára	21. Kricsfalusy Márk Péter
5. Benda Felicián	22. Magyar Dóra
6. Béres Roland	23. Müller Barbara
7. Deák Tibor	24. Olajos Balázs Dániel
8. Fehér Vanda Rebeka	25. Orbán Balázs
9. Főző Krisztina	26. Palotás Petra
10. Furák Fanni	27. Reményi Réka
11. Gregorics Balázs	28. Salgó Eszter
12. Harsán Réka	29. Soponyai Alexandra Bianka
13. Hatlaczki Ádám	30. Széman Szidónia Eszter
14. Horváth Fábián	31. Szűcs Gergely Zoltán
15. Jaczkó Dániel	32. Temesi Fruzsina
16. Kádár Zita Ágnes	33. Vadászi Henrietta
17. Karsai Szófia	

A LEGJOBB TANULÓK

JACZKÓ DÁNIEL 5,00

OLAJOS BALÁZS 5,00

PALOTÁS PETRA 5,00

AZ ANYAORSZÁGBÓL

A tizenegyedikes év nem sokban különbözik az azt megelőző négy évtől, de van egy kiemelkedő pontja: az erdélyi osztálykirándulás. A „tradíció” szerint minden tizenegyedikes osztály buszos kirándulást tesz Erdélyben. Egyrészt, hogy mindenki lássa, miről tanult az azt megelőző néhány hónapban, másrészt tulajdonképpen ez az utolsó közös, nagy kirándulás, ezért az úti cél határon túli vidék.

Hosszú és fárasztó buszozás után megérkeztünk Kolozsvárra. Mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy egy amolyan életre szóló, „ezt sohasem fogom elfelejteni” élményben volt részünk. Sztrókey tanár úr megszervezte, hogy Csehov Ványa bácsi című darabját megnézhesük magyar előadásban az ottani Magyar Nemzeti Színházban. Nyilvánvalóan senki sem képzelte azt, hogy mind a harmincnégyen színházrajongók vagyunk. Ennek ellenére teljes megdöbbenéssel, sőt, túlzás nélkül mondhatom, néhányan áhítattal ültük végig a két és fél órát. Azon előadások közé tartozott az, amiben részünk volt, amely után a közönség zavarában nem tudja, nevésszen vagy sírjon. Mi sem tudtuk. Balra néztünk, ott még éppen valaki törölgette a szemét, jobbra néztünk, ott a szomszédunk fulladozott a nevetéstől. Maga az előadásmód egészen egyedi volt, például az első felvonásban a közönség és a színészek helyett cseréltek egymással. Mi ültünk a színpadon, ők pedig a székek karfáján mászkálva – mintha mi sem lenne

természetesebb – játszottak. Aznap este egy idősek otthonában szálltunk meg. Nyugtató volt, barátságos, pont olyan, amire szükségünk volt egy ilyen katarzis után.

A következő nap, szombaton tovább utaztunk kisebb-nagyobb megállókkal (Tamási Áron szülőháza, Orbán Balázs emlékműve). Aznap délután a családok meleg szívvel és szolgáatkészen fogadtak minket. Mindent a mi kényelmünkért tettek, remek lakomákat csaptak. Nem volt kivétel, mindenki komfortosan érezte magát ideiglenes lakhelyén.

Az elkövetkező két napban megnéztük, amit meg kell nézni Erdélyben. Csíksomlyó, Szent Anna-tó, Békás-szoros és Gyilkos-tó voltak állomásaink. Mindegyik külön-külön is magával ragadó, minden percet megérték. Érdekes volt számunkra, bizarr és megható, hogy minden múzeumban, minden előadás során, amit meghallgatunk, Magyarország, mint anyaország szerepelt. Természetesen mindenhol magyarul beszéltek, és szeretettel néztek ránk, mert magyarok vagyunk. Este, amikor kimentünk sétálni, a városházán mulattak a helyiek. Az étkezés után, tánc előtt első dolguk volt, hogy elénekeljék a magyar, majd a székely himnuszt. Nem nagyon értettük, miért, ez kissé zavarba hozott minket.

Utolsó éjszaka egy árvaházban szálltunk meg, ez is amolyan hagyomány. Sokak számára annyit jelentett: rossz vacsora, kemény ágy, sok gyerek. Másoknak nagyon sokat. Sokak arcán láttam meghatódottságot, szabályos szomorúságot, valamint a kirándulás során már nem először felmerült zavart. Nem is igazán értettük, mi az, amit láttunk, nem nagyon tudtuk eldönteni, sajnáljuk-e ezeket a gyerekeket, csak annyit észleltünk, hogy ez nagyon más, mint amihez szoktunk. Több, nehezebb, számunkra teljesen idegen. Nehéz volt közeledni a gyerekekhez, nehéz volt csak úgy elmenni. Néhányan még maradtak volna az osztályból, és néhányan minél hamarabb el akartak menni, nem azért, mert „nem volt elég színvonalas a szállás”, hanem, mert rosszul esett a burookban nevelt lelkünknek azt az életét élni, még ha csak hat óráig is, ami nekik a mindennapokat jelentette.

Tömör tanulsága lehet az erdélyi osztálykirándulásnak, hogy fárasztó, egyrészt fizikailag – gondolok itt a maratoni, a végén szinte már gyűlölt buszozásra –, főképp pedig lelkileg.

Senki ne hagyja ki ezt a kirándulást, mert amellet, hogy egyedi és hamisítatlan élményt jelent, tulajdonképpen itt válik az osztály valódi közösséggé.

Főző Krisztina, Kádár Zita

11. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ádám Sándor	19. Laky Tibor
2. Adamik Dóra	20. Lengyel Zsanett
3. Bakos Csenge	21. Mester Barnabás
4. Bodó Kinga Sára	22. Nagy Petra
5. Bognár Petra	23. Piller Emese
6. Dombi Eszter	24. Pistyán Judit
7. Farkas Kinga Réka	25. Reményi Lilla Dorottya
8. Földes Péter	26. Sasvári Tunga
9. Gergely Kristóf	27. Sinka Gabriella
10. Gubicz Flóra Anna	28. Sipos Júlia
11. Herczeg András	29. Suba Gábor
12. Jánosi Lilla Éva	30. Szabó György
13. Juhos Fanni Hanna	31. Szabó Mihály
14. Kalocsay Noémi Petra	32. Szilágyi Krisztina
15. Karvalics Ákos	33. Szilvai Zoltán
16. Kátai Kristóf	34. Szüle Ildikó
17. Kónya Kinga	35. Tóth Bence
18. Kovács Bálint	

A LEGJOBB TANULÓK:

SIPOS JÚLIA 5,00
BODÓ KINGA SÁRA 4,90
ADAMIK DÓRA 4,82
KALOCSAY NOÉMI 4,75
JUHOS FANNI HANNA 4,73

HOGYAN IS VOLT?

A suliban mindig az első napok a legnehezebbek. Meg kell szokni a vekker hajnali ébresztését, a diákokkal tömött buszokat, azt, hogy az agyunkat megint használni kell, és hogy a tizedik cé kifejezésnél már feleslegesen kapjuk fel a fejünket. Egy évvel öregebbek lettünk. Öregebbek... De vajon komolyabbak is? A tanárok szerint ugyanis ebben az évben már felelős döntéseket kellett volna hoznunk. Akadtak olyanok, akik pozitív irányba próbálták dönteni a mérleg nyelvét és valamilyen megmagyarázhatatlan indíttatásból önmagukon is túlteljesítettek. Itt szeretnénk kiemelni Gyurit, aki az öt választott faktos tantárgyával minden bizonnyal rekordot döntött.

De ne feledkezzünk meg az időközben saját nyaralóhelyünkkel vált Zamárdiról sem, mely évről-évre megszépíti az iskolakezdést. Ezúttal velünk tartott Keisz tanár úr is, aki a tábor végére különös érdeklődést kezdett el mutatni egy angol nyelvű Glamour magazin iránt. Szép emlékeket idéznek fel az itteni méta- és röpimeccsek, a közös palacsintazabálások és azok a pillanatok, amelyeket osztálytársaink tusfürdős legyilkolása szerzett nekünk.

Zamárdiból hazatérve aztán próbáltuk összeszedni magunkat és a tanulásra koncentrálni, ez kinek több, kinek kevesebb sikerrel járt. Az OKTV kifejezetten nagy népszerűségnek örvendett, a legeredményesebben Kriszti szerepelt, aki művészettörténetből a második fordulóba jutott. És ha már a tanulást említjük, akkor essen szó Kátairól is, aki év végére az éltanulók közé küzdötte fel magát. Lassan elérkezünk a decemberhez, amikor már javában folytak a szalagavató előkészületei, minthogy ez a feladat minden évben a tizenegyedikesekre hárul. Három hónapon keresztül boldogítottuk szegény Lukás tanárnőt a táncstudásunkkal. Az eredmény önmagáért beszélt. Bár az évfolyam színe-java résztvett a palotásban, a legtöbb tekintet (nem is értjük, hogy miért) mégis Andrisra szegeződött. Ahogy minden évben, idén is röpiült az idő, beköszöntött a tavasz, amikor az osztályunk egyes tagjai több iskolai eseményen is megcsillogtatták tehetségüket. Először Gabi, Nusi és Kacsu (tánc kategóriában), valamint Bence és Sanyi (egyéb kategóriában) aratott sikert az idén elsőként megrendezésre került Trefort Talenten, majd öt év után először Kangának köszönhetően a diákszínjátszón is részt vettünk.

Végül az év méltó lezárásaként Erdélyben kirándultunk. Eredetileg több közös programunk is lett volna az ugyanebben az időben szintén Erdélyben kiránduló bésekkel, végül azonban csak egy zenefelismerős játékra futotta. A legjobb élményeink közé a Szent Anna-tó, a kolozsvári szökőkutas pancsolás és a sóbánya tartoztak. Az abszolút fénypont azonban az utolsó napi száguldás volt a hegyek között. Minden igyekezetünk ellenére végül mégiscsak lekéstük a vonatot.

Az év vége sokaknak nem a jól megérdemelt pihenést hozta, hanem az előrehozott érettségiket. Együtt izgultuk végig az írásbeli és szóbeli vizsgákat, ezek rendkívül jól sikerültek. Összességében egy élményben és tanulásban gazdag évet hagytunk magunk mögött.

Kalocsay Noémi, Sasvári Tunga

12. a*Osztályfőnök: Csaba Orsolya*

1. Bagaméry Fruzsina	17. Krausz Sarah
2. Bolonyai Flóra	18. Magyar Eszter
3. Brenes Vargás	19. Misák Zsófia
4. Darvas Eszter	20. Mocsár Fruzsina
5. Durucskó Luca	21. Nagy Antal Balázs
6. Friesel Éva	22. Nguyen Khac Hoang
7. Hajimichael Ádám	23. Nyitrai Dániel
8. Hátó Réka	24. Paukovics András
9. Hevesi Ildikó	25. Simkó Kitty
10. Hompot Sebestyén	26. Sükein Alex
11. Horti Réka	27. Szabados Borbála
12. Horváth Viktória	28. Teravágimov Róbert
13. Illés Csaba	29. Várhalmy Borbála
14. Jánosi Gergely	30. Végh Tímea
15. Kollár Klára	31. Veress Dávid
16. Kovács Solt	32. Zahariev Anna

12. b*Osztályfőnök: Bodó Márton*

1. Abdullah Sarah	17. Máthé Virág
2. Árvai Alexandra	18. Mézes Dorottya
3. Békefi Eszter	19. Nagy Nóra
4. Csőke Anikó	20. Németh Péter
5. Czikora Hanna	21. Novák Gergely
6. Danyi Eszter	22. Paár Marcell
7. Demeter Marcell	23. Regele György
8. Fodor Mónika	24. Répás Szilvia
9. Fülöp Ádám	25. Schönek Tamás
10. Hocza Tímea	26. Schusztér Zoltán
11. Huszár Barbara	27. Sikari Dorottya
12. Imre Réka	28. Soha Péter
13. Jakab Cintia	29. Szöllősi Judit
14. Kovács Márton	30. Szunyogh András
15. Liebe Rebeka	31. Szűcs András
16. Malek Tamás	32. Varga Orsolya

A LEGJOBB TANULÓK:

FÜLÖP ÁDÁM 5,00
LIEBE REBEKA 5,00
MÁTHÉ VIRÁG 5,00
NOVÁK GERGELY 5,00
CZIKORA HANNA 4,87
JAKAB CINTIA 4,87

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember 10–12. osztálykirándulás (Balatonfenyves)
december 18. osztálykarácsony

OSZTÁLYBESZÁMOLÓ

A 2009/2010. tanév volt a kifutó évünk. Mindaz, ami reményként megfogalmazódott bennünk a Trefortban, itt csúcsosodott ki. Már az előző évben készültünk arra, hogy semmit se úgy csináljunk, mint a felsőbb évesektől láttuk: szalagavató, osztályfilm, ballagás, tabló, érettségi.

Már az előző évben készülni kezdett az osztályfilmünk. A szeptemberi osztálykiránduláson, Balatonfenyvesen megbeszéltük a tabló koncepcióját, összegyűjtöttük a ballagási énekeket, kitaláltuk, hogy mit táncoljunk. Ez a kirándulás végeredményben sportoláson, a környék kisvasutas bebarangolásán túl arra volt alkalmas, hogy az év nagy feladataira készüljünk. Azután mégsem úgy alakult, mint ahogy hittük. A táncpróbák nem bizonyultak elegendőnek, ezért az utolsó pillanatban kellett még pótpró-

bákkal csiszolni az előadásunkat. Volt kerettörténet: egy osztályfőnöki óra, volt ír zene, fiú tánc, modern és hallgatható zene vegyesen, s öröm, hogy sikerült megmutatni magunkat. Az osztályvideó az utolsó utáni pillanatban készült el, de a többség meglegedésére szolgált. Igaz Csöpi (az osztálykígyó) kimaradt belőle, de kifejezetten megható volt a sok közös kirándulás részleteit újra átélni a képeken keresztül, nem beszélve a záró képsorokról, ahol a hetedikes egyéni portrék áttűntek, végzős képeinkké alakulva. Minden kiskamaszból érett férfi és amazon lett, s ez eddig fel sem tűnt nekünk.

A karácsony a Fehér Páva étterem pincéjében talált bennünket. Mindenki mondott valami pohárköszöntőt, egyénileg vagy csoportosan. Talán ekkor még nem volt a levegőben, hogy ez az utolsó közös karácsonyunk.

Ettől kezdve minden, ami elől menekülni szerettünk volna, utolért bennünket. Lóhalálában készültünk az érettségire. Ballagási énekeket tanultunk, vitatkoztunk a tabló részleteiről, borítva minden korábbi koncepciót. És tanultunk, tanultunk, tanultunk...

Hogy vajon olyan volt-e ez az év, mint általában az utolsó éveseké? Más volt, mert belülről éltük át. S ez megismételhetetlenül egyedivé tette. Más volt azért is, mert sikerült magunkat adni a bolondballagás perceiben. Az a visszafogottság, ugyanakkor diákos, kedves életöröm, ami az osztályt jellemezte, ekkor előtört, s mindenki felvállaltan volt jelen, mindenféle manír nélkül. Más volt azért is, mert senkinek sem volt része korábban úgy ballagni, úgy készülni az érettségire, hogy fel van dülva az iskola, hogy légkalapács teszi nehezen követhetővé a tanári instrukciókat, hogy néhány osztály terme ideiglenesen megszűnik. Erre biztosan mindenki emlékezni fog.

Persze öröm is vegyül az ürömbbe, mert az is igaz, hogy senkinek sem volt ilyen jól zengő ballagási éneklése az épületben az elmúlt években, hiszen most az építkezés miatt a hozzátartozók nem jöhettek be, s így nem volt éktelen zaj, ami elnyomta volna a ballagók énekét, s nem volt tömegnyomor, ami csorbította volna a vonulás méltóságát.

Az érettségi rendben lezajlott, mindenki kitett magáért. Kemény próba volt, de éretten és az elvégzett munka örömeivel léphettünk ki az alma materből. Már csak az izgalom maradt, hogy elég lesz-e az összegyűjtött pont a megcélzott egyetemre, főiskolára.

Chikán tanárnőnek köszönhetően Dömsödön, szeptemberben ismét találkozhatt az egész osztály Bodó tanár úrral együtt – néhány hiányzótól eltekintve, akik gólyatáborban voltak –, hogy beszámoljunk egymásnak ki, hol folytatja tanulmányait a jövőben. Hajrá Trefort! Hajrá idei 12. osztályok!

Tallérosy Zebulon

12. c

Osztályfőnök: Kutrovác László

1. Andrási Sebestyén	17. Máder Jennifer
2. Barta Andrea	18. Majoros Viktória
3. Briski Edit	19. Márton Simon
4. Csáthy Barnabás	20. Mihalovits Máté
5. Darvas Angéla	21. Németh Luca
6. Deli Pete Júlia	22. Pintácsi Dániel
7. Fodor Péter	23. Prokop Susanne
8. Forgó Regina	24. Reszkető Róbert
9. Göllöncsér Adrienn	25. Sebesi Tamás
10. Herceg Zoltán	26. Temesvári Orsolya
11. Idei Márton	27. Tóth Bálint
12. Kassa Eszter	28. Tóth Eszter
13. Kéri Zsófia	29. Tungli Katalin
14. Kiss Marina	30. Vigh Balázs
15. Klinger Zita	31. Zubovics Evelin
16. Kovács Dorina	

A LEGJOBB TANULÓK:

KÉRI ZSÓFIA 5,00
PROKOP SUSANNE 5,00
ZUBOVICS EVELIN 5,00
TEMESVÁRI ORSOLYA 5,00
KASSA ESZTER 5,00
GÖLLÖNCSÉR ADRIENN 5,00
TÓTH ESZTER 5,00

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

szeptember	három napos osztálytábor (Keszthely)
október	kétnapos osztálytábor (Kismaros)
február	bowling
június	háromnapos osztálytábor (Kápolnásnyék)
augusztus	tizenkét napos osztálytábor és biciklitúra (Horvátország)

A 12. C OSZTÁLY BESZÁMOLÓJA

2009. szept. 1. Hihetetlen, de ez a nap is eljött... Annak a tanévnek a kezdete, amely során minden eseményben megbújjuk a búcsú. A tizenegyedikes tanév alatt nagyon sokszor hallhattuk felsőbb éves társainktól, illetve a tanároktól, hogy élvezzük ki az utolsó „lazább” évünket, mert a következő, az utolsó év, nagyon nehéz lesz, sok verejtékkal és könnyel.

Ez utólag be is igazolódott, bár tény, hogy az első félév nem a töménytelen mennyiségű tanulásról, hanem az utolsó együtt töltött „pillanatok” kiélvezéséről, összekovácsoló programokról és bulikról, illetve a szalagavatóról szólt. Annak érdekében, hogy lelkiileg felkészítsük magunkat az évre, illetve az érettségi miatt, praktikus okokból, év elején mentünk osztálytáborozni Keszthelyre. Köszönet a szállásért Lucinak és családjának. A táborban sokkal több szabadidőt kaptunk, mint az eddigiek során. Strandoltunk, kihasználva a nyár utolsó napjait, majd visszatérve a szálláshelyre a szokásos tábori játékainkat játszottuk, amelyek rendszerint hatalmas nevetésbe torkolltak, illetve egy sokkarú egyiptomi árnyékistennő és egyéb árnylények létrejöttéhez a kivetítő vásznon. Ellátogattunk a Festetics-kastélyba, valamint a vadász- és vasútkiállításra is.

A tábor nem könnyítette meg a visszarázódást a tanulásba, nehezen barátkoztunk meg a gondolattal, hogy elkezdődik az év, ráadásul az utolsó. Szeptember végétől elkezdődtek a keringőpróbák is, amelyek a jó hangulaton kívül sok feszültséget is keltettek, leginkább az állandóan változó időpontok miatt. A keringőpróbák elkezdésétől gyakorlatilag minden a szalagavatóról szólt. Elsőként ki kellett választani a bevonulási zenét és a bevonulási szint: a lányok keringőruhát választottak maguknak, a fiúk szmokingot béreltek. Aztán elkezdtük tanulni az osztálytáncot is, ami eleinte jó móka volt, majd egyre több idő és energia befektetésével járt, és a nulladik órai próbák nem sok mosolyt csaltak az arcunkra. De Juli, aki ugyan szigorú tánctanár, mindent megtett annak érdekében, hogy felrázza a csapatot. Végül Kármén vezényletével a lányokkal elkezdtünk a meglepetéstáncra is készülni. A táncpróbák és a tanulás gyorsan repítette az időt.

Októberben a Trefort-napon a végzős diákok előadásokat tartottak, így osztályunkból is sokan vették a fáradságot egy-egy kémia, matek, nyelvtan vagy spanyol

előadás lebonyolítására. Emellett Dodó, mint dök elnök nagy szerepet vállalt Méder Áron fogadásában is.

Végül igen hamar eljött az a bizonyos esemény, amire a megelőző hónapokban készültünk: a szalagavató. Reggel korán keltünk, hogy a helyszínen megtartsuk a főpróbákat. Majd délután mindenki készült az estére, ez nyilván a lányokat érintette jobban: fodrász, sminkes, kész szépségdélután előzte meg az estét, ami valójában csak a 12. évfolyamról szólt. Aztán a helyszínen fotózkodtunk, mint mindig, most is számíthatunk Robira a fényképek elkészítésében. Végül este hatkor bevonultunk a csarnokba. Elkezdődött... És mire fellélegezhettünk volna, véget is ért minden. Hónapok hosszú munkája pár óra alatt, hatalmas tapsviharak és könnyek közepette suhant el. A hivatalos ünnepély végezetével mindenki bezsebelte az elismerő szavakat a családtagoktól, ismerősöktől. Táncoltunk a bálon, majd az „after party-n” belevetettük magunkat az éjszakába. A szalagavató és a téli szünet között még úsztunk a szalagavatói búcsúzóos mámorban és abban a jó hangulatban, ahogyan aznap éreztük magunkat. Az osztálykarácsony napja december 22-én jött el, közvetlenül a téli szünet előtt. Napközben a szünetekben az évfolyamok tanulói a folyosókon zenéltek, tőlünk Dodó hegedült, Viki és Marina gitározott, illetve fellépett a Tres Fort is. Igazi ünnepi hangulatba került az egész iskola. Délután „lezajlottak” a barátok között az ajándékozások, majd a hivatalos osztályünnepély is. A tanár úr elmesélte a szokásos megható történeteket, videót néztünk, majd jött a hivatalos ajándékozás, a személyhez szóló versikékkel tűzdelve.

A következő naptól egészen januárig ki így, ki úgy töltötte az utolsó trefortos téli szünetének napjait. Szilveszterkor az osztály (sőt az évfolyam) nagy része együtt volt Bubu partiszervező tevékenységének köszönhetően. Majd éjfélkor a Himnusz elénekelésével és a koccintással elbúcsúztattuk a 2009-es évet, és vele együtt a tanév első felét is.

A második félév egyre inkább a tanulásról és az érettségiről szólt. A lyukasórákban is tanulócsoportok jöttek létre, az érettségi tárgyakat megelőző szünetekben nagy egyeztetések voltak a házi feladatot illetően. Az érettségihez közeledve egyre kevésbé viseltük el az iskolai létet, minden nap nehezen indult, egyre kevésbé tudtunk az órákon koncentrálni. Egy hatalmas nyomasztó buborékba kerültünk, de legalább együtt voltunk benne.

Ezen kívül voltak üdítő pillanatok is, például a lányokkal elindultunk a Trefort talent nevű tehetségkutató versenyen, amelyen a Dodó, illetve Adri által betanított táncunk kiérdemelte az első helyet. Az utolsó héten megejtettük a szerenádokat, amikre leginkább a keserédes hangulat és a nosztalgizálás volt jellemző. Végül elérkezett az utolsó osztályfőnöki óra, elérzékenyülés tanár úr szavain, emlékezés és búcsú, ami a Múzeumkertben pezsgővel kiegészülve folytatódott.

És végül az utolsó nap: a ballagás. Reggel megérkeztünk kis csokrainkkal a Nemzeti Múzeum elé, ahol fotózkodtunk: osztályképek, faktos csoportfotók, barátokkal való fényképezések, emlékgyártás. Ezt követően az iskola felé vettük az irányt. Nagy örömünkre az iskola épületét az építkezések után kitakarították, így fekete öltözetün-

ket sem kellett félteni. Felsorakoztunk a nagytanáriban, majd igazgató úr beszéde után egyenként elindultak az évfolyam osztályai, teleharsogva ballagási dalokkal az egész épületet. Egy-egy elakadó énekhang, egy-egy visszafojtott vagy éppen szabadjára engedett könnycsepp, egy-egy kedves mosoly egymásra, a magunk mögött hagyott alsóbb évesekre, meg persze a kamerába is. A megtett búcsúséta után ismét a Nemzeti Múzeum elé vettük az irányt, ahol az igazgató, valamint a tizenegyedikesek is elbúcsúztattak minket, valamint mi is búcsút vettünk a tanárainktól, az alsóbb évesektől, illetve a Treforttól. Elhangzott minden nagy szó és minden közhely is, amelyek igazán emelkedetté tesznek egy ballagást, és amelyek elengedhetetlen részei az elválásnak. Ezt követően mindenki családi körben töltötte a délutánt és igyekezett azt gondolni, hogy ez a nap örökké tart, nem kezdődik el a következő hét, az érettségi hete.

Sajnos ez egy kemény világ, így a következő hétfőn eljött, majd a következő hat hétben több-kevesebb sikerrel le is zajlott az összes érettségi. A százalékok röpködtek, az emelt szintű érettségi miatt fellebbezési papírokért rohanták meg a végzősök a titkárságot.

Az írásbelik és a szóbelik között felüdülésként szerenádoztunk osztályfőnökünk-nél is, ahol hatalmas lakoma várt minket tanár úr édesanyjának köszönhetően, illetve némi hangulatfelelős innivaló is. Megnéztük a diákszínjátszóról készült felvételt (ugyanis voltak olyan vállalkozó szellemű osztálytársak, akik színészi tudásukat az idei tanévben is megcsillogtatták a Csillár nevű színdarabban), osztályképeket és videókat nézegettünk, beszélgettünk, neveltünk, majd a kitaratóbbak dvd-t is néztek.

Az írásbeli és a szóbeli közötti időszakban sem kerültük az iskolát, rendszeresen jártunk a konzultációkra, végeztük az utolsó simításokat egy sikeres szóbeli érettségi érdekében. Végül június végén a szóbelik igazán jó hangulatban teltek, tanáraink segítőkések voltak, a pontszámok pedig a legtöbb esetben a maximum felé kerekedtek.

Néhány emlékezetes aranyköpés is volt, amelyet Ulrich tanárnő jegyzett fel. Edit azóta viseli magán Ágnes asszony három fő részének terhét. Egyébként az iskolát az érettségi nyomása ellenére sem szívesen hagytuk el, a legtöbben a vizsgázás után is órákat tartózkodtak a teremben, elfogyasztva a sok finomságot, amelyért ezúton is köszönet a segédkező szülőknek.

A szóbelik utolsó napján eljött a bizonyítványosztás. Ugyanúgy sorakoztunk fel, mint az első nap, csak a feszült légkört egyfajta megkönnyebbülés váltotta fel. Hivatalosan is vége lett, éretté váltunk. Már csak a további búcsú és bulik maradtak hátra. Ezt a következő napon a bankett keretein belül el is kezdtük. A Symbolban többfogatásos vacsorát csaptunk, megajándékoztuk tanárainkat, kivetítőre kerültek az elmúlt hat év aranyköpései, megrohamoztak minket az emlékek. Néhány tanár felszólalt és búcsút vett tőlünk és végül megtette ezt Kutrovács tanár úr is... Akinek beszéde alatt és után nem sok szem maradt szárazon, hiszen a tanár úr mindenkihez fűzött személyes mondanivalót. Ezek a pillanatok voltak az elválás valódi mozzanatai, a 12. c megszűnt létezni. Búfelejtésképpen táncoltunk, karaokéztunk, már amennyire Zsolti-dj minket is hagyott kibontakozni.

Közben persze mindannyian tudtuk, hogy a bankett csak a hivatalos „szakítás”, ez nem jelenti a kapcsolatok teljes megszűnését és a volt osztály teljes széthullását, hiszen a bankett után már másnap Kápolnásnyék felé vettük az irányt, Zsófiék nyaralójába, ahol két napot töltött el együtt az osztály. Az első este megejtettük szokásos évértékelő beszélgetésünket, ami kiegészült a hat évet összefoglaló beszámolókkal is. Másnap a rossz időre való tekintettel a strandolás elmaradt, helyette zenefelismerős játékot játszottunk, kvízeztünk. Ezt követően kis szusszanás után augusztusban várt ránk egy horvátországi bicikli- és strandtúra is. Az apartmanok és a kemping távol voltak egymástól, de ennek ellenére a strandon együtt voltunk, és az estét is igyekeztünk egymás társaságában tölteni. Njivice ugyan nem bővelkedett szórakozóhelyekben, de mi így is igazán jól éreztük magunkat. Tengeri mókázások, kedves Emirrel, a fagyis fiúval való kapcsolatépítés, aki gyakorlatilag kortól és nemtől függetlenül mindannyiunkat szeretett, beszélgetős, zenés-éneklős grillparti, Luca születésnapja. Végül a „Tour de beach” is véget ért, ismét közös osztályélményekkel gazdagodtunk, valószínűleg így széles körben az utolsókkal...

És hogy mi lesz ezután a 12. c nélkül? A választ Kertész Imre Citrom Bandijától idézném: „Valahogyan mindig lesz, mert úgy még sosem volt, hogy valahogyan ne lett volna.”

De a szívem mélyén ennél pontosabbat remélek: egy 13. c-t..., majd egy 14. c-t, és így tovább.

Zubovics Evelin

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzat munkájáról

A diákönkormányzati képviselők: Mikus Áron, Rákos Dóra (7. a) Migács Bálint (7. b), Beleznai Kornél, Huczka Lili (7. c), Papp Trixi, Petri-Lukács Simon (8. a), Jackli Zsófia, Zánathy-Pintér Anna (8. b), Nagy Róbert, Rekvényi Kamilla (8. c), Valovics Ágnes, Simon Tamara (9. a), Horkay Alexandra, Beleznai Csenge (9. b), Földi Viktória, Koczor Nóra (9. c), Kéri Adrienn, Kovács Márta (10. a), Braghini Rozina, Honecz Lujza (10. b), Gencsi Katalin, Irmalós Bence, Heim Ágoston (10. c), Bárdits Éva, Hompot Bálint (11. b), Balaskó Dávid, Magyar Dóra (11. b), Szilvai Zoltán, Tóth Bence (11. c), Hompot Sebestyén, Mocsár Fruzsina (12. a), Huszár Barbara, Szöllősi Judit (12. b), Darvas Angéla, Kovács Dorina (12. c) voltak. A diákönkormányzatot Kovács Dorina és Mocsár Fruzsina vezették, a diákönkormányzatot segítő tanárok Ferencz Gábor és Mészáros Péter tanár urak voltak.

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT ÁLTAL SZERVEZETT, VAGY SEGÍTETT PROGRAMOK

Asztalitenisz bajnokság, beugró (a rögtönzések színháza), diákszínjátszó fesztivál (közönség-díj), dök honlap, dök tábor (Magyarkút), gömb alakú sütemények a gömbnap projektre, házirend módosítása, irodalmi teázó, kiállítások diákok munkáiból, konditeremi gépek összeszerelése, Könnyű és finom, Mikulás, ART-Télapó, segítség a métabajnokság, a Trefort bál, a Komoly és finom szervezésében, téli kirakodóvásár, Trefort talent (ki mit tud?), Tünet táncgyűttes bemutató, aktív gyakorlati órák, színházlátogatás.

ART NAPOK

Az előző tanévben a három budapesti gyakorlóiskola, az Apáczai, a Radnóti és a Trefort diákönkormányzata útjára indította az A R T napok rendezvénysorozatát. A programsorozat ebben a tanévben folytatódott. Minden rendező iskola az általa rendezett program napján a másik két iskolából 18-18 fő 9-11. évfolyamos „csere-diákot” is fogadott.

Az ART napok második évének programjai:

- február 4. iskolacsere (Apáczai)
- február 4. beugró – a rögtönzések színháza (Apáczai)
- március 4. iskolacsere (Trefort)
- március 4. Komoly és finom (Trefort)
- április 9. iskolacsere (Radnóti)
- április 9. sportnap, dj-fesztivál (Radnóti)
- május 8–9. GyalogTrefort ART módra (túrázás, ART megbeszélés stb.)

Az „iskolacsere” programban résztvevő diákok Valovics Ágnes, Kassai Klaudia (9. a), Horkay Alexandra, Durucskó Dorottya (9. b), Földi Viktória, Koczor Nóra (9. c), Szabó Natália, Górnagy Zsófia (10. a), Bálint Lea, Ipacs Emese (10. b), Szikári Bontond, Irmalós Bence (10. c), Barborják Zorka, Boldizsár Célia (11. a), Horváth Fábián, Magyar Dóra (11. b), Gubicz Flóra, Pistyán Judit (11. c) voltak.

A felvételi a Trefortba

Októberben az iskola honlapján közzétettük a felvétellel kapcsolatos tudnivalókat. A november 27-én megtartott igazgatói tájékoztatóra mintegy kétszáz szülő és száz-húsz hatodikos diák érkezett az iskolába. Míg a szülőket a nagy tornateremben az igazgató úr és helyettese az iskoláról és a felvételi eljárásról informálta, addig a leendő felvételizők hat különböző helyszínen ismerkedtek a Treforttal: biológia és kémia laborkísérletek, művészeti alkotóműhely, az iskola épületével és honlapjával kapcsolatos kvíz feladatok és a Trefortban tanított idegen nyelvekről tartott diákelőadás várta őket.

A központi írásbeli felvételi vizsgára magyar nyelvből és matematikából 2010. január 22-én, pénteken délután került sor. Iskolánkban 128 diák írta meg dolgozatát ezen a napon. Hagyományainkhoz híven hetedikos diákjaink segítettek a felvételizők és szüleik fogadásában, eligazításában, valamint a felvételi további lépéseiről szóló írásos tájékoztató kiadványunk kiosztásában.

Január 27-én az írásbeli dolgozatok eredményeit (kódszámmal ellátva) feltettük az iskola honlapjára, február 3-án és 4-én pedig lehetőséget biztosítottunk a szülőknek, hogy a kiértékelt feladatlapokat megtekintsék. A Trefort iránt érdeklődő hatodikos diákoknak és szüleiknek nyitott napokat szerveztünk február 1. és 3. között. A tanárok 31 nyitott tanítási órát hirdettek meg, melyekre a honlapon keresztül lehetett bejelentkezni. Összesen 180 szülő és gyermek élt ezzel a lehetőséggel. A február 19-i határidőig 443 diák jelentkezett a Trefortba. A felvételin az elérhető maximális pontszámok a következők voltak: magyar nyelv írásbeli: 50 pont, matematika írásbeli: 50 pont, általános iskolából hozott eredmények: 10 pont. Február 27-én, szombaton – szintén felvételi elveinkhez és tradícióinkhoz híven, de pontozás nélkül – játékos formájú ismerkedést szerveztünk a Trefortban tovább tanulni kívánó diákoknak. E lehetőséggel a hozzánk jelentkezők nagy része élt is. A gyerekek foglalkoztatásával párhuzamosan az iskola tanárainak egy csoportja a Trefortot bemutató pódiumbeszélgetést szervezett a gyermeküket elkísérő szülőknek. Március 12-én kitettük a honlapra a hozott pontokkal kiegészített ideiglenes felvételi jegyzéket, melynek ismeretében a szülők a jelentkezési lapon általuk megjelölt iskolák közötti rangsort március 19-ig módosíthattak. Április elején elküldtük a győri Felvételi Központba azt a listát, amelyen a hozzánk felvételiző tanulók szerepeltek az elért eredményeik szerinti sorrendben. Két héttel később visszakaptuk Győrtől azt a névlistát, hogy valójában kik járhatnak majd a következő tanévtől a Trefortba. Április 26-ig a felvételi pozitív vagy negatív eredményéről levélben értesítettük a diákokat, majd májusban a felvett diákokat három osztályba soroltuk. A 2010/2011-es tanévre szóló beiratkozás június 22-én volt.

Pál Gergely

A 2010/2011-es tanévre a következő tanulók nyertek felvételt
a három hetedik osztályba:

Antal Zsolt	Jánvári Zsófia	Rozgonyi Bence
Bánfi Bence	Kájel Kata	Serebrenik Ávi
Bánk Gábor	Király Zalán	Simonyi-Lengyel Mira
Baradács Zsombor	Kiss Fruzsina	Strommer Anna
Barna Evelin	Kiss Viktória	Szabad Lilla
Beke Gabriella	Koltay Flóra	Szabadkai Petra
Bogáti Boróka	Kovács Dóra	Szabó Dániel
Bordás Attila	Krémer Márk	Szabó Dorottya
Csomós Ildikó	Kuslits Kata	Szabó Flóra
Csűri Soma	Lindner Lídia	Szabó Karina
Czoch Ákos	Lovász Borbála	Szabó Krisztina
Dési Anna	Lukács Orsolya	Szabó Máté
Döge Nándor	Majoros Csenge	Szabó Vanda
Dugasz Ádám	Máriáss Lenke	Szánthó Alexandra
Erhardt Mária	Márton Péter	Szász Csenge
Fábián Balázs	Mikó Luca	Szepes Viktor
Fabók Adrienn	Mógor Zoltán	Szlabey Luca
Fekete Borbála	Mohácsi Erzsébet	Szulovszky Mária
Fodor Krisztina	Molnár Apollónia	Ta Zsanett Chimai
Földesi Lili	Molnár Petra	Tarczali Dorina
Galgóczy Tamás	Mozsolics Kálmán	Tímári Blanka
Gay Ágota	Muhari Gabriella	Tósoki Dávid
Gerszi Anna	Müller Karolina	Tóth Viktória
Grebicsaj Gergely	Nagy Eszter	Tölgyesi Anna
Greczula Levente	Németh Bálint	Tremmel Dávid
Gyetvai Viktor	Novák Csilla	Tugwell Daniel Márk
Gyúró Fanni	Őri Ádám	Uzonyi András
Hajmási Vencel	Papp Ádám	Váradi Eszter
Harai Adél	Pethő Adrienn	Varga Brigitta
Harai Flóra	Piedl Máté	Velinsky Dóra
Havadtői Fanni	Pieskó Márk	Vu Kim Phuong Linh
Hofmeister Anna	Rácz Imre	Zahorán Marcell
Jakab Réka	Reményi Gergely	Zarka Bence

A floorball csapatok egy nagyszerű éve

Többéves kemény edzéssel, az iskola történetében először jutott el iskolánk csapata a floorball diákolimpián az ország legjobbjai közé, és így ebben a tanévben többször állhatott dobogón. Legjobb eredményünk az országos III. helyezés volt, pedig nem adták könnyen az érmeket, hiszen több olyan iskolai és lelkes amatőr csapattal kellett megküzdenünk, amely régóta űzi ezt a sportot.

A sikerek főleg a két Szűcs fiúnak köszönhetők. Az edző Szűcs András (12. b), az U-19 válogatott tagja volt, aki a B-divízióban negyedik helyezést szerzett csapatával a finnországi világbajnokságon. Ő irányította szakmailag a csapatot, ő készítette azt fel a bajnokságokra. Testvére, Szűcs Gergely (11. b) pedig gyönyörű játékaival gólkirályként járult hozzá a sikerekhez.

Ebben az évben megkezdődött az utánpótlás nevelése is, amely reményt ad a további évek sikereire. Kipróbáltuk magunkat egy új sportágban is, a gyeplabdában, itt a diákolimpián országos II. helyezést értünk el. Két gyeplabdás játékosunk – kiegészítve a legjobb floorball-osainkkal – felkészültek az új sportágra és taroltak. A csapat menedzsere Regele György tanár úr volt.

KISPÁLYÁS FLOORBALL DIÁKOLIMPIA (VI. KORCSOPORT)

Csapattagok: Szűcs András, Tóth András, Szűcs Gergely, ifj. Regele György, Földes Péter, Hompot Bálint. A budapesti döntőben lejátszott meccsek eredményei: Trefort – Xantus „B” 3:2, Móricz – Trefort 5:2, Trefort – Xantus „A” 3:1, a döntőben: Trefort – Móricz 5:2. Csapatunk Budapest legjobb kispályás floorball csapata lett. A korcsoportból nyolc csapat jutott az országos döntőbe. A meccsek eredményei: Trefort – Miskolc 5:1, Paks – Trefort 1:0, Trefort – Szolnok 6:4, az elődöntőben Móricz – Trefort 5:1, a harmadik helyért Trefort – Paks 5:2. Csapatunk a harmadik helyezést szerezte meg. Külön öröm, hogy „All Star” díjat kapott Szűcs András, mint a legjobb játékos.

NAGYPÁLYÁS FLOORBALL DIÁKOLIMPIA (VI. KORCSOPORT)

Csapattagok: Földes Péter, Szűcs Gergely, Tóth András, Hompot Bálint, ifj. Regele György, Szűcs András, Marouf Dániel, Sebesi Tamás, Belezna Kornél. A budapesti döntőben lejátszott meccsek eredményei: Trefort – Csokonai 4:3, Móricz – Trefort 8:0, Trefort – Karinthy 7:1, az országos döntőbe került a csapat. Az itteni meccsek eredményei: Szolnok – Trefort 8:5, Ajka – Trefort 4:2, Trefort – Dunaújváros 4:3. Csapatunk 26 iskola közül országos ötödik helyezést szerzett.

KISPÁLYÁS FLOORBALL DIÁKOLIMPIA (IV. KORCSOPORT)

Csapattagok: Nagy Marcell, Yang Shan, Szűcs András, Marouf Dániel, Gábos Zoltán, Beleznai Kornél, Mikus Áron. A meccsek eredményei: Eötvös – Trefort 3:2, Trefort – Könyves 3:0, Trefort – Fáy 6:4, a döntőben: Trefort - Eötvös 3:3. Csapatunk a budapesti döntőig jutott.

GYEPLABDA DIÁKOLIMPIA (VI. KORCSOPORT)

Csapattagok: Szűcs András, Baróti Tamás, Marouf Dániel, Soha Péter, ifj. Regele György. A diákolimpián nyolc csapat vett részt. A meccsek eredményei: Trefort – Szt. István I. 8:1, Trefort – Székesfehérvár 3:1, Szt. István II. – Trefort 5:1, elődöntő: Trefort – Budapest válogatott 8:1, az I-II. helyért: Szt. István II. – Trefort 9:1. Ezüstérmes szerzett a csapat.

Regele György

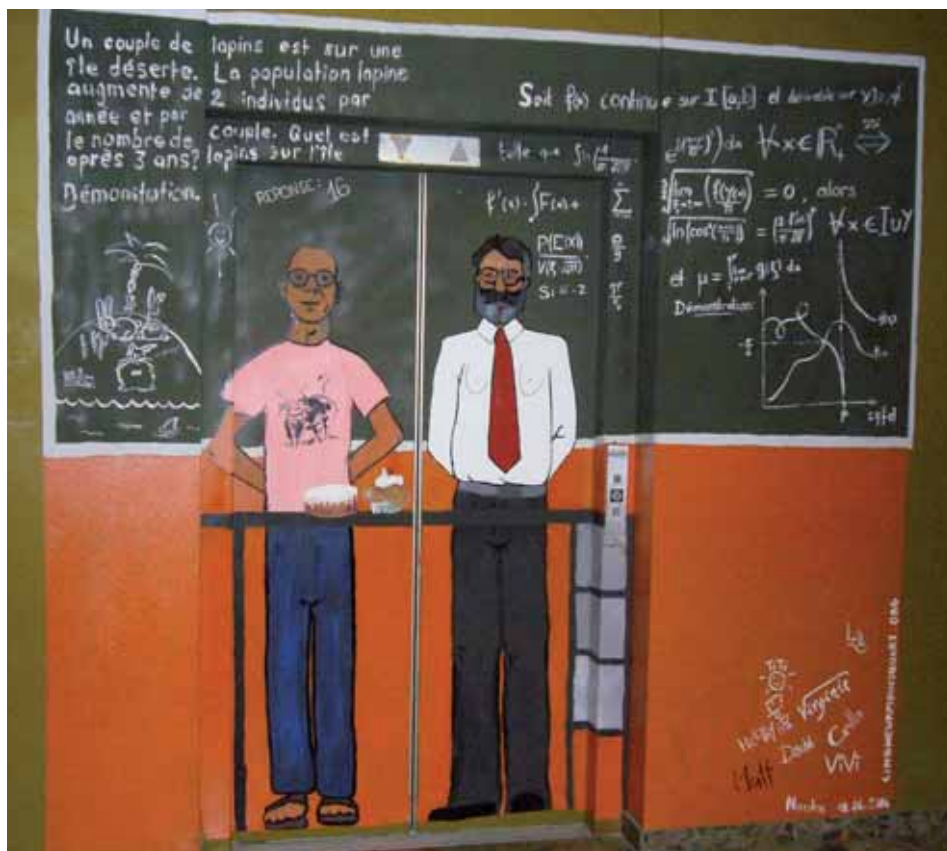

A Frankofónia ünnepe

(2010. március 26.)

A Kodály teremben megrendezett péntek délutáni program ez volt:

- A genfi diákcsera – egy svájci gimnázium élete (Collège de Saussure) – filmvetítés, élménybeszámoló, graffiti-kiállítás, Boris Vian évforduló
- A Château-Renault-i diákcsera – élménybeszámoló
- Entre les murs (2008) – Az osztály (francia film), rendezte: Laurent Cantet, Cannes: Arany Pálma-díj (2008), eredeti francia nyelvű vetítés magyar felirattal

Nyulak a lakatlan szigeten, avagy matektanárok a genfi Collège de Saussure-ben

A TÁMOP pályázat

Kompetencia alapú oktatás, egyenlő hozzáférés innovatív intézményekben

(TÁMOP-3.1.4/08/01 pályázat)

„A pályázat alapvető célja a sikeres munkaerő-piaci alkalmazkodáshoz szükséges, az egész életen át tartó tanulás megalapozását szolgáló képességek fejlesztése és kompetencia alapú oktatás elterjesztése a magyar közoktatási rendszerben, ami hozzájárul a foglalkoztatási helyzet javításához. Ennek érdekében a pályázat a kompetencia alapú oktatás módszertanának és eszközeinek széleskörű elterjesztését célozza, a pedagógusok módszertani kultúrájának korszerűsítését, a tanulók képességeinek és kulcskompetenciáinak egyénre szabott fejlesztését és megerősítését, a rendszerben meglévő szelektív hatások mérséklésével, valamint az egyenlő hozzáférés és esélyegyenlőség szempontjainak érvényesítésével.

A pályázat további célja, hogy a regionális operatív programok keretében megvalósuló infrastrukturális fejlesztéseket összekapcsolja a szükséges szakmai (tartalmi, módszertani) fejlesztésekkel, annak érdekében, hogy azok egymás hatásait erősítve, komplex módon járuljanak hozzá az oktatás minőségének javulásához.” (Részlet a pályázati kiírás szövegéből.)

Iskolánk a pályázatban az ELTE öt másik közoktatási intézményével együtt vett részt. Ez a közös munka egyedülálló a gyakorlóiskolák és más közoktatási intézmények eddigi életében. Az iskolák tanári közösségei között lehetőség nyílt közös szakmai munkára.

A pályázat lehetőséget nyújtott arra is, hogy az iskolában gyakorló tanárjelöltek is megismerkedjenek a kompetenciaalapú oktatás gyakorlati megvalósításával.

A projekt keretében több tanulócsoportban bevezetésre került a kompetencia alapú oktatás, jelen volt bizonyos műveltségterület tantárgyi bontás nélküli oktatása, és a pályázat vitatott része, a tantárgytömbösítés. Szövegértés-szövegalkotás kompetenciaterületen 100, matematikai kompetenciaterületen 64, idegen nyelvi kompetenciaterületen 48, szociális és életviteli területen 64 tanuló vett részt a programban. A programcsomagok adaptációjában dolgozó kollegák Domokos Katalin, Fábíán László, Gombos Éva, Gonda Zita, Kis Kelemen Éva, Magyarné Ulrich Zsuzsanna, Pentz Anna Mária, Sasvári Márta, Szabó Éva, Szénásiné Steiner Rita, Veszprémi Ferenc voltak. A tantárgytömbösítés keretében 96 diák tanult egy-három tantárgyat. Ezt az oktatási formát a következő tanárok próbálták ki: Chikán Éva, Fernengel András, Faragó Norbert, Fodor Erika, Gedeon Gábor, Magyarné Ulrich Zsuzsanna, Palojtay Tamás, Szászné Heszlényi Judit.

Nagyon sikeresnek bizonyultak a három hetet meghaladó projektek, témahét és a témanap. A „gömb”, mint a témahét és a témanap programja minden tantárgy és osztály fantáziáját megmozgatta. Kiemelkedő szerepet vállaltak megvalósításukban a közvetkező tanárok: Csapodi Csaba, Kovács Gabriella, Sasvári Márta.

Az önálló intézményi innováció keretében a korszerű pedagógiai módszereket tükröző tantervek, projekttervek és tananyagfejlesztések készültek. A helyi tanterveket minden munkaközösség a saját munkaelosztása szerint dolgozta át. A programcsomagok kipróbálásában, illetve a tantárgytömbösítésben részt vevő tanárok komoly tantárgyfejlesztési munkát végeztek, ennek egy része az iskola honlapján olvasható. Az önálló innovációkat az Educatio Kht. Kosár webes felületén, valamint az iskola honlapján lehet olvasni. Ilyen fejlesztő munkát a következő kollegák végeztek: Faragó Norbert, Gombos Éva, Gonda Zita, Magyarné Ulrich Zsuzsanna, Szabó Éva, Szász-né Heszlné Judit, Szénásiné Steiner Rita.

Módosításra került a nevelési program (Poros András, Schróth Ágnes), a helyi tanterv, valamint az informatikai stratégia (Fernengel András, Palojtay Tamás, Schróth Ágnes).

Az iskola tanárai egyrészt tantestületi továbbképzéseken vettek részt, amelyek a kompetencia alapú oktatás tartalmi és módszertani kérdéseivel, a kooperatív tanulás-szervezéssel, az új oktatás- és tanulásszervezési eljárásokkal, illetve az IKT eszközök alkalmazásának lehetőségeivel foglalkoztak. A programcsomagokat adaptáló tanárok egyéni továbbképzésen is részt vettek. Az iskola 61 tanára összesen 129 tanúsítványt szerzett. A képzések tartalma, színvonala, így hatékonysága is függött az előadók felkészültségétől.

A pályázat keretében nagyon sikeres előadásokat, beszélgetéseket szerveztünk a tehetséggondozás témakörében. Ez a téma a szülők körében is érdeklődésre tartott számot. Két ún. jó gyakorlatot vettünk. Ennek keretében a tantestület kb. harmada ellátogatott Hejőkeresztúrra, hogy megismerje az ott folyó fejlesztő munkát, valamint egy délutáni beszélgetésen fogadtuk a Belvárosi Tanoda két tanárát.

A pályázat keretében tanári honoráriumokra (járulékkal együtt) 5,28 millió forint, továbbképzésekre 4,6 millió forint, taneszközök beszerzésére 2,9 millió forint, jó gyakorlatok átvételére 0,6 millió forint, előadók meghívására 0,2 millió forint kifizetésére volt lehetőségünk. Mindenképpen kíváncsiak vagyunk, hogy a hasonló pályázatokban nagyobb arányban legyen lehetőség a tanári munka díjazására.

Schróth Ágnes

A Trefort utca felújítása

Két lépéssel közelebb a célhoz

Hosszú évek óta dédelgetett álmunk, hogy a Trefort utca megújuljon, hogy az a közelben levő Ötpacsirta, Mária és Reviczky utcákhoz hasonlóan zöldebben, a gyalogosok és kerékpárok igényeit is kielégítő formában szülessen újjá az utcát használók öröme.

December közepére egy péntek délutánra lakossági fórumot szerveztünk a nagy tanáriban (Kéri Zsófia, Kiss Marina, Tóth Eszter (12. c) és jómagam) a Trefort utca átalakításáról, melyre minden érintettet meghívtunk. A fontos emberek mind jelen voltak: Kocsis Máté, VIII. kerületi polgármester, a Civilek a Palotanegyedért Egyesület vezetői, a Trefort utcai egykori orvosi rendelő épülete új tulajdonosának képviselője, a kerület beruházásait lebonyolító Rév8 Zrt képviselője, rajtuk kívül nyolc környékbeli lakó, iskolánk hat tanára, nyolc diákja és egy szülő. A kétórás beszélgetésen kiderült, hogy az utca teljes forgalommentesítése nem lehet reális cél, mert az iskolát, a rendelőt és a hotelt el kell érniük a megfelelő személy- és teherautóknak. A csökkentett forgalom kialakításával, a parkolóhelyek részleges (30-50%-os) megszüntetése árán padok, fák, cserjék, virágok, kerékpártárolók, kandeláberek létesítésével mindenki egyetértett. A Trefort utcai rendelő épületéből (volt Hunyady palota) is szállodát alakítanak majd ki. 2012-re (azaz az iskola épületének és az utcának a 125. éves évfordulójára) képzelhető el az utca átalakítása. A fórumon mindenki örömmel fogadta a Trefort utca zöldítésére vonatkozó kezdeményezést, és dicsérte diákjaink szerepvállalását. A jelenlévők elfogadtak egy nyilatkozatot, melyben kéri az önkormányzatot az utca felújítására.

Ezt áprilisban Poros András igazgató úrral közösen mintegy 270 támogató aláírással adtuk át a polgármester úrnak, aki örömmel vette kezébe a gyűjteményt. Mint mondta, lényeges érv a testületi vitában, hogy ekkora támogatottsága van az ötletnek.

A következő fontos lépés május elején következett: a TUTTI: Trefort Utcát Terveztünk a Trefort Iskolában. A British Council által kifejlesztett Future City Game játék jól összeállított lépésein keresztül délelőtt öt csapat kezdte el a közös munkát. Ezekben építéshallgatók, a Rév8 Zrt munkatársai, tanárok, diákok, szülők és a Civilek a Palotanegyedért Egyesület tagjai dolgoztak. Kolozsvári Csenge, a Szövetség39 szervezet játék mestere irányításával a globális és helyi gondokat, a helyi értékeket, az utcát használók elvárásait vették számba a résztvevők. Ezek ismeretében ötleteket fogalmaztak meg, amelyeket bemutatható formába hoztak délutánra. Az udvaron megfőzött „nomád tábori menü” elfogyasztása után (amit Sikari Dorottya, Imre Réka és Czikora Hanna (12. b) készítettek) olajozottabban ment a kidolgozás. Voltak, akik a terveket stílszerűen az utca aszfaltjára rajzolták színes krétával. Voltak, akik modellt építettek, voltak, akiknek az ötleteit társai színes filcekkel fehér papírra varázsolták. Mindegyik tervben megjelentek fák, cserjék, füves területek, szinteltolások, az úttest egyenes vonalának módosítása, kerékpártárolók, padok, kandeláberek. Minden tervben a környéken járók élettereként jelent meg az utca. Az estig tartó program sok fontos elképzelést hozott felszínre.

A Trefort utca megújítását, úgy tűnik, minden érintett támogatja. Erről konzorciumi megállapodást írt alá a nyári hónapokban Józsefváros Önkormányzata, Palotanegyed Részönkormányzata, a Civilek a Palotanegyedért Egyesület, az ELTE Bölcsészettudományi Kara, az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola, a Mercure Hotel és a Georosco Kft. A következő lépések: a tervek elkészítése, azok bírálata, majd a tervek engedélyeztetése és a kivitelezés. Reméljük, hogy iskolánk jelenlegi épületének és a Trefort utca átadásának 125. évfordulójára megvalósulhat ez az álom.

Fernengel András

Ballagási beszédek

Poros András igazgató úr ballagási beszéde

Kedves ballagó trefortos diákok! Engedjétek meg, hogy mielőtt hozzátok szólok, szeretettel köszöntsem mindazokat, akik elfogadták meghívásunkat, és jelen vannak iskolánk 2010. évi ballagási ünnepségén. Köszöntöm a szülőket, akik a mindennapok zökkenőivel együtt társaink voltak e hat év során. Együtt kerestük azokat az eszközöket, amelyekkel segítettük gyermekeik és tanítványaink önállósodási törekvéseit, kibontakozó terveik, vágyaik megfogalmazását. Köszöntöm tanárkollégáimat, akiknek a ballagás menetrendszerű pontossággal jelzi az idő múlását. Egy-egy osztály elengedése számvetéssel jár: hogyan formáltam diákjaim gondolkodását, ők hogyan formáltak

engem, mit is kellene másképp tennem a nyomukban érkező új osztályokban. Különösen az osztályfőnök kollégák teszük föl maguknak ezeket a kérdéseket, akiknek életpályáján minden osztály egy jelentős stáció. Tanárkollégáim közül tehát őket köszöntöm mindenekelőtt: Csaba Orsolya tanárnőt, Bodó Márton és Kutrovács László tanár urakat. Köszöntöm az alsóbb éves trefortosokat, akik a romokon virágot segítettek kihajtani: feldíszítették, meghozzá új, formabontó módon dekorálták az építkezés viszontagságaitól sújtott épületünket.

Kedves búcsúzó diákok! Az utolsó gimnáziumi éveket megnehezítették a külső körülmények, de bízom benne, hogy nem ennek emlékére vizitek magatokkal, hanem a hat évig biztonságot adó falak és légkör élményét. Sok tudást adtak át tanáraitok, adtatok át Ti is egymásnak, tudást, amelynek a nagyobb részét el fogjátok felejteni vagy leszorítjátok emlékezetetek alsó régióiba.

Hiszen amit nem használ az ember, elfelejti. De ami ennél lényegesen fontosabb: remélem, viztek magatokkal olyan élményeket, amelyeket Németh László, az író és gyakorló pedagógus írt le a Megmentett gondolatok című írásában: „Egy jól sikerült tanóra a legcsodálatosabb dolog számomra. Ott ültünk egy üvegharang alatt, ami

elszigetelt minket a világtól, és az emberi tudás egy kis részletét behúзва oda azt mintegy vegyi laboratóriumban elégetjük, analizáljuk, és közben valamit megtudtunk nemzetünk sorsáról, az egész mindenség szerkezetéről.”

A közösséghez tartozást a jogok és kötelezettségek kettősségével szoktuk leírni. Most egy másik ellentétpárt használnék: adni és kapni. Kedves tizenkettedikesek! A ti itt töltött hat évetek az iskola számára sem marad nyomtalan. Ott vannak nyomai a kórusban, a színjátszó fesztiválok produkcióiban, a Trefort napi remek előadásaitokban, a nomádtábori segítő munkátokban, abban, ahogy az ökoparlamentben, a zöld dökben utódokat neveltetek magatok mögött. És ott vannak a hozzáadott értékek a kritikákban, újító javaslataitokban, igényességekben. És abban, ahogy magasra tesztitek a mércét az utánatok jövőkének a sok jeles versenyeredménnyel. Mindezzel egyszerre adtatok és kaptatok. Azt kívánom, hogy további tanulmányaitok során, majd a munka világában, leljetek olyan közösségekre, amelyek igénylik, hogy adjatok magatokból és cserébe kapjatok is szellemi, érzelmi muníciót, mindig továbbblendítő inspirációkat.

Most néhány szóban külön búcsúznék a három ballagó osztályunktól. Kedves 12. a-sok! Nehezen indult, de szépen összecsiszolódtok csapatot alkottatok. Sokan megfordultak az osztályotokban, összesen 43-an. Sok nehéz sorsot szemléltetek, kísértetek végig vagy félútig. Tanultatok türelmet, megértést, elfogadást és azt, hogy mennyire sérülékeny az élet. Nehezen szerettetek bele a tanulásba, volt tanulószoba, tanuló párok, de a végére csak sikerült a többségnek.

Jómagam szívesen emlékszem a tavalyi, ütős, merész színielőadásotokra és a Trefort napi aktív közreműködésekre. Most a 12. b osztályhoz fordulok. Közel s távolban az egyetlen osztály voltatok, akik ökoiskolai címünkhöz híven kisállattartással próbálkoztatok. Remek összmunka eredménye volt, amikor a Koccanás című előadásotokkal megnyertétek a színjátszó fesztivált. Egy más területen is öregbítettétek a Trefort hírnevét: ti adtatok a magját, lelkét, edzőjét az országos sikereket elért florbalcsapatnak. Kedves 12. c-sek! A ti közösséggé válásotok a horpácsi verébtáborban kezdődött, és a rendszeressé vált kismarosi kirándulásokon folytatódott. A kenutúráitokon megtapasztaltátok, hogy „azért a víz az úr.” Az ország minden álló és folyóvizén eveztetek vagy legalább körbekerekeztétek a partját. A papírgyűjtést addig nyertétek meg folyamatosan, amíg már Ti lettetek a szervezői. Hat éve nem volt nélkületek színjátszó

fesztivál, nyertetek többször is, a múlt szombaton pedig a vándordíjat is elvittétek. Ezt mindenképpen vissza kell hoznotok jövőre. Ezzel is biztosítottuk azt, hogy ne veszítsünk el titeket végleg. Amúgy sem búcsúztok egymástól, hiszen nyáron horvátországi túrára készültek.

Visszagondolok a saját ballagásomra. Az akkori társadalmi viszonyok között előttünk kevesebb félelmet okozó bizonytalanság, kétség állt, de kevesebb lehetőség, döntési szabadság is. Nektek ma több a szabadságotok, de ez nagyobb felelősséggel jár. Ti döntitek el, hogyan szelektáltok a felszínes, könnyű kibúvókat kínáló bódító csodaszerek és a valódi megoldások között. Ti döntitek el, hogy a mai világ könnyen hozzáférhető tudászeleiteiből hogyan kovácsoltok magatoknak valódi tudást. Ti döntitek el, hogy az értékek, életformák zűrzavaros kínálatából hogyan választjátok meg a saját utatokat. Ha ezekhez a választásokhoz kaptatok némi úttráver iskolai éveitek alatt, akkor már érdemes volt trefortos diáknak lennetek. Sok bátorságot, józanságot kívánok nektek a rátok váró útelágazásoknál.

Hamvas Béla szavaival köszönök el tőletek. „Az egész világ a tied. Ismerd meg, hódítsd meg, senki sem tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod. Felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál... Most eredj és élj, mert a világ a tied.”

Zubovics Evelin (12. c) ballagási beszéde

„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.” Ezzel a Márai idézettel szeretném felidézni a mi hat éven át tartó hullámvölgyekkel és hullámhegyekkel teli, Trefort csodaországbeli utazásunkat.

Sok mindent magába foglalt ez a hat év. Voltak egyéni örömök, bánatok, sikerek, kapcsolatok, de mindezek mellett – és ez az, amit fontosnak tartok – voltak olyan pillanatok, programok, akár hosszantartó időszakok, amelyek nemcsak egy osztályt, hanem a teljes évfolyamot érintették. Elsősorban azokról az eseményekről beszélnék, amelyeket mindannyian átéltünk a ballagók közül. Ilyen volt az első tábor, amelyben mindannyian megrémülhettünk a sok új arctól. Egy új kaland kezdődött akkor, életünknek egy igen fontos és kiemelkedő időszaka. Ez volt az első lépés, hogy egy közösség tagjaivá váljunk. Aztán a verébavatással hivatalosan nemcsak az osztály-, hanem az iskola közösségébe is befogadtak. Persze voltak, akik útközben lemorzsolódtak. Sőt, az évek múlásával a korábban kialakult kapcsolatok is változtak, új barátságok jöttek létre, vagy éppen régiak mentek tönkre, szerelmek szövődtek és értek véget.

Teltek múltak az évek és elérkeztünk a nomád táborhoz, ha úgy tetszik a félidőhöz. Talán ez volt a legfontosabb összekovácsoló erő. A nomádtáborban minden osztály

egyenként megízlelhette, milyen a természet erőinek kiszolgáltatva csak a másakra számítani. Milyen versenyre kelni akár dacolva a többiekkel a tájséta során, felmérve lelki és fizikai teherbíró képességünket. Milyen saját kezűleg összeeszkábálni egy táborhelyet, amelyet esetleg elmos az eső, és amelyet folyamatosan újíítani és tökéletesíteni kell a használhatóság, a lakhatóság érdekében. Mindannyian részesei voltunk annak az érzésnek, mikor este, holtfáradtan a tábortűz körül beszélgettünk, nevettünk, énekelünk híres magyar slágereket, vagy persze az örök Beatles dalokat. Ahol elmerengtünk azon, milyen jó is, hogy tartozhatunk valahova, valakikhez.

A következő jelentős állomás az erdélyi túra. Ez már más volt, mint az eddigi táborok, hiszen szinte felnőtt fejjel vetettük magunkat bele a tábori létbe, bizalmat kapva ezzel a felügyelő tanárainktól, amellyel ki így, ki úgy élt. Sok mulatságos pillanat is fűződik ezekhez a táborokhoz, amelyeket – az iskola közegébe visszatérve – az évfolyamtársainkkal is megosztottunk.

A három osztályt többféle kapcsolat is összekötötte. A nyelvórákon és a faktos órákon kívül a különböző iskolai programok is: a 24 órás kosár, a művészeti nap, a diák-színjászó, sőt az iskolai szervezésű és szintű táborok, mint például a sítábor, a döktábor, a nyelvi táborok. Nem beszélve arról, hogy idén az iskolai közösségi élet fő szervezői is az évfolyamunkból kerültek ki. Az utóbbi időben megrendezésre kerülő ART napok, a Komoly és finom, a Könnyű és finom, a diákönkormányzat, az ökoparlament mind köthetők a tizenkettedikes diákok neveihez. Ott voltunk a diák-színjászon, a szalagavatásokon és beadtunk apait-anyait a papírgyűjtésbe, sőt a sportnapba is. Idén előadásokat tartottunk a Trefort napon sok munkát és energiát fektetve az iskolai programok megszervezésébe még így, érettségiző diákként is. Büszkén mondhatom, hogy ez a tizenkettedikes évfolyam nemcsak túlélte, hanem átélte ezt a hat évet, és szerves részévé vált az iskola mindennapjainak, mindannyian szívvel-lélekkel annak egy építőkövénév lettünk. Mindezek ellenére képmutatás lenne azt mondani, hogy nem voltak olyan pillanatok, vagy nem volt olyan időszak, ami bárcsak ne lett volna. Emlékszünk azokra a hónapokra, amelyek Bazsi és Vicu halálát követték, sőt néhányaknak ez nem is csak emlék, hanem maga a valóság, még ennyi idő elteltével is. Elvesztettünk két fantasztikus embert, de amennyire lehet, talpra álltunk, és ebben sokat segítettek egymásnak. Most pedig búcsúzva a gimnáziumi éveinktől akarva-akaratlanul megjelenik az arcuk előttünk, és a sok könnyecsepp közül sokat értük, helyettük ejtünk.

Vajon mit siratunk igazából, mi tesz minket szomorúvá ezen a szép napon? Talán a félelmeink és a sok emlék, ami eszünkbe jut. Búcsúzunk, mert ballagunk, de ez az egész elbballagás csak egy hivatalos ceremónia, jelezve azon kötelezettség végét, amely a gimnáziumi évekre vonatkozik. Nem jelzi viszont azt, hogy mit jelentett a Trefort, nem jelzi a jelenleg bennünk felmerülő kérdéseket sem, sőt szinte teljesen mást közvetít, mint ami a valóság. Hiszen nem most vagyunk itt utoljára. Ballagunk, de nem végleg megyünk el, visszatérünk, mert itt nőttünk fel, mert ez volt a második otthonunk. Itt szereztünk életre szóló tapasztalatokat, akár kapcsolatokat, itt alakult ki a mostani életfelfogásunk. Valóban, ezek nagy szavak. Nem is arról van szó, hogy a trefortos éveket

magunk mögött hagyva már nem lehet az élet könnyed és megvalósítható álmokkal, illúziókkal teli. De elmondható, hogy kilépve az iskola kapuján, magunk mögött hagyva az elmúlt hat évet a kamaszkorral együtt, terheket, felelőségeket, elvárásokat veszünk a vállunkra. Ezek közül néhányat a továbbtanulással kapcsolatban érezhettünk is az utóbbi időben. Döntéseket kell hoznunk és ezek a döntések mostantól kezdve az egész életünkre hatással lehetnek. Talán a Trefort idáig tartó meghatározó szerepe és a búcsú miatt járnak a fejemben az Ady Elbocsátó szép üzenetéből ismert szavak: „Hisz rajtad van krőzusságom nyoma.” Hiszen valószínűleg mindannyian örökre hordozni fogjuk a Trefort által ránk ruházott gazdagságot: tudást, tapasztalatokat és személyiségjegyeket.

A másik gondolat, amely a ballagás kapcsán felmerült bennem az, hogy valójában nem is mi hagyjuk el az iskolát, hanem az veszi le kezét rólunk. Felnevelt minket, és most annak rendje és módja szerint elindít a felnőttkor rögzös útján. Talán nem vagyok egyedül ezzel az érzéssel, ugyanis a ballagással elveszik az az állandóság, ezáltal bizonyosság, amit a Trefort teremtett. Éreztem, hogy tartozom valahova, és most csak annyit tudok, hogy pár hónap múlva mindannyian egy új közösségbe próbálunk majd beilleszkedni, új kapcsolatok várnak ránk, egy új állomás, egy nagyobb, nehezebb és idegenebb élet, az a bizonyos nagybetűs. Úgy hiszem, hiába térünk majd vissza ide is, hiába látogatjuk meg az itt hagyottakat, tanárokat, diákokat, ez már nem a mi iskolánk lesz, hanem csak a múltunk. Egy azonban mindenképpen marad, ami összefűzi majd a trefortos éveket a jelenünkkel és a jövőnkkel: mi magunk. Mert a Trefort ugyan emlékké válik, de örökre bennünk él.

ECDL bizonyítvány

Számítástechnikából jeles érettségi osztályzatukért ECDL (European Computer Driving Licence, azaz Európai Számítógép Használói Jogosítvány) bizonyítványt szereztek: Schönek Tamás, Paár Marcell, Szűcs András, Árvai Alexandra, ifj. Regele György, Jakab Cintia, Soha Péter, Novák Gergely (12. b), Hajmichael Ádám, Nguyen Khac Hoang (12. a), Fülöp Péter (11. a), Béres Roland, Kolozsvári Anna (11. b), Dombi Eszter, Kátai Kristóf, Piller Emese, Suba Gábor, Szilvai Zoltán (emelt szint) (11. c). Felkészítő tanáruk Regele György tanár úr volt.

Európai Nyelvi Díj 2009

2009. november 21-én a Tempus Közalapítvány által szervezett nyelvoktatási konferencián az Oktatási és Kulturális Minisztérium képviselője ünnepélyesen átadta az Európai Nyelvi Díjakat, amelyet iskolánk két másik oktatási intézménnyel megosztva nyert el a Nyelvi sokszínűség, sokszínű nyelvhasználat – nyelvi programok a Trefort Gimnáziumban elnevezésű programmal.

Iskolánk négy, évek óta és jelenleg is folyó programmal pályázott: 1. a Szénásiné Steiner Rita tanárnő által kidolgozott „Rajtam múlik” tanulás-módszertani program, 2. a Máriáss Márta tanárnő vezette német környezetvédelmi diákcseré, 3. az Európai Ifjúsági Ökoparlament Csaba Orsolya tanárnő irányításával, 4. az André Kertész-projekt: a genfi diákcseré francia nyelvű fotóművészeti projektje Gonda Zita tanárnő szervezésében.

A díjról

Magyarországon nyolcadik alkalommal osztották ki a díjat, amely 1998-ban az EU tagállamainak kezdeményezésére jött létre azzal a céllal, hogy hivatalos elismerésben részesítse az oktatás és képzés bármely szintjén megvalósuló példaértékű innovatív nyelvi programokat. Az Európai Bizottság által felállított kritériumrendszer szerint a díjazott programok átfogóak, biztosítják a tanulók és tanárok tartós motivációját, kiterjeszthetőek, rendelkeznek európai dimenzióval, de ugyanakkor nemzeti szinten is többletértéket képviselnek. Kiemelkedően fontos szempont a díjazott programok kiválasztásánál, hogy legyenek módszereikben, megközelítési módjaikban, eszközeikben innovatívak, kreatívak, az adott oktatási környezetben újszerűséget képviselve. Az idei évben három intézmény nyerte el ezt a kitüntetést, valamint a díjjal járó 350-350 ezer forintos támogatást. A díjjal járó pénzjutalom lehetővé teszi a programok folytatását, illetve a nyertes iskolák a minőség védjegyeként használhatják az Európai Nyelvi Díj emblémáját.

A nyertes program rövid leírása (részlet a pályázatból)

A 21. század nyelvtanulója számára a nyelv nem cél, hanem eszköz. Az európai integrációnak köszönhetően ma már a továbbtanulás egy másik ország egyetemén vagy a külföldi munkavállalás nem pusztán vágyálom, hanem szorgalommal és kitartással megvalósítható cél. A diákok ismerik lehetőségeiket, és tudják, hogy a nyelvtudás elengedhetetlen része azoknak a készségeknek és ismereteknek, amelyek hozzásegítik őket céljaik megvalósításához. A Trefort Gyakorlóiskola is felismerte annak szükségességét, hogy a tanulókat valóban az „életre” kell felkészíteni, és minél több alkalmat kell számukra teremteni, hogy a nyelvet valós szituációkban használhassák a tanórán kívül is.

Az a tény, hogy a nyelvi választék a gimnáziumban igen széles, hiszen hét nyelven tanulhatnak a diákok viszonylag magas óraszámban, már önmagában is elég bizonyíték arra, hogy milyen fontos szerep jut a nyelvoktatásnak. Ezt a nyelvi sokszínűséget egészíti ki a nyelvhasználat sokszínűsége – az iskolában évek óta több olyan nyelvi program folyik, amely alkalmat teremt a valós nyelvhasználatra az iskolán kívül és belül. Ilyenek a tartalomalapú diákcseré programok, mint a francia André Kertész-projekt illetve a német környezetvédelmi program, valamint a nemzetközi diákszövetségek, pl. az Európai Ifjúsági Ökoparlament, amelyen iskolánk tanulói képviselték Magyarországot. Ahhoz, hogy tanulóink az élet különböző területén megállják a helyüket, arra is szükség van, hogy nyelvtanulási képességeikkel tisztában legyenek, és képesek legyenek önállóan fejleszteni nyelvi ismereteiket. Ezt segíti elő a „Rajtam múlik” program, ami egyre inkább meghatározó szerepet játszik az iskolai idegen nyelvek tanításában.

A nyertes program értékelése a díjátadó ünnepségen

A bemutatott program valójában nem egy, hanem négy program, mely fejleszti a tanulók autonóm tanulási szokásait, jó alapokat biztosít az élethosszig tartó nyelvtanuláshoz. A program keretében a diákok önálló nyelvtanulási módszereket sajátítanak el, nemzetközi diákszövetségben dolgoznak, környezetvédelmi programban és diákcserén vesznek részt. Újszerűségét elsősorban az adja, hogy tágabb dimenzióba helyezi a nyelvoktatást, nemcsak a nyelv tanulására helyezi a hangsúlyt, hanem a diákokat és a szülőket egyaránt bevonja a nyelvtanulás folyamatába, és tudatosítja a tanulóknál saját felelősségüket. A program logikus, átgondolt felépítése és részletes leírása lehetővé teszi a könnyű továbbadhatóságot, a tanulók tartós motiváltságát és a tanárok elhivatottságát.

Elekes Katalin

Grazia Filomena tanárasszisztens

Grazia Ileana Filomena Olaszországból, Comenius tanárasszisztensi ösztöndíjjal érkezett az iskolánkba, és három hónapot töltött velünk. 2010. február elejétől májusig az angolórákon vett részt, ezeken sokat beszélgetett velünk.

Eleinte nehezen értettük, amit mond, egyrészt az olasz akcentusa miatt, másrészt mert jobban tudott angolul, mint mi. Minden keddi órákra eljött, és ilyenkor különféle témákról beszélgettünk. Összehasonlítottuk az olasz és a magyar ételeket, az emberek jellemét, a szokásokat, a családi életet. Egyik alkalommal megbeszéltük, hogy egy sütizős órát fogunk tartani. Sokan készítettek valami finomságot, volt muffin és brownies, de a legfinomabb sütit ő hozta. Almás-fahéjas olasz sütemény volt. Mint utóbb megtudtuk, elkészítése elég nagy feladat volt számára, már a bevásárláskor kétségbeesetten hívta Krasser tanárnőt, hogy megkérdezze tőle, hogy melyik alapanyagnak mi a magyar neve, mert a boltban nem tudtak angolul.

Délutánonként bárki feliratkozhatott beszélgetésre hozzá. Így órán kívül többször beszélgettünk vele. Ilyenkor jobban megismerhettük, mert ezek személyesebb beszélgetések voltak, másrészt közvetlenebb volt, mint az órán. Kérdezgettük

minket a magyar szokásokról, ünnepekről, és mi is kifaggattuk őt többféle dologról. Egyik délután, amikor vele beszélgettünk, nem jutott eszünkbe a „zászló” szó. Már mindenhowyan próbáltuk megmagyarázni, kézzel-lábbal mutogattunk, végül lerajzoltuk. Ezen később is jót nevtünk, amikor eszünkbe jutott. Graziával szerettünk beszélgetni, mert barátságos és vicces volt, és mindig mosolygott. Megkérdezte tőlünk, hogy hogyan hívjuk a háta mögött, kis-kistanárnak, vagy „olasz cucnak.”

Grazia nagyon sok iskolai programon részt vett, ott volt a Trefort bálon, a ballagáson, eljött múzeumlátogatásra, sőt még a diákszínjátászó fesztiválra is, amelyen ugyan csak magyar szó hangzott el, mégis érdeklődéssel nézte végig, és tetszett neki. Persze bizonyos részeket tolmácsoltak neki az angoltanárok.

Utolsó hetét budapesti és vidéki városnézéssel töltötte, a látnivalókról mi készítetünk neki kiselőadásokat a keddi órákra. Mindenki nagyon örült annak, hogy itt volt, és szomorúak voltunk, amikor elment. Reméljük, hogy valamikor még találkozhatunk vele. Mondjuk Olaszországban.

Végül álljon itt az a kifejezés, amivel ő köszönt el tőlünk: „örülünk, hogy összespanoltunk”.

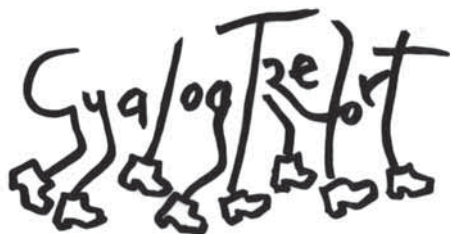
Gerszi Dóra és Szakolczai Diana (9. a)

GyalogTrefort

Az idei tanévben folytatódott iskolánkban a GyalogTrefort elnevezésű túramozgalom. A mozgalom célja, hogy összefogjuk mindazon diákokat és tanárokat, akik szeretnek kirándulni, túrázni hazai tájainkon.

RÉSZLETES PROGRAM

időpont	helyszín	táv (km)	idő (óra)	lépés (darab)	kalória (kcal)	létszám (fő)
2009. okt. 17.	Pilis; Visegrádi-hg. (kék túra)	25	8,2	36300	3870	16
2009. dec. 05.	Velencei- hegység	18	6,1	25000	2390	12
2010. jan. 16.	Börzsöny	14	6,1	22500	2800	12
2010. febr. 6.	Budai-hg. (Nordic Walking)	8	5	14000	2500	23
2010. márc. 7.	Vértess	25	6,5	32600	2700	8
2010. ápr. 10.	Pilis (kék túra)	26	9,2	36600	3600	14
2010. máj. 8-9.	Cserhát (kék túra)	29	11	41100	5300	22
2010. jún.30.-júl.5.	Aggtelek - Bükk (kék túra)	106	41	142500	19900	12
összesen		251	93	305600	43060	

A TANÉV SORÁN A TÚRÁZÓK ÁLTAL MEGTETT KILOMÉTEREK SZÁMA

Győri-Molnár Bence (8. a)	251	Kása Barnabás (8. a)	63	Földi Viktória (9. c)	15
Szabó György (11. c)	251	Olajos Balázs (11. b)	62	Gubicz Flóra (11. c)	15
Ferencz Gábor tanár úr	251	Gellert Ádám	54	Horkay Alexandra (9. b)	15
Barborják Zorka (11. c)	243	Lengyel Róbert (10. c)	51	Kassai Klaudia (9. a)	15
Tóth Bence (11. c)	226	Orbán Balázs (11. b)	43	Koczor Nóra (9. c)	15
Mészáros Péter tanár úr	220	Bakos Csenge (11. c)	39	Kovács Márta (10. a)	15
Farkas Kinga (11. c)	205	Deák Tibor (11. b)	37	Pistván Judit (11. c)	15
Ádám Sándor (11. c)	182	Irmalós Bence (10. c)	29	Valovics Ágnes (9. a)	15
Kéri Adrienn (10. a)	160	Kósik Anita (10. a)	29	Csallóközi Éva	8
Gyurkovics Zoltán (8. a)	149	Lakner Krisztina (10. a)	29	Dukát Csilla	8
Borbíró Ádám (8. a)	145	Sziráki Botond (10. c)	29	Fekete Bálint	8
Faragó Norbert tanár úr	124	Bárdi Bálint (10. c)	25	Nagy Ambrus	8
Benedek Zsófia	112	Peterdi János (9. a)	25	Nagy Berta	8
Gyertyánfy András tanár úr	106	Horváth Fábián (11. b)	22	Nagy Gábor	8
Nagy Antal (12. a)	80	Bálint Lea (10. b)	15	Nagy Kristóf	8
Benedek Zsuzsanna	73	Durucskó Dorottya (9. b)	15	Nagy Lizi	8

MEGSZERZETT JELZÉSEK

Piros GyalogTrefort jelzés (500 km)

Ferencz Gábor (2010. júl. 4.)
Szabó György (2010. júl. 4.)

Zöld GyalogTrefort jelzés (300 km)

Szabó György (2009. dec. 5.)
Ferencz Gábor (2009. dec. 5.)
Tóth Bence (2010. jan. 16.)
Barborják Zorka (2010. ápr. 10.)
Ádám Sándor (2010. máj. 9.)
Faragó Norbert (2010. júl. 1.)

Sárga GyalogTrefort jelzés (100 km)

Szabó György (2009. ápr. 25.)
Ferencz Gábor (2009. ápr. 25.)
Tóth Bence (2009. máj. 16.)
Faragó Norbert (2009. máj. 16.)
Ádám Sándor (2009. máj. 17.)
Barborják Zorka (2009. júl. 15.)
Orbán Balázs (2009. júl. 16.)
Kéri Adrienn (2009. júl. 18.)
Mészáros Péter (2009. okt. 17.)
Farkas Kinga (2010. jan. 16.)
Benedek Zsuzsanna (2010. ápr. 10.)
Borbíró Ádám (2010. ápr. 10.)
Győri-Molnár Bence (2010. ápr. 10.)
Kovács Márta (2010. máj. 8.)
Gyertyánfy András (2010. máj. 8.)
Olajos Balázs (2010. máj. 9.)
Nagy Antal (2010. máj. 9.)
Gyurkovics Zoltán (2010. júl. 3.)
Benedek Zsófia (2010. júl. 5.)

Honlap

Az iskolai honlap szerkezete a tanév végén

Bal oldali menüsor	Tantárgyak	Jobb oldali menüsor
	(14 tantárgy külön-külön)	
Nyitólap	Könyvtár	Névnapi köszöntő
Bemutakozás	Admin	Eseménynaptár
Iskola	Új könyvek	Levelezőlista
Címek, telefonszámok	Keresés	Trefort mail
Elérhetőség	Iskolatörténet	ELTE mail
Igazgatóság	Közelmúlt	Taninform
Dokumentumok	Események, beszámolók	Órarend
Szerv. és műk. szabályzat	2003/2004-től 2008/2009-ig	Tankönyvek
Pedagógiai program	Kereső	Trés Fort
Házirend	Osztályok múltja	GyalogTrefort
Dök SZMSZ	Iskolaújság	Ökoiskola
Tűz- és bombariadó terv	Iskolaszervezet	Európai Nyelvi Díj
A könyvtár működése	Az iskola névváltozásai	Kínai nyelv az iskolánkban
Alapítványok	Trefort Ágoston	Öregdiák egyesület
Trefort alapítvány	Egykori igazgatók	Treff érettségi felkészítő
Kolos Dávid alapítvány	Diákok	Repeta matek
Alaprajzok	Összes egykori diákunk	Hasznos oldalak
DSD vizsgaközpont	Ismertté vált régi diákjaink	Ajándéktárgyak
Tanáraink	Kitüntetett diákok	
Tanáraink	OKTV 1-10.	
Tanári órarend	Tanárok	
Fénykép a tantestületről	Összes egykori tanár	
Tanári vitafórum	Osztályfőnökök	
Osztályfőnöki honlap	Ismertté vált régi tanárok	
Diákság	Kitüntetett tanárok	
Tanulók	Tantárgyak	
Osztályok	Visszaemlékezések	
Diákönkormányzat	1900-1908, diák	
Dök 2003-2010	1911-1919, diák	
A dök honlapja	1914-1922, diák	
Programok	1925-1937, tanár	
Versenyeredmények	1934 tj., 1946-1949 tanár	
Versenyes 2009/2010	1936-1950, tanár	
Külföldi kapcsolatok	1940-1948, diák	
Felvételi	1951-1979, tanár	
Érettségi	1952-1959, igazgató	
Vizsgakövetelmények	1980-1984, diák	
Vizsgaidőpontok	1982-1997, tanár	
Tudnivalók	Archív fényképek	
Pontszámítás	Tanári csoportképek	
Tanárképzés	Érettségi tablók	
Évkönyvek	Osztályok	
2003/2004-től 2008/2009-ig	Dokumentumok	
Média	Egyéb képek	
Fotóalbumok	Az első 90 év	
A hét verse	Tablók könyve	

Prága és Sangria

Très Fort, 2009/2010-es évad

A fenti cím egyszerűen önmagáért beszél. Persze leginkább annak, aki részese volt a Très Fort működésének a fent nevezett időszakban. De részben annak is, aki figyelemmel kíséri a kórus életét: az eseményeket, a felkészülést és az eredményeket. Ugyanis ez a két szó magába foglalja az egész év minden megmozdulását:

- a rengeteg hétfő délutáni próbát,
- a két kórustábor: egyet ősszel, a Trefortban, egyet pedig tavasszal, Dunakeszin,
- a Prágai Nemzetközi Petr Eben Kórusversenyen való részvételt november 26. és 29. között: a készülést, az utazást, a szállást, a versenyzést, a bronz minősítést, az utcazenélést, a közös estét, egyszóval mindent,
- „Sangria” címmel a Très Fort és az Oriolus első közös lemezének a megjelenését a felkészüléssel, a pályázással és szervezéssel, a lemezfelvétel fáradtságos óráival egészen a lemezbemutató koncert „viharos” sikeréig.

A modális válság feloldása

De hiába a felsorolás, hiába a részletezés, még így is csak szavak maradnak a fentiek. A Très Fort 2010-ben hat éves múlt. Hatodik éve az a cél minden egyes alkalommal, hogy itt, az évkönyvben a zene, a közösség és az érzelmek szavakká formálódjanak. Néha több, de inkább kevesebb sikerrel történt ez meg. Mindig részleges, mindig hiányos marad a beszámoló, hiszen egészen más csatornán keresztül kell megmutatni azt, ami igazán fontos, de aminek nem az írott szó az alaptermészete.

A lemez megjelenésének ezért a legnagyobb hozadéka az, hogy ezt a modális válságot megszünteti. A zenéről a zene szól, első kézből, mindenfajta transzformáció nélkül. És talán, sőt egészen biztos, hogy a kórus közösségéről, az egymásra figyelésből és minden érzelmi jellegű összetevőről sokkal inkább tudósít a kívülről származó felvétel, mint bármelyik beszámoló.

Ez természetesen egyáltalán nem jelenti azt, hogy a betű képtelen bármit is visszaadni abból, ami a kórusnál történt. Rengeteg írás keletkezik a közös zenélésünk, a közös együttléteink kapcsán. Ezekből következik most is egy összeállítás mindenki számára, ismerje az illető kívülről vagy belülről a Très Fort-t.

PRÁGADAL – SOKADIK VERZIÓ

Elindulnak a kóristák Prágába,
Orangeways-zel, az a menő, tyuhajja!
Itt vannak mind, induljunk, mert elkészünk,
Becsekkolni, lepakolni siessünk,
Odafele Kafal szvirit tanuljál,
Ha ismered, akkor pedig tanítsál.

Odaérve sok mindenki megdöbben,
Mégsem lehetünk a szobánkban ötten
(De) megoldottuk, elleszünk mi négyesben,
Meg már úgyis próbálnunk kell rendesen,
Menzakaja, utána kis tímilding,
Csapatokra vagyunk osztva mint mindig.

Másnap reggel felkelünk, oszt főpróba,
Trés Fort póló, karkötő: egyenruha,
Hajrá, gyerünk, az se baj, ha nem nyerünk,
Ami fontos az, hogy mi most itt legyünk.
(De még) vár ránk munka, csapatodhoz csatlakozz,
Estére gyertek a pályaudvarhoz.

Akkor is ha régen volt már művtőri,
Nem ismerni Muchát, az nagyon ciki.
(Hol a) Ferences kert és hol van a Múzeum,
Mégse írhatod a lapra, hogy: nem tőm.
(Este) siess haza, mert nem marad vacsora,
Megy a Kultúrintézetbe a csorda.

Szombaton a vásárban shoppingoltunk,
Táskánkat sok szuvenírral megrakjuk,
(Aztán) Jöhet a vár, templom elé rohanjunk,
Hogy a kőre „almalevet” folyassunk.
(Este) énekeljünk, és kicsit vetélkedjünk,
Ameddig csak lehet, ünnepelgessünk.

Utolsó nap megyünk a kis templomba,
Utána a kicsit nagy Tescóba,
Egy kis pia nem árthat meg senkinek,
Főleg néhány ilyen jófej pestinek.
(Majd a) Mátyás pince előtt találjuk magunkat (?)
Azt hiszem, hogy túléljük mind az utat.

Várhelyi Hanga (8. b)

PRÁGARAP

Hé helló, Misztér Mészi!
Hé helló, Halas néni!
Are you here at the reception?
Yes, but you know, silentio...
... in receptio. I know...

Azon jár az agyam, azon tanakodom,
A választ semmiképpen el nem hamarkodom,
Hogy mi a szösz volt, mi az, amit akart
A kis énekelő kamaszodó csapat, ó, mit takart?
fuvołaszóló
Kell, hogy legyen, valami a mélyben,
Egy óhaj, egy sóhaj (ah!) a háttérben,
Hiszen reggel fel, lifi-lifi liftre várni
Egy órán át, majd a szagba beszállni,
Szagból ki, szagba be,
Szagból szagba,
Szag, szag...

Hidd el, ott voltam, a két szememmel láttam,
Hogy angyalok szállták meg Prágát kórus formájában.
Hidd el, ott voltam, a recepción álltam,
Egy angyalkórus szállt meg éppen a Rhea szállodában.

«Krték a transistor»
Na, a kérdéshez vissza:
Cseh söröket ki issza? Moldváról fú a szél.
Tán, ki reggel pontban tízkor
Ül a helyén és nem iszkol,
Ott ül, wazze, az egész bagázs,
Az összes Józsi, az összes Balázs.
A halszagú étkezdében
70 ember zümmögni kezd (zümm!) éppen,
És figyel, és sasol, és csak kicsikét dumál,
Pontosan annyit, mi egy tininek dukál.
Nem hiszem, nem hiszem el, nem hiszem el...

Hidd el, ott voltam, a két szememmel láttam,
Hogy angyalok szállták meg Prágát kórus formájában.
Hidd el, ott voltam, a recepción álltam,
Egy angyalkórus szállt meg éppen a Rhea szállodában.

Tunk türüm tüm, tunk tiririri
Tunk türüm tüm, tunk tü tetete
Tunk náj náj náj náj cc áááhh.

De megyünk tovább, kezdődik a feszt,
Ezért jöttünk, indulhat a teszt,
A férfikar az ingujját felfele tűri,
Körbenézünk: na, merre zsűri?
De leginkább hol az electricity?
Mert basszer is van, a Trombitás Peti,
A biztosítékot ez biztosan kiveri
Lóci hangol, mert (csiki) csúszik az akkord,
Whakka what what a morning, my Lord!
Nem hiszem, nem hiszem el, nem hiszem el...

Hidd el, ott voltam, a két szememmel láttam,
Hogy angyalok szállták meg Prágát kórus formájában.
Hidd el, ott voltam, a recepción álltam,
Egy angyalkórus szállt meg éppen a Rhea szállodában.

A 2010. júniusában megjelent CD borítóján a következőt olvashatjuk:

Mi a Très Fort? Kívülről: Egy, az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolában 2004 óta működő, szokványos középiskolai amatőr együttes, heti egy próbával, néhány koncerttel, ritkábban egy-egy utazással, valamint egy iskola sajátossága miatt állandóan változó tagokkal. Belülről: egy élő, folyamatosan változó közösség; sok és sokfajta értékkel rendelkező ember szívvel-lélekkel és hanggal, szabad elhatározásából egybegyűlve, sokféle zenei tehetséggel megáldva; néha kezelhetetlenül rendetlenül, máskor hetvenen együtt koncentrálni, hogy a zenélésükkel felejthetetlen élményt adjanak maguknak és a hallgatónak: koncerteken, kórustáborokban és az ezeken kívüli számtalan zenés és nem zenés együttléteken.

Mi az Oriolus? Az Oriolus 2008 szeptemberében alakult kamarakórus, tagjai régi lelkes trefortosok és más zenész cimborák. Eddigi koncertjeik különleges helyszíneken zajlottak: énekeltek ásványoknak az ELTE-TTK Ásványtárában, daloltak madarokról a Bródy Sándor utca egyik gangos-kertes bérházában, argentin misét hallhatott tőlük az, aki a Király utcán töltötte majálisát, valamint koncertszerű és spontán előadásukban több vendéglátóipari egység közönsége is megismerte tőlük a különféle népek (komoly)zenéit.

Miért e felvétel? 2004 óta rengeteg közös idő telt el, rengeteg élménnyel és rengeteg zenével. Ennek szeretnénk emléket állítani. Egyrészt magunknak: azokkal a darabokkal, melyekkel éveket foglalkoztunk és nagyon szeretünk, hogy felidézze bennünk az azokhoz kapcsolódó közös élményeket, a többieket és persze nem utolsósorban magukat a hangokat. Másrészt másoknak: megmutatni azt, hogy hova jutottunk el ez idő alatt, hogy milyen zenét csinálunk, hogy milyenek vagyunk egyáltalán. És egy kicsit bizonyítani azt, hogy mire is képesek „ezek a mai fiatalok”. Trefortosok, volt trefortosok és nem trefortosok egyaránt.

Tablók könyve és öregdiák találkozó

(2009. november 28.)

Molnár László – aki 2002 óta foglalkozik középiskolai tablógyűjtemények kiadásával – 2009 tavaszán a mi iskolánkat is felkereste azzal a szándékkal, hogy az iskolatörténet valaha volt összes osztályának még fellelhető tablófotóiból összeállítsa az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola eme reprezentatív kiadványát. Jó kiindulásnak bizonyult, hogy az iskola honlapján már ekkor viszonylag sok tabló (az összesnek mintegy negyven százaléka) fényképe elérhető volt. A többi kistabló felkutatásához, összegyűjtéséhez, ehhez a néhány hónapos munkához önmagában is sok érdekes történet kapcsolódik. Molnár László az iwiwen keresett egykori „mintás”, ságváris, trefortos diákokat, és vette fel velük a kapcsolatot megkérve őket, hogy a birtokukban levő tablófotókat küldjék el. Ez azonban – az iwiwen regisztráltak életkorát figyelembe véve – elsősorban azok esetében volt eredményes, akik az elmúlt egy-két évtizedben érettségiztek. Magunk egykori diákokat és tanárokat kerestünk meg telefonon, személyesen, e-mailen stb., jelezvén, hogy régi osztálytársaiknak, iskolatársaiknak, tanítványaiknak adják tovább a hírt, hogy hiányzó kistablókat keresünk. Különösen sok segítséget kaptunk Vörös László tanár úrtól, aki az ötvenes, hatvanas évekig visszamenően szerzett meg sok tablót. Időben visszafelé haladva természetes korlátokba ütköztünk a negyvenes években érettségizetteknél, hiszen nemigen remélhettük, hogy jelentős számban élnek még nyolcvanöt-kilencven év feletti egykori diákjaink, és nem kínálkozott arra lehe-

tőség, hogy miként lehet őket felkutatni. Néha azért szerencsénk is akadt. Az 1946-ban érettségizett diákok névsorát átnézve kiválasztottunk egy nevet, megkerestük egy ilyen nevű ember telefonszámát, felhívtuk, és ő volt, az egykori trefortos diák. Sőt, tablóképet is tudott adni. A Tablók könyve 1872-2009 c. kiadvány végül az 1938 és 2009 között készült tablók közül egy kivételével mindegyiket tartalmazza. (Egyébként ebben a hét évtizedben mindössze két osztály nem készített tablót.) A század első 38 évében érettségizett osztályok közül pedig sokról egy, még az érettségi előtti években készült csoportképet láthatunk benne, ezek eredeti példányait nyolcvan-száz éve az iskola könyvtára őrzi. A XIX. századból egy tablóképpel büszkélkedhetünk, az 1894-ben érettségizett osztályával.

A könyv megjelenésének napjaiban megalakult a Trefortos Öregdiák Egyesület, melynek elnöke Pruzsinszky József, 1947-ben érettségizett öregdiák lett, alelnökké pedig Dús Ágnes (2005) és Ferencz Gábort (1994) választották.

A könyv díszbemutatójára öregdiák találkozót szerveztünk, melyre hivatalos volt az iskola összes egykori diákja és tanára. Igyekeztünk erről minél több csatornán híradást küldeni, de nem tudjuk, hogy hány egykori diákhoz juthatott el a meghívás. Körülbelül ötszázötven öregdiák és mintegy húsz már nyugdíjba ment tanár jött el. Az utóbbiak között a legidősebbek – Szemkeő Gáspárné és Lukács Ágnes – még az ötvenes években kezdtek a Trefortban tanítani. A legfiatalabb „öregdiákok” tizenkilenc évesek voltak, a legidősebb úr – Furka Sándor, aki 1934-ben érettségizett – pedig kilencvenhárom. A találkozó előtt néhány héttel hunyt el 105 éves korában az 1922-ben érettségizett Lossonczy Tamás. Talán eljött volna ő is, miként másfél évvel korábban már meglátogatta régi iskoláját. A negyvenes évektől 2009-ig alig akadt olyan évjárat, amelyből ne lettek volna legalább néhányan. A tornateremben egy kis ünnepséget rendeztünk, melynek keretében a 10. c osztály bemutatott egy rövid színdarabot, majd Hudecz Ferenc, az ELTE rektora, Molnár László, a könyv főszerkesztője, Poros András igazgató úr és Pruzsinszky József, a néhány nappal korábban megalakult Trefortos Öregdiák Egyesület elnöke mondtak rövid beszédeket. A könyvet a Kodály teremben külön erre a napra készített első napi pecséttel ellátva lehetett megvásárolni. Az iskola egykori tanárai tiszteletpéldányokat kaptak. Mostani diákjaink több helyen étellel-italal szolgálták a vendégeket. Az épület – a folyosók és a termek egyaránt – tele voltak olyan emberekkel, akik közül sokan korábban sosem találkozhattak, de akiket az iskola, illetve annak szelleme láthatatlanul összekötött. Ez az este, illetve a megjelent könyv talán megerősített bennük valamit ebből. Egyesek itt és most felismerték egymást, mások megismerték egymást, és nem volt kérdéses, hogy miről is beszélgessenek. A Tablók könyve talán elevenebben megőrzi bennük majd mindazokat az emlékeket, amelyek a Mintagimnáziumról, a Ságváriról, illetve a Trefortról éltek és élnek bennük.

Mohay Péter

Tovább bővült az épület

Az iskolaépület 1887-es átadása óta a jelentősebb bővítések a következők voltak: 1906-ban készült el a tornatermi szárny három szinten, 1963-65 között épült meg a harmadik emelet, a 2006-os építkezés során pedig egy-egy új helység született mind a négy szinten az épület északeleti részén. 2010-ben az udvar részleges beépítésével újabb terekkel bővült az épület.

A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség 2007. július 19-én pályázatot írt ki közoktatási intézmények beruházásainak támogatására (KMOP-2007-4.6.1). A pályázat célja a következő volt: A) Közoktatási épületek (óvoda, alapfokú nevelési-oktatási intézmények, középfokú iskolák, többcélú intézmények, kollégiumok) akadálymentes építése, felújítása, rekonstrukciója, bővítése modernizációja, többfunkcióssá és energiatakarékos tétele. B) Iskolák (alap és középfokú intézmények), kollégiumok esetében: tanulás segítésére és kompetencia fejlesztésre alkalmas oktatásinformatikai berendezések, eszközök (pl: asztali munkaállomás, notebook, projektor, interaktív tábla kiegészítők) és szoftverek beszerzése. A projekt az Európai Unió támogatásával,

az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósult meg. A pályázatot egy pályázatíró cég bevonásával az ELTE adta be, öt intézmény (az Apáczai, a Bárczi, az óvoda, a Radnóti és a Trefort) közreműködésével.

Hihetetlenül sok előkészítő és adminisztratív munka után (tervezés, engedélyeztetés, kétszeri közbeszerzési pályáztatás (az első eredménytelen volt)) 2009 októberében kezdőd-

tek meg a kivitelezési munkák, és 2010 május végén fejeződtek be. Az EU-s pályázat szigorú határidőre is vonatkozó feltételei miatt nem sikerült elérni, hogy az építkezési munkálatok a nyári szünetben folyjanak.

A helyenként az elviselhetőség határát elérő zaj-és porterhelés, valamint az építkezés miatt lezárt területek okozta felfordulás sokszor komoly nehézséget okoztak

tanárnak, diáknak egyaránt. Az egész építési időszak balesetmentes átvészeléséhez nagyban hozzájárult tanulóink fegyelmezettsége és tanáraink fokozott ébersége. Mindenkinnek köszönet érte.

2010. június elején átadták rendeltetésének a szintenként 201,75 m² hasznos alapterületű új épületrészt (pince, földszint, három emeleti szint), miután felújítottak 77,62 m² alapterületű mellékhelyiséget, mozgássérült mosdókat alakítottak

ki, liftet építettek az iskolában akadálymentes udvari bejárati induló szinttel. A fölépcsőházat kiépítették az alagsor felé, így most már nem kell az udvarra kimenni, hogy az alagsorba jussunk.

Az alagsorban kézműves műhely kapott helyet. A művészeti tárgyak rendkívül mostoha munkakörülményein sikerült javítani a szobrászkodásra is alkalmas helyiség kialakításával.

A földszinti tér a koráb-

ban a lépcsőfeljáró alatt kialakított fogadótér funkcióját veszi át nagyobb alapterületen, természetes megvilágítású, barátságos környezetben. A berendezés technikai okokból a következő évre marad. Az első emeleten került kialakításra az új büfé, melynek üzemeltetésére kiírt pályázatra tizenkettő ajánlat érkezett. Ezek közül az előre megadott szempontrendszer figyelembevételével a dök, az szmk, a közalkalmazotti tanács és a igazgatóság képviselőiből álló bíráló bizottság egyöntetűen választotta ki a nyertes Hóbagoly kft-t. A régi büfé helyiséget a történelem tanárral összenyitottuk, némileg enyhítve annak szűkösségét. A második emeleti diák társalgó kulturált környezetet biztosít beszélgetéshez, szabadidő eltöltéséhez. Berendezése szintén a jövő évben várható. A harmadik szinten kialakított dök terem délelőtt tanárjelöltekkel óramegbeszélésekhez teremt lehetőséget, délutánként a diákönkormányzat rendelkezésére áll. A pályázat eredményeként kb. 15 millió forint értékű informatikai berendezéssel bővült az iskola eszközparkja (10 interaktív tábla, 10 projektor, 20 hangfal, 14 laptop, 22 asztali számítógép).

Palojtay Tamás

MŰVEK

Csonka Szilvia (7. c) versei

Végtelen utazás

Egy nagy, hosszú vonat utasai vagyunk,
Céltalanul, tudat nélkül vándorolunk.
Néhány állomáson megállunk, kiszállunk,
S amikor muszáj, újra eltávozzunk.

S talán valahol messze van a végállomás,
Hol jó vagy rossz, de örök otthon vár reánk.
Vagy talán végtelen hosszú az utazás,
S rabul ejt az örökké való vándorlás.

Mert a sors kanyargós sínein utazunk,
Mely talán elgörbül, s változik alattunk.
S az idő vaskerekein robog vonatunk,
Mely maga az Idő, a múlandóságunk.

S az élet állomásain pihenünk meg,
S újjászületünk, majd meghalunk szüntelen,
Csak lelkünk, mi megmarad nekünk örökre,
Amely talán már nem változik sohasé.

Ne búsulj pillanatnyi keserűségért,
Hisz semmi az, hosszú út van előttünk még.
Egy perc a végtelenhez képest semmiség,
Nagy viharfelhőt hamar elfújja a szél.

S közben tájak úsznak el s ködbe merülnek,
S muszáj lesz örökre elfelejtened őket.
Hófödte csúcsokat, s tavakat a völgyben,
De tán bevészódik mélyen a lelkedben.

Egy állomás, egy élet, csak egy pillanat,
Abból, min átröpít a végtelen vonat.
Örökké búcsúzol, örökké látsz újat,
S örökké megvan járható, biztos utad.

S van, hogy másik vonaton utazunk tán,
Egy állomáson viszontláthatjuk egymást,
S van, aki később, van, aki előbb megy el,
Mindenki akkor indul, mikor mennie kell.

S búcsúzunk, bár az élet örökké való,
De az idő szárnyakon száll s múlandó.
Kívánom, hogy ne búsulj sose, nem való,
Mert nincs oly nagy baj, mi ne volna múlandó.

Egyszer mindennek vége kell legyen

Mindennek egyszer vége szakad,
Égen szállunk, mint a madarak.
S elhagyunk havas erdőket,
Virágba boruló, zöld mezőket.

Ahogy hátra hagyjuk a múltat,
Boldog, szép, s keserű korszakokat.
Néha meg-megállunk, s elmerengünk,
Sóhajtva visszanézünk, s tovább megyünk.

S szállunk, szállunk, ameddig bírunk,
S ha már nehezen mozog szárnyunk,
Még egyszer visszanézünk, sóhajtunk,
S mindenre emlékszünk, mindent látunk.

Végiggondoljuk, hol jártunk,
Hol, s mikor mit tettünk, kik voltunk.
Aztán csak leszállunk s zuhanunk,
Majd csendesen földre hanyatlunk.

S egyazon porba végezzük mind,
S ki nyomunkba lép, már nem emlékezik.
Mert földi testünk is porrá válik,
S ki utánunk jön, abba hanyatlík.

S olyan lesz majd valamikor,
Mintha soha sem lettünk volna.
Testünket, létünk nyomainak
A porszemek majd befedik.

Mert majdan mindennek egyszer
Örökre vége kell hogy legyen.
E világon bármi elkezdődik,
Egyszer minden bevégeztetik.

Műfordítás

A francia műfordító verseny győztes fordítása Steiner Lucától (11. a)

ERIC-EMMANUEL SCHMITT: LE PLUS BEAU LIVRE DU MONDE (A VILÁG LEGSZEBB KÖNYVE)

Epilogue

Moscou, décembre 2005.

Cinquante ans se sont écoulés depuis ces événements.

L'homme qui écrit ces lignes visite la Russie. Le régime soviétique est tombé, il n'y a plus de camps, ce qui ne signifie pas que l'injustice a disparu pour autant.

Dans les salons de l'ambassade de France, je rencontre les artistes qui jouent mes pièces de théâtre depuis des années.

Parmi eux, une femme de soixante ans me saisit le bras avec une sorte de familiarité affectueuse, un mélange d'effronterie et de respect. Son sourire ruisselle de bonté. Impossible de résister à ces iris mauves... Je la suis jusqu'à la fenêtre du palais qui permet de contempler Moscou illuminée.

– Voulez-vous que je vous montre le plus beau livre du monde ?

– Moi qui gardais encore de l'espoir de l'écrire, vous venez m'annoncer que c'est trop tard. Vous me tuez. En êtes-vous certaine ? Le plus beau livre du monde ?

– Oui. Même si d'autres peuvent en écrire de beaux, celui-là est le plus beau.

Nous nous asseyons sur ces canapés trop grands et trop usés qui ornent les lambris de toutes les ambassades du monde.

Elle me raconte l'histoire de sa mère, Lily, qui passa plusieurs années au goulag, puis l'histoire des femmes qui avaient partagé ces moments avec elle, et enfin l'his-

Epilógus

Moszkva, 2005 decembere.

Ötven év telt el azóta.

A férfi, aki ezeket a sorokat írja, Oroszországba utazik. A szovjet rezsim megbukott, nincsenek többé táborok, ami nem azt jelenti, hogy az igazságtalanság örökre eltűnt. A francia nagykövetség termeiben találkozom azokkal a színészekkel, akik már évek óta játsszák a darabjaimat.

Közülük egy hatvanéves nő, egyfajta ragaszkodó bizalmassággal, a pimaszság és a tisztelet keverékével ragadja meg a karomat. A mosolya csupa jóság. Lehetetlen ellenállni a bíborszínű szemének... Követem a palota ablakáig, ahonnan a kivilágított Moszkvában lehet gyönyörködni.

– Szeretné, ha megmutatnám a világ legszebb könyvét?

– Én még reménykedtem, hogy valaha én írom meg, erre maga jön és közli velem, hogy már késő. Megfogott. Biztos benne? A világ legszebb könyvét?

– Igen. Még ha mások is képesek szépet írni, ez a legszebb.

Azokon a túl nagy és túl kopott kanapékön ülünk, amelyek a világ összes nagykövetségét díszítik.

Elmeséli nekem az édesanyja történetét, aki több évet töltött a gulágon, aztán azoknak az asszonyoknak a történetét, akik átélték vele azokat az időket, és végül an-

toire du livre telle que je viens de vous la raconter.

– C’est moi qui possède le cahier. Parce que ma mère fut la première à quitter le pavillon 13, elle réussit à le sortir cousu dans ses jupons. Maman est morte, les autres aussi. Cependant les filles des camarades captives viennent le consulter de temps en temps : nous prenons le thé, nous évoquons nos mères, puis nous le relisons. Elles m’ont confié la mission de le conserver. Quand je ne serai pas là, je ne sais où il ira. Y aurait-il un musée qui le recueille ? J’en doute. Pourtant, c’est le plus beau livre du monde. Le livre de nos mères.

Elle passe son visage sous le mien, comme si elle allait m’embrasser et me décocher un clin d’œil.

– Voulez-vous le voir ?

Rendez-vous est pris.

Le lendemain, j’emprunte l’escalier gigantesque qui conduit à l’appartement qu’elle partage avec sa sœur et deux cousines.

Au milieu de la table, entre le thé et les gâteaux sablés, le livre m’attend, un cahier de feuilles fragiles que les décennies ont rendues plus cassantes encore.

Mes hôtesse m’installent dans un fauteuil aux bras épuisés et je commence à lire le plus beau livre du monde, écrit par des combattantes pour la liberté, des rebelles que Staline estimait dangereuses, les résistantes du pavillon 13 qui avaient chacune rédigé trois feuillets pour leur filles en craignant de ne les revoir jamais.

Sur chaque page était rédigée une recette de cuisine.

nak a könyvnek a krónikáját, amelyet most meséltem el Önöknek.

– A füzet nálam van. Azért, mert az én anyám volt az első, aki elhagyta a 13-as barakkot, és sikeresen kimenekítette az alsószoknyájába varrva. Mama, majd a többiek is meghaltak. A rabtársak lányai azért eljönnek néha, hogy belenézzenek: teázgatunk, visszaemlékezünk anyáinkra, utána újraolvassuk. Rám bízta a feladatot, hogy őrizzem meg. Amikor már nem leszek, nem tudom, hová kerül. Lesz-e múzeum, amely befogadja? Kétséges. Pedig ez a legszebb könyv a világon. Édesanyáink könyve.

Arcom alá tolja az övét, mintha megakarna csókolni, és rám hunyorít.

– Szeretné látni?

Megbeszéljük a találkozót.

Másnap megmászom a gigantikus lépcsőt, amely a lakáshoz vezet, ahol húgával és két unokanővérével él. Az asztal közepén, a tea és az omlós sütemények között vár rám a könyv, egy vékony lapú füzet, amelynek lapjait az évtizedek még törékenyebbé tették.

Vendéglátóim leültetnek egy viharvert karfájú forelba, és elkezdem olvasni a világ legszebb könyvét. Írták a szabadság harcosai, a lázadók, akiket Sztálin veszélyesnek tartott, a 13-as barakk ellenállóí, akik mindannyian abban a hitben írtak tele három-három oldalt aányaiknak, hogy soha nem látják őket viszont.

Minden egyes oldalon egy ételrecept szerepelt.

/Eric-Emmanuel Schmitt : Odette Toulemonde et autres histoires, Albin Michel, 2006./

Szabó Orsolya (9. c) novellája

Szénásiné Steiner Rita tanárnő ebben a tanévben a 9. c osztályban bevezette a Sulinova által kidolgozott kompetencia alapú oktatási programcsomagot angol nyelvből. Ennek keretében a tanulók számos projekt munkát készítettek; novellákat, verseket írtak, újságot szerkesztettek. Ezen alkotások kiemelkedő példája Szabó Orsolya novellája.

NOT BY LOVE

I was going to the lab to meet George and Alison, my godparents, who, by the way, were famous and well-known scientists. In my childhood, I loved crouching in the corner of the lab, watching them with curious eyes; every now and then, they used to send me a half-smile in the middle of doing something important. Now these times were over; in the high school I had so much homework I didn't have time to only sit, so we started to prefer to have long conversations about human brains and arguments about the university I had chosen. They thought I should learn Biology, but I was spellbound by Mathematics then.

But this afternoon, everything was different. First of all, the main door was closed, as it had never been. Fortunately, I had the key. 'Were they doing something dangerous?' I asked myself. 'Or did they get the permission of working with human brains?'

It was George and Alison's greatest wish: to try everything with human brains to make sure their theories were right, and I supported them as much as I could.

In the building I went upstairs, to the main lab. I wanted to have a look in, but I heard a strange voice: rough, harsh, forceful. I crouched down.

'So can you tell me anything about your experiment, code: H/11258?' he asked in a sarcastic tone.

'We prefer to call it Hope' Alison informed him, hissing through her teeth. 'Living being. Scientists should never forget this, I think.' I didn't like what I was hearing.

'So you want to try human brains and you claim you already have some good results. Could you list?'

'Independent personality, hobbies and interests. Different aims. We couldn't avoid the too well-developed sixth sense and the similar illnesses, but that's the only thing. We need human brains to find the solution and make perfect clones.' Now George answered, but I couldn't understand everything. Clones?

'Time for the university, heh?' The next question came. 'Which?'

'Mathematics' George whispered. 'Too independent personality.'

'The ministry will judge, and you'll have the answer two days after the judgement. I'm leaving now. Goodbye.'

'Goodbye' Alison and George said together then sighed. I hid behind the wardrobe (full of my godparents' cloaks), until I heard the man leave the house.

'Wow, it was hard' Alison said with relief. 'I hope we'll get those human brains.' I heard them coming back to the room, so I stepped to them.

'Hi' I greeted them with a trembling voice. They changed sinful glances. 'So it looks like you'll get human brains. Your greatest wish, I know. And you've made a clone, haven't you?'

'We have' they said in an innocent tone that made me suspicious.

'And you haven't told me about it!' I screamed happily. 'That's great, genius! I'm sure you'll get the brains and you'll be so rich and famous... can I have a look at it?'

'I think it's not so good' Alison said in a gentle voice. 'Hope, I think you should sit down now, and we'll tell you everything. Everything.'

'What? That's ... sorry. Pardon?' I felt dizzy, but sat down obediently.

'Hope ... you are a clone.' I heard George's voice, but my mind couldn't understand the words.

'Am I?' only a thin voice.

'Yes... we are your godparents so that we could always keep an eye on you. Well... your story... we were in the hospital, and saw a lovely, little baby. We asked her mother and she agreed to clone her daughter. That's all. We didn't know what's the best time to tell you the truth, sorry. I hope these years won't be gone away – the years we spent together...' his voice disappeared.

I opened my eyes. Alison was looking at me with anxious blue eyes, her blonde hair unusually tangled. George tried to avoid my gaze; his nature was that made him do that, not shame.

'This means...' I gasped, but Alison interrupted me.

'Yes. You have an original - the template, as we call it. She's alive; I think you have a right to know.' Dear Alison, who always understood me...

'Where is she?' I shrieked, but now George interrupted me:

'We cannot tell the name, it was our vow. But -' he got louder, when he saw I wanted to say something. 'We know you have the right. That's why we're going to tell you the city.'

I travelled to the city where my Original (I called her this way) lived. The city ... strange, but it seemed very familiar. As I was wandering in the city, I was near to burst into tears. I imagined my family that wasn't my family any longer. And I had to get used to the idea that I wasn't made by love but by Biology... When I was little and sad, my mother always comforted me with the sentence: 'You're original. There's one you in the whole world.' She was able to lie to me for so many years... This thought made me rush through dark alleys. When I got tired, I sat down on a bench, and fell asleep...

'Apple Two?' I heard a voice asking me, but the question didn't make sense at all. Apple Two? Did she mean two apples, perhaps?

It took me a few seconds to open my eyes, and then I saw the speaker. Short, clumsy woman, with dim features. A nobody.

'If not –' she asked, then stopped. 'Who are you then?' I could clearly see the naked fear in her eyes. I didn't want to miss my chance.

'I'm Apple's ghost' I cried. She screamed, so I could get out of the room. I examined the hall – so typical, so boring. I found the steps and rushed down. The door wasn't closed – of course it wouldn't have been. The woman was not that type. She trusted people too much. To be precise, she wasn't bold enough to be afraid of them.

As soon as I was on the street, I started to run. Freedom – freedom, never felt by anyone as much as I did – touched me. I needed the fresh air, the speed and the loneliness.

After long ours of running – or at least I felt they were hours – I stopped. I didn't know where I was but even breathing was more difficult for me than thinking of anything.

A few more minutes, and I was able to think of my Original. The woman in whose house I woke (I considered her to be a social worker), was irritating to remember, but she wasn't quite useless. Unwillingly, she told me the most important thing – my Original's name. Apple. Funny name, and maybe she was nice enough to have it. 'No' I reminded myself. 'She's exactly you – or you are her.'

I touched my hair and felt it was tangled and dusty. Hers could be fresh, perhaps carrying a scent. Her style could be different – maybe she only wore black, or had some piercing.

There wasn't much hope for me – this was a big city, population of a million. How would I find her? It still wasn't easy to answer, but knowing the name, it all seemed a game to me. Not simple, but solvable.

I looked around. Unknown roads, trees, old houses. Apple's life- and I was going to steal it from her. I didn't lose ,y strange, absolutely foolish hope that she wouldn't have that emotion, she wouldn't think I'm guilty.

Suddenly anger filled me. She did not have more reasons to hate me than I had to hate her! My whole life – I had to admit, it wasn't much – was stolen from me, it was absolutely destroyed! Would I have to feel shame? After two days, it was the first thing I could be sure of. I had a clear answer. No. I did not have to as it was not my fault. I felt sorrow creeping over me. Was my whole only a mistake? Were all my memories only problems?

I looked around once more and made up my mind. I had a right to meet Apple, and she had the right to know she was my Original. So I started my way.

I choose a street that looked too familiar. For in the last days I'd learnt to listen to my vivid feelings and I strongly believed they would lead me to the right path.

I stepped to green pub, signed to 'The Disabled Mermaid' and was just considering the idea of going in, drinking some beer and forgetting this stuff for a few moments, when something strange happened.

I heard myself laughing.

Of course it sounds strange odd, but that's the truth. It was me. All the same sounds, time, strength, happiness and sorrow – all mine. I didn't have to think of the meaning of the laughter – it meant: 'Don't be joking, old fellow!' I also heard some nervous tone in the laughter – what could have been spoken?

I stood frozen in place as I realized the situation – I just found Apple. My Original. We could meet – she had to know the truth, and I was able to tell her everything, and later, maybe, to meet her parents. I felt an impossible, brand new strength in me.

A little company came out of the pub. Apple was with them – although actually I couldn't see her, only her long ponytail (longer than mine, as the only difference), but a strange feeling filled my chest.

The bunch (seven or eight people) was going down the street and was being followed by me. They were discussing something very loudly – a picnic, I guessed – a normal, happy life, loving husband, two or three children, plenty of friends, great job, picnic – Apple could have this life, but ... but there was I.

'Okay, so I have the toast' Apple called loudly, 'so that's done. Who else ... Johnny?'

'I'm for the map' a little, dark-haired man answered. 'I don't wanna get lost. And the blanket, too – this time I ain't forget. I swear!' Everybody laughed.

'James?'

'What about butter?' James was tall, but awkward. I loved him – strangely it wasn't my emotion, and I knew that. Apple had fallen in love with him, but it was her private secret. Well ... it wasn't a secret for me.

'Butter and jam go with the toast, old fellow!' Apple laughed. 'You can have ... urm ... what ... milk and sausages. 'Cos cheese ... that's for Annie, if I can remember well.' I couldn't believe this. My voice, my tone – no, I had to get used to the idea it all belonged to Apple originally – I was the number two.

I was following the friends for a couple of minutes. Every now and then, one of them said 'Hello' and went on alone. I paid no attention to them – I was waiting for Apple to be alone. I didn't have to wait much.

She and one of the girls stopped at an old, lovely house and started a conversation in low voices. Inaudibly, I got closer.

'Hope I'll find a dress' said the girl.

'Hope you won't' Apple told her. 'I want to be the nicest!' Familiar.

They both laughed.

'I hate I can't find the colour' she complained. 'Black is too dark for me, white is too light...'

'Be naked' Apple chuckled. 'I'm joking. I have a cute pink dress, you can try it on tomorrow, right before the picnic, okay?'

'Sweet dreams' the girl disappeared.

'Sweet dreams, Lucy' Apple murmured.

I looked around carefully. That was the very moment I had to be brave, and I was.

'Hello' I greeted Apple. She looked at me and shyly screamed.

'You are not dreaming' I tried to convince her, which seemed a hard work. 'I'm not a... murderer' I could only guess what could make her calm, relaxed. 'Just ... let's get upstairs, okay? I'll ... explain everything, but not here, okay?' I used a lot of okay-s; this word was one of my favourite ones, and I had got to know Apple liked to use it. I couldn't know how much influence it would mean, and I could only hope it wouldn't make everything worse.

The key was noiselessly slipped into the keyhole, and we got upstairs to Apple's flat. It was dark, but cosy, and all the furniture was familiar to me, and – even strangely for me – I knew in the very moment where the toilet was and what was in the cupboard.

'Sit down' she advised and she fell down on the sofa.

'Thanks' I whispered and chose one of the two armchairs.

'Why have you chosen that one?' she asked, her voice trembling.

'That one is the perfect one. The other one's leg's just like ... a swing' my mind gave me Apple's expression just in time.

'How – did – you – know –that?' she asked in my special tone. Almost like a scream, with a flying – a bit singing – emphasis and I could hear the nervousness in it.

'Apple' I said. 'Well, it's very difficult ... even for me, you can't imagine how much ... so things are ... it's likely ... I'm your clone' truth came earlier than I wanted to.

'My clone?' she was hissing, bewildered by the idea. 'This means...'

'Yes' I leaned towards her, and she didn't draw away from me. 'I'm you. You are my and you are older; you're my ... Original. If you don't like the idea, just call me your sister. By the way, my name is Hope.'

'Hi, Hope!' she greeted me with a shy smile – that showed things were okay.

'So we have the same parents. They are the ones who had decided of me, I wouldn't be able to exist without them. So ... urm, can I meet them once?'

'No, you can't' she answered too loudly, too immediately. 'I mean ... they're both gone. Sorry. Mummy and Dad ... I just can't imagine them deciding to have a clone... that's funny' she half-smiled.

'Gone' I repeated the cruel word. My parents: 'When did it happen?'

'Two years ago' she gave me the answer sadly. 'Tragical car crash. Immediate death.'

'Sorry.'

'No problem, I'm about to be over. Damn it, I have a clone' she whispered to herself then laughed.

'Hey Hope, would you go to the bedroom? You must tell me everything – I think we're going to have a long night...'

As I was going to the bedroom, I started to make plans of the strangest friendship ever...

Részletetek Kenesei Zsanett (11. a) történelem OKTV dolgozatából

Zrínyi Miklós és Csáky István, két XVII. századi magyar főúr „elmélkedése” és „okoskodása” és a kora újkori államelméleti irodalom Magyarországon

3.2. A Mátyás-elmélkedések és a Politica philosophiai Okoskodás összevetése

3.2.1. Keletkezés, célok és források

A két mű, a *Mátyás király életéről való elmélkedések* és a *Politica philosophiai Okoskodás*-szerint való rendes életnek példája nem pusztán államelméleti művek, mindkettő kicsit több is annál.

Több, mivel Zrínyi az önálló magyar királysággal kapcsolatos gondolatait valós történelmi helyzetbe foglalva, történelmi kommentárként írja le, Csáky pedig az alapvető etikai követelményeken túl történelmi eseményekből vett terjedelmes betétekkel igazolja tételeit, s az ideális „politicus”-sal¹ szemben támasztott erkölcsi követelményeket. A mű a korban nagy népszerűségnek örvendő moralizáló művek közé tartozik, és a fejedelmi tükör tartalmi követelményein túl több műfaj (emlékmáskönyv, erénykatalógus) sajátosságainak szintézisét mutatja.

Az elmélkedések forrásait illetően mindkét szerző esetében hosszú listát lehetne összeállítani, mind kortárs, mind korábbi szerzők műveiből. Zrínyi könyvtárában külön szekció szerepelt „Politici” címszó alatt,² melynek gyűjteményében kora összes kiemelkedő államelméleti gondolkodójának művei szerepeltek, és ő különösen nagy becsben tartotta a francia, német és itáliai szerzők munkáit. A Mátyás-elmélkedések megírása előtt gondosan áttanulmányozta Pierre Matthieu XI. Lajosról,³ illetve Bonfini krónikájának egyes részeit, s ha bizonyos egyezéseket talált Mátyás uralkodása és antik történelmi események közt, azokat is beleszötte írásába. Az elmélkedés Zrínyi egyik korábbi művének, a Vitéz hadnagynak egyfajta folytatásaként is értelmezhető, mivel Zrínyi a Vitéz hadnagyban foglalt tételeknek az alkalmazását kíséri meg államelméleti művében, vagyis ez az egyik elsődleges forrása is az elmélkedésnek.⁴

1 Ami Csáky esetében udvari embert jelent – Csáky István: i.m. 21. o.

2 Bibliotheca Zriniana története és állománya. – History and Stock of the Bibliotheca Zriniana, szerk. Klaniczay Tibor. Budapest, 1992. (Zrínyi Könyvtár 4.)

3 Matthieu művét Zrínyi olasz fordításban ismerte. *Zrínyi Miklós prózai művei*, kiad. Kovács Sándor Iván, Budapest, 1985. (Zrínyi–könyvtár 1.)

4 Klaniczay Tibor: Zrínyi Miklós. 559. o.

Csákynál a bibliai példázatokon kívül több mint száz szerzőre való hivatkozást találunk. Az antik görög és római írók mellett¹ megjelennek a műben a középkor² és a reneszánsz jeles filozófusainak³ gondolatai, vagy éppen a kortárs, leginkább jezsuita szerzőkéi is.⁴

Csáky a művét három nagy egységre tagolta (s ezeket további ötven fejezetre). Ez a három rész – a logika, fizika és metafizika – leképezte a jezsuita egyetem filozófiai fakultásának hároméves tananyagát.⁵ Zrínyi ezzel szemben nagyjából kronologikus rendben haladva, egyéni gondolatainak laza füzérével érdekesebbé téve mutatta be a XV. századi nagy magyar király uralkodásának legfőbb állomásait. Művében nagyon fontos elem Mátyás személyének méltatása. Már bevezetőjében leszögezi, hogy „a mi magyar nemzetünk minden koron inkább vitézségnek cselekedetiben gyönyörködött, hogysen a maga dicsőségének leírásában fáradozott volna [...] megholtak a Mátyás királyok, s ujak nincsenek”.⁶ Vagyis igen előkelő helyre teszi Mátyást a magyar történelemben.⁷ De történetírása minden esetben az objektív megítélés keretei közt maradt,⁸ ami nagy ritkaságnak számított a korban.

Zrínyi célja a mű megírásával – saját kedvtelésén túl –, a nemzetének való példaállítás, tanítás volt. Mátyás harminckét évig tartó uralkodása jól mutatta, hogy egy nem régi királyi dinasztiából származó uralkodó is „viselheti jogosan Szent István koronáját”. Mint már említettem, Zrínyinek ebben a művében nem található a magyar hadak ösztökélésére irányuló konkrét reflektálás, munkájának vezérfonala Mátyás uralkodásának vázolásában az állambölcseleti, erkölcsi és kormányzási szempontok fejtegetése. Ez azzal magyarázható, hogy az elmélkedések írásával Zrínyinek a politikai célja az volt, hogy az 1650-es években lehetséges nemzeti királyként számon tartott II. Rákóczi György személyét általánosan elfogadottá tegye. Ezek mellett az írásmű megírására az szolgáltatott megfelelő aktuális politikai okot, hogy az 1655-ös országgyűlés után, amikor a Habsburgok sikertelen kísérletet tettek örökösödési joguk elfogadtatására, egy ismeretlen királyhű ember röpiratot írt, melyben a nemzeti királyokat, és főképp Mátyás uralkodását bírálta. A Mátyás-elmélkedésekben pedig találhatók utalások a keletkezés időpontjára, amit így 1655 és 1657 között datálhatunk, vagyis a mű egyfajta válaszreakció volt Mátyás bírálatára. Csáky eredeti kéziratának megírása, vagy a feltételezett prágai kiadás időpontja – a műben szereplő kortárs írók munkáinak megjelenési ideje alapján – az 1664-től 1674-ig tartó egy évtizedre tehető.

1 Például Arisztotelész, Cicero, Florus, Hérodotosz, Hésziodosz, Horatius, Livius, Ovidius, Platón, Plutarkhosz, Seneca, Suetonius, Tacitus.

2 Szent Ágoston és Szent Ambrus.

3 Példának okáért Bodin, Erasmus Lipsius, a már említett Machiavelli és Petrarca.

4 Bohuslav Balbín, Cornelis van den Steen, Jacob Masen, Martin Martini és Pedro de Ribadeneira.

5 Csáky István: i.m. 23. o.

6 Markó Árpád: i.m. 230. o.

7 Ez egyben saját korának kritikája is természetesen.

8 Mátyás hibáit például „fogyszerű erényei”-ként tünteti fel.

Csáky művét a magasabb szintű, egyetemi oktatás segédkönyvének szánta, de azt egyben a szélesebb néprétegekre is kiterjesztett didaktikus céllal írta. A későbbi országbíró műveltségét és kiterjedt ismereteit igazolja a művében található temérdek aforizma, a régebbi korok íróinak műveiből vett történelmi párhuzamok. Egyes fejezetcikmek, reflexiók pontos vagy részleges egyezést mutatnak Pázmány Péter (1570–1637) XVI. század végi előadásainak részeivel, melyeket a későbbi esztergomi érsek a grazi jezsuita főiskolán tartott.¹

Végző soron mindkettőjük szándéka – lévén, hogy államelméleti munkájuknak nincs konkrét uralkodó, vagy uralkodójelölt címzettje, ami bevett szokás volt kortársaik ilyen témájú írásaiban – nemzetük szellemi művelése, célközönségnek tekintve akár udvari, de akár a közembereket is.

3.2.2. Az ideális államforma, a királyi hatalom eredete

A konkrét állambölcseleti gondolatok közül a két szerző nézetei egyeznek a legalapvetőbbeket, az ideális államformát és az uralkodó hatalmának eredeztetését illetően. A *Politica* filozofiai Okoskodás *Physikából* részének 12. fejezetében olvashatóak a következő gondolatok: „Dicsir tessék a’ Démokrátia és Aristocrátia, de a Monárchia tulajdonsága szerint fellyebb haladgya, övé a’ nyereség. Az Mennyei karoknak fővezére s Alkottója csak edgy.” Zrínyi pedig már műve „főszereplőjének” kiválasztásával meghatározza az igazságos fejedelmi abszolútizmusához való pozitív viszonyulását, s ezt egy latin aforizmával később alá is támasztja: „Nusquam libertas gravior extat, quam sub rege pio.”²

A művek szerzői mindketten hithű katolikusok voltak, s a középkori hagyományokat követve az uralkodó hatalmát Istentől eredőnek tartották.³

A királyválasztás körülményeinek leírásakor Zrínyi pozitívan értékeli azt a tényt, hogy az „fegyveres kézzel, erőhatalommal lőn meg”, vagyis igazolja Machiavelli arra vonatkozó álláspontját, hogy a sikeres fejedelemnek a politika öntörvényeit kell követnie céljai elérése érdekében. Ám az előbbi állítás, és azon felfogás, miszerint szabad országban a királyválasztás az ország lakosainak akarata (mely szintén Zrínyi gondolata) közt érezhető ellentmondás feszül. Csáky, bár írásában egy helyen szintén megjelenik Machiavelli, egy egészen más, nyíltan ellenséges álláspontot képvisel vele szemben: „harom szü Geryonok, 4 Roka’s Oroszlani beörben öltözöt Machiavelusok...”⁵

1 Csáky István: i.m. 24.o.

2 „A szabadság sehol sem kedvesebb, mint egy jó király alatt.” Markó Árpád: i.m. 234. o.

3 Markó Árpád: i.m. 233. o.: „[...] a király Isten képét a földön hordozza, az ő szava sacramentum, copíája az istenségnek a királyi hatalom [...]” Csáky István: i.m. 64. o.: „Minden hatalom csak Jstentől uagion”

4 Gériön háromtestű görög mitológiai szörnyóriás.

5 Machavelli követői, a jezsuita felfogás szerint a hazugság és színlelés mesterei.

3.2.3. A fejedelem személye, hatalma, erényei

Az ideális fejedelem megítélése a XVII. században még erősen kötődött a középkori lovagi uralkodóeszményhez, ami – kis megkötésekkel – továbbélt a reneszánszban, majd a barokk irodalmában is, s ez az általam tárgyalt két szerző műveiben is tükröződik.

A fejedelem személyével kapcsolatban Csáky fontos elvárásokat támaszt. A leg hangsúlyosabb ezek közül a virtus, vagyis erény, melynek olyan összetevői vannak, mint például a bátorság („Bator szüünek, nagi elmének semmi nem nagi”), az objektív alapokra helyezett döntés képessége („Minekelötte ualami dologrul itiletet tennél, meni uégére”), a mértékletesség („Az migh telhetetlenek, nem alandok”), a lelkiismeretesség, a közjó szolgálata („Ha el vesz hazád, el vészett hajod”), az igazságosság az alattvalók irányában („A’ dicsíret az érdemmel egienlő mértékü legien.”), vagy nem utolsó sorban a bölcsesség, illetve okosság („Nem io cselekedni mindent az mit tehez mert keuelység.”).

A morális-személyiségi követelményeket Zrínyi Mátyás és Frigyes császár e téren levő ellentétes vonásain keresztül mutatja be. Mátyás „bőkezű és méltóságos, [...] benne a lelki nagyság igen nagy, lelke veszélyes vállalkozásokra és kitűnő tettekre mindig kész volt; [...] harcias és igen edzett; [...] a leghíresebb fejedelmek példáját követte [...] őszinte jellem, nyílt szívű hadvezér”. Ezen lelki tulajdonságok közül jó néhány összecseng Csáky ezzel kapcsolatos gondolataival. Ellenben Frigyes „fukar, és inkább pénz- mint dicsvágyó; a nagy keresztény közösség javára [...] soha nem buzgólkodott. [...] restség, és nyugalom kedvelője, [...] csellel, fortéllyal és ravaszsággal és mindent csak saját belátása szerint szeretett cselekedni, semmit sem hallgatott barátai tanácsaira”. Azonban Mátyás sok kiváló erénye közül a legnemesebbnek a „bene imperare”-t, a jó parancsolás képességét tartja, ugyanis az uralkodó „ha ezt a mesterséget tudja, mindent tud.”¹

Zrínyinek több részletes, színvonalas hadtudományi munkája foglalkozik a megvalósítandó hadtudományi reformokkal, s ezért a Mátyás-elmélkedésekben ezt a kérdéskört nem fejtegeti. Az egyetlen, kifejezetten a hadvezérnek szánt tanácsa az, hogy ha valamilyen hírt kap, azt mindig vizsgálta felül, vajon igaz, vagy hamis-e, mivel a rossz megítélésnek súlyos következményei lehetnek.² Csáky pedig magas szintű katonai képzettség híján csak egy rövid fejezetet szentel a témának és általánosságban beszél az ideális hadseregről, melynek summája így hangzik: „A’ rendes Tabor keueseb Néppel anni, mint a’ rendetlen Tabor töb Néppel”³.

1 Markó Árpád: i.m. 259. o.

2 „Hirböl áll a háború, s gyakran, amit tévesen hittek el, az igazság értékével bírt.” Markó Árpád: i.m. 238. o.

3 Csáky István: i.m. 87. o.; a „tábor” szót a korban a hadsereg szinonimájaként használták.

Sok korabeli szerző irodalmi életművének, így Zrínyiének és Csákyének is visszatérő témája a szerencse, a szerencse forgandósága.¹ A *Politica* philosophiai Okoskodás nyolcadik fejezete egy Homérosz idézettel kezdődik: „Az szerencse [...] Oceanus tenger leanianak nevezetik.” Ezt Csáky a „szerencsés” hivatali előmenetel kontextusában tárgyalja, vagyis, hogy az a szerencsétől is nagymértékben függ. Majd munkája vége felé, a *Metaphysikabul* 46. fejezetében jelenik meg a bizonyítása annak, hogy „minden szerencse bölcseségtől származik”, s végül, a 49. fejezetben, aforizmák garmadája ágyazva találkozunk ezzel a gondolattal.² Zrínyi is gyakran említi műveiben a szerencsét, mely a Szigeti veszedelemben fontos az események alakulása szempontjából, vagy például a horvát bán mottójában is ez szerepel: „Sors bona, nihil aliud.” („Jó szerencse, semmi más.”). A Mátyás-elmélekdedésekben az erdélyi és a moldvai lázadás kapcsán kerül elő a szerencse forgandóságának, és a szerencsés cselekedetek véghezvitelének képessége: „Az embereknel ész és jó szerencse ritkán jár együtt”.

Bár mindkét író hithű katolikus, a vallás, és főképp a fejedelem vallásosságának kérdésében véleményük kissé eltérő. Zrínyi erre is Mátyás és Frigyes császár e téren eltérő tulajdonságait hozza fel példának. Míg Frigyes hitében rendkívül buzgó, már-már aszketikus életet élt, s közben figyelmen kívül hagyta országa érdekeit, addig Mátyás uralkodását nemzete javának szolgálatába állította, s vallásosságában is mértéktartó volt. Vagyis itt megjelenik a már említett vallási tolerancia, főleg, ha az elmélekdedések azon részletét is hozzávesszük, ahol Zrínyi kritikával illeti a vallási céllal indított háborúkat.³ Csáky művének a leghevesebb hangvételű fejezetében az ateisták és a keresztények szembeállításával foglalkozik, s előbbiekről rendkívül elmarasztaló véleménnyel van: „O söket Atheusok! Nem halljatok a természet szavait? [...] O balgatagok, olvasni nem tudtok.”⁴

Az országot Mátyás korában fenyegető veszélyeket, a feszült és veszélyes hatalmi-politikai situációt Zrínyi Hercules mítoszával hozza összefüggésbe, aki bölcsőjében két sárkányt ölt meg, mindkét kezére jutott egy-egy. Mátyás helyzete azonban még ennél is viszontagságosabb volt, mivel a két nagyhatalmon kívül a csehekkel is számolnia kellett, mint a magyar nép potenciális ellenségeivel.⁵

Az udvari emberek jutalmazását, dicséretét illetően a két író nézeteiben találhatók hasonlóságok. Zrínyi Szilágyi Mihály esetét hozza fel példának, aki „jótéményének” honorálására – vagyis Mátyás trónra segítésének ellenszolgáltatásaként – a király elfogatta őt. De tisztában van azzal is, hogy Mátyásnak nem volt lehetősége mást tenni,

1 Például Pataki Füsüs János a Királyoknak tükröében egy helyen részletesen foglalkozik a szerencse fogalmával.

2 „Meg gondold, hogy az szerencsekerekén állasz; mihent fordul, el esel. [...] Eöveg a szerencse. Mikor fénlík, el törík;...” Csáky István: i.m. 122. o.

3 Markó Árpád: i.m. 240. o.

4 Csáky István: i.m. 124. o.

5 Jól látszik itt a mérhetetlen megbecsülése és tisztelete Zrínyinek Mátyás irányába, lévén, hogy a királyt egy görög mitológiai hős fölé helyezi.

lévén, hogy ilyen szívességet nem tudott volna megfelelően meghálálni. A szerző ezzel kapcsolatos gondolatait egy Tacitus idézettel összegzi: „A jótétemények addig kedvesek és örvendeteseek, amíg úgy látszik, hogy viszonzozhatók, de ha már a meghálálhatás határát régtúlhaladták, akkor hála helyett gyűlöletet támasztanak.” Csáky a *Politica philosophiai Okoskodás* 43. fejezetében számos, főleg ókori példát hoz annak igazolására, hogy a jócselekedetek nem megfelelően jutalmazása konfliktushoz vezet.¹ Így az „arany középút”, a követendő példa a fejezet címében megfogalmazott útmutatás: „Külömbözők külömbözőkkel, hasonló erdemek hasonló jutalmokkal böcsültessenek.”

A fejedelem bátorságáról, s főleg a háborúban elvárt viselkedésről a kor katonaidéjával egybecsengően Csáky és Zrínyi is hasonlóképpen vélekedik. Csáky két fejezetben is foglalkozik ezzel az erénnyel, az általa legtöbbször becsült személy e téren „ötödik Károly, erőben, bátorságban első”. Csáky Károly már-már vakmerőségbe átcsapó bátorságát méltatja, s bár Zrínyi is igen nagyra tarja ezt a tulajdonságot, a vakmerőséget egy király esetében felelőtlenységnek tartja. Elítéli Mátyásnak a Bécs megszállásakor tanúsított viselkedését, vagyis, hogy felelőtlenül a bástyákon járkált, mikor bármelyik pillanatban „egy puskapattanás elrontja életével az egész hadának, s országának szerencsáját”.²

Az alattvalókkal való bánás módjáról Zrínyi Lipsiustól kölcsönöz példát és tanácsot a királytól megkívánt viselkedésre: az alattvalók erejét akkor sem szabad lebecsülni, ha gyengének mutatkoznak, s nem ellenkeznek az uralkodó igazságtalanságai látán, mert „azt hiszik, hogy azok a türelmesebb szolgák, akikhez csak a szolgasors illik.” Csáky – a machiavellizmus ellenségeként – többször is említi a műben a „fejedelem a népet szolgálja” jellegű toposzokat. Már az 1. fejezetben leszögezi, hogy aki a politikusi pályát választja, saját maga nyereségére ne is számítson. Vagyis az ideális politikusnak a saját érdekeit, céljait a nép szolgálatának kell alárendelnie. Ugyanakkor az ország vezetőinek rátermettsége meghatározza egy állam fennállását, vagy bukását is: „Valahol Vezér nincsen, elvész a nép”.³ Tehát a politikusnak és az uralkodónak – e téren is – a legfőbb feladata egyfajta „arany középút” megtalálása és követése.

A jól látszik tehát a már említett lovagi eszmény továbbélése az ideális fejedelem erényeinek megítélésében, mindkét szerző művében. A *virtus*, a lovagkirályok példái, a hőstettek, hősök felemlítése a művekben mind ezt támasztják alá. Természetesen ez az ideálkép sokat fejlődött, bizonyos momentumokat elhagyott magából a középkortól a kora újkorig terjedő korszakban, s mind Csáky, mind Zrínyi a kortársak véleményét, vagy sokszor saját elképzeléseiket is beleszőtték mondandójukba – de munkáik mindvégig az objektív történelemszemlélet keretei közt maradtak, ilyen módon a művelődés-történeti és történetírási vizsgálatok ideális alanyaivá válva.

1 Például Coriolanus, Alkibiadész, Borbonius és Aurias esete.

2 Markó Árpád: i.m. 257. o.

3 Csáky István: i.m. 61. o.

Újságcikkek

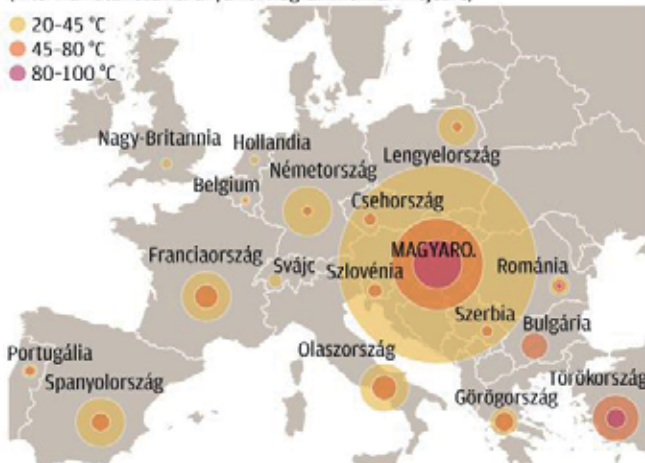
A diákoknak a német környezetvédelmi csereprogram keretében írt újságcikkei a Népszabadságban jelentek meg 2010 tavaszán.

Arany a talpunk alatt!

Hazánkban a geotermikus energia mindössze 5 százalékát hasznosítjuk, pedig össz-energiafogyasztásunk csaknem negyedét fedezhetnénk belőle, mivel geológiai adottságaink egyedülállóak. A Kárpát-medencében a földkéreg csupán 20 km vastag, fele akkora, mint szerte Európában. Ezért a megfelelő termálvízért is csak fele akkora mélységbe kell lefúrni. Ennél költséghatékonyabb lehetőség nem kínálkozhat a fűtés és melegvízellátás környezetbarát és gazdaságos megoldására. Ez az energiaforrás a fűtési költségeket mintegy harmadára csökkenti. A magánházak geotermikus energiával történő fűtése még gyerekcipőben jár, mert a rendszer kiépítése csak évtizedek alatt térül meg. A nagy intézmények termálvizes melegvízellátása és fűtése azonban már ma is jó üzlet. Bármennyi előnye is van e kiaknázatlan forrásnak, mégis akadnak ellenzői. A hazai gáz- és kőolajimportőröknek jelentős bevételecsökkenést jelentene a zöld energiaforrások előtérbe kerülése. Vajon meddig váratnak magukra a geotermális energiafelhasználást lehetővé tévő beruházásokat ösztönző szabályozások?

Termálvizek Európában

(A termálkutak számaránya kördiagrammokkal kifejezve)

Hetesy Gabriella (10. a), Orbán Balázs (11. b)

Veresegyház és a jegesmedvék...

A Földet hidegen hagyja, hogy a belsejében termelődő hőt hasznosítjuk-e, vagy sem. Amit nem használunk, az érintetlenül távozik a világűrbe. Számunkra azonban létkérdés, hogy megakadályozzuk bolygónk felmelegedését. Márpedig ebben pont a Föld által termelt geotermikus energia felhasználása segíthetne. E megújuló energiaforrással csökkenthető az elégetendő földgáz-mennyiség, visszaszorítható a széndioxid-kibocsátás, tehát csökkenthető a globális felmelegedést okozó üvegházhatás.

Az ideális geotermikus energia-hasznosításra mutat követendő példát a medveotthonáról híres Veresegyház, ahol egyre több épület kapcsolódhat rá a városi termálvízhálózatra. Ezzel 1987, az első termálvízkút fúrása óta mára évente egymillió köbméter földgázt spórolnak, és így 1350 tonnával kevesebb széndioxidot engednek a Föld légkörébe – tudtuk meg Horváth Ernőtől, a veresegyházi GAMESZ igazgatójától. Aki azt hiszi, hogy a város medveotthonával csupán a barnamedvék megmentésében jeleskedik, téved. Veresegyház a széndioxid-kibocsátás csökkentésén keresztül a jegesmedvéknek otthont adó sarki jég megóvásához is hozzájárul.

Szabó Mihály (11. c), Ács Norbert (10. c)

Fürdünk a termálban...

Veresegyházon az egész várost ellátó egyetlen termálkutat egy kis barna házikó rejti, amelyben csupán egy kétméteres cső látszik. A cső másik vége másfél kilométer mélységig nyúlik a földbe, mélyebbre, mint a Kékes tető magassága. A kúthoz kapcsolódó hatezer méteres távfűtő-hálózatot ellátó berendezés mindössze egy szivattyúházból, benne nyolc pumpából, egy mérőórából, tartályból és szűrőkből áll. A szűrők alig vannak használatban, mivel a víz rendkívül tiszta. A szivattyúk által felszínre hozott víz 60-70°C közötti. A forró vizet a pumpák nyomják a városi vezetékhálózatra, ami azonnal kettéágazik: egyik irányba indul a fürdésre közvetlenül alkalmas víz. Ezzel töltik meg a termálfürdő medencéjét, és ezzel melegítik fel a Mézesvölgyi Általános Iskola pazar uszodájának vizét is. A másik ág a fűtőrendszereket látja el. A csővezeték az épületek fűtőberendezéseinek hőcserélőjéhez vezeti a termálvizet, ahol a hő a zárt fűtőrendszerben keringő vezetékes víznek adódik át, amivel a radiátorokban keringő víz 48,7°C fokosra melegíthető. A hőcserélőből a lehűlt víz ezután továbbhalad a visszasajtoló rendszerbe, és a termelőkúttól 1,6 km-re a visszatápláló csövek majdnem ugyanolyan mélyre juttatják le, mint amilyen mélyről jött. A rendszer működése automatikusan vezérelt, kezelőszemélyzetre gyakorlatilag nincs szükség. Két ember felügyeli a város geotermikus energiaellátását, éjszaka pedig minden megy magától. „Tényleg csak ennyi az egész” – mutat a számítógépre és a monitorra, Fekete István, rendszerüzemeltető, a veresegyházi GAMESZ munkatársa. – „Az interneten keresztül otthonról is ránézhetek, akár ide sem kellene jönnöm.”

Urszuly Franciska, Ridly Tünde (10. a), Barta Klára (11. b)

„Kenyértelen” Veresegyház? A múlté

A Budapesttől 27 km-re fekvő település, első látásra átlagos vidéki városnak tűnik, de meglepetéseket tartogat. Főutcáján pezsgő élet, sőt dugó van! Az egykor szegény falu befektetéseinek köszönhetően mára iparából él, lakossága az elmúlt 20 évben négyszeresére nőtt, ma 16 ezer főt számlál. A lenyűgöző változás 1987-ben majdhogynem egy termálkútúrával kezdődött. A geotermikus közmű kiépítésével a kút vízhozama a Városháza, a Művelődési Ház, az Innovációs központ, a Városi Kórház és az összes iskola, összesen 34 közintézmény fűtésére lett elegendő, amivel a város évi 40-60 millió forintot takarít meg, valamint áruba bocsátaná az így felszabadult széndioxid-kvótáját is.

Veresegyházon 1993-ban kezdték el geotermikus fűtési rendszer kialakítását. Az első hálózatra kapcsolt intézmény a Fabriczius József Általános Iskola volt. A geotermikus közmű 1987 és 2007 közötti beruházások eredményeként jött létre, melynek összköltsége 2007-es árszinten 598 millió forintnak felel meg, megtérülése támogatással mintegy hat év.

A kút nyújtotta előnyök arra sarkallták a vezetést, hogy újabbat fúrjanak. Uniós pályázatot nyújtottak be egy második termálkút kialakítására. A hálózat 650 millió forintos bővítése további évi 1,2 millió köbméter földgáz megtakarítást tenne lehetővé. A legfrissebb hírek szerint a pályázatot már megnyerték, így a kiadások 50 százalékát az EU állja. Tervezik egy ötszázalagos termálszálló létesítését, fűtését a felszínre hozott forró vízzel biztosítanák.

Veresegyház példa lehet sok magyar településnek; kitartással, nem kevés odaadással, no meg geotermikus energiával a legszegényebb faluból is sikeres, modern város válhat. „Egy jó vállalkozás elindításához csak bátorságra és egy-egy jó ötletre van szükség”,- vallja Pásztor Béla, hazánk minden bizonnyal legrégebben hivatalban lévő polgármestere, aki négy évtizede irányítja a város fejlődését.

Horváth Fábán (11. b), Kalocsay Noémi, Kiss-Leizer Márton (11. c),
Sziráki Botond (10. b), Szüle Ildikó (11. c)

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

Tantárgyak az iskolatörténetben

Mikor tanították a Trefortban az egyes tárgyakat?

Az itt látható adatok összegyűjtéséhez forrásul az iskola értesítői, évkönyvei és anyakönyvei szolgáltak. Azon tantárgyak vannak itt feltüntetve, amelyek a nyolc-, a négy-, majd a hatosztályos gimnázium tananyagában (akár csak egy éven át) kötelező, rendkívüli, fakultatív, vagy kötelezően választható tárgyként szerepeltek. A forrásokból időnként nem követhető egészen pontosan nyomon, hogy egy tárgy mikor szűnt meg, illetve egy új mikor lépett be. Ez különösen az 1950-es évekre igaz. Nem szerepelnek itt a XX. század második feléből az általános iskola alsó és felső tagozatainak tantárgyai. Nincs részletezve, hogy a tárgyak mikor voltak minden tanuló számára kötelezőek, és esetleg mikor váltak azok választhatókká. (Pl. latint és görögöt kezdetben mindenkinek kellett tanulni, a hatvanas években azonban már csak néhányan tanultak görög nyelvet, és latint is elég kevesen.)

- Ábrázoló geometria: 1947–1966
- Alkotmánytan: 1950–1953
- Angol nyelv: 1911–1914, 1945-től folyamatosan
- Bevezetés a filozófiába: 1983-1984, 1987-1992, lásd korábban: filozófia.
- Biológia: 1950-től folyamatosan, korábbi neve (1872-től az 1950-es évek elejéig) természetrajz volt, ez azonban a mai kémia egy részét is magában foglalta.
- Bölcsészet: 1895–1896, 1942–1949
- Dráma: 2009-től modul formában folyik az oktatása.
- Egészségtan: 1887–1948, majd 2004-től. 1887 és 1903 között egy-egy év kimaradt. 2004-től modul formában folyik az oktatása.
- Ének: 1887-1915, 1922-1948, 1949-1950, az 1950-es évektől folyamatosan, 1887-től 1906-ig néha egy-két év kimaradt. A két világháború között a tárgy néha műének néven, az ötvenes évektől ének-zene néven szerepelt. Lásd továbbá: zene.
- Eszperantó nyelv: 1957-1958
- Filozófia: 1879-1880, 1900-1920, 1924-1926, 1927-1938, a XX. század első két évtizedében philosophiai propeadeutika néven futott a tárgy, de időnként egy-egy év ekkor kimaradt. Lásd később: bevezetés a filozófiába.
- Fizika: 1927-1937, 1950-től folyamatosan, korábbi neve (1872-től az 1950-ig) természettan volt.
- Földrajz: 1872-től folyamatosan, 1936-tól 1950-ig föld- és néprajz volt a tárgy neve.
- Francia nyelv: 1881-1882, 1888-1914, 1926-1951, majd az 1950-es évektől folyamatosan, a XIX. század utolsó évtizedében egy-egy év kimaradt.
- Gazdasági és társadalmi ismeretek: 1940-1948

- Görög nyelv: 1872-1949, 1960-1969, sokáig kötelező tárgy volt, később azoknak, akik nem tanultak görögöt, görögpótlóval kellett azt helyettesíteni. Az 1960-as években fakultatív tárgyként csak néhányan tanulták a görög nyelvet.
- Görögpótló irodalmi tanulmányok: 1888-1893, 1899-1928
- Görögpótló rajz: 1920-1923
- Gyakorlati foglalkozás: 1961-1979, szerepét 1975-től fokozatosan átvette a technika.
- Gyorsírás: 1881-1893, 1896-1914, 1933-1942, 1946-1948, 1957-1962
- Hit- és erkölcstan: 1920-1950, 1872-től 1920-ig vallástan néven szerepelt (lásd ott).
- Honvédelmi ismeretek: 1942-1944
- Idegenvezetés: 1985-1987
- Informatika: 1995-től, lásd korábban számítástechnika.
- Ipari rajz: 1960-1965
- Kémia: 1881-1882, 1950-től folyamatosan, lásd még vegytan és természetrajz.
- Kínai nyelv: 2007-től
- Közgazdaságtan: 1920-1923
- Latin nyelv: 1872-től folyamatosan
- Logika: az 1950-es évektől 1969-ig
- Magyar nyelv: 1872-1921, 1963-tól folyamatosan, lásd továbbá magyar nyelv és irodalom.
- Magyar irodalom: 1963-tól folyamatosan, lásd továbbá magyar nyelv és irodalom.
- Magyar nyelv és irodalom: 1921-1963
- Matematika: 1900-1904, 1910-1912, 1948-tól folyamatosan, különböző neveken 1872-től mindig szerepel a tárgy (lásd mennyiségtan, számtan, mértan, rajzoló mértan).
- Médiaismeret: 2006-tól modul formában folyik az oktatása.
- Mennyiségtan: 1882-1900, 1904-1910, 1912-1950, különböző neveken 1872-től folyamatosan szerepel a tárgy (lásd matematika, számtan, mértan, rajzoló mértan).
- Mértan: 1872-1883, 1936-1949, lásd továbbá rajzoló mértan, matematika.
- Műalkotások ismertetése: 1941-1945, lásd továbbá rajz, illetve rajz a műalkotások ismertetésével.
- Mértani rajz: 1879-1880
- Műhelygyakorlat: 1946-1950
- Műszaki rajz: az 1950-es években
- Művészeti rajz: az 1950-es években
- Művészettörténet: 1906-1914, 1950-es évektől 1968-ig, a rajz tárgyhöz kapcsolódva többféle néven folyt a művészettörténet oktatása az itt jelzett tanévekben kívül is (lásd a rajznál).

- Német nyelv: 1872-1949, az 1950-es évektől folyamatosan
- Néptánc: 1995-től
- Olasz nyelv: 1938-1939, 1940-1949, 1950-es évektől 1964-ig, 1967-1969
- Orosz nyelv: 1945-től folyamatosan
- Pszichológia: 1957-1974, 2006-tól modul formában folyik az oktatása.
- Rajz: 1872-1883, 1900-1904, 1923-1950, a tárgy neve (és tartalma) sokszor változott: rajz, szabadkézi rajz, rajzoló mértan, rajz a műalkotások ismeretével, rajz és műalkotások ismertetése, rajz és műalkotások elemzése, rajz és vizuális kultúra.
- Rajzoló mértan: 1882-1893, 1895-1897, 1907-1924, tartalma mai kifejezéssel élve a geometriai szerkesztések voltak (lásd még rajz, matematika).
- Rajz a műalkotások ismertetésével: 1936-1941, rajz és műalkotások ismertetése néven futott a tárgy 1946-tól 1949-ig, rajz és műalkotások elemzése néven 1971-től 1999-ig (lásd továbbá rajz).
- Rajz és vizuális kultúra: 1999-től, lásd még rajz.
- Spanyol nyelv: 1961-1964, 1996-tól
- Szabadkézi rajz: 1879-1880, 1888-1891, 1895-1896, 1899-1915, lásd még rajz.
- Szakmai gyakorlat: 1961-1963
- Számítástechnika, 1986-1997, lásd korábban: technika, később: informatika.
- Számтан: 1872-1883, lásd még matematika.
- Szépirás: 1883-1920, 1935-1942
- Társadalomismeret: 2006-tól
- Technika: 1975-1993, elődje a gyakorlati foglalkozás, utódja a számítástechnika (lásd ott).
- Természetráajz: 1872-től az 1950-es évekig, 1911-től 1918-ig természetrajz és vegytan néven futott a tárgy (lásd továbbá biológia).
- Természettan: 1872-1910, 1912-1929, 1933-1950, későbbi neve fizika (lásd ott).
- Testgyakorlás: 1902-1912, 1915-1943, korábbi neve tornázás, torna, későbbi neve testnevelés (lásd ott).
- Testnevelés: 1938-tól folyamatosan, korábbi nevei tornázás és testgyakorlás (lásd ott).
- Tornázás, torna: 1883-1903, későbbi nevei testgyakorlás és testnevelés (lásd ott).
- Történelem: 1872-től folyamatosan, 1900/1901-ben történet volt a tárgy neve.
- Vallástan: 1872-1921, ezután hit- és erkölctan volt a tárgy neve (lásd ott).
- Vegytan: 1940-1950, későbbi neve kémia (lásd ott).
- Világnézetünk alapjai: 1972-1983, 1986-1987
- Zene: 1910-1912

Hajós György mint tanárjelölt

Hajós György (1912–1972) Kossuth-díjas, nemzetközi hírű matematikus, akadémikus, egyetemi tanár az 1935/36-os tanévben iskolánkban volt tanárjelölt. Pályáját a budapesti Műszaki Egyetemen kezdte, mint tanársegéd, majd adjunktus lett, 1949-től haláláig pedig az ELTE geometriai tanszékét vezette. Átütő jelentőségű felfedezéssel bővítette a véges Ábel-csoportok klasszikus elméletét, értékes eredményeket ért el a diszkrét geometria, a rácspont-geometria, a Bolyai–Lobacsevszkij-féle geometria, a geometriai szerkesztések elmélete, a gráfelmélet, a nomográfia¹ és a numerikus analízis területén. Egyik legfőbb műve a *Bevezetés a geometriába* c. könyve (1960), melyből hosszú évtizedeken keresztül matematikus és matematika tanár szakos hallgatók tanultak és tanulnak még ma is az egyetemeken. Tanárjelölti vizsgatanítását a gyakorlógimnázium ötödik osztályában tartotta (ma ez a kilencedik osztálynak felel meg), ennek témája a Pitagorasz-tétel bizonyítása volt a magasság- és a befogótétel segítségével. Hajós György ún. önbírálatán és az utána olvasható, a vizsgatanítás értékelését tartalmazó jegyzőkönyvön² keresztül némi betekintésünk lehet abba, hogy miként vélekedhettek a matematikai bizonyítások módszertanáról és didaktikájáról a harmincas években iskolánk tanárai, illetve tanárjelöltjei.

Hajós György tj. önbírálata az V. osztályban tartott bemutató tanításáról³

A múlt héten tartott mennyiségtani bemutató tanításom nem az első mennyiségtan-bemutató volt ebben a tanévben. Sőt éppen geometriai tárgyú bemutatót hallottunk már, és annak megbeszélésén szó esett a mennyiségtan- és különösképpen a geometriatanítással kapcsolatos általános elvi kérdésekről. Ezért önbírálatomban nem foglalkozom ily általános jellegű kérdések tárgyalásával, hanem a bemutató tanításomhoz szorosabban kapcsolódó elvi megjegyzésekre szorítok.

Bemutató tanításom tárgya elemi geometriai bizonyítás volt. Ilyen bizonyítások pontos végigvezetése és megértése a geometriatanítás egyik elsődleges célja. Nemcsak azért van erre szükség, hogy a bebizonyított tételt kellő indoklással együtt ismerjék meg a tanulók, hanem elsősorban azért, hogy a bizonyítás lényegét jól átértsék, és ezen átértés révén a bizonyítás szükségességéről meggyőződjenek. „Nicht Beweisse zondern das Beweisen ist das Ziel” – mondja Sietzmann.⁴

1 Nomográfia: az az eljárás, melynek során a változó mennyiségek törvényszerű összefüggéseit geometriailag ábrázolják.

2 Forrás: Kiss Istvánné: Szemelvények a Budapesti Egyetemi Tanárképző Intézet Gyakorlógimnáziumának jegyzőkönyveiből (1924-1944). Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum, 1991.

3 Kézirat: ELTE L-27/a- 11. A bemutató tanítás 1936. január 22-én volt. A szövegben meghagytuk az eredeti helyesírást.

4 Nem a bizonyításban felhasznált ismeretek, hanem maga a bizonyítás a cél.

Különösen fontos ez abban a korban, amelyben a bemutató tanításomon részt vett tanulók vannak. Abban a korban, amelyben a szillogisztikus gondolkodás erősen előtérbe lép. A tanulmányaikban szereplő tárgyak közül legtisztább szillogisztikus módszerrel a mennyiségtan dolgozik. Ezért kötelessége a mennyiségtan-tanárnak az e korban lévő tanulókat megismertetni a tisztán szillogisztikus gondolatmenettel. Study írja: „Für anfangender sind ausgeführte Muster vollstandiger Deduktionem ganz unentbehrlich, das sie eben erst lernen müssen, was ein Beweis ist”.¹

Nem jelenti ez azt, hogy a tanulók csak e korban lássanak igazán pontos bizonyítást. Hiszen a geometriai bizonyításoknak széles skálája van. Egyszerűbb a közvetlen, szemléleten alapuló belátás, illetve beláttatás, ha ezt egyáltalán bizonyításnak nevezhetjük. Történhetik mérés útján való verifikálással. Ha ilyen méréseket több különböző esetben hajtunk végre, akkor már induktív bizonyítást végzünk. Történhetik ez az induktív bizonyítás nemcsak méréssel, hanem bizonyos fajtáival a kísérletnek, minők: hajtogatás, modellek összeillesztése stb. Ezekről a szemléleti bizonyításokról már lényegesen eltér az oly deduktív bizonyítás, amely szemléleti alapokra támaszkodik. Ez a szemléleti alap lehet mindig kevesebb és kevesebb. Végül is szigorúan elméleti deduktív bizonyításhoz jutunk.

Hogy e sok bizonyításfajta közül melyik felel meg a tanítás céljainak legjobban, azt elsősorban a tanulók értelmi fejlettsége szabja meg. Első gimnazistának hiába kezdenők a parallelogramma átlóinak felezését egybevágóságokkal bizonyítani, abban a korban sokkal meggyőzőbb erejű egyetlen mérés, mint a legmerészebb dedukció. Viszont felsőbb osztályokban ugyanazt a tételt hiába iparkodnánk egyszerű méréssel igazolni, a tanuló az ábra, vagy ábrák speciális megválasztásában látja esetleg a verifikáció sikerének okát.

Arra is vigyázni kell, hogy mit bizonyítsunk be egyáltalában. Elemi fokon sokkal több alapvető tételtől van még a tanulónak evidenciaérzete. De míg a középiskola legmagasabb osztályaiban is helyesebb egyes alapvető tételeket evidensnek mondani, mintsem az olyanok bizonyíthatóságának elméleti diszkussziójába belemenni. Hiszen az újabban erősen fellendült matematikai axiomatika foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, s ez igazán nem mondható a matematika könnyen járható ágzatának.

A bizonyítás könnyű megértésének mindig jó segédeszköze a jó és könnyen áttekinthető ábra. Az induktív bizonyításoknál ez egyenesen elengedhetetlen. Ismert mondanás, hogy a matematika nem törődik az ábrák pontosságával. Ennek a kijelentésnek az alapja az, hogy szigorúan deduktív bizonyításoknál az ábra nem bizonyítóeszköz, hanem a bizonyító gondolatmenetnek csak támasza. Ha csak támasza is, mindenesetre hasznos támasza. A középiskolai oktatásnál tehát az absztrakciókra kevésbé hajlamos tanulókra való tekintettel kár lenne a bizonyítást egy jó ábra segítségével megfosztani. Hiszen a középiskolában teljesen absztrakt dedukciót a geometriában nem is célszerű

1 Kezdők számára elengedhetetlen részletes mintát adni a teljes dedukcióról, mert ők éppen azt tanulják, hogy mi a bizonyítás.

alkalmazni, a szemléleti alap meghagyása sokak számára a megértésnek szükséges feltétele. A legfelsőbb osztályokban azonban már ismert bizonyításoknak számonkérése ilyen irányban tehetségesebb tanulóktól történhetik ábra segítségbe vétele nélkül, tisztán fejbeli rekonstrukcióval.

Egy jól megválasztott és tanulók értelmi fejlettségének megfelelően kidolgozott bizonyítás a tanulóknak mint önérték is tetszést válthat ki. Ha ennek a tetszésnek kiváltása nem is célja a tanításnak, mindenesetre hatékony eszköze lehet az érdeklődés felkeltésének, a tárgy megszerettetésének és a szorgalom serkentésének. Gauss írta Bolyai Farkasnak: „Es ist nicht das Wissen, sondern das Lernen, nicht das Besitzen, sondern das Erwerben, nicht das Da-Seyn, sondern das Hinkommen, was das grössten Genuss gewahrt.”¹

Sokszor értékes munka egy már ismert és bebizonyított tételnek újabb bizonyításával ismertetni meg a tanulókat. Hiszen – Holzmüller szavaival – a tételek nem láncot, hanem hálózatot alkotnak. Több út ismerete indítékot ad a tanulóknak azok összehasonlítására és a bizonyítás szépségének, eleganciájának mérlegelésére.

Bemutató tanításomon a tanulók többet közt a Pythagoras-tételnek egy ilyen újabb bizonyításával ismerkedtek meg. A tétel szemléletes geometriai bizonyítását már régebben megismerték. Mivel az órán bemutatott bizonyítások a háromszögek hasonlóságán alapultak, szükségesnek tartottam, hogy a házi feladatok megbeszélése után a hasonlóságról tanultakat röviden összefoglaljam. Különös tekintettel voltam ennél az összefoglalásnál azokra a részekre, amelyek az óra további részében alkalmazást nyertek. Az óra fő részében, a magasság-, befogó- és Pythagoras-tétel bizonyításánál igyekeztem minden részletet világosan a tanulók elé tárni. Iparkodtam a bizonyítás egyes mozzanatait is a tanulókkal kitaláltatni. A bebizonyított tételeket szavakba foglaltam, ezzel a tételjellegét erősen kidomborítani és a tételt a jelölések felesleges sallangjaitól megszabadítani akartam.

Az óratervet egészében betartottam. Az abban foglaltak elvégzése után egy egyszerűbb feladat megoldásába kezdtünk. Az óratervben is jeleztem, hogy az esetleg fennmaradó időt így fogom felhasználni. Kitérést jelentett az óratervvel szemben a „vetület” szóra való rávezetés. Ennek ismeretére számítottam; de rögtönzött rávezetés után a tanulók meglepően hamar megtalálták ezt a szokásos kifejezést. Ilyen kitérésre lett volna szükség a magasság és szögfelező különbözőségének megvilágítása céljából. Sajnos, annyira ügyeltem az óraterv betartására, hogy figyelmemet nem ragadták meg egyes tanulók ily irányú téves megjegyzései.

Iparkodtam az osztályt egyenletesen foglalkoztatni. Ez többé-kevésbé sikerült is. Egyes nehezebb gondolatmeneteknél azonban mindig ugyanazok a tanulók jelentkeztek, s így sajnálatomra, az ilyenek talán feltűnően gyakran jutottak szóhoz.

1 Nem a tudás, hanem a tanulás, nem a birtoklás, hanem az elsajátítás, nem a megérkezés, hanem az odáig vezető út az igazi élvezet.

Ha eltekintek a felsorolt hibáktól és olyanoktól, amelyek figyelmemet elkerülték, s amelyekre bizonyára bírálóm fog rámutatni, az órát – úgy gondolom – sikerültnek mondhatom.

Örömmel várok minden bírálatot. Hiszen nem lehet jó nevelő az, aki saját magát nem tudja nevelni. Az önnevelés irányításának leghatékonyabb eszköze pedig mások észrevétele és bírálata.

Hajós György tj. bemutató tanításának megbeszélése¹

(jegyzőkönyvi részlet)

Rokonai Lajos tj. bírálatában néhány problémára hívja fel a figyelmet. Fölvetette a kérdést, miért van az, hogy a középiskolai ifjúság nem nagyon szereti a mennyiségtant? Miért van az, hogy öröm helyett inkább félelemmel gondol a mennyiségtanórákra, dolgozatokra? Érintette a referálás kérdését. A megoldást a tanár egyénisége szerint változónak tartja, s ezzel nem foglalkozott, csupán véleményét fejezte ki, hogy a tanulóifjúság matematika iszonyának leküzdése érdekében még tanárnak is, tantervnek is volna tenni-, változni valója.

Ilyen szempontból is öröndetesnek tartja Hajós tj. bemutatóját. Kifogásképpen csak néhány lényegtelen hibát tud felhozni, ellenben számos jó tulajdonságát emeli ki, melyek alapján azt a reményét fejezte ki, hogy az előadótól a magasabb oktatás és a tudomány is sokat várható.

Kronberger Ede vezető tanár szerint a tanulók Pythagoras-tételével három fokon foglalkoznak. Először csak méréssel verifikálják a tételt, ami egyúttal a mérésre való bevezetés is; ennél az alkalomnál a tanár idevágó feladatokkal kapcsolatban gyakoroltassa be a tanulókkal a hatványozás és a gyökvonás fogalmát. Második fokozaton a hindu területi bizonyítás alapján a már ismert tapasztalati tétel bebizonyított tétellé válik a tanulók számára. A harmadik fokozat került sorra a bemutató tanításon. Kiemeli a pontos és világos célkitűzést, a rendes rajzot és írást és azt, hogy a tétel megállapítása az osztály munkája volt. Az előadó egyes tanulók téves megjegyzéseit, ami elkerülte a figyelmét, a következő órán kijavította.

Az elnök az önbírálatot a következő fejtegetésekkel vezeti be: Szükséges, hogy a tanulók ne csak bizonyítva lássák a tételt, hanem átéljék a bizonyítás lényegét. Bizonyítani annyi, mint beláttatni egy tétel igazságát a másikéval. Fontos, hogy megtanulják az igazság közvetett evidencián alapuló belátását. Így a tanulók mindjárt adalékot is kapnak a filozófiához. (Philosophie im Unterricht.) Fontos a tanulókat ráeszméltetni

1 Elnök: dr. Staud János igazgató, jegyzők: dr. Wagner József és v. dr. Temesi Győző vezető-tanárok. Gépelt szöveg: ELTE L-27/a-11.

filozófiai elemekre. A bizonyítás lényegével belátják az igazság természetét, másrészt belelátnak a matematika módszerébe.

Felsőbb fokon érvényre kell jutnia a matematika sajátos zárt logikai természetének, de vigyázni kell, hogy ezáltal ne szoruljon ki minden tapasztalati elem a tanításból.

Nagyon sok alkalom kínálkozik a mennyiségtan tanításban a logikai képzésre. Itt lehet kiváltképp megtanulni, mi az igazság és mi a tudomány. Az önbírálatban az indukció úgy szerepel, mint néhány esetből való általánosítás. Ilyen értelemben vett induktív bizonyítást végeznek alacsonyabb osztályokban. Kisebb korban még nem tudják a tanulók belátni a közvetett evidenciát.

A matematika formális hatásához tartozik az is, hogy itt élhetik át a tanulók leggyakrabban a logikai örömet. Egy sikeres gondolatmenet örömeinek átélését gyümölcsozogatni kell. Érezzék a tanulók, milyen szép dolog világosan látni. Gauss mondása a dinamikus logikai érzelmekre vonatkozik. Az igazság kutatása is logikai örömmel jár, éppúgy, mint az igazi vadásznak a vadászat nagyobb élvezet, mint a zsákmány. Ezt is átélheti a matematikatanítás.

A bemutató tanításra vonatkozólag kiemeli, hogy az a bizonyításoknak igen szép és szemléltető végigvezetése volt. Érdemes a mennyiségtan elleni panaszokon elgondolkodni. Az, hogy a diákok szeretik-e a matematikát vagy nem szeretik, a tanítástól függ. Ezt a tárgyat is élvezetessé lehet tenni éppúgy, mint a latin nyelvtant. A logikai öröm hajtja ilyenkor a tanulókat. Ha az egész osztály foglalkozik, mindenki világosan, egyszerűen lát mindent, ez biztosságot és örömet ad. Csak az zavaros, kellemetlen, amit nem értünk. Világos megértést létrehozni: akkor nem lesz akadály, hacsak nem állítjuk a tanulókat lehetetlen feladatok elé.

A referálás nem tartozik a módszeres tanítás fegyvertárába. Abból áll, hogy egy nagyobb részt felmondatnak, vagy ennek keretében vizsgálják egyenként a tanulókat. Azért, mert nagyobb egységet ölel fel, nem lehet kárhóztatni. Csakhogy a referálásnál tisztán reprodukív munkát kívánnak a tanulóktól, evvel szemben nálunk az összefoglalás a tanulók önmunkásságának az igénybevételével történik, sokirányú asszociációsorokat létesítünk, értelmes munkát végzünk. A módszeres tanítás azért utasítja el joggal és feltétlenül a referálást, mert helytelen tanítás folyamánya, és elviselhetetlen terhet ró a tanulóra. Ott, ahol a referálás szokásos, órákon keresztül magyaráznak, a megértetésre, a számonkérésre és kisebb részek után való összefoglalásra, ismétlésre nem fordítanak gondot. A referálás arra csábít, hogy a tanár elhanyagolja a tanítást. Mikor aztán az osztályzatokra van szükség, referáltat. A tanulók a meg nem értett, föl nem dolgozott anyag alatt összeroskadnak.

Kosáry Domokos mint tanárjelölt

Kevésbé közismert, hogy Kosáry Domokos (1913–2007) történész, az MTA egykori elnöke (1990–1996), iskolánk egykori diákja (1923–1931) az érettségi után néhány évvel mint tanárjelölt tért vissza a Mintagimnáziumba, hogy itt végezze gyakorlótanítását. Latinból korábbi osztályfőnöke, Sipőtz Pál, történelemből is egyik gimnáziumi tanára, dr. Dékány István volt a vezetőtanára. A kor szokásainak megfelelően a tanárjelölteknek a vizsgatanításról (más nevén a próbatanításról, illetve bemutató tanításról) előre megadott szempontok alapján részletes, ún. önbírálatot kellett készíteniük. Ezt és a vizsgatanítás értékeléséről készült jegyzőkönyv egy részletét olvashatjuk itt.¹ Mindezeket keresztül – túl azon, hogy a szövegek önmagukban is érdekesek és tanulságosak – bepillantást nyerhetünk azokba a módszertani vitákba, melyek a 30-as években a középiskolai történelemtanítás körül folytak.

Kosáry Domokos tj. önbírálata a VIII. osztályban tartott bemutató tanításáról²

Mátyásról, mint renaissance uralkodóról tartott bemutató tanításom mérlege

1. Az önbírálatok általában három részből szoktak állni, s ez a felosztás érthető. Először a szaktárgyával, annak tanításával, anyag és módszer felmerült kérdéseivel foglalkozik, kinek saját munkájáról elsőként kell bírálatot mondania. Azután felsorolja, beismeri hibáit, végül kijelenti, hogy törekedni fog ezek korrigálására, s legyen a tárgyalt óra sikerült vagy kevésbé sikerült: igyekezni fog lelkes munkával minél több további eredményt elérni. Ez a séma fekszik előttem, s ennek keretében próbálok meg néhány szempontot érvényesíteni.

2. Azzal az általános és szokott panasszal szemben, melyet szakemberek hangoztatni szoktak, a magyar történet tanítását illetően nem az óraszám kevés voltát emelném ki.

Kiemelném azonban azt, hogy a magyar történet egészét egy s éppen a legrövidebb éven át alaposan megismerni és átdolgozni nem lehet. Kétségtelen pedig, hogy a középiskolai tanítás hangsúlya a magyar történeten van, melyet az egyetemes történeti anyag összeszorításával, a két legfelső osztályban kellene tanítani. Az európai történeti fejlődést a magyar történet tanításába igen jól bele lehet fűzni. A magyarság történeti

1 Forrás: Kiss Istvánné: Szemelvények a Budapesti Egyetemi Tanárképző Intézet Gyakorlógimnáziumának jegyzőkönyveiből (1924–1944). Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum, 1991.

2 Kézirat: ELTE L-27/a-10. A bemutató tanítás 1935. december 4-én volt. A szövegben meghagytuk az eredeti helyesírást.

útjának egészét, egységes áttekintésben, egységes képben kell belevinni a fiatalok egész felfogásába, mentalitásába, tehát nemcsak ismeretei közé.

3. Ezen az alapon továbbindulva kettős meggyőződéshez jutottam, melyek, mint be kell vallanom, előítéleteként befolyásolták pedagógiai próbálkozásomat. Hibák és eredmények egyaránt a két nézőpont következményei voltak. Az első szakbeli meggyőződés – kifejtése annak, amit az előbb említettem: a magyar történetet, mint a magyarság életútját kell megismerni és ábrázolni a maga fejlődésének lényege szerint.

A tanítás természetesen nem nélkülözheti a részletek gondos kirajzolását, az adat-ismereteket sem. Azonban másutt talán lényegesebb a részletes tényismeret. A magyar történelem tanításában egységes szemléleti mód alapján adatot és tárgyismeretet azokhoz az életformákhoz kell fűznünk, melyekben a magyarság különböző korokban élt.

Egyszerűen kifejezve: nem – például – a bírósági szervezet kialakulásán, annak részletein van a hangsúly s nem is a század végén domináló alkotmányjogi érdeklődés folytatásán. A kort kell megismernünk s benne a magyarság értékeit, alkotásait. Ezért tértem el a könyvtől, mely Mátyással kapcsolatban meddő nyugati politikáról beszél. Ezért igyekeztem a renaissance Európa egyik életerős nemzeti egyéniségét, a renaissance Magyarországot ábrázolni. Ha ilyen módon megyünk végig a magyar történeten, marad egy világos kép, átélésig menő felismerés történeti sorsunk iránt akkor is, ha a később elhalványodó s kieső ismeretanyag és adatok ki is esnek.

4. Mindebből szinte magától következik a másik meggyőződés, melyből pedagógiai-lag kifogásolható tények, hibák is következtek egyelőre. Ez a másik meggyőződés az, hogy a magyarság útjának ezt az átélését csak lendülettel, energikus következetességgel, olyan lelki nekiindulásokkal lehet másokban életre emelni, melyből sugárzik, hogy a vezető nemcsak tudja, amit mond, hanem hisz is benne. Passzív közömbösségből lendületes aktivitást, csakis lendületes aktivitással lehet csíholni. Könnyen félreérthető szóval merem ezt nemes agitációnak nevezni. Agitáció amellet, hogy a tanuló tudja, átélje, és higgye azt, amit vezetője. Ez a felfogás-nevelés igazi útja, messze távol minden szokásos nacionális frazeológiától.

5. Hibáim, amennyire látom, a következők voltak:

1. Sokat beszéltem én, a tanulók nagyon rövid ideig feleltek. Hagynom kellett volna, hogy inkább ők fejték ki az egyes pontokat.
2. Kérdéseim nagyrészt szuggesztív kérdések voltak, melyek a feleletet magukban hordták.
3. Fel kellett volna írnom a táblára az összefoglaló vonásokat. Ezt meg szoktam tenni s a következő óra elején, ismétlés keretében pótoltuk is.
4. Hallottam egy véleményt is, hogy az órának volt valami zsurnaliszta jellege. Talán nem tévedek, ha emögött azt látom, hogy bár teljesen szakszerű szempon-

tokat érvényesítettem, az óra mégis érdekesebb volt, mintha csak a szakszerű ismeret meggyőződéséből épült volna. A hibák kétségtelenül erősek, viszont abból következnek, hogy a tiszta látás és lendület szempontjai mellett, a gyakorlat érthető hiánya következtében, a módszeres eljárás kevésbé érvényesült.

6. Nem akarom obligát kijelentéssel végezni beismerésemet. Módszernek s formának sokat kell csiszolódnia. A primér tényező, úgy érzem, a kettős meggyőződésből fakadó átélés s ennek nyomán az átélés felkeltése. Ehhez további pedagógiai képzés szükséges. Viszont enélkül minden képzettség mellett sem ígérhetne valaki lendületes munkát. Aki ennek fontosságában hisz, annak ilyen, a beismerés után szokásos fogadkozást tenni = pleonazmus¹.

Kosáry Domokos tj. bemutató tanításának megbeszélése²

(jegyzőkönyvi részlet)

Áttérve a bemutató tanítások megvitatására az elnök összehasonlítja egymással az értekezleten szóba kerülő, ellentétes természetű tudományok körébe vágó két tárgyat, a fizikát és a történelmet. A fizika természeti és törvénytudomány, a történelem szellemi és genetikus tudomány. A fizika állandó törvényeket kutat, a történelem egyszeri (singularis) fejlődést ír le. A természettudományokban a tanuló nyilván aktív lehet; a megfigyelésben, a probléma felvetésében, az okok felvetésében és végigkutatásában, az eredmény igazolásában szakadatlanul tevékeny lehet. Kérdés azonban, lehet-e aktivitás a történelemtanításban is, lehet-e itt is szerepe az önmunkásságnak. Kétségtelen, hogy olyan, mint a fizikában, nem: tényeket nem lehet kitaláltatni. Látszólag a történelemben kevés szerepe van az önmunkásságnak, s ezért sok tanár módszerében ma is a régi eljárás hajlik. 10-15 perces, jól-rosszul végzett „magyarázat”, amely még azzal sem törődik, hogy a tanulók megértették-e, s az óra többi részében „kikérdezés” folyik. A történelem tanításában még a Buchschule kísért. Valóban ilyen vigasztalan a helyzet, s nem végezhetnek gondolkodó munkát a tanulók? A reformmozgalom a történettanítást is az aktivitás talajára akarja állítani, de a tanár átadásának mindig fontos szerepe lesz. A tanár adjon elő kisebb összefüggő egészeket, jeleneteket, dramatizáljon. A történelem tanítása legyen szemléletes, képzeletet foglalkoztató, s ezért fontos, hogy a tanár jó elbeszélő legyen.

A reformmozgalom hívei az önmunkásság érdekében azt ajánlják, hogy a tanulók olvassanak forrásokat és a történeti tárgyú szépirodalom termékeit, amelyek az illető kor eszményeit visszatükrözik. Így a történelem olvasmányi alapot kap, s a tanuló

¹ szószaporítás

² Elnök: dr. Staud János igazgató, jegyzők: dr. Wagner József és dr. v. Temesy Győző vezetőtanárok. Gévelt szöveg: ELTE L-27/a-10.

az olvasmány feldolgozásán keresztül lát bele a kor lelkébe. Ez a történettudomány módszerével összevágó eljárás, de olvasókönyvek, forrásművek kellenek. Persze nem alapulhat az egész tanítás az egész vonalon az olvasmányokon, éppen úgy, mint a tanulókísérlet sem lehet egyedüli érvényű a természettudományokban.

Fontos az, hogy a tanuló belelásson a korba, megismerje az eszméket és a cselekvések rugóit, s erre bő alkalom nyílik az előadó történelemtanításában is. Eseményekből ki lehet következtetniük a tanulóknak a mögöttük rejlő szellemi életet. Abban kell edzeni a tanulókat, hogy az események mögött meglássák a dolgok rugóit. Oda kell őket vezetnie a történettanításnak, hogy egy jelenségből rá tudjon ismerni egy szellemi típus képviselőjére.

De nemcsak a múlt a fontos a történelem tanításában, hanem az is, hogy a jelenkor társadalomalkotó tényezőit is meglássák, és később, mint állampolgárok, állást tudjanak velük szemben foglalni. Legfontosabb az állampolgári lelkület (hazaszeretet) kialakítása, és másodrangú az állampolgári jogok és kötelességek ismerete.

Ki kell fejleszteni az érzelmeket: a hazához való ragaszkodást. A történelem nemcsak tárgy a középiskolában, hanem elv és szemléletmód. A természettudományokban az örököt, az ismétlődőt keressük, az emberi alkotásokat történelmi fejlődésükben mutatja be az iskola. Az irodalmak is tanítanak történelmet, sőt a természettudományokban is vannak történelmi adatok. A történelem feladata az, hogy a fejlődéssel az emberi szellem mai alkotásait megértse, s a mai szellemi életbe beleélessen. A történelemtanításnak fel kell használnia az irodalmat is a maga szintéziséhez. Így lesz jó értelemben szellemtörténet. De az eseménytörténetet nem szabad elhagyni, mert a szellemtörténet csak amannak az értelmezése.¹

A kisgyermeknek hősök köré csoportosított drámai feszültségű történelem kell, a felső osztályokban magasabbra emelkedni, de a konkrétumokat ott sem szabad elhanyagolni. Fontos, hogy a felsőbb osztályokban is tudják az eseményeket. Nem szabad a felhőkben száguldozni, mert esetleg üres verbalizmussá válik a tanítás.

Kosáry Domokos tj. felolvassa önbírálatát. Bemutató tanítást tartott dec. 4-én a VIII. osztályban történelemből. (Mátyás, mint a renaissance embere.)

1 A szellemtörténeti irányzat az 1924. évi irodalom s történelem tantervben, s annak nyomán kiadott tankönyvekben még kevésbé érezte a hatását. Minthogy az új történelemfelfogás erősen elméleti gondolkodást feltételezett, gyakorlati metodikája kialakulatlan, kidolgozatlan volt. Staud János igazgató a történelemtanítással kapcsolatos eszmefuttatásaiban, ami Kosáry Domokos zárótanításának megbeszélésében is tükröződik, az életkori sajátosságokra hivatkozva elutasította az elméleti vizsgálódást a tanítás folyamatában, sőt sajátos módon szembeállította azt a 20-as években tért hódító munkáltató oktatás elvével, mely a történelemtanítás esetében egyébként helyesen igényelte a forrásokra épülő korkép kialakítását. Éppen Kosáry Domokos zárótanítása kapcsán jelentette ki Staud – az 1927. évi utasításokra hivatkozva – hogy az iskolában nem szociológia kell, hanem állampolgári nevelés. „A tanulók szilárd eseménylvázat kapjanak [...] A tanár maradjon közvetlen kapcsolatban a tanulókkal, s ne a legmodernebb megállapítások átadásában keresse az érdemet.” Szavai természetesen elsősorban a távollevő Dékány Istvánnak szóltak, aki beküldött írásos bírálatában éppen Szekfüre és Mályusra hivatkozva méltatta Kosáry tanítását. (ELTE L-27/a-10.)

Berlász Jenő tj.¹ bírálatában kiemeli azt, hogy a világháború utáni tudományos élet új mederbe lépett, elhagyta a XIX. század pozitívizmusát, és helyet adott az idealizmusnak. Ez különösen nagy befolyással volt a történelemre, mert a XIX. században a pozitívista szemlélet által háttérbe szorított szellemi történet lépett előtérbe. A természettudományi alapon levő történettudomány eltűnőben van, s mindjobban helyet ad a szellemtörténetnek, mely az egyes korokat az összes művelődési tényező segítségével érzékelteti meg.

Ennek a tudományos fejlődésnek volt a következménye az, hogy az 1927. évi utasítások is fontosnak tartják azt, hogy a pozitívista, szinte tisztán csak az adatokra épülő tanítási mód helyébe olyan kerüljön, mely az események rugóit és a szellemi áramlatok fontosságát hozza előtérbe.

A továbbiakban kifejti, hogy a kormeghatározások is újakká lettek. A renaissance többé nemcsak művészettörténeti fogalom, hanem kormegjelölés is. Ezután ismerteti a bemutató tanítás lefolyását, hangsúlyozza azt, hogy a tanítás kitűnő keresztmetszetet adott Mátyás diplomáciai művészetéről, majd pedig igen világosan ismertette Mátyás belpolitikai reformjait és ezzel kapcsolatban a társadalmi viszonyokat is. A bemutató előadás sikerét elősegítette az előadó szerencsés egyénisége, kitűnő orgánuma és a tanulók nagy érdeklődése. Hibának csak azt tartja, hogy az óra végén nem írták fel az eredményeket s a tanulók nem jegyezték be a diáriumban.

Dr. Dékány István vezető tanár bírálatát Schidella István olvassa fel. A vezető tanár véleménye szerint a bemutató tanítás tárgyköre a legkényesebb pedagógiai probléma körül forgott. Az újabb kutatások nehéz feladat elé állítják a tanárt, Mályusz és Szekfű kutatása revízió a régivel szemben. Az előadó ezt jól megértette, és bár csak 3 hét állott rendelkezésére, mégis hozzászoktatta a tanulókat az új felfogáshoz. Az előadó vállalkozása sikerrel járt, hiszen az osztály leggyengébb tanulói is többször feleltek. Az előadó mindig hajszálpontosságú vonalakat rajzol, s minden lépés tudatos, s tárgyát rendkívül lelkesen adja elő. Bár többször ismételte kérdéseit, ez mégsem rontotta az összhatást. A tanulók érdeklődése mindig élénk volt. A bemutató tj. megmutatta azt, hogy rövid idő alatt helyes módszerrel igen kiváló eredményt lehet elérni.

Dr. vitéz Temeszy Győző vezető tanár kifejti, hogy a történelemnek, mint nemzeti tárgynak, növekvő szerepét az új tanterv azáltal hangsúlyozza, hogy mindjárt a magyar után helyezi. Fontos az, hogy a tanulók tisztán lássák a nemzeti élet múltját. A bemutató tanítás sikerült. Élnünk kell azonban a történelemtanítás különleges feladatával, hogy előadásra neveljünk. Ezért a tanuló nemcsak egy szóval vagy mondatfoszlánnyal feleljen, hanem arra kell törekedni, hogy kerek gondolattal feleljen. Ezen a bemutató

1 A vizsgatanításon (ahogyan ma is) más tanárjelöltek is jelen voltak. Közülük a vezetőtanár vagy az igazgató mindig előre kijelölt egy „hivatalos” „bírálot”, akinek szintén írásban kellett benyújtania értékelő, elemző megjegyzéseit. Kosáry kijelölt bírálója Berlász Jenő (tanárjelölt) volt (később művelődéstörténész, a történettudományok doktora lett), aki talán iskolánk legidősebb egykori tanárjelöltje: 2011. augusztusában lesz száz esztendőse.

előadáson nagyon előtérbe került a tanár; továbbá nem lehetett tisztán kivenni azt, hogy mi volt új a tanulóknak, és mi volt a megbeszélte anyag. Azt sem lehetett megállapítani, hogy ez a csillogó szellemtörténeti összefoglalás milyen tudásbeli alapokra épült fel. Véleménye szerint a hszmetszetek mellett keresztszetszetekre is szűkség lett volna. Rámutat a bemutató tanítás magas szűnvonalára, de több kérdésnél általánosságban maradtak. Az igazságszolgáltatás és pénzügy reformjának tárgyalásánál több hiba történt: itt több tekintetben kiegészítésre lett volna szűkség. Szűkségtelen viszont a feleleteket teljes szűvegűkben állandóan megismételni, amint az az órán történt. Az előadó személyiségét kiforrott tanáregyéniségnek látja és újból megállapítja az óra értékes voltát.

Az elnök a tárgyaláshoz még a következű megjegyzéseket fűzi. Nem lehet panaszkodni arról, hogy a magyar történelemnek mostoha volna a helyzete, hiszen három fokon tanítják a középiskolában, s emellett még a magyar olvasmányok is elősegítik a történelem megismerését. A tantervet tehát nem lehet kifogásolni. A cél nemcsak az, hogy a magyar lelket megismerje a tanuló, hanem az, hogy megteljen a magyarság gondolataival, törekvéseivel és érzéseivel. A magyar történelem és irodalom legfűbb rendeltetése, hogy a tanulót összeolvassza nemzetével, érzésekben és törekvésekben is. Ugyanez áll a földrajzra. A tanterv elég alkalmat nyűjt erre, s a tanár kötelessége az, hogy ezt az összeolvadást megvalósítsa. A földrajz és irodalom fontos segítűtársa a történelemnek. A történelem tanításában ugyan a fűsűly a hazai történelemre esik, de az előadó kívánta 2 éves történelmi tanítás nem szűkséges, s az sem lehet, hogy a világtörténetet a magyar történelem hátterűl tanítsuk, mert a magyar történelem sohasem volt az eurűpai történelem középűpontjában.

Hangsűlyozza továbbá, hogy az iskola legfontosabb célja az állampolgári nevelés. Nem szociológia kell a középiskolában, hanem állampolgári nevelés. A konkrétumok ébren tartása rendkűvűl fontos a VIII. osztályban is. A tanulók szilárd eseményvázatot kapjanak és az események idűbeli lokalizálást nyerjenek! Hiányzott az óra világos tagoltsága. Lépésről lépésre haladtak, a tanulók nem látták a szempontokat, és csak egyes kérdésekre feleltek. A tanár maradjon közvetlen kapcsolatban a tanulókkal s ne a legmodernebb megállapítások átadásában keresse az érdemet! [...]

A hídépítő egykori mintás diák

Penkala Tibor 1928-ban született középosztálybeli családban szülei második gyermekeként. Apja bíró volt. A szülők a polgári liberalizmus szellemében éltek, illetve nevelték gyermeküket. Húsz évvel korábban már született egy gyermekük – aki egyébként szintén a Mintagimnáziumba járt, és Teller Ede osztálytársa volt –, ő azonban 1927-ben, 19 éves korában meghalt. Penkala Tibor tízéves korában szülei azért választották számára a Mintagimnáziumot, mert ettől az iskolától remélték a családi nevelési elvek, hagyományok továbbvitelét. Szóba jött, hogy egyházi gimnáziumot válasszanak, azokról azonban kissé negatív véleményük volt. A középiskola kiválasztásában szerepet játszott az is, hogy a szülők ismeretségben voltak a Pruzsinszky családdal. Pruzsinszky János 1914-től 1919-ig az iskola igazgatója volt, unokája pedig Penkala után két évvel, 1940-ben iratkozott be a gyakorlógimnáziumba. Ma egyébként ő a 2009 őszén megalakult Trefortos Öregdiák Egyesület elnöke.

Egy meleg nyári napon Thököly úti lakásában beszélgettünk Penkala Tiborral, aki 1938-tól 1946-ig volt iskolánk tanulója.

– Iskolás éveimre a Horthy-korszak nyomta rá a bélyegét annak minden jellemzőjével együtt. Természetes volt számunkra, hogy a tanítás minden nap a magyar Hírszekegy elimádkozásával kezdődött, és egy hálaadó imával zárult. Többségében katolikusok jártak az osztályunkba, de voltak protestánsok, és volt elég sok (13) zsidó is. Akkoriban természetes volt, hogy mindenki mindenkiről tudta, hogy ki milyen vallású (ez a második világháború előtt még az évkönyvekben és az anyakönyvekben is nyilván volt tartva – a szerk.). A katolikusokhoz egy pap jött hittan órát tartani, a zsidó vallásúakhoz pedig egy rabbi. Semmiféle felekezeti viszály nem volt köztünk, a legteljesebb barátságban éltünk az iskolában. Negyvenötben megtudtuk, hogy némelyik tanárunkat vélt vagy valós nézetei miatt feljelentették. (Az osztálytársak között ilyesmi nem fordult elő.) Például Temesy Győzöt azért, mert történelemtanárként a tizenkilences proletárdiktatúrát elítélte, bár a negyvenes években a történelemtanárak is ezt tették. Pivárcsira pedig, aki hittanár volt, talán ráfogtak valamit, és azért súgták be, de erről nem sokat tudhattunk. Érdekes viszont, hogy Schidella Istvánt nem, aki pedig – tulajdonképpen tréfásan, de mégis tanári fegyelmező eszközként – gyakran használt a zsidók számára elég erős kifejezéseket órán. Ugyanakkor azonban a zsidó származású, illetve vallású tanulókkal és szüleikkel nagyon harmonikus és megértő volt a viszonya. Előfordult, hogy sorra idéztek be bennünket az Andrássy út 60-ba kihallgatásra, ahol olyan kérdésekre kellett válaszolnunk, hogy melyik tanár mit mondott, mit nem mondott, hogyan viselkedett stb. A zsidók később többnyire szociáldemokraták lettek, a katolikusok pedig többnyire kisgazdapártiak.

– Kik azok a tanárok, akikre ma is szívesen emlékszük?

– Mindenekelőtt Kerecsényi Dezső, aki magyar szakos volt. Kitűnően megtanította, hogyan kell értelmesen és szabatosan megfogalmazni a gondolatainkat. Megta-

nított annak szeretetére is, hogy világosan, tagoltan, szép magyarsággal írjunk, bármiről is legyen szó. Mérnökként ennek igen nagy hasznát vettem egész életemben. Meg tudtam fogalmazni a problémákat, a megoldási lehetőségeket, és ezek a munkatársaim számára könnyen követhetőek voltak. A tanári munka mellett Kerecsényi komoly irodalomtörténeti munkásságot is folytatott. Negyvenötben azonban meghalt, és aki utána jött, Szetey, nem volt jó tanár, őt már nem szerettük. Schidella István hagyott még mély nyomot bennünk, aki egy igen nagy műveltségű latintanár volt. A latin nyelven, nyelvtanon kívül rengeteg mindent tanulhattunk tőle, nagyon sok mindenről mesélt az órákon. Kedvenc mondása volt, hogy a latint azért kell tanulni, mert az „észcsiszoló” tárgy. Ez volt egyébként a véleménye a matematikáról is, ezért azt is fontosnak tartotta. Még az ötvenes években is többször találkoztunk, '56-ban, amikor édesapám meghalt, meglátogatott itt, ebben a lakásban. Hencz István matematikát tanított 1941-től. Karácsony előtt kaptam tőle egy rovót, ami akkor azt jelentette, hogy félévkor valószínűleg meg fogok bukni (akkor február elején osztották ki a félévi bizonyítványt). Apám erre kilátásba helyezte, hogy kivesz az iskolából, és a cipészinasai pályát javasolta nekem. Januárban szénszünet következett, így nem volt tanítás, én pedig – gondoltam – kihasználom ezt az időt arra, hogy megtanuljam a matematikát. Mindent megértettem

[illegible]

egyedül a könyvből. Mikor a szénszünet elteltével Hencz újra kérdezett az órán, kissé csodálkozva vette tudomásul, hogy mindenre tudom a választ. Ettől kezdve én lettem az osztály legjobb matematikusa és később, 1946-ban kitűnő érettségi bizonyítvánnyal felvettek a Műegyetemre (annak ellenére, hogy rossz káder voltam, hiszen felmenőim között nem volt se munkás, se paraszt).

– A tanítási órákon kívül mik történtek még az iskolában?

– Az iskolai ünnepélyek – október 6-án és március 15-én – mindig a tornateremben voltak, ott elfért az egész iskola. Ezek a Himnusszal kezdődtek, és utána következett a megemlékezés, illetve a műsor. Aktív volt a cserkészlet, és jól működött a Mária-kongregáció is. Ez utóbbi foglalkozásokra magam is jártam, ezeken vallási nevelést kaptunk. Az iskola egyszer-számra kirándulásokat is szervezett a Pilisbe, vagy valamelyik másik közeli hegységbe, de ezekről nem maradt sok emlékem. Emlékezetes maradt viszont a leventeoktatás, ami talán két évig is tartott. Negyvennégy decemberében, amikor a németek még bent voltak Budapesten, a leventéknek háromnapos hideg élelemmel és megfelelő ruházattal jelentkezni kellett egy Budához közeli faluban egy adott helyen. Tudtuk, hogy innen majd Nyugatra akarnak bennünket vinni. Én nem jelentem ott meg, engem elbújtattak, és egy nyilas laktanyában egy orvosi felülvizsgálat során két hét betegszabadságot kaptam. Nem sokkal a két hét lejárta után az oroszok elfoglalták a várost, így volt tulajdonképpen néhány nap, amikor szökevénynek minősültem. A tanítás negyvenöt áprilisában indulhatott újra, de csak nagyon lassan és nehézkesen. Annak a tanévnek a végén a háború miatt nem is kaptunk bizonyítványt.

– Mi lett az osztálytársaival? Tartják még a kapcsolatot?

– Sokan disszidáltak, többnyire még az ötvenes évek elején, de voltak, akik '56-ban. Sokan pedig itthon maradtak. Tartottunk időnként találkozókat, ezeket rendszerint a Gubacs szervezte, a számlát pedig a Hidas fizette (ő kiváló zeneszerző volt, két éve halt meg). Ma már csak hatan élünk, hárman itthon, hárman külföldön. Sebestyén Péter Tárnokon él, ő a Magyar Néphadsereg fúvószenekarának a (nyugdíjas) karnagya. Gubacs Gábor bőrgyógyász főorvos, ő a kapcsolattartó még ma is. Györki Laci kiment Amerikába, ott él, de időnként hazalátogat egy-két hétre. Rajtuk kívül Gárdon és Geiger élnek még, szintén Amerikában.

Penkala Tibor diplomája megszerzése után a Hídépítő Vállalatnál helyezkedett el, és több évtizedig itt dolgozott hídépítési, mély- és magasépítési kivitelezés, építésszervezés, technológia-fejlesztés, építőipari export-fővállalkozás, üzemi vasbeton előregyártás területén. Számítalan, az országban ma is látható munkája mellett részt vett a Petőfi-híd újjáépítésében, megépítette az Illatos úti közúti aluljárót a felette levő vasúti hidakkal, építésvezető volt a győri vasútállomás új felvételi épületének megépítésénél. Kelet-Magyarországon tíz hidat épített, köztük a legjelentősebb talán az alsóberecki Bodrog-híd. A hatvanas évek elején az Erzsébet-híd építésén az említett vállalat főépítésvezetője volt. Irányításával a régi híd hídfőit lebontották, illetve átalakították a kábelhíd követelményeinek megfelelően, megépítették a budai és a pesti

oldalon a vasbeton felüljárókat, továbbá elvégezték a Szarvas tér környékének teljes városrendezését. A híd átadása napján a Parlament kupolacsarnokában a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetést kapta az ezzel együtt járó kb. háromhavi fizetésének megfelelő pénzösszeggel.

– Az Erzsébet-híd ünnepélyes átadásán alkalmam volt találkozni Kádár Jánossal. Tudvalevő, hogy a híd pesti hídfőjénél az út egy enyhe kanyart ír le azért, hogy a belvárosi templomot kikerülje. Amikor a hídon átgyalogolva Kádár Jánossal és az egész küldöttséggel ideértünk, Kádár megkérdezte, hogy nem lehetett-e volna ezt a templomot egy kicsit odébb tolni, hogy az útnak ne kelljen elkanyarodni. Elmagyaráztam neki, hogy a templom igen régi alapokra épült, és hogy rendkívül költséges lett volna azt kicsit arrébb helyezni. Mire ő: „Azért ezt a problémát a Központi Bizottság elé kellett volna vinni, hogy ott szülessen döntés a megoldásról. Persze, valószínűleg mi sem döntöttünk volna másképpen.”

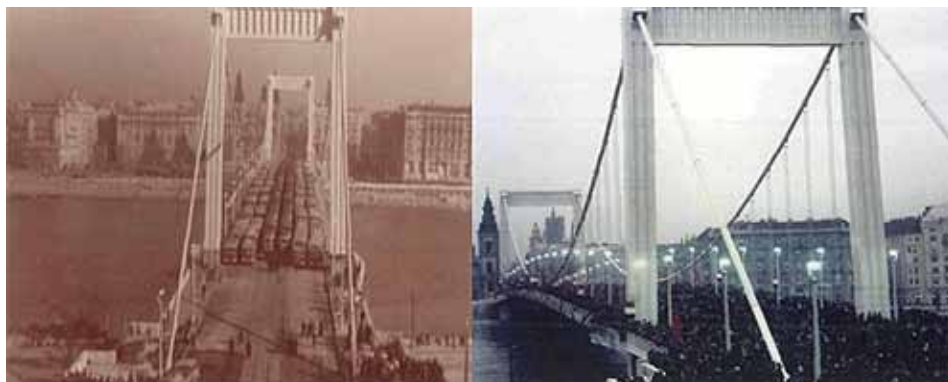
Jelentős szakmai újításai az előre gyártott feszített hídgerendák és a szabadon szerelt, utófeszített vasbeton hídszerkezetek tervezése, illetve kivitelezése. Egy-egy, a mélyben levő metróállomáson várakozva, némelyik budapesti aluljáróban vagy felüljárón haladva, vagy éppen valamelyik magyarországi folyó hídján átkelve arra gondolhatunk, hogy azok építése talán egy régi trefortos diák, ma egy elismert, nyugdíjas hídépítő mérnök keze nyomát viseli.

Penkala Tibor négy éve, negyvenévi, boldog házasság után elvesztette feleségét. Két gyermeke és két unokája van. A 2009 novemberében megrendezett nagyszabású öregdiák találkozóra újra ellátogatott régi iskolájába. Itt megkapta a Tablók könyve c. kiadványt, amely címloldalán az ő egykori iskolai jelvényének képét is hordozza.

A beszélgetés végén Penkala Tibor egy szójátékkal búcsúzik.

– Azt mondják a hatalmasok, van is arra hatalmas ok, hogy akinek a hat alma sok, nincs is annak hatalma sok.

Mohay Péter

Emlékek az ötvenes évekből

Az ötvenes évek igen mozgalmas időszaknak számított az iskola történetében. Két évre megszüntették az iskola gyakorlóiskola jellegét, ami korábban sosem fordult elő. Névváltoztatás is történt, pl. volt néhány év, amikor az iskola Apáczai Csere János nevét viselte. Az épületet át kellett adni két esztendőre az egyetem bölcsészkarának, idegen épületekben, a Lónyay utcában folyt ekkor a tanítás. A nyolcvan éve működő nyolcosztályos gimnáziumot leépítették, helyette négyosztályos gimnáziumot, és (négyosztályos) általános iskolai felső tagozatot alakítottak ki, a fiúiskolából leányiskola lett. Az ötvenes évek elején és végén jelentősen kicserélődött a tanári kar. Új tantárgyak léptek be, régiék megszűntek. Emellett a belpolitikai folyamatoknak (nyilván nem csak az ötvenhatos forradalomnak) is jelentős hatása kellett, hogy legyen az iskolai élet egészére. Az igazgató 1952-től 1959-ig Vörös István volt.

Dr. Rózsa Gyula és Csillag Gizella 1955-ben érettségiztek iskolánkban. Bár különböző osztályokba jártak, és az elmúlt évtizedek folyamán néha sok ezer kilométer választotta őket el egymástól, azóta is tartják a kapcsolatot. Rózsa Gyula az ötvenhatos forradalom után elhagyta Magyarországot, és orvosi diplomát szerzett. Belgyógyászként dolgozott Európában és Amerikában, emellett hosszú éveket töltött afrikai és ázsiai országokban is a legkülönbözőbb orvosi munkakörökben. Rhodesiában kórházigazgató is volt. 2010 tavaszán hazalátogatott, és ez alkalmat adott egy sajátos beszélgetésre, melyben kettőjükön kívül Horváth Ágnes, a Lánchíd Rádió szerkesztő-riportere, és az iskola két jelenlegi tanára vett részt: Csapodi Zoltán tanár úr – aki egy kutatómunka során az elmúlt években több, az ötvenes években érettségizett egykori diákkal került kapcsolatba, és jó néhány iskolatörténeti dokumentumot átvizsgált ebből az időszakból –, és e sorok írója. A beszélgetést a rádió 2010 májusában egy félórás műsor keretében sugározta. Az alábbiakban ennek rövidített, szerkesztett változatát olvashatjuk.

Cs. G.: A mi osztályunk több helyről jött leányokból állt. Harmadikban jöttünk át a Trefortba különböző iskolákból, én egy közgazdasági középiskolából jöttem át, mert tovább akartam tanulni. Az iskola történetében az első leányosztály voltunk, így aztán nagyon jó dolgunk volt, mert a fiúk igencsak elkényeztettek bennünket, akik egyébként azóta is számon tartják az osztályunkat.

R. Gy.: A mi osztályunkban voltak olyanok, akik még az érettségi előtt kimaradtak. Pl. Marek Kornél – aki ifjúsági világbajnok volt párbajtőrben – eltűnt a világűrben, nem tudja senki, hogy hol van. Dénesfai Olivérnek Párizsban van egy órás-ékszerész üzlete. Rajtuk kívül is többen voltak, aki már nem érettségiztek velünk, de mindegyikükből lett valaki Nyugaton. Közülük sokakkal tudtam tartani a kapcsolatot azáltal, hogy hol itt, hol ott, a világ legkülönbözőbb országaiban dolgoztam.

H. Á.: Az érettségi után egyetemre jelentkezett?

R. Gy.: Vörös Pista bácsi nem tanácsolt egyetemre. '55 őszén elmentem a csepeli ásványolaj vállalatához teherautó sofőrnek. Speciális anyagokat kellett szállítanom, néha egészen Kijevig. Ez borzasztó munka volt egy olyan embernek, aki inkább szellemi munkára volt beállítva. Pár hónapig azért csináltam. Mivel a politikai helyzet egyre rosszabb lett '56-ban, és nagyon szegény családban nőttem fel, ezért semmi komolyabb továbbtanulási lehetőséget nem láttam magam előtt, így aztán fogtam magam és kiementem. A bécsi egyetemen ötvenhét januárjában jelentkeztem, és még abban a hónapban ott újra leérettségiztem.

H. Á.: A tanáiról tudna mesélni?

R. Gy.: Borsányi Karcsi bácsi történelmet tanított. Egyszer azonban véletlenül megtudtam, hogy ógörög és latin szakot is végzett az egyetemen. Már akkor orvosi pályára készültem, és tudtam, hogy a latin nyelv nélkül orvosi végzettség elképzelhetetlen a világban. Felvettem tehát vele a kapcsolatot, és ő néhány év alatt aztán beleverte a latint a kis buksimba. A vége pedig az lett, hogy az érettségi évében, '55-ben, egy országos latinverseny előtt megkérdezte tőlem: „Ricsi (ez volt az én csúfnevem), nem akarsz indulni a latinversenyen?” Erre nem tudtam mit mondani. Azt mondja: „Megállod a helyed, fickó.” És elmentem, és megnyertem a versenyt.

H. Á.: Tud valamit arról, mi lett később vele?

R. Gy.: Évekkel később sétálok Párizsban a Champs Elysée-n a Citroën cég előtt, és valaki szól nekem, hogy „Ricsi, te vagy az?” Borsányi Karcsi bácsi volt. Megismert hátulról. Párizsban tanított azokban az években. Nagyon jól beszélt franciául.

Cs. G.: A mi osztályfőnökünk, Toncsi néni (Szemkeő Gáspárné), ott maradt az iskolában '56 után, sőt még sokáig, évtizedekig tanított orosz.

Cs. Z.: Az ötvenes évek végén volt egy óriási csere a tantestületben. A tanács egy évben akár 10-15 tanárt is leváltott, áthelyezte őket máshova, egy év múlva megint máshova, ez azokban az években más iskolákban is jellemző volt. Beszélgettünk '58-ban, '59-ben érettségizett diákokkal, nekik nagyon pozitív volt a véleményük az igazgató úrról, aki nehezebb helyzetekben megvédte a diákokat a politikai helyzetből adódó problémáktól.

Cs. G.: Ketten voltunk az osztályunkban, akiknek problémás volt a származásunk, ebből adódóan Vörös Pista bácsi nagyon sokat tett értünk. Végülis nem sikerült, de ez nem rajta múlt. Mi csak jót tudunk róla mondani.

Cs. Z.: Egyetemi felvételihez a középiskola igazgatójának ki kellett állítani '56 után egy olyan igazolást, hogy úgymond „az ellenforradalmi eseményekben nem vett részt” az illető. Az ELTE levéltárában a mai napig fellelhetők ezek az iratok. Az ötvenes évek végén érettségizett diákok megerősítették, hogy gyakorlatilag mindenkinek kiállította ezt az igazgató függetlenül attól, hogy annak volt-e valóságtartalma vagy sem.

R. Gy.: Nagyon sajnálom az ügyet, ami történt. Az egyik gyerek egyszer valami olyasmit mondott nekem, hogy egy rothadt vagabund, hogy egy csavargó vagyok. Erre

megfogtam a kölkök lábát, és a tulipántos ablakon keresztül – akkor tulipántos virágládák voltak az iskola ablakaiban – fejjel lefelé kilógattam a kölköt. Utána olyan botrány volt, hogy örület! Vörös Pista bácsi ki akart rúgni az iskolából. De ekkor volt a kosárlabda Európa-bajnokság Magyarországon, és a Horváth Gyuszi bácsi, a tornatanárunk berohant az igazgatóhoz: „A Rózsát nem lehet kidobni az iskolából! Hát ő kosárlabdás!” Így aztán maradtam.

Cs. G.: Hat gyermek édesapja volt a Gyuszi bácsi, a tornatanár, és te elég sokat voltál náluk, a családban.

R. Gy. Én voltam szinte a hetedik gyermekük. Lélekben nagy kosárlabdás volt, és nagyon becsülte azt, ha valaki bedobta magát.

Cs. Z.: Hogyan emlékszik vissza, a Rákosi-rendszer ideológiája megjelent-e valamilyen módon az iskolában?

R. Gy.: A fiúk kiröhögték a Rákosi-rendszert, a tanárok pedig erről nem beszéltek. Egyáltalán nem.

H. Á.: Toncsi néni mesélt valamit arról, hogy ő miket élt meg, hogy őt esetleg meghurcolták?

Cs. G.: Nem, akkor nem beszélt ezekről. Egyébként nem Toncsi néni hurcolták meg. Az édesapját elvitte az ávó, és a családja egy évig nem tudta, hogy hol van. Toncsi néni a harmadik gyermekét várta, amikor addig talpalt, hogy a belügyminiszterhez fel tudott jutni. A kapunál nem engedték be, erre az ételliftbe bemászott öt hónapos pocakkal, felment az emeletre, és azt mondta, hogy ő addig onnan el nem mozdul, amíg nem tud pár szót váltani a miniszterrel. Néhány hónappal később kiengedték az édesapját, de már halálosan beteg volt, és aztán meg is halt. Toncsi néni volt az orosz tanárunk, dehát persze utáltuk az orosz. Jóval később, felnőtt fejjel tudtuk meg, hogy ha nem képezte volna át magát orosz szakos tanárnak, akkor kenyér nélkül maradt volna a három gyermekével. A férje a MÁV-nál dolgozott mérnökként, de ott is politikai problémái voltak, úgyhogy Toncsi néni tudta, hogy lesznek olyan időszakok, amikor neki kell a családot eltartania. Miközben tanult oroszul, már tanította is. Egyébként rendkívül segítőkész volt. Nagyon jó hangulat volt az óráin, rögtön észrevette, ha valamelyik gyereknek valami gondja volt, vagy szomorú volt. Olyan szeretet áradt belőle, amelyre egy életen át emlékezünk. Nem az orosz volt a lényeg. Nem az, amit tanított, hanem az, ahogyan tanította. Most már tudjuk, hogy két szoknyája és két blúza volt, és úgy jelent meg mindig az osztály előtt, hogy előtte nem ült le a villamoson, nehogy gyűrött legyen a ruhája. Úgy tanított, hogy úgy néztünk rá, mintha a mesekönyvből lépett volna elő. Olyan emberi tartás volt a tanárainkban, ami jobban megmarad az emberben egy életen át, mint az, amit tanítottak.

Cs. Z.: Tulajdonképpen a tanárok igyekeztek hallgatni a politikai kérdésekről?

R. Gy.: Igen, teljes mértékben, még csak célzásokat sem tettek. Semmit. Veszélyes lett volna. A minimum, hogy az illető tanár elveszti az állását. '48-ban bejött egy tanár hozzánk, aki mellesleg katolikus pap volt, és vallástant tanított a Trefortban. Úgy

hívták, hogy Pivárcsi István. Bejött, és úgy nézett ki, mintha egy traktor keresztülment volna rajta. Az egyik fiú azt kérdezi: „tiszteendő úr, kérem, mi történt magával?” Azt mondja, „leestem a lépcsőn.” Nem csak saját maguk védelmében, hanem a diákok érdekében sem szóltak a tanárok semmit a politikai dolgokról, vagy arról, hogy miket éltek át. Minket védtek, mert a gyerek őszintén adja tovább, amit hall.

Cs. Z.: De amikor érkezett 1956. október 23., akkor szinte egy emberként mentek a felsőbb osztályok a felvonuló, majd tüntető tömeggel, mármint akiket a szülei elengedtek. Volt, hogy a tanárral együtt mentek ki a Kossuth térre.

R. Gy.: Igen.

H. Á.: A forradalom alatt hol volt?

R. Gy.: Benne voltam. Nyakig. Mert lelkes voltam.

H. Á.: A harcokban is?

R. Gy.: Igen, igen, aktívan. Emiatt aztán később a bécsi egyetemen kaptam egy ítélet kihozatalt, hogy halálra vagyok ítélve. Úgyhogy 31,5 évig nem voltam Magyarországon.

H. Á.: Egyedül ment Bécsbe a forradalom után?

R. Gy.: Nem, a Bába Misivel. Ő később ortopéd sebész lett Amszterdamban, egy évvel volt idősebb nálam és folyékonyan beszélt angolul, így ő Bécsből Cambridge-be ment tovább. Hatvannyolc éves korában ment nyugdíjba, és most karácsony előtt meghalt.

H. Á.: Tartották a kapcsolatot?

R. Gy.: Abszolút! Magától értetődően.

H. Á.: '56 után hogy tudták ezt megoldani, amikor a világ különböző pontjaira kerültek?

Cs. G. Volt egy osztálytársuk, Verseczy Zolinak hívták, ő szervezte az osztálytalálkozókat, amíg meg nem halt másfél évvel ezelőtt. Ő szervezte a külföldi utakat is.

H. Á.: Volt olyan, hogy az osztálytársak többen kiutaztak meglátogatni önt Németországban?

R. Gy.: Igen, akit engedtek. Például volt olyan, hogy a Gizi egyik osztálytársa, Horváth Jutka, értesített, hogy megy egy kémiai kongresszusra Zürichbe. Beültem a kocsimba, átdaráltam Zürichbe, s azután felmentünk a svájci hegyekbe egy politikai vitatestet rendezni. Alaposan összevitakoztunk, de azért nem téptük egymás haját, hiszen kulturált emberek voltunk.

Cs. G.: A Jutka sírt is ezután...

H. Á.: Mikor vette fel Ságvári Endre nevét az iskola?

Cs. Z.: 1959-ben. Az ELTE levéltárából érdekes dokumentumok kerültek elő ezzel kapcsolatban. A fővárosi pártbizottság már korábban kezdeményezte, hogy az iskolát volt diákjáról, Ságvári Endréről nevezzék el azért, hogy az iskola ezáltal is mutasson valamiféle mozgalmi kötődést. Hihetetlen bátorságról tett tanúbizonyságot az igazgató, aki a tantestületre, a szülőkre és a diákságra hivatkozva (nem tudjuk, hogy ez a hivatkozás mennyire volt hiteles) utasította vissza egy a mai napig meglévő

iratban ezt a kezdeményezést. Később, '59-ben azonban az iskola már nem tudta elkerülni, hogy Ságvári nevét felvegye, és ettől kezdve a rendszerváltoztatásig, 1991-ig viselte azt.

H. Á.: Mennyire számított rangos iskolának a Trefort ebben az időszakban?

Cs. Z.: Az ötvenes években érettségizettek úgy emlékeznek vissza, mint a főváros egyik legerősebb iskolájára. Gyakorlatilag mindenki egyetemre akart menni, és akit valamilyen politikai ok ebben nem akadályozott meg, az többnyire már az érettségi évében bejutott, ami azért abban az időben – az iskolákat tekintve – nagy ritkaság volt. Az iskola bizonyos értelemben egy rendszerellenes, inkább egy konzervatív, egy érték-központú és tudásközpontú iskolának számított, amelyik valamilyen módon részben az igazgató segítségével egyfajta védettséget biztosított a még régebből itt maradt tanároknak, és nyilván nagyon sok diáknak és családnak is.

R. Gy.: Igen, így volt. A mi iskolánk egy egész modern szisztémával dolgozott, és mégis konzervatív volt. Borsányi Karcsi bácsi nekünk történelmet tanított. Egyik nap – közvetlenül az érettségi előtt – bejött hozzánk az osztályterembe és azt mondta: „Fiúk, figyeljetek most ide! Ezt kell mondani a vizsgán, és az az igazság.” Olyan csönd lett az osztályban, hogy az szinte hihetetlen volt. Akkoriban. Döbbenetes. De '56-ban ő is elment és Párizsban kötött ki.

Cs. Z.: Meséltek az ötvenes években érettségizett diákok olyan úgymond kegyes családsokról az érettségivel kapcsolatban, melyek során a diákok nem értették, hogy a vizsgán a tanárok miért dugdosnak el előlük egyes tételeket, miközben korábban ez egyáltalán nem volt jellemző. Azért, hogy nehogy kihúzzák történelemből azokat a tételeket, amelyek tartalmával nem értettek egyet (a legújabb kori történelem magyarázatában), amelyeket ők, a tanárok nem, vagy másként tanítottak meg a diákoknak.

Rózsa Gyula a maga oldott, szókimondó stílusában ezután részletesebben beszélt néhány osztálytársa és a saját életútjáról. Ezeken keresztül hol különös, hol egészen meghökkentő, máskor nagyon sikeres, vagy éppen komoly nehézségekkel kísért életetekbe nyertünk bepillantást. Ők, és rajtuk kívül azok a százak, akik az ötvenes években végeztek a Trefortban, egy igen nehéz időszakban váltak felnőtté. Ahogy a fentiekből kivehető, a tanárok egy része (nagyobb része? – nem tudjuk) próbált a hivatásának úgy megfelelni, hogy az önmaga és a diákság előtt is hiteles legyen. A politikai rendszer által diktált feltételek, körülmények azonban legalább ennyire befolyásolhatták a döntéseket, amelyeket az érettségiző, vagy már leérettségizett egykori diákjaink hoztak ezekben az években saját életükre vonatkozóan.

Mohay Péter

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

III. em. 5. 10. a	III. em. 6. 9. b	III. em. 7. 12. c	III. em. 8. 8. c	III. em. 9. 11. c	III. em. 10. Biológia terem	Biológia labor	Biológia szertár							
Biológia tanári														
								Fiú WC		Lépcső	Lift	Terem	Földrajz tanári	Leány WC
								Kémia tanári						
								Kémia						
Kémia terem		Kémia labor												

HARMADIK EMELET

II. em. 6. 7. c	II. em. 7. Német tanári	II. em. 8. 10. b	Kodály terem	II. em. 10. 8. a	II. em. 11. 12. b	Test-nev. tanári	Tornaterem
II. em. 5. 12. a							
	Fiú WC		Lépcső	Lift	„C” nyelvi terem	Leány WC	
	Angol tanári						
II. em. 4. 9. c	D nyelvi terem						

MÁSODIK EMELET

I. em. 6. 7. b	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. Rajz, ének tanári	I. em. 9. 7. a	I. em. 10. 9. a	I. em. 11. 10. c	I. em. 12. Info I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor	
I. em. 5. 11. b	I. em. 14. szertár							Fizika tanári	Fizika szertár
I. em. 4. 11. a								Fiú WC	Lépcső
		Tört. tanári							
		„B” nyelvi terem							

ELSŐ EMELET

Igazgató	Nagy tanári		Felvételi előkészítő	Bejárat	Mate- matika tanári	II. nyelv tanári	Pszi- cho.	Tesztneve- lés tanári	Könyvtár	Autóbejárat	Öltözők	Tornaterem	
Titkárság													
Ig. helyettes													
Másoló	Irat- tár												
Ig. helyettes	Irat- tár												
Info II.													
Magyar tanári													
			tanári WC	Lépcső	Lift	Zsibongó	Orvosi szoba	Személyzet					
			Gazda- sági										
			Tanári konyha										

FÖLDSZINT

